

DET KGL. NORSKE VIDENSKABERS SELSKAB, MUSEET

rapport

BOTANISK SERIE 1983-4

Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag og
Hedmark i forbindelse med den norske
myrreservatplanen

Asbjørn Moen

Universitetet i Trondheim

"Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet. Rapport. Botanisk Serie" inneholder stoff fra det fagområdet og det geografiske ansvarsområdet som Botanisk avdeling Museet representer. Serien bringer stoff som av ulike grunner bør gjøres kjent så fort som mulig. I mange tilfeller kan det være foreløpige rapporter, og materialet kan seinere bli bearbeidet for videre publisering. Det vil også bli tatt inn foredrag, utredninger o.l. som angår avdelingens arbeidsfelt. Serien er ikke periodisk, og antall nummer per år varierer. Serien starta i 1974, og det fins parallelle arkeologiske og zoologiske serier.

Til forfatterne:

Manuskriptet kan være maskinskrevet eller handskrevet med tekst på den ene sida av arket. Ord som skal settes i kursiv, skal understrekes. Som språk blir norsk brukt, unntatt i abstract (se nedenfor). Med manuskriptet skal følge:

1. Eget ark med artikkelens tittel og forfatterens/forfatterenes navn. Tittelen bør være kort og inneholde viktige henvisningsord.
2. Et referat (synonym: abstract) på maksimum 200 ord. Referatet innledes med bibliografisk referanse og avsluttes med forfatterens navn og adresse.
3. Et abstract på engelsk med samme innhold som referatet.

Artikkelen bør forøvrig inneholde:

1. Et forord som ikke overstiger to trykksider. Forordet kan gi bakgrunn for artikkelen med relevante opplysninger om eventuell oppdragsgiver og prosjekttilknytning, økonomisk og annen støtte fra fond, institusjoner og enkeltpersoner med takk til dem som bør takkes.
2. En innledning som gjør rede for den vitenskapelige problemstilling og arbeidsgangen i undersøkelsen.

3. En innholdsfortegnelse som svarer til disposisjonen av stoffet, slik at inndeling av kapitler og underkapitler er nøyaktig som i selve artikkelen.
4. Et sammendrag av innholdet. Det bør vanligvis ikke overstige 3% av det originale manuskriptet. I spesielle tilfelle kan det i tillegg også tas med et "Summary" på engelsk.

Litteraturhenvisninger i teksten gis som Rønning (1972), Moen & Selnes (1979), eller dersom det er flere enn to forfattere som Sæther et al. (1980). Om det blir vist til flere arbeid, angis det som "Flere forfattere (Rønning 1972, Moen & Selnes 1979, Sæther et al. 1980) rapporterer", i kronologisk orden uten komma mellom navn og årstall. Litteraturlista skal være unummerert og i alfabetisk rekkefølge. Flere arbeid av samme forfatter i samme år gis ved a,b,c osv. (Elven 1978a). Tidsskriftnavn forkortes i samsvar med siste utgave av World List of Scientific Periodicals eller gjengis i tvilstilfelle fullt ut.

Eksempler:

- Tidsskrift: Moen, A. & M. Selnes, 1979. Botaniske undersøkelser på Nord-Fosen, med vegetasjonskart. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1979 4: 1-96.
- Kapittel: Gjærevoll, O., 1980. Fjellplantene. - s. 316-347 i P. Voksø (red.): Norges fjellverden. Forlaget Det Beste, Oslo.
- Bok: Rønning, O.I., 1972. Vegetasjonslære. - Universitetsforlaget, Oslo/Bergen/Tromsø. 101 s.

Forøvrig vises til Høeg, O.A., 1971. Vitenskapelig forfatterskap, 2. utg. - Universitetsforlaget, Oslo. 131 s.

Eventuelle tabeller, plansjer og tegninger leveres på egne ark med angivelse av hvor i teksten de ønskes plassert.

Utgever:

Universitetet i Trondheim,
Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet,
Botanisk avdeling,
7000 Trondheim.

Referat

Moen, A. 1983. Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag og Hedmark i forbindelse med den norske myrreservatplanen. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983 4:* 1-138.

I rapporten beskrives 122 myrlokaliteter i Sør-Trøndelag og 77 i Hedmark. Disse lokalitetene omfatter i begge fylkene 134 km² myr. I forhold til det totale myrarealet under barskoggrensa er dette 9% for Sør-Trøndelag og 6% for Hedmark.

I arbeidet med myrreservatplanen er det lagt vekt på å klargjøre regionale forskjeller for myrenes utforming (hydromorfologi), vegetasjon og flora. Det er store forskjeller på myrene fra låglandet til fjellet, og i Sør-Trøndelag er det dessuten markerte endringer for vest til øst.

Høgmyr fins i låglandet i begge fylkene, og i Solørområdet fins noen av de fineste høgmyrene i landet. På kysten i Sør-Trøndelag fins *atlantisk høgmyr*. I de mest humide (nedbørsrike) delene av Sør-Trøndelag fins fine *terrengdekkende myrer*. *Bakkemyrer* mangler i låglandet, men dekker store areal i høgreliggende deler i begge fylkene, og i Sør-Trøndelag fins bakkemyrer med helling på 15-20°. *Strengmyr* og *blandingsmyr* er finest utviklet i de indre delene av Hedmark, men de er og vanlige i de indre deler av Sør-Trøndelag. Små palsmyrer fins også i de indre, høgreliggende områder.

I store deler av Sør-Trøndelag og i nordre del av Hedmark er det vanlig med rikmyr, og mange lokaliteter har stor artsrikdom.

Flere viktige myrreservat er allerede opprettet, og det fins en rekke andre lokaliteter som har høg verneverdi. 7 lokaliteter er foreslått til den internasjonale verneplanen.

Asbjørn Moen, *Universitetet i Trondheim, Det Kgl. norske Videnskabers Selskab, Museet, Botanisk avdeling*
7000 Trondheim.

Abstract

Moen, A. 1983. Mire investigation in Sør-Trøndelag and Hedmark, a report prepared in connection with the Norwegian national plan for mire nature reserves. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983 4:* 1-138

Mire localities situated within 122 different areas in Sør-Trøndelag province, and in 77 areas in Hedmark province are described. The investigated localities includes in both provinces a mire area of 134 km² forming about 9% and 6% of the total mire area below the corniferous forest limit in Sør-Trøndelag and Hedmark.

An attempt has been made to define the regional characteristics of the hydromorphology, vegetation and flora of the investigated localities. Distinct regional differences are found to exist from west (coastal areas of Sør-Trøndelag) to east, as well as with increasing altitude everywhere.

Raised bogs (sensu stricto) are found in the lowlands of the two provinces, and in the southern parts of Hedmark (Solør district) are found some of the most typical raised bogs in Norway. *Atlantic raised bogs* are only present at the coast, and *blanket bogs* are found in the most humid district of Sør-Trøndelag. *Sloping fens* are not occurring in the lowlands, but they are covering large areas in other parts of the provinces, and in the most humid districts of Sør-Trøndelag a surface slope of 15-20° are not uncommon. *Flark fens* and *mixed mires* are common in the inner parts of Hedmark and in the eastern parts of Sør-Trøndelag. Some small *palsa mires* also occurs in this districts. Rich fen vegetation with a rich mire flora are found in a lot of localities in Sør-Trøndelag and in northern parts of Hedmark.

Several localities are classified to be especially worthy of preservation, and seven localities are proposed for inclusion in the international scheme for mire preservation.

Asbjørn Moen, *University of Trondheim, The Royal Norwegian Society of Sciences and Letters, the Museum*
7000 Trondheim

Oppdragsgiver: Miljøverndepartementet

Avdeling for naturvern og friluftsliv

Rapporten er trykt i 500 eksemplar

Trondheim, juni 1983

1987

ISBN 82-7126-344-7

ISSN 0332-8090

Forord

Foreliggende rapport inngår som en del av arbeidet med den norske landsplan for myrreservat. Miljøverndepartementet, Avdelingen for naturvern og friluftsliv er oppdragsgiver.

Arbeidet med myrplanen i Sør-Trøndelag og Hedmark har strukket seg over mange år, og mange personer deltatt i arbeidet (jfr. kap. III). Jan Erik Kofoed, Berit Forbord Moen, Jon Moen, Tor Øystein Olsen, og Morten Selnes har deltatt som feltassistenter, mens Reidar Elven, Kjell Ivar Flatberg, Eli Heiberg, Tor Næss og Arnfinn Skogen har på flere måter bidratt med viktig faglig materiale. Flere andre enkeltpersoner, organisasjoner og institusjoner har også gjennom årene hjulpet til med arbeidet. Torfinn Rohde har hjulpet til med redigering av rapporten og Synnøve Vanvik har utført tekstbehandlingen. Alle som har bidratt takkes.

Kapittel I og II gir generell beskrivelse av metoder, fagtermer, klassifiseringssystem o.l., og kapitlene blir brukt som innledning til flere myr-rapporter i Sør-Norge.

I årene etter 1969 er det utarbeidet flere rapporter, delrapporter og notater om myrene i Sør-Trøndelag og Hedmark. Foreliggende rapport gir oversikt over lokalitetene som er oppsøkt i forbindelse med verneplan for myr i disse to fylkene.

Trondheim den 18.4.1983

Asbjørn Moen

Innholdsfortegnelse

Side

Referat
Abstract
Forord

I.	FAGLIG ARBEID MED LANDSPLAN FOR MYRRESERVAT	5
1.	MYRAREAL OG MYRDANNELSE	5
2.	ØKONOMISK UTNYTTING AV MYRENE	6
3.	VERDIER AV MYR I NATURTILSTAND	6
4.	MYRPLANEN OG STATUS FOR MYRFREDNING I NORGE	7
5.	OVERSIKT OVER DET FAGLIGE ARBEIDET I SØR-NORGE	8
6.	METODER I VERNEPLANARBEIDET	9
II.	KLASSIFISERING AV MYR	18
1.	INNDELING ETTER DANNELSEN	18
2.	HYDROLOGISK INNDELING	18
3.	GEOGRAFISK INNDELING	19
4.	INNDELING I MYRKOMPLEKS	19
5.	INNDELING I MYRTYPER (HYDROMORFOLOGISKE)	20
6.	INNDELING ETTER VEGETASJON	27
III.	MYRUNDERSØKELSENE I SØR-TRØNDELAG OG HEDMARK	30
1.	OVERSIKT OVER UTFØRT ARBEID, OG MATERIALE	30
A.	Sør-Trøndelag	30
B.	Hedmark	30
2.	MYRAREAL	40
A.	Sør-Trøndelag	40
B.	Hedmark	43
3.	FLORA OG VEGETASJON	43
4.	MYRTYPER	44
A.	Sør-Trøndelag	44
B.	Hedmark	45
5.	KONKLUSJON VERNEVERDI	46
A.	Sør-Trøndelag	46
B.	Hedmark	47
IV.	BESKRIVELSE AV LOKALITETENE I SØR-TRØNDELAG	49
Lok.	1. Frøya. Malmmyran	49
"	2. Frøya. Myrer ved Y. Rosaberget	49
"	3. Hemne. Myrer ved Nesvatn	49
"	4. Hemne. Knøksmyr	49
"	5. Hemne. Myrer ved Bjørnliia ved Holla ..	50
"	6. Hemne. Vegevollan	50
"	7. Hemne. Stormyra	50
"	8. Hemne. Myrer mellom Mo og Mosætrene ..	50
"	9. Hemne. Myrer i Røstadalen	52
"	10. Hitra. Myrer på Dolmøya	52
"	11. Hitra. Havmyrene	52
"	12. Holtålen. Myr V for Gåstjern	52
"	13. Holtålen. Sandåmyra	53
"	14. Klæbu. Langåskjølen/GrønkJølen	53
"	15. Klæbu. Rassvæta	53
"	16. Meldal. Garbergmyra	55
"	17. Meldal. Myrer Ø for Risaåsen	55
"	18. Melhus. Åsamyra og Stormyra	55
"	19. Helmus. Tømmesdalen, Hoppardalsmyran .	56
"	20. Melhus. Stormyra Ø for Svorksjøen	56
"	21. Trondheim. Sjetnemyra	56
"	22. Midtre Gauldal/Selbu. Flommyran med m.	56
"	23. Midtre Gauldal. Myrer S for Holtjern .	57
"	24. Midtre Gauldal. Ved Solhall	57
"	25. Midtre Gauldal. Ved Moholtet	59
"	26. Midtre Gauldal. Ø for Ramstadsjøen ...	59
"	27. Midtre Gauldal. Fordalen ved Fjeset-	59
"	vollen	59
"	28. Oppdal. Finntjern V for Orkelkroken ..	59
"	29. Oppdal/(Rennebu). Minilldalsmyran	60
"	30. Orkdal. Myrer ved Fossum	60
"	31. Orkdal. Svorkmyran	60
"	32. Orkdal. Myrer ved Nedre Hundåsvatn ...	61
"	33. Orkdal. Søvassjølen	61
"	34. Orkdal. Myr Ø for Søvatnet	61

Innholdsfortegnelse (forts.)

		Side
Lok.	35. Orkdal. Myr ved Svorksjøen	63
"	36. Orkdal. Myr ved Holtan	63
"	37. Orkdal. Nord for Svorksjøen	63
"	38. Orkdal. Jakopsmyra	63
"	39. Rennebu. Illbogen - Stolvollan	64
"	40. Rennebu. Nerskogen, V for Stamne	64
"	41. Rennebu. Minillkroken-området	64
"	42. Rennebu. Varghaugkjølen	65
"	43. Rennebu. Svarthammarmyran med fl.	65
"	44. Rennebu. Myrer nord for Buavatnet	65
"	45. Rissa. Garmomyra	66
"	46. Rissa. Almotjønn	66
"	47. Roan. Myrer ved Lundeelva, Pissbekkvatn ..	66
"	48. Roan. Myrer ved Lundeelva, Sætermyran ..	66
"	49. Røros. Finnfloen	67
"	50. Røros. Myrer ved Molinga	67
"	51. Røros. Brekken, Sølendet	67
"	52. Trondheim. Bjørnmyra	69
"	53. Trondheim. Digremyra	69
"	54. Trondheim. Fåfengmyran/Austlimyra	67
"	55. Trondheim. Hangerslettmyra	69
"	56. Trondheim. Nordmyra. Heimdal	70
"	57. Trondheim. Rørmyra	70
"	58. Tydal. N og Ø for Essandsjøen	70
"	59. Tydal. Myrer ved Vessingsjøen	71
"	60. Tydal. Myrer i Nedalen	71
"	61. Afjord. Stordalen	71
"	62. Afjord. Sekkenområdet	73
"	63. Afjord. Måmyran	73
"	64. Afjord. Storfjellmyran	74
"	65. Afjord. Måmyran, N for elva	74
"	66. Afjord. V for Skansen	74
"	67. Trondheim. Høstadmyra	74
"	68. Klæbu. Lysklettmyrin	76
"	69. Orkdal. Kammyra	76
"	70. Orkdal. Myr V for Tømmeråsen	77
"	71. Orkdal. Myr ved Kjøra	77
"	72. Meldal. Høggjølen	77
"	73. Meldal. Bakkjølen	79
"	74. Meldal. Litlbomyra	79
"	75. Trondheim. Byneset. Myr Ø for Potten. ..	79
"	76. Klæbu. Ø for Målsjøen	79
"	77. Orkdal/Skaun. Alvåsen-Midtskogvatnet ..	80
"	78. Bjugn. Tarva. Stallmyra, Gårdsvatn ..	80
"	79. Bjugn. Tarva. Myrer ved Akervikvatn ..	82
"	80. Afjord. S for Svartliåsen	82
"	81. Afjord. N for Skanseelva	83
"	82. Osen. Myr S for Austvassli	83
"	83. Afjord. Myr ved Hutjønn	83
"	84. Trondheim. Myrer mellom Kotatjønn og Leirsjøen	84
"	85. Trondheim. Storsætermyra	84
"	86. Trondheim. Myr Ø for Sæteråsen	84
"	87. Skaun. Tjørnmyran	85
"	88. Rennebu. Myrer ved Slettestjønn	85
"	89. Selbu. Myrer ved Hansvollen, Østrungen ..	85
"	90. Selbu. Myrer i Råndalen	86
"	91. Selbu. Myr og tjern V for Garlivollen ..	86
"	92. Selbu. Myr og sump V for Saga	86
"	93. Selbu. Fagermoa	86
"	94. Selbu. Stråsjøen og Prestøyan	87
"	95. Selbu. Rotladalen	87
"	96. Oppdal. Myr Ø for Haugtjørnin	88
"	97. Trondheim/Klæbu. Våttåsen	88
"	98. Snillfjord. Myr V for Vutudal	88
"	99. Snillfjord. Spondalsmyran og Tannvik- haugan	89
"	100. Snillfjord. Myr V for Rognlia	89
"	101. Snillfjord. Migarmyra	91
"	102. Agdenes. Flongmyra	91

Innholdsfortegnelse (forts.)

		Side
Lok.	103. Skaun. Myr S for Laugen	91
"	104. Snillfjord. Myrene i Fjelldalen med fl.	92
"	105. Rennebu. Myr V for Jølvatnet	92
"	106. Meldal. N for Jølvatnet, V for Jøla ..	92
"	107. Meldal/Rennebu. Myrer ved Langvatnet .	93
"	108. Rennebu. Myrer NV for Rishaugsetra ...	93
"	109. Rennebu. Myrene i Heldalen	93
"	110. Rennebu. Telmyran, N for Hela	94
"	111. Meldal. Myrene ved Raudfjellvatnet ...	94
"	112. Rennebu. Myrene N for Jølfjellet	94
"	113. Meldal. Myrene S for Resvatnet	96
"	114. Meldal. Myrer SØ for Langvatnet	96
"	115. Tydal. Bustvola	96
"	116. Tydal. Sankkjølen	97
"	117. Tydal. Stormyra V for Hilmo	97
"	118. Selbu. Elvådalen-Holmvatnet	97
"	119. Holtålen. Slågårya-Slågåhøgda	98
"	120. Holtålen. Breimyra	98
"	121. Holtålen. Myra N for Grytbekk	98
"	122. Holtålen. Sjursfloan	99
V.	BESKRIVELSE AV LOKALITETENE I HEDMARK	100
Lok.	1. Eidskog. Lindåsmyra	100
"	2. Sør-Odal. Endelausmyra.....	100
"	3. Kongsvinger. Dalermyra	100
"	4. Grue. Rønnåsmyra	100
"	5. Åsnes. Myrene ved Rogbergstjerna	100
"	6. Løten. Fløyta V for Rokosjøen	102
"	7. Løten. N for Rokosjøen ved Sandaker ..	102
"	8. Løten. SØ for Rokosjøen	102
"	9. Ringsaker. Kjennli	102
"	10. Ringsaker. Astjern på Helgøya	102
"	11. Elverum. Graslandskjølen og Røtkjølen	102
"	12. Trysil. Stenmyra	103
"	13. Engerdal. Hjellkåsmyra	103
"	14. Engerdal. Ved Vurrusjøen, Vesibu	103
"	15. Rendalen. Østamyra	103
"	16. Folldal/Storelvdal. Atnasjømyrene	104
"	17. Kongsvinger. Myr S for Prestegardstjern	104
"	18. Kongsvinger og Grue. Nesmyra	104
"	19. Grue. Stormyra	104
"	20. Åsnes. Løsmyra.....	105
"	21. Åsnes. Gjesmyra	105
"	22. Våler. Lauvmyra	105
"	23. Åsnes. Glorvikmyra	108
"	24. Stange. Myr ved Våletjern	108
"	25. Løten. Stormyra, Smalmyra med fl.	108
"	26. Løten/Vang. Molikjølen og Killingkjølen	109
"	27. Løten/Vang. Lavsjømyrene	109
"	28. Ringsaker. Endelausmyrene.....	109
"	29. Ringsaker. Astadalen Ø for Åkesjøen ..	110
"	30. Elverum. Steinkjølen N og Ø for St. Ulvåa	110
"	31. Elverum/Trysil. Storløkjølen	110
"	32. Elverum. Artjernskjølen	111
"	33. Elverum. Ulvåkjølen	111
"	34. Trysil. Storkjølen N for Bjørnspjøtåsen	111
"	35. Trysil. Storkjølen N for Solskjer	112
"	36. Trysil. N for Ulvsjøbergen, Ø for Ulvsjø	112
"	37. Trysil. Myr Ø for S. Munksjøberget ...	112
"	38a. Trysil. N for Munksjøen. Ved Svartøna	112
"	38b. Trysil. S for S. Munksjøberget	113
"	39. Rendalen. Osdalen, Osdal-sjømyrene ...	113
"	40. Rendalen. Flenkjølen	113
"	41. Rendalen. Myr SV for Kletten	116
"	42. Rendalen. Nekmyrene og Gjøtfloen	115
"	43. Rendalen. Myrer ved Årevja og Solenkroken	116
"	44. Engerdal. Kvisleflået	117
"	45. Folldal. Einundalen. Meløfloen	117
"	46. Tynset/Rendalen. Langmyra	118
"	47. Tynset. N for Auma. Stormyra	118
"	48. Tynset. Brydalen. Storrestfloen	118

Innholdsfortengelse (forts.)

	Side
Lok. 49. Os. S for Havsjøen	121
" 50. Os. Storfloen i Dalsbygda	121
" 51. Os. Narbuvoll, N for Sundtjønna	122
" 52. Ringsaker/Vang. Harasjømyra	122
" 53. Rendalen. Slåttmyr, Gloppmyra	122
" 54. Tolga. Myrer V for Langsjøen	123
" 55. Os. Storfloen omkring Storflotjørn	123
" 56. Os. N for Hanksjø	123
" 57. Tolga. Myr N for Ø. Tallsjø, ved Olaåa .	124
" 58. Os. Myrer ved Seljetjønna	124
" 59. Tolga. Galådalen	124
" 60. Os. Tufsingdeltaet	125
" 61. Rendalen. Jogåsmyra	125
" 62. Storelvdal. Myrer ved Storhovden	125
" 63. Alvdal. Myrer ved Nysetra	126
" 64. Tynset. Innerdalen. Flommen	126
" 65. Tynset. Falningsjøens omgivelser	126
" 66. Tynset. Sverjesjøens omgivelser	127
" 67. Tynset. Ved Holbekktjern. Holbekken	127
" 68. Sør-Odal. Havmyra	127
" 69. Sør-Odal/Kongsvinger. Hestvollmyrene Gorpyttmyra med fl.	128
" 70. Grue. Fisketjern, Radalamp, Elgetjern ..	128
" 71. Stange. Arejølen	128
" 72. Elverum. Strandkjølen, Sjutjerna	128
" 73. Åmot. Tanarkjølen	128
" 74. Stor-Elvdal. Bersvennmyra	129
" 75. Engerdal. Kvemskjølen	129
" 76. Ringsaker. Stormyra, Mosemyra, Tjernhaug- myra, Gimsemyra	129
" 77. Stor-Elvdal. Hesjemarka	130

Tabell 6. Oversikt over latinske og norske navn på myrplanter ... 131

IV. LITTERATUR

A. LITTERATUR KAPITTEL I OG II	134
B. LITTERATUR KAPITTEL III-V	136

I. FAGLIG ARBEID MED LANDSPLAN FOR MYRRESERVAT

De tre første avsnittene (myrareal, myrdannelse, utnytting og verdier av myr) er i hovedsak hentet fra Moen (1973) der det også refereres til litteratur.

1. MYRAREAL OG MYRDANNELSE

Begrepet myr defineres på mange forskjellige måter, og om utgangspunktet er biologisk, geologisk, geografisk eller kombinasjoner av disse, blir resultatene forskjellige. Botanisk sett er myra voksested og substrat for en bestemt type vegetasjon, geologisk er myra en lagrekke av torv, mens den geografisk sett er et landområde. Denne sistnevnte definisjon stemmer best med den alminnelige bruk av begrepet, og med myr menes da et landområde, der myrplantene og torva som er dannet av disse, innbefattes.

Landets totale myrareal er anslått til å være omtrent 30.000 km^2 , eller nesten 10% av landarealet. Av dette ligger ca. 2/3 under skoggrensa.

Det meste av verdens myrareal ligger i den boreale barskogssona som danner et bredt belte over de nordlige deler av Nord-Amerika og Eurasia, inkludert mesteparten av Skandinavia. Denne sona er preget av en lang og kald vinter med en kort og kjølig sommer. Det kjølige klimaet gjør at fordampningen er vesentlig mindre enn nedbøren, noe som fører til at grunnvannet blir stående høgt i flate områder. Oksygenet har liten evne til å løse seg i stillestående vann, og de fleste myrer har fullstendig oksygenmangel opp til grunnvannsnivået. I det oksygenfattige miljøet blir livsmulighetene sterkt redusert for de fleste organismegrupper, og dette gjelder de bakterier, sopp og dyreorganismer som er viktigst for nedbrytningen av det produserte plantematerialet. En del planter er imidlertid spesialiserte i dette miljøet. Dette gjelder karplanter med luftvev i stengler og røtter, og torvmosene som kan leve i de øverste lag av myra. Det organiske materialet som disse myrplantene produserer, nedbrytes dårlig i det oksygenfattige miljøet på myrene, og resultatet blir torvakkumulering.

Myrer dannet ved gjenvoksning av tjern egner seg godt for å finne ut av vegetasjonshistoriske forhold gjennom analyse av planterester og andre avsetninger som er lagret i myra. Ved nedbrytningen av plantematerialet er det de mest bestandige delene som blir tilbake. Dette gjelder bl.a. blomsterstøv (pollen) og sporer som er omgitt av harde cellevegger som er uhyre resistente og som bare ødelegges ved oksydasjon. En rekke plantearter produserer veldige mengder blomsterstøv som hvert år avsettes og lagres i myra, der det kan bevares i tusenvis av år. Blomsterstøv avsettes hele tida mens myra vokser i høgda, og myra blir på denne måten et vegetasjonshistorisk arkiv. Analyse av torvprøver fra bunnen og oppover i myra gjenspeiler vegetasjonens sammensetning og utvikling fra myra ble dannet til i dag.

2. ØKONOMISK UTNYTTING AV MYRENE

For *jordbruget* i vårt land har myrene til alle tider vært viktige produksjonsareal. I mange hundre år er myrene benyttet som slåtteareal. Høsting av den naturlige vegetasjonen er i dag ikke lønnsomt, og myrene grøftes for å øke produksjonen.

Torvlagene som er avsatt i våre myrer, representerer en viktig naturkapital som kan benyttes på ulike måter. Grøfting fører til bedre gjennomlufting ved at grunnvannet senkes. Dermed vil en del av det organiske materialet nedbrytes, noe som fører til at tidligere bundne næringsstoffer blir frigjort. I torva er det bundet store mengder nitrogen som sukse-sivt frigjøres, og i motsetning til forholdet på de fleste fastmarkslokaliteter, er det ikke nitrogenmangelen som er mest produksjonsbegrensende, likevel er det ofte lønnsomt å tilføre noe nitrogen. Kalium og fosfor er det lite av i torva, og disse stoffene og en del mikro-næringsstoffer (f.eks. bor og mangan) blir mangelvare etter grøfting.

Utnyttingen av myrene til *skogreisning* ved grøfting, planting og gjødsling har vist gode resultat, og store areal er grøftet.

Det siste tiåret er det for skog- og jordbruksformål årlig grøftet ca 60 km², og totalt er mer enn 5000 km² eller omkring 25% av myrarealet under skoggrensa grøftet. Av dette er 1.500 km² blitt dyrket, og dette utgjør 15-20% av landets dyrkede areal. Årlig øker denne prosenten, idet 60% av arealet som nydyrkes i dag er myr.

Brenntorvproduksjonen har i områder med lite skog vært viktig, og i store kystområder har nesten alle myrene blitt påvirket av torvstikking. Tidligere kunne det på ett år bli tatt ut mer enn 2 mill. m³ brenntorv. I dag er denne utnyttingen så godt som slutt, mens produksjonen av *strøtorv* har tatt seg veldig opp. Årlig tas det ut ca 250.000 m³, og ganske store myrareal blir også på denne måten avtorvet.

Med de effektive metoder for tørrelegging av myr en i dag rår over, blir det mer og mer vanlig å benytte myrene til *byggeområder, idretts- og parkanlegg* osv.

3. VERDIER AV MYR I NATURTILSTAND

Det ligger mange interesser i å verne myrer i naturtilstand. Dette kan være av økonomiske, rekreasjonsmessige eller vitenskapelige grunner.

Myrene virker som svamper i terrenget, og de er viktige for grunnvannsforholdene over større områder. Myrene har stor evne til å filtrere forurenset nedbørsvann, og myrtjern og kilder er viktige vannreserver.

På myra produseres plantemateriale som for en del avsettes og lagres som verdifull torv. Mer direkte nyttiggjør vi oss av årets planteproduksjon ved høsting av moltemyrene. For mange av våre jaktbare viltarter er myrene viktige biotoper, og kravet til et variert naturmiljø gjør at i deler av landet med lite myr, kan grøfting få store konsekvenser for en del dyrearter.

Myrene utgjør en vesentlig og karakteristisk del av vårt landskap, og i låglandet i store deler av landet representerer myrene den mest opprinnelige, urørte naturtypen. Og for å bevare allsidigheten i naturmiljøet og preget av villmark er det nødvendig å verne om myrene.

For undervisning på alle skoletrinn, og for forskningen er det av betydning å ha tilgang på urørte myrer. Myrene har et meget variert plante- og dyreliv der viktige sammenhenger mellom vegetasjonen og miljøforholdene trer særlig klart fram. Myra er enestående som naturtype ved at den produserer og avsetter sitt eget substrat. Gjennom lagrekken av torv inneholder myrene viktige dokument for utforskningen av tidligere tiders klima og vegetasjon, og også for utforskningen av bosetning og jordbruk i de ulike deler av landet.

4. MYRPLANEN OG STATUS FOR MYRFREDNING I NORGE

Mens vi tidligere hadde mange urørte myrer, avtar dette antallet stadig. Nytt grøfteutstyr og nye grøftemetoder har gjort det mulig å utnytte myrene til en rekke formål. Over halvparten av arealet som nydyrkes i Norge, er i dag myr, og i vår landbrukspolitikk går vi inn for å øke landets dyrkaareal. Dette er en av grunnene til at det i dag er et stort press på de gjenværende, urørte myrområdene.

Ikke alle myrtyper er like lønnsomme å grøfte, noe som fører til at enkelte myrtyper er mer utsatt enn andre. Særlig er låglandsmyrene og de næringsrike myrene utsatt, og i noen deler av landet er allerede viktige myrtyper, plante- og dyrearter blitt borte som følge av myrgrøfting.

Det prinsipp som bør legges til grunn for utnyttningen av våre myrer, som av alle andre naturressurser, er at inngrepenes fordeler og ulemper må avveies nøye. Ved en slik totalvurdering må de nevnte og andre verdier av myrene tas med. For å oppnå en slik målsetting, kan imidlertid ikke hver myr vurderes isolert. Spesielt gjelder dette for de vitenskapelige interessene, da målsettingen her er å bevare et utvalg av alle forskjellige myrtyper i landet. For å kunne vurdere flest mulige myrer i sammenheng, har Statens naturvernråd tatt initiativ til å få utarbeidet en egen landsplan for myrreservat.

Arbeidet med den norske myrreservatplanen inngår som et ledd i internasjonalt samarbeid for undersøkelser og vern av myrer i hele verden. Dette Telma-prosjektet ble startet i 1960-åra, og det utgjorde en del av Det internasjonale biologiske program. IBP er avsluttet, men det internasjonale verneplanarbeidet videreføres gjennom en egen seksjon i International peat society.

Arbeidet i Norge utføres etter oppdrag av Miljøverndepartementet, Avdelingen for naturvern og friluftsliv. Arbeidet startet i 1969 ved parallelle registreringer i Nord-Norge og Sør-Norge. Arbeidet i Nord-Norge er utført av Per Hornburg og Karl Dag Vorren, jfr. Vorren (1979). Arbeidet i Sør-Norge beskrives i neste underkapittel.

I forhold til andre land, kom vi seint i gang med arbeidet med fredning av myr. Inntil 1.1.1978 var det opprettet 5 myrreservat som omfattet 22 km². I 1978 ble myrplanen for Østfold avsluttet og 14 myrreservat ble opprettet. Disse reservatene dekker et totalareal på 6,3 km², derav 3,7 km² myr. Etter Landskogstakseringens beregninger 1964-76 er det 194 km² myr i Østfold, og fredet myrareal utgjør derved 1,9% av myrarealet. I 1980 ble planen for Vestfold avsluttet med 11 myrreservat som dekker et myrareal på 0,8 km², og dette utgjør 1,3% av myrarealet i det fylke. I 1981 er fylkesplanene gjennomført for Akershus og Oslo og Vest-Agder, og det er opprettet henholdsvis 20 og 13 myrreservat i disse fylkene. De siste årene er det dessuten opprettet noen få reservat utenom fylkesplanene, og pr. 1.1.82 er det opprettet 66 myrreservat i Norge.

I tillegg kommer myrer som er fredet innenfor nasjonalparker, fuglereservater, skogreservater o.l.

Verneplanarbeidet i Norge blir nå gjennomført på den måten at det offentlige naturvern legger fram planer for hvert fylke. Disse fylkesplanene utarbeides med basis i framlagte fagrapporter som dekker ett eller flere fylker. Fylkesplanene fra fylkesmannen blir sendt på høringsrunde bl.a. til grunneiere, landbruksetatene osv. Etter høringsrundene blir planene behandlet i Myrutvalget. Dette utvalget består av 5 personer; to representerer landbruket, to det offentlige naturvernet og en formann som ikke representerer noen av interessene. Til slutt er det Regjeringen som avgjør fredningssakene, og reservatene blir opprettet ved Kongelig resolusjon. I løpet av få år er det meningen at alle fylkene har gjennomført sin fylkesplan for vern av myr.

5. OVERSIKT OVER DET FAGLIGE ARBEIDET I SØR-NORGE

Arbeidet i Sør-Norge er hovedsakelig utført ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet.

Nedenfor følger en oversikt over feltarbeidet som er utført for hvert av årene 1969-1980.

	Antall dv	Fylker	Fagbotanikers navn
1969	ca 100	Møre & R., Sør-Tr., Nord-Tr.	A. Moen
1970	ca 200	Østlandsfylkene (inkl. Telem., Vestf.)	K.I. Flatberg & A. Moen
1971	ca 180	Sørlandet, Vestlandet (inkl. Sogn & Fj.)	K.I. Flatberg & A. Moen
1972	23	Nord-Trøndelag	A. Moen
1973	ca 50	Trøndelag	T. Klokk, A. Moen
1974	60	Hedmark, Møre & Romsdal	A. Moen
1975	48	Møre & Romsdal, Trøndelag	A. Moen
1976	10	Østfold	A. Moen
1977	36	Telemark, Akershus, Hedmark	A. Moen
1978	115	Oppl., Hordal., Rogal., Hedm., Sør-Tr.,	J.E. Kofoed, A. Moen, E.M. Torbergsen
1979	33	Buskerud, Sør-Trøndelag	A. Moen, T.Ø. Olsen, E.M. Torbergsen
1980	105	Sogn & Fj., Møre & R., Nord-Tr.	A. Moen, T.Ø. Olsen M. Selnes
1982	10	Nord-Trøndelag	A. Moen

Opplysningene om antall dagsverk i felt gjelder for ansvarlig feltbotaniker (navn oppgitt i oversikten) og assistenter, og omfatter det totale antall reisedager slik det framkommer på reiseregninger (dvs. inkl. reisedager, befaringer, orienterende møter i fylkene o.l.). Vanligvis har ansvarlig feltbotaniker hatt med seg en assistent. Opplysningene om fylker som er undersøkt gjelder bare når det er brukt mer enn 3 dagsverk av fagbotaniker. De siste årene er det foretatt kortere befaringer i flere fylker i forbindelse med gjennomføringen av fylkesplanen eller ved spesielt kontroversielle vernesaker. Som eksempel nevnes 1978 som var et aktivt år. Da ble det foretatt registreringer med 5-15 dagers arbeid av ansvarlig feltbotaniker i 5 fylker (Oppland, Hordaland, Rogaland, Sør-Trøndelag, Hedmark), 3 dagers feltarbeid i Møre og Romsdal, befaringer i Telemark, Aust-Agder og Nord-Trøndelag.

I årene 1969-1971 ble alle fylkene i Sør-Norge undersøkt for første gang, og en oversikt over resultatene er oppsummert hos Moen (1973). I årene 1972-1982 er det foretatt suppleringer i alle fylkene. I Agder-fylkene ble dette utført av Arne Pedersen etter direkte engasjement fra det offentlige naturvern. I Hedmark har Eli Heiberg foretatt supplerende undersøkelser som ikke er tatt med i våre oversikter.

Etter feltsesongen 1982 er det utført i underkant av 1000 dagsverk i felt av personer engasjert i Trondheim. Noe over halvparten av dette er utført av fagbotanikere (navn opp-listet ovenfor), mens resten gjelder assistenter. Utenom arbeidet de første 2 årene, har det ikke eksistert langsiktige planer for gjennomføringen av prosjektet, noe som har ført til improviserte opplegg og en del urasjonelt arbeid. I stor grad har en tilpasset seg fylkenes behov for registreringer til fastsatte tider.

Undersøkelsene i Sør-Norge omfatter ca 900 myrlokaliteter, og de fleste av disse lokalitetene består av flere myrer, slik at flere tusen enkeltmyrer er oppsøkt. Beskrivelse og verne vurdering foreligger for de aller fleste lokalitetene i fylkes- eller landsdels-rapporter.

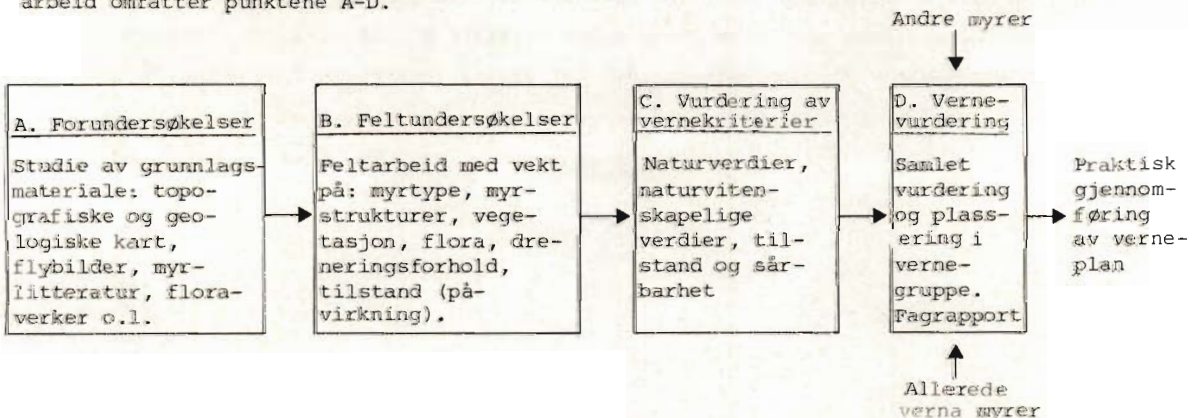
Det faglige arbeidet med vern av myr i Sør-Norge er ikke avsluttet. Det trengs videreføring særlig på to felt:

1. Supplering av verneområder. Deler av Sør-Norge er dårlig dekt, særlig gjelder dette de høgereliggende delene. For flere fylker har en ikke hatt tilgang på brukbart fly-bildemateriale, og registreringene har derfor blitt noe tilfeldige og ufullstendige (gjelder f.eks. store deler av Telemark). Ytterligere kunnskap om våre myrer vil også klart nok nødvendiggjøre vern av flere objekt.

2. Mer detaljert informasjon om områder med høy verneverdi. Mange av områdene som er/blir fredet trenger skjøtsel for å restaurere inngrep eller for å holde en kulturfase (f.eks. på slåttemyr). Våre primærregistreringer har vært raske, og de har vanligvis ikke skaffet fram nok detaljkunnskap for å lage en skjøtelsesplan. En slik plan krever vanligvis detaljert oversikt over myrtyper, dreneringsforhold, detaljerte vegetasjonskart og god oversikt over plantesamfunn og flora. Arealfestet informasjon av denne type er også i mange tilfeller nødvendig for å kunne avgjøre størrelse/avgrensning av verneområde i forhold til andre interesser.

6. METODER I VERNEPLANARBEIDET

Arbeidet med verneplan for myr kan skjematisk framstilles på følgende måte, der vårt arbeid omfatter punktene A-D.

A. Forundersøkelser

a. Inkomne forslag

Etter at Statens naturvernråd i 1966 vedtok at det skulle utarbeides en landsplan for myrreservat, ble det utsendt oppfordring om å foreslå fredningsområder. Det kom inn mange forslag fra ulike institusjoner og enkeltpersoner, og Statens naturverninspektør laget en oversikt over de viktigste forslagene (Krogh 1969). De inkomne forslag dannet et viktig materiale for arbeidet i starten av prosjektet. Senere har det også kommet inn forslag på lokaliteter som bør vurderes i vernesammenheng, og særlig gjelder dette fra noen av naturvernkonsulentene i forbindelse med suppleringsregistreringer i fylkene. Men også landbruks-etaten har vært aktiv i å foreslå områder som alternativ til kontroversielle verneobjekt. Mange interessante myrer med høy fredningsverdi har blitt foreslått, men forslagene har ofte vært tilfeldige og lite underbygd. Alle forslag er forsøkt vurdert ved kart- og flybilde-studier, og en god del er oppsøkt i felt.

b. Litteratur og botaniske samlinger

Botanisk litteratur for undersøkelsesområdene er studert på forhånd. Det er sparsomt med botanisk vitenskapelig myrlitteratur i Norge, men spesielt floristiske arbeid har vært til stor nytte. Dette gjelder både lokale floraarbeid og større floraoversikter (f.eks. Fægri 1960). Samlingene og den faglige ekspertise ved de naturhistoriske museene har vært til stor nytte ved å gi informasjon om forekomst og utbredelse av viktige myrplanter.

c. Kartstudier

Topografiske kart i målestokk 1:50 000 (serie M711) med UTM-rutenett er brukt ved arbeidet. De nye kartene, som er laget på grunnlag av flybilder, er gjennomgående gode og viser godt myrenes utstrekning. De oppfotograferte rektangelkartene er ofte dårlige. Økonomisk kartverk er ikke brukt under forundersøkelsene. Tilgjengelige geologiske- og kvartær-geologiske kart i ulik målestokk er studert som ledd i forarbeidet.

d. Flybildestudier

Høgtflygningsbilder (målestokk 1:30 000 - 1:40 000) av nyest mulig dato er så langt mulig benyttet. Store deler av landet har manglet slike bilder, og da har lågtflygnings-bilder eller bilder av AMS-dekningen blitt benyttet. Sistnevnte serie fra 1955 i målestokk 1:50 000 har svært varierende kvalitet, og gir ofte reduserte muligheter for skikkelig tolking. Lågtflygningsbildene er vanligvis svært gode, men arbeidssomme for bruk over større områder.

Flybilder er lånt hos Norges geografiske oppmåling, Jordregisterinstituttet og fylkene. For Trøndelag og Møre er flybildearkivet ved Botanisk avdeling, DKNVS Museet brukt.

Under forundersøkelsene har en så langt mulig foretatt fullstendig flybildegjennomgang for undersøkelsesområdene. Alle lokaliteter som har syntes interessante og aktuelle er

vurdert i stereoskop. I stereobetraktning gir gode flybilder en god oversikt over myrenes form og strukturer, dreneringsforhold, hellingsforhold, variasjon i vegetasjon (bl.a. ved ulike gråtoner i svart/kvitt-bilder), inngrep osv.. Lokalitene som er oppsøkt er vanligvis vurdert på flybilder på forhånd. Bruken av flybilder i felt omtales senere.

Flybildestudiene har vært av avgjørende betydning i arbeidet med å plukke ut lokaliteter for feltundersøkelser. Mange "unødvendige" turer er spart ved at flybilder har avslørt grøfting eller andre inngrep på lokaliteter som tidligere var ansett for å ha høy verneinteresse. Studiene av flybildene har gjort det mulig å foreta en sammenlignende vurdering av alle lokaliteter innen et område, og så velge ut de lokalitetene som har finest utforming av myrtypene eller som synes mest varierte. Dette har ført til at det er lagt stor vekt på myrenes utforming i myrplanen, mens andre viktige vernekriterier (f.eks. forekomst av sjelden flora og vegetasjon) som flybildene ikke gir informasjon om, ikke har hatt samme betydning.

B. Feltarbeidet

Med basis i forundersøkelsene og en streng prioritering mellom aktuelle lokaliteter har en satt opp reiserute.

For hver lokalitet har en søkt å skaffe oversikt over:

Myrtyper. Flybildene i stereo sammen med feltobservasjoner gir oversikt over myrenes form, strukturer, hellings- og dreneringsforhold o.l. Det er gjort notater i feltbøker og for noen lokaliteter er det foretatt inntegning på flybilder.

Vegetasjon. Artssammensetning og fordeling av de viktigste plantesamfunn er notert, og for noen lokaliteter er det laget grove vegetasjonskart.

Flora. For de aller fleste lokaliteter er det fylt ut kryssliste som viser alle karplanter og alle torvmosearter, og et utvalg av andre mose- og lavarter (se fig. I). Det er gjort notater om forekomst og voksested for plantegeografisk interessante arter.

Inngrep, påvirkning. Det er gjort notater om tekniske inngrep, kulturpåvirkning o.l.

For de fleste lokalitetene er det tatt fotografier (dias og svart/kvitt). På noen myrer er det foretatt undersøkelser av torvdjupne og torvtype, og det er tatt målinger av surhetsgrad pH og ledningsevne i myrvann i endel plantesamfunn.

I felt gjør en seg vanligvis også opp en mening om naturverdier, naturvitenskapelige verdier, lokalitetenes egnethet for vern og lokalitetens verneverdi i forhold til andre oppsøkte lokaliteter. Disse vurderingene omtales senere.

C. Vurdering av vernekriterier

Tidligere (kap. I. 3.) er omtalt generelle verdier av å beholde myr i naturtilstand. Nedenfor følger en oversikt over kriterier for vern av myr som er aktuelle for verneplanen. Det er skilt mellom verdier i naturen selv ("naturverdier"), verdier (brukerinteresser) for naturvitenskapen og kriterier for vurdering av tilstand, sårbarhet o.l. Kriteriene for naturverdi og verdi for naturvitenskap (kriteriene 1-13 nedenfor) har generell interesse for å opprette naturreservat. Bruken av vernekriteriene for prioritering mellom lokaliteter er i stor grad avhengig av det materialet som er samlet inn, og dette setter klare begrensninger for

Myrplanter (mire plants)

Lokalitet (locality) Oslo, Lørensetertjern, Aurtjern, Holbekken, Blankvann

Høgde o.h. (altitude) 310-360 m

Grid.ref. NM. 92-94, 54-55

Reg.av (recorder), dato (date) F. Wischmann

10, 14 sept., -68, A. Moen 27. aug., 16. sept-70

/: forekomst (species recorded)

Aln g, x. Andr. Arct a. Bet n, p. Call. Emp h, x. Erica. Jun. Led. Lois. Myr. Oxyc m, x. Pxc. Pm. Prun p. Rham x. Sal ar, ad, ca, gl, ha, he, la, lap, li, myrs, myrt, nfg, pe, ph, rep. Sorb. Vacc x, x, x-i.

A/c. Alis. An n. Ang a, s. Bart. Calla. Callth. Card am, ny, pr. Cer cae, cer. Cham. Cic. Cirs x, p. Coel. Cofn. Coral. Corn. Cpe. Chrys a. Cyst m. Dact c, x, x, x, ps x. Dro x, i, x. Dry l. o. ph, x. Epil ad, al, an, da, no, la, pa. Epip h, p. Eq x, x, x, pa, pt, sc, sp, v. Euphr. Fil x. Gal p, x, s, t, x. Gent pn, pu. Ger s. Ge x. Gymn. Ham. Hipp x. Ir. Iso e. l. Koen. Lem m, t. Leont.

Tillegg (additional species):

Dactylorhiza fuschi x traunsteineri
Malaxis monophylla
Potamogeton gramineus

Linum c. Lis c, p. Litt. Lobel. Lyc x, i, s. Lycopus. Lys t, v. Lythr. Mxi. Melam p. Ment aq, ar. Meny. Mont. Myo b, c, p. Myrio x. Narth. Nigr. Nu l, p. Nymph. Oxyr. Pafn. Ped l, oe, p, sc-c, sy. Peta f. Petic. Ping a, vi, yu. Plat b, c. Polyg s, v. Pol x. Pota x, fi, x, po. Pote ex. Prune. Pyr m, x. Ram. Ran ac, co, fla. Rub a, gn. Rum acetosa. Saus. Sag nod, p. Sax aiz, hir, n, s. Scut g. Sejag. Solid. Spar x, er, h, x. Stell als, ca, nem. Supc. Thal al. Tof p. Trien. Trigl p. Troll. Tuss. Utr x, xi, o. Val sam. Ver al, p, sc, se. Vic cr. Vio b, ep, pa.

Agros ca, x, x. Alo ae, g. Anth. Brxz. Calama ca, n, p. Car acuta, ad, ap, aq, atra, atro, big, br, bi, cae, can, capil, capit, cho, dia, dyo, disp, egn, ela, elo, flac, flav, glo, hele, hos, ju, lap, las, lax, lepi, lifn, liv, lol, mg, microg, n, no, oed, pall, pan/cea, parall, pauc, puli, ra, rem, rofs, rot, sax, sca, sten, ten, tun, vfg, ves. Desch x, x. Eri x, b, g, x, m, r, s, x. Fes x, v. Gly f. Hier o. Junc x, arc, ayt, ba, bi, buf, byl, cas, con, ef, x, k, sq, x, trig. Holc l. Kob s. Luz m. sd. Mel x. Mxl. Nard. Phal x. Phrag. Phl c. Poa alpig, alpin, pa, pt. Rhy x, f. Scheu. Schoen. Sc ca, g, x, l, mam, pal, x, sy. Siegl. Typ a, l.

Br ps, we. Call g, r, sa, x. Call, ella. Camp x. Cat. Cincl s. Clim. Crat x, x, f. Ct m. Di-ella p. Dier x, l, x. Drep x, ex, f, x, r, tu, u. Fiss x, o. Hel. Hyp cup. Leucob. Mees t, u. Mn ci, ho, ps, pu, ru, se. Onch v, w. Pal sd. Phil col, x, s. Pohl w. Rhac l. Rhod. Rhyt l, s, t. Scler p. Scorp x. Spl am, l, s, v. Tom.

Sph anger, ann, aong, b, ce, cofn, con, cu, fa coll (fa s. str., angu, fl), fi, fa, gi, in, li, mag, maj, mo, ne, o, pal, pap, pla, pd, q, ri, ryo, rus, sq, st, subf, subn, subs coll. (subs s/str., ad, in), tgn, ter, va, wu.

Bazz t. Jung co. Leioc ban, r. Moerch. Ricc m, p. Scap ul, un.

Figur I. Eksempel på utfylt myrkrysslister. (Lokalitet 1 Akershus og Oslo, fra Moen & Wischmann (1972)).

hvilke kriterier som kan brukes på det aktuelle myrmaterialet. Under omtalen nedenfor vurderes verdien av kriteriene for verneprioritering mellom lokalitetene.

Ratcliffe (1977) og Gjessing (1980) har vært viktige kilder for utarbeiding av avsnittet om vernekriteriene.

Naturverdier

1. Historisk dokument. Lokaliteten kan gi opplysninger om forhold i tidligere tid. Gjennom vegetasjonshistoriske studier fungerer torvlagene som historisk dokument. Bare unntaksvis (der det foreligger interessant vegetasjonshistorisk materiale, f.eks. Våletjern i Hedmark, se kriterium 9) er dette kriterium tillagt spesiell vekt.

2. Prosesser i nåtid. Lokaliteten gir opplysninger om nåtidens tilstand eller viser nåtidens prosesser. Gjenvoksning av tjern, gjengroing av slåttemyr og torverosjon er eksempler på suksesser som foregår på myr. Disse prosessene gjenspeiles i strukturer, flora og vegetasjon, og de tillegges en viss vekt.

3. Produksjon. Produksjon er en fundamental biologisk egenskap, der plantene er de egentlige produsenter. I vanlige myrøkosystem er produksjonen større enn nedbrytingen, og det avsettes torv. Dyreartene er avhengige av planteproduksjonen, og høgproduktive areal er viktige. Vern av høgproduktive myrøkosystem er imidlertid i denne sammenheng i seg selv ikke tillagt spesiell vekt.

4. Sjeldenhet. Verneverdien vurderes ut fra sjeldenhet når det gjelder myrtype, strukturer, vegetasjon og flora. Det må dessuten skilles mellom sjeldenhet i stort (landssammenheng) og smått (lokalt). Vern av truede og sjeldne arter arbeides det med utenom myrreservatplanen, og vanligvis tillegges ikke forekomst av en enkelt planteart avgjørende vekt for verneverdien (unntak f.eks. for storak (*Cladium mariscus*)-lokalitet ved Småtjønnene i Vest-Agder, der denne sjeldne arten vokser ved ei skikkelig myr). Forekomst av flere sjeldne myrarter, eller flere arter av stor plantegeografisk interesse tillegges stor vekt, og det samme gjelder forekomst av sjeldne myrtyper eller vegetasjonstyper.

5. Typisk område. Lokaliteten består av myrtyper, vegetasjon og/eller flora som er typisk (representativ) for et område. Det er viktig å få med fine soneringer innen myrvegetasjonen og mellom myrvegetasjon og andre naturtyper. Ofte fins mange lokaliteter som dekker den vanlige variasjonsbredden, og det blir da ofte mindre viktig hvilke lokaliteter som fredes. I myrrike områder med mange myrer av lignende utforming er det ofte tilfeldigheter som har gjort at ett bestemt område er oppsøkt og derved foreslått vernet. Når det foreligger vernealternativ er dette nevnt under beskrivelsene. Ofte vil andre verneinteresser, økonomiske hensyn o.l. kunne avgjøre hvilken av slike lokaliteter som fredes.

Kriteriet tillegges vekt.

6. Klarhet, størrelse. Lokaliteten har utforminger, sammenhenger eller prosesser som trer særlig klart fram. Størrelse i seg selv tillegges mindre betydning, men vanligvis øker verdien for andre kriterier (bl.a. diversiteten) med økende størrelse. Spesiell interesse knytter det seg til lokaliteter med "velutvikla" myrtyper.

Innen et klimaområde er terrengforholdene avgjørende for utformingen av myrtypene. Dannelse av velutvikla typer krever ofte store areal med jevn topografi og bestemte typer av løsavleiringer. På slike "gunstige" lokaliteter vil myrene få anledning til å utvikle seg

fritt. Torvavsetningene endrer etter hvert terrengforholdene, og store ombrotrofe myrer er lite influert av terregnforholdene i forhold til mindre myrer. Det er klimafaktoren som er utslagsgivende for utforming og den videre utvikling av slike myrer. I verneplanarbeidet er forekomst av slike velutvikla myrer tillagt stor verdi.

7. Diversitet (mangfold). Det skilles mellom mange typer av diversitet, bl.a. i myrtyper, vegetasjon og flora. Forekomst av mange myrtyper- og vegetasjonstyper gir høgt mangfold. Floralister for lokalitetene gir et bilde av den floristiske diversitet. Kriteriet tillegges vekt.

8. Del av større sammenheng. Myrene kan inngå som deler av et større landskap med flere verneinteresser. F.eks. ligger Forra-myrene i Nord-Trøndelag i et område der det også er med interessante vann- og skogøkosystem (Moen & Jensen 1979). I forbindelse med vern av norsk natur er det et viktig kriterium å kombinere mange verneinteresser i ett område. Imidlertid foretas ikke slik vurdering i forbindelse med verdisettingen av verneverdi i myrreservatplanarbeidet, og kriteriet tillegges bevist ikke vekt. Imidlertid kommenteres i rapportene forekomst av andre verneinteresser når dette er kjent. Under oppsetting av reiserute for feltarbeid har en også bevist prioritert å oppsøke myrer i tilknytning til verneområder o.l. (se kriterium 16).

Naturvitenskapelige verdier (Brukerinteresser)

9. Klassisk område. Kriteriet brukes når det foreligger gamle undersøkelser og disse kan gi grunnlag for interessante studier av endringer i naturen. Kriteriet har verdi, men er lite aktuelt for myrer i Norge (unntak for f.eks. Våletjern i Hedmark, beskrevet av Holmboe (1903)).

10. Nøkkelområde. En myrlokalitet kan tenkes å utgjøre et nøkkelområde for tolking og dokumentasjon av naturvitenskapelige interesser, men kriteriet er ikke brukt for å skille mellom verneverdien til oppsøkte lokaliteter.

11. Forskningsverdi. Verdien for forskning er vanligvis også knyttet til andre kriterier, og forskningsverdi er ikke tillagt vekt som eget kriterium i myrreservatplanarbeidet.

12. Pedagogisk verdi. Myrene har verdi som studie/undervisningsobjekt for mange skoletrinn. Kriteriet er ikke tillagt vekt i myrreservatplanarbeidet ved vurdering av verneverdige lokaliteter i internasjonal, nasjonal og regional sammenheng. I noen tilfeller er kriteriet tillagt vekt for "lokal verneverdi" - gruppe 3.

13. Referanseverdi. Dette kriterium omfatter verdien av å bevare et område mest mulig urørt for å kunne studere natursystemene under minst mulig påvirkning. Dette har egenverdi, og dessuten er det viktig for å kunne sammenligne med områder som er påvirket av naturinngrep.

Dette er et meget viktig kriterium som gjelder generelt for å opprette et nett av upåvirkta fredningsområder. Ombrotrofe myrer har spesielt stor referanseverdi, da de representerer den eneste naturtypen som bare får næring gjennom nedbøren.

Ombrotrofe myrer er derfor bl.a. spesielt velegnet for å "måle" endringer i nedfall gjennom nedbøren. For å vurdere lignende myrlokaliteter mot hverandre ved verneprioritering er kriteriet ikke brukt.

Vurdering av tilstand og sårbarhet

14. Tilstand, grad av uberørthet. For store deler av landet er myrer uten menneskelig påvirkning sjeldne, og graden av uberørthet tillegges betydelig vekt. Intakte myrer, og spesielt ombrotrofe myrer har verdi som referanseområder.

Kulturpåvirkning behøver imidlertid ikke bare være negativ, og vern av kulturpåvirka myrer hører med sentralt i verneplanarbeidet. Spesielt gjelder dette gamle slåttemyrer og myrer/heiområder som regelmessig har vært brent og beitet. Disse typene av kulturpåvirkning har hatt stort omfang, og formet store myrområder.

Utstrakt grøfting og andre tekniske, irreversible inngrep er alltid vurdert å redusere verneverdien.

For noen påvirka myrer kan en snakke om *potensiell verneverdi* som vesentlig forskjellig fra den aktuelle. Dette gjelder myrer som er påvirka av inngrep og som kan synes lite verdifulle, men der restaurering kan øke verdien. Bare for spesielle myrtyper er denne problemstilling aktuell i vårt land.

I verneplanarbeidet tillegges "tilstand, grad av uberørthet" stor vekt.

15. Sårbarhet. Kriteriet er sammensatt og omfatter flere forhold. Lokaliteter som er sårbare p.g.a. beliggenhet søker en å unngå å frede, (grenser mot neste kriterium). Derimot fins det plantesamfunn og arter som er lett sårbare ved små inngrep eller endret kulturpåvirkning, og som derfor må vernes og skjøttes. Disse forhold lapper over mot andre kriterier (bl.a. sjeldenhet). Som selvstendig kriterium er sårbarhet ikke tillagt spesiell vekt i myrreservatplanarbeidet.

16. Egnethet for vern. Noen myrer kan ligge utsatt til (sårbare, f.eks. ved større boligområde) mens tilsvarende myrer andre steder kan ligge i beskytta områder. Det er lagt vekt på å finne fram til verneområder som er minst mulig utsatt for inngrep. Det er også lagt vekt på å finne fram til områder der det er lett å finne en fornuftig arrondering og der det ikke er tilsig av forurenset vann o.l. Under oppsetting av reiserute har en prioritert å oppsøke myrlokaliteter i kanten av allerede verna områder (f.eks. i tilknytning til etablerte skogreservat) og i nedbørfelt for verna vassdrag, men uten at dette har påvirket verneverdieringen (se også omtale under kriterium 8).

D. Samlet verneverdiering

De opplistede kriteriene (1-16) utgjør et hjelpemiddel ved verneverdieringen. Noen av kriteriene er innbyrdes uavhengige, mens det mellom andre kriterier er et avhengighetsforhold. Det er også eksempler på at høg verdi for ett kriterium har tendens til å gi låg verdi for et annet (f.eks. gir høg verdi for klarhet ofte liten diversitet). Kriteriene er heller ikke like viktige, og de kan ikke tillegges samme vekt i ulike deler av landet. For eksempel tillegges artsrikdom på myr større vekt i Agder-fylkene enn i Trøndelag, noe

som henger sammen med at myrene i Agder generelt er mye mer artsfattige (rik vegetasjon er sjelden). Et annet eksempel på ulik bruk av et kriterium er at i noen pressområder (f.eks. Jæren og låglandet ved Oslofjorden) tillegges ikke graden av uberørthet samme vekt som i områder med store, intakte myrområder.

Ved verne vurderingene gjengitt i rapportene i landsplan for myrreservat har en ikke satt tallverdier for lokalitetene for hver av de nevnte kriteriene. Under arbeidet med myrreservatplanen har det foregått en kontinuerlig prosess for å identifisere de "beste" lokalitetene. I dette arbeidet er kriteriene for naturverdi viktigst, og spesielt kriteriene 4 (sjeldenhet), 5 (typisk område), 6 (klarhet) og 7 (diversitet) er tillagt stor vekt. Kriteriene for naturvitenskapelige verdier (nr. 9-13) er tillagt liten vekt ved vurdering av lokaliteter mot hverandre. Vurderingene av tilstand (kriterium 14) har avgjørende betydning for verneverdien, og dessuten er vurderingen av egnethet (kriterium 16) tillagt vekt.

Det foretas en vurdering av verneverdi for hver lokalitet som henholdsvis *typeområde* og *spesialområde*.

Verdi som typeområde. Verdien av myra som representativ lokalitet for et større eller mindre område, f.eks. landsmålestokk, landsdel eller region (kriterium 5, typisk område). Spesielt viktig i større sammenheng (internasjonalt/nasjonalt) er det å frede store velutvikla myrkompleks der myrtypene trer særlig klart fram (kriterium 6, klarhet).

Myrene varierer fra landsdel til landsdel, og det er primært for verneplanen å sikre et utvalg av de regionale typene. Arbeidet med typeområder gjør det ønskelig med en inndeling av naturen i regioner, jfr. Abrahamsen et al. (1977) som deler Norden i 60 regioner ut fra mange naturkomponenter. Det arbeides med egen inndeling i myrregioner.

Verdi som spesialområde. Dette gjelder verneverdi av interessante økosystem av mindre vanlig eller ekstrem type. Myrene er uunnværlige for en rekke spesialiserte plantearter som må ha myrene for å leve. Dessuten inkluderes sjeldne plantesamfunn, spesielle utforminger av myrtyper, myrstrukturer o.l. (viktigst er kriteriene sjeldenhet (4) og diversitet (7)).

For å foreta en samlet vurdering av verneverdien av myrene trengs god oversikt over myrtyper, myrvegetasjon og myrflora. Arbeidet med myrreservatplanen har blitt preget av at våre myrer har vært dårlig utforsket.

Da et vellykket fredningsprogram over norske myrer bare kan utarbeides etter inngående kjennskap til de ovenfornevnte forhold, har vi ansett det nødvendig med arbeidet med myrreservatplanen i Sør-Norge å kombinere den praktiske registrering med vitenskapelig utforskning av myrene.

Undersøkelser over dyrelivet er ikke foretatt under arbeidet med myrreservatplanen. Ved å frede lokaliteter med representative myrtyper, vegetasjon og flora må en gå ut fra at også representative dyresamfunn på myrene vernes. Det foretas dessuten systematisk kartlegging av fuglelivet på myrer og andre våtmarker i forbindelse med egne verneplaner for våtmark.

Ut fra ovenfor nevnte kriterier er myrene klassifisert i vernegrupper (etter Sjørs 1971).

Gruppe 1.a. Særlig verneverdig internasjonalt (Telma-myr). Ved starten av prosjekt Telma i 1967 ble det oppfordret til hvert land å søke å komme fram til fredning av et fåtall av store og velutvikla myrkompleks som har stor internasjonal verdi. I Norge bør ca 20 myrer plukkes ut og komme med i Telma-planen. Det er et krav at myrene er godt naturvitenskape-

lig dokumentert. Selv om dette kravet ikke er oppfylt i alle tilfeller, er det foreslått 17 myrer i Norge som bør være med i Telma-planen (Moen 1979).

Gruppe 1.b. Særlig verneverdig nasjonalt; typeområde. I arbeidet med den nasjonale myrreservatplanen gjelder det å få bevart mest mulig av variasjonsbredden av myrene gjennom fredning av noen store *typiske* myrkompleks. Et fåtall av disse vil komme med i Telma-Planen, og de øvrige grupperes til 1.b.

Gruppe 1.c. Særlig verneverdig nasjonalt; spesialområde. Myrene i denne gruppe er oftest små, men har høyeste verneverdi. En stor del av myrene er små rikmyrer i låglandet. Rike myrer dannes bare i områder med kalkrik mineraljord, og i låglandet i Sør-Norge fins dette så godt som bare i områder med høy befolkningskonsentrasjon. Dette har gjort at viktige typer av rikmyr, som er særlig godt egnet til dyrking, er i fare for å forsvinne fra vårt land. Også rikmyrarter er i fare for å bli utryddet.

I gruppe 1.c. inngår også små myrer som representerer spesielle forhold med hensyn til myrstruktur og utforming.

Gruppe 2. Verneverdige myrer av landsdelsinteresse. For å dekke et videst mulig spekter av norske myrer, må det også vernes myrer utenom de særlig verneverdige. I gruppe 2 fins store og små myrer, dels inneholder gruppen myrer som ved ytterligere undersøkelser vil kunne komme i gruppe 1. For landsdelene har ofte disse myrene aller høyeste verneverdi. På samme måte som i gruppe 1 kan det skilles mellom b. typeområde og c. spesialområde.

Myrene i gruppe 1 og 2 er aktuelle som fredningsobjekt etter naturvernloven.

Gruppe 3. Verneverdige myrer av lokal interesse. Disse myrene har det først og fremst lokal interesse å få vernet. Dette er myrer som ikke behøver å vernes etter naturvernloven. Kan også splittes opp i b. typeområde, c. spesialområde.

Gruppe 4. Liten verneverdi.

Gruppe 5. Uten verneverdi.

Bruken av kriteriene for evaluering av verneverdien er komplisert og den har et klart subjektivt innhold. Den samlede vurdering av verneverdi er også vanskelig. Dette gjelder også vurdering av hvor mange reservat det er nødvendig å opprette for å dekke variasjonsbredden innen et område. Lokalteter som er vurdert i vernegruppe 1 må prioriteres, mens det ofte er tilstrekkelig med et utvalg av lokalitetene i vernegruppe 2. Som nevnt under omtalen av kriterium 5 (typisk område) eksisterer det i store deler av landet mange alternative verneobjekt for å frede de typiske myrene. I fagrapportene er kjennskap til vernealternativ omtalt under den enkelte lokalitet. Som vist i skissen som innledet kap. I.6. er det ideelt sett nødvendig å vurdere alle myrer i et område ved den samlede verneprioritering (dvs. allerede verna myrer, oppsøkte myrer og andre myrer). I områder med tilgang på god flybildedekning har en også trukket inn "andre myrer" ved verne vurderingen, og mulighetene for vernealternativ til oppsøkte lokaliteter er da omtalt i fagrapportene.

II. KLASSIFISERING AV MYR

Det fins en omfattende myrlitteratur som er lagt til grunn for framstillingen i foreliggende kapittel. Sjørs (1948) og Overbeck (1975) har vært de viktigste avhandlingene, og her gis også god litteraturoversikt. I den videre framstilling blir det referert til litteratur bare i spesielle tilfeller. Store deler av framstillingen er lik med Moen (1973) som også gir oversikt over den viktigste myrlitteraturen som er nyttet.

1. INNDELING ETTER DANNELSEN

Akkumulering av organiske jordarter (torv) skjer når produksjonen av organisk stoff er større enn nedbrytingen. Etter dannelsesmåten kan det skilles mellom tre typer:

Gjenvoksningsmyrene har begynt som organiske avsetninger i vann. Gjennom lagrekken av torv kan det studeres hvordan ulike prosesser har funnet sted, fra isen (eventuelt havet) trakk seg tilbake til i dag. I torvprofilene kan en se soner av høghumifisert, oftest mørk torv avsatt under tørrere og varmere klimaperioder veksle med soner av lysere, mindre humifisert torv dannet under perioder med fuktigere og kaldere klima. Myrer dannet ved gjenvoksnings av tjern egner seg særlig godt for å finne ut av vegetasjonshistoriske forhold gjennom analyse av planterester og andre avsetninger (ved makrofossilanalyse, pollenanalyse o.a.).

Primærmyr har startet ved at torv er dannet direkte på fuktig mark. Dette synes å ha vært en vanlig måte myrer er dannet på etter at isen trakk seg tilbake etter siste istid. Senere har primær myrdannelse funnet sted i deltaområder, elvesletter og areal tørrlagt ved landheving (jfr. Elveland 1976).

På forsumpningsmyrene har torvdannelsen funnet sted på opprinnelig tørrere fastmark, oftest tidligere skogdekt mark. Størstedelen av myrarealet i Norge er dannet på denne måten. I områder med høy humiditet har myrdannelsen kunnet finne sted i sterkt hellende terreng, og særlig humide områder har til og med forhøyninger i terrenget blitt dekt av torv (terrengdekkende myrer, se senere).

2. HYDROLOGISK INNDELING

Myrer som bare får tilførsel av vann gjennom nedbøren (ombrogent vann, av ombros: regn, genesis: opprinnelse, dannelse) er *ombrogene myrer* (= nedbørsmyrer). De myrene som i tillegg også får tilførsel av vann som har vært i kontakt med mineraljorda (minerogent vann), de *minero-gene myrene* (= jordvannmyrene), deles videre etter den måten myrene får sitt grunnvann på.

Topogene myrer har omtrent vannrett grunnvannspeil og myroverflata er også så godt som flat. Disse myrene er vanligvis dannet ved gjenvoksnings av tjern o.l.

Soligene myrer har tydelig hellende overflate av grunnvannet, og dette er myrer i skrånende terreng (f.eks. bakkemyrer).

Limnogene myrer får tilført overflatevann fra bekker, elver, oversvømmende sjøer o.l.

3. GEOGRAFISK INNDELING

Alle de hydrologisk definerte typer av myr nevnt ovenfor kan finnes innenfor ett og samme *myrkompleks* (geografisk begrep) som tilsvarer det vi vanligvis mener med ei myr. Ved undersøkelser av myrkompleksene er det da naturlig å studere mindre deler for seg. Myrdeler der de hydrologiske forhold er noenlunde enhetlige, kalles *myrelement*. Karakteristiske, viktige kombinasjoner av myrelement kan gjenta seg i naturen, f.eks. høgmyr med elementene lag, kantskog og myrflate (se fig. II, øverst). Slike *myrelementsamlinger* (synelement, ny term) danner basis for inndeling i myrtyper (se avsnitt 5). Et myrkompleks kan bestå av en myrelementsamling (f.eks. flatmyr) som igjen kan bestå av et myrelement. Men vanligvis danner flere element en elementsamling og flere elementsamlinger ett kompleks.

Myrelementene kan bestå av en *struktur* som dekker et større areal, eller vanligst av to eller flere strukturer, der strukturene er noenlunde likt fordelt over hele overflata. Det kan være store forskjeller bl.a. mellom tørre og våte partier, og elementene består av strukturer som f.eks. *høljer* (bløte partier på ombrotrofe myrer), *flarker* (avgrensede, våte og flate partier på minerotrofe myrer), *tuer* (små forhøyninger på ombrotrofe og minerotrofe myrer) og *strenger* (lange, smale forhøyninger som virker demmende på et myrelement - vekslende med høljer eller flarker). *Gjøl* (svensk term, der høl kan nyttes som norsk term) brukes for sekundære vannansamlinger på myr.

Parallelt til den hydrologiske inndeling i ombrogen og minerogen myr, benyttes som geografiske og biologiske betegnelser; *ombrotrof* og *minerotrof* (trophe: næring).

4. INNDELING I MYRKOMPLEKS

Myrkompleksene kan danne grunnlag for klassifisering. Det er vanlig å skille mellom *ombrotrofe myrkompleks* som er dominert av ombrotrofe element (bare mindre deler er minerotrofe) og *minerotrofe myrkompleks* som er dominert av minerotrofe element. Ofte er det blanding av de to typene, og en kan da bruke betegnelsene ombro-minerotrofe og minero-ombrotrofe myrkompleks. I arbeidet med myrreservatplanen klassifiseres myrkompleksene på denne måten:

- O: Ombrotrofe myrkompleks, når ombrotrofe element dekker 80% eller mer.
- M: Minerotrofe myrkompleks, når minerotrofe element dekker 80% eller mer.
- OM: Ombro-minerotrofe myrkompleks, når ombrotrofe element dekker 50-80%.
- MO: Minero-ombrotrofe myrkompleks, når minerotrofe element dekker 50-80%.

For store deler av Europa er det vanlig at en eller noen få typer av myrelementsamlinger dominerer myrkompleksene innen en region, og det har vært naturlig å bruke myrkompleksene som klassifiseringsgrunnlag. Myrkompleksene har da blitt karakterisert ut fra den dominerende myrelementsamling. Myrkompleksene for store deler av vårt land er svært sammensatte og varierte. Det er vanlig at et myrkompleks består av en mosaikk av flere myrelementsamlinger, f.eks. veksling mellom høgmyrparti, flatmyr og bakkemyr, mens andre myrkompleks i samme region består av andre elementsamlinger. Dette tilsier at det som generelt klassifiseringsgrunnlag for hydromorfologiske myrenheter nyttes mindre sammensatte typer enn myrkomplekset. Inndelingen av myrkompleks begrenses derfor til den ovenfor refererte firedeling ut fra ombrotrofi/minerotrofi. Tidligere er det også i forbindelse med den norske myrreservatplanen nyttet en vanlig inndeling i myrkomplekstyper (jfr. Moen 1973 som beskriver 8 typer), men begrepene har vært brukt slik at det innen samme myrkompleks kan være flere myrkomplekstyper. Derved er det langt på veg myrelementsamlinger som har blitt karakterisert også tidligere.

5. INNDELING I MYRTYPER (MYRFORMTYPER, HYDROMORFOLOGISKE TYPER)

Inndelingen i myrtyper bygger på myrenes ytre form (morfologi) og markfuktighet (hydrologi). Myrtypene gjelder for *myrelementsamlinger* (synelement, dvs. karakteristiske viktige kombinasjoner av myrelement, se avsnitt 3).

Begrepet myrtype har vært brukt på mange forskjellige måter i myrvitenskapen (jfr. Sjørs (1948: 49 ff) som advarer mot å bruke begrepet p.g.a. dette). Imidlertid har de fleste vanlige begrep (f.eks. begrepet myrkompleks) blitt tillagt ulikt innhold hos ulike forskere. Begrepet myrtype er det naturlig å knytte til enheter som bygger på myrenes utforming (alternativt begrep: myrformtype)

Myrtypene er utskilt på grunnlag av flybildestudier og undersøkelser i marka.

Flybilder vurdert i stereo viser særlig godt myrenes form og strukturer, hellingsforhold, dreneringsretning o.l. I marka undersøkes i tillegg hvilke partier som er ombrotrofe (ut fra mineralvannindikatorer i plantedekket) hvor stor helling de ulike myrdeler har (målt med klinometer i nygrader, g) høyde og bredde på strukturene o.l. På grunnlag av dette er myrene karakterisert til type. Det skilles mellom 7 hovedtyper, og innen disse opptrer definerte myrtyper.

Formålet har vært å lage et klassifiseringssystem der alle myrreal kan karakteriseres. Noen av typene er godt definert og allment akseptert (f.eks. konsentrisk høgmyr). Andre typer er nye, men klart definert (f.eks. kanthøgmyr). Dessuten fins "typer" som omfatter en samlesekk av utforminger som nok senere kan splittes opp i flere typer (f.eks. Cu, Annen planmyr).

Høgmyr brukes i streng oppfatning og omfatter bare tydelig hvelva ombrotrofe myrelementsamlinger. Høgmyrene har allsidig hvelving (kuppelform) med helling ned mot minerotrofe myrparti- eller fastmark. (I myrvitenskapen ellers brukes ofte "Hochmoor" synonymt med ombrotrof myr).

I tillegg til beskrivelse, nevnes eksempler på typene når disse er beskrevet i myrlitteratur fra Sør-Norge. Fig. II viser skjematisk tegning av 13 av myrtypene.

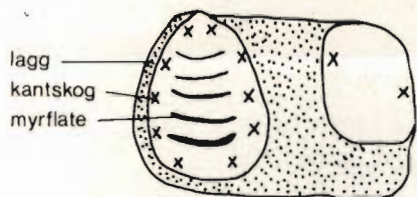
A. Ekte høgmyr

"Ekte" høgmyr omfatter høgmyr med kantskog og lagg. Vanligvis er dette myrer som er klart avgrensa mot fastmark eller tilgrensende myrtype. Overgangstyper, og problem med plassering mot gruppe B og C forekommer. Gruppe A er søkt holdt som høgmyr i streng oppfatning. Ofte er det problem med at det fins overgangstyper innen gruppen.

Ak. Konsentrisk høgmyr

Konveks, symmetrisk høgmyr med det høyeste punkt i eller nært sentrum. Omkring dette er strukturene (tuestrenger og høljer) ordnet konsentrisk og viser på den måten den konsentriske form. Også elementene (myrflate, kantskog og lagg) er oppbygd konsentrisk. Dannes på flat mark, ofte over gjengrodd tjern. Overgangstyper først og fremst mot A_e og A_u.

Holmsen (1923: 121 ff) beskriver og viser myrkart fra Aurstadmosen i Nes, Akershus, som er ei fin konsentrisk høgmyr.

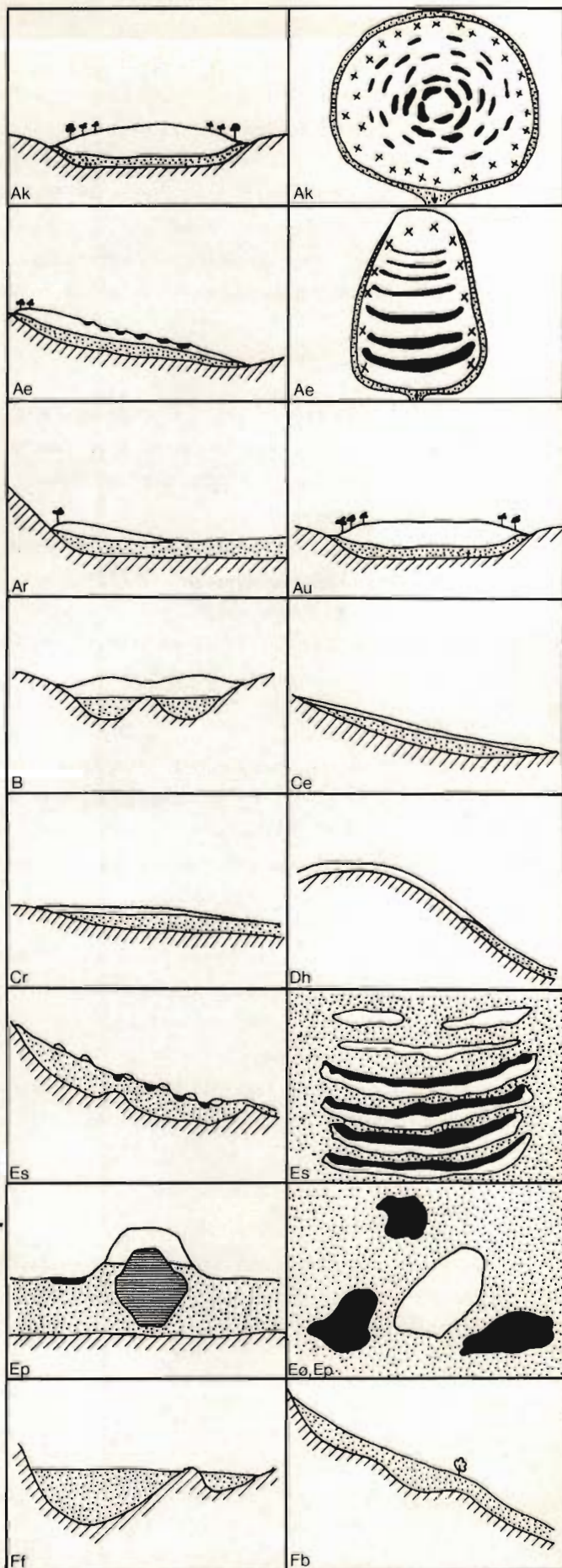

Ombro-minerotroft myrkompleks som består av tre myrelementsamlinger. Til venstre eksentrisk høgmyr, til høgre planmyr og i midten flatmyr. På høgmyra er det oppgitt tre myrelement. Myrflata består av myrstrukturene hølje og tue

	Ombrogen torv		vatn
	Minerogen torv		Is
	Mineraljord og berggrunn		Bjørk
			Furu

A-D: Ombrotrofe myrelementsamlinger
 E : Blandingsmyr
 F : Minerotrofe myrelementsamlinger

- Ak (profil og overfl.)
 Konsentrisk høgmyr
- Ae (profil og overfl.)
 Eksentrisk høgmyr
- Ar (profil) Kanthøgmyr
- Au (profil) Platahøgmyr
- B (profil) Atlantisk høgmyr
- Ce (profil) Eksentrisk planmyr
- Cr (profil) Kantplanmyr
- Dh (profil) Terrengdekkende myr s.str
- Es (profil) og overfl.)
 Strengblandingsmyr
- Ev (profil og overfl.) Palsmyr
- Eø (overfl. som Ep) Øyblandingsmyr
- Ff (profil) Flatmyr
- Fb (profil) Bakkemyr
- (Fs Strengmyr tilsvareer Es, men med minerotrofe strenger)

Figur II. Skjematiske framstilling av viktige myrtyper i Norge. Høgdeskalaen er sterkt overdrevet. Øverst til venstre vises skjematiske framstilling av et myrkompleks med tre elementsamlinger.

Ae. Eksentrisk høgmyr

Høgste punkt ligger nært ene kanten, eller de høgste partiene er ryggformet. Mot den nærmeste myrkanten mangler regelmessige strukturer. Mot den fjerneste myrkanten (distal-siden) er det strukturer på tvers av hellingsretningen, og strukturene er halvsirkelformet eller parallelle. Kantskog og lagg fins bare for deler, og ofte er komplekset delt opp i flere elementsamlinger av minerotrofe dråg (svensk term der vi kan bruke det norske drag).

Holmsen (1922: 129 ff) beskriver torvlagene på Gaardsmyren i Våler og viser snitt av denne typiske eksentriske høgmyra. Moen (1973: 187) viser flybilde fra Rønnåsmyra i Grue, ei fin eksentrisk høgmyr.

As. Skoghøgmyr

Som vanlig på høgmyr fins lagg og kantskog, men differensieringen mellom kantskog og myrflate er svak, idet hele myrflata også er furubevokst. Differensiering i tuer og høljer mangler, eller den er svak (utforminger av høgmyr med trebevokste tuer og markerte høljer inngår i andre høgmyrtyper).

I sørøstlige del av landet fins furubevokste høgmyrer (f.eks. Skien, N for Gulset, jfr. Flatberg 1971: 44). Disse høgmyrene er alltid små, og dette er nok grunnen til at egentlig åpen myrflate mangler. Skoghøgmyr synes å mangle i typisk utforming i Norge, men de små høgmyrene med furubevokst myrflate føres likevel til denne typen. Fra østlige del av Sverige er ganske store "skogshøgmosser" beskrevet.

Ar. Kanthøgmyr

Sterkt hvelva, små ombrotrofe elementsamlinger danner rygg- eller hesteskoform i kanten av større myrkompleks. Markert lagg mot fastmarka, og ofte smal kantskog. Toppen av hvelvinga har tuevegetasjon, mens matte- og løsbunn dominerer distalt der det er diffus overgang mot minerotrof myr. Moen (1970: fig. 54) viser snitt gjennom ei slik myr.

Au. Platåhøgmyr (s. lat.)

I typisk utforming har typen bratt kantskråning med kantskog som er velavgrensa mot flatt myrplan. Omfatter en heterogen samling av ekte høgmyr som ikke faller inn under de tre øvrige typene. Egne utforminger/typer kan skilles ut. Noen utforminger har svake strukturer på myrplanet, mens andre har markerte, men uregelmessige strukturer. Erosjon kan være utbredt. Eurola (1962) og Oberdorfer (1975) bruker også begrepet "Plateauhochmoore" i vid betydning. I streng oppfatning synes typen å være bundet til områder sørøst for Norge.

B. Atlantisk høgmyr

Omfatter høgmyr (dvs. allsidig hvelva nedbørsmyr), der kantskog mangler, og der det også vanligvis mangler kantskråning og skikkelig lagg. Hvelvingen kan være svak, og det er ofte vanskelig å avgjøre om den skyldes topografien. Ofte er det avgrensingsproblem mot ut-

forminger i gruppe C. Gruppe B er forsøkt holdt eksklusiv, idet tvilstilfeller vanligvis er ført til gruppe C. Det er ofte vanskelig å avgrense elementsamlingene, og det er vanlig at atlantisk høgmyr inngår i store myrkompleks som er dannet ved at flere små adskilte myrer er vokset sammen ved ombrogen torvdannelse. Det er ofte glidende overgang mellom myr og fukthei. Holmsen (1923) viser flere profil av atlantisk høgmyr, bl.a. fra Smøla (jfr. Holmsen op.cit.: 86 og pkt. 1).

Bk og Be har ofte vært ført til henholdsvis Ak og Ae.

Bk. Konsentrisk atlantisk høgmyr

Atlantisk høgmyr med konsentriske strukturer er nevnt hos Vorren (1970), men er ikke observert i Sør-Norge.

Be. Eksentrisk atlantisk høgmyr

Svake forsenkninger (høljer) og strenger forekommer på hellende deler av store atlantiske høgmyrer. Forekommer bl.a. på Smøla (se myrrapport for Toppmyr og Røkmynr) og Andøya (jfr. Vorren 1970, fig. 6). Ofte forekommer flere adskilte elementsamlinger i nedre del av større kompleks.

Bu. Asentrisk atlantisk høgmyr

Dette er en heterogen type av atlantisk høgmyr som mangler regelmessige strukturer, og der det ikke fins noe klart senter (derfor brukes betegnelsen asentrisk).

Høgmyr ved kysten domineres vanligvis av tuevegetasjon, som dekker store, enhetlige areal både i svak helling og på store flater. Ofte fins små myrtjern eller gjøler (f.eks. Smøla, jfr. Osvald 1925). Andre utforminger har utbredt erosjon, der erosjonsfurer med naken torv veksler med store tuer. Overgangstyper mot Cu er vanlig.

C. Planmyr

Omfatter ombrotrofe myrelementsamlinger som ikke er klassifisert som høgmyr. Heterogen gruppe som omfatter mange ulike utforminger av ombrotrof myr. Myrene mangler hvelving, eller hvelvingen er liten. Ofte inngår minerotrofe parti i forsenkninger på de ellers ombrotrofe myrene. Kantskog og lagg er vanligvis dårlig utvikla.

Ce. Eksentrisk planmyr

Ensidig hellende myrelementsamling som alt overveiende er ombrotrof, og med markerte, tverrorienterte strukturer (regelmessige tuestrenger og høljer). Øverst er det ofte en svak antydning til lagg som hindrer minerogent vann å renne ut på myrflata. Ofte kommer noe minerogent vann utover og det er da ikke skarpt skille mellom ombrotrofe og minerotrofe parti. De dypeste høljerne (f.eks. gjøler) har ofte mineralvannindikatorer.

Holmsen (1923) viser kart over Galåsmynren i Trysil der de ombrotrofe delene av myra tilhører typen.

Glidende overgang mot As og Es.

Cs. Skogplanmyr

Kantskog og lag mangler eller er lite markert. Overflata er ikke (eller svakt) hvelva, og mangler strukturer, men er furubevokst. Godt utvikla skogplanmyr (Waldhochmoore) i streng oppfatning er en kontinental type og fins knapt i Norge (jfr. Aletsee 1967).

Cr. Kantplanmyr

Flat tuedominert ombrotrof myr som ligger på lokaliteter som ikke overflommes i flomperioder. Ligger særlig i kanten av større myrer der det mangler tilsig fra omgivelsene eller der tilsiget er minimalt (ofte på vannskillen). Vanligvis er det ingen (eller svak) differensiering mellom flate og kant. Typen er småkuppert og risdominert. Typen er omtalt hos Nordhagen (1928) fra Sylane som "Marginalhochmoore".

Overgangstyper mot Ar og andre typer av C.

Cu. Annen planmyr

Denne "type" er svært heterogen og inneholder ombrotrofe planmyrer som ikke faller inn under de øvrige typene. Noen utforminger mangler differensiering mellom strukturer, eller strukturerne er svake (dvs. mindre enn ca 20 cm nivåforskjell på tue-høylje). Andre utforminger har uregelmessige, markerte strukturer. Erosjon preger ofte sistnevnte utforming.

D. Terrengdekkende myr (s.str.) (teppemyr)

Begrepet terrengdekkende myr brukes i streng oppfatning, og omfatter ombrotrof myr som dekker landskapet som et teppe (også kalt teppemyr). Som krav til terrengdekkende myr gjelder at ombrotrof vegetasjon dominerer en kuppel (haug) i terrenget, eller skråninger med større helling enn 3^g. Ofte er torvdjupna liten, og minerotrofe parti forekommer spesielt i forsøkninger som erosjonsfurer o.l. Bakkemyr inngår nesten alltid i tilknytning til terrengdekkende myr, og det er ofte avgrensingsproblem. Innenfor myrelementsamlingen må ikke minerotrof myr dekke mer enn ca 20%.

Måmyra i Rogaland (jfr. Moen 1975) er et godt eksempel på terrengdekkende myr.

Dh. Haugmyr (haugteppemyr)

En haug (kuppel) i terrenget er dominert av ombrotrof myr (minerotrofe parti dekker mindre enn 20%). Topografien setter klare grenser for forekomsten, og i noen tilfeller tolereres små, oppstikkede fastmarkskoller. Overgangstyper mot gruppe C og F.

Til haugmyr regnes og hellende partier nedenfor kuppelen når disse er sammenhengende.

Dt. Hellende teppemyr

Ombrotrof myr med mer enn ca 3^g helling som dekker betydelige sammenhengende areal (mer enn ca 10 daa). Skikkelig kuppel med ombrotrof myr mangler, noe som vanligvis skyldes topografien. Ofte vanskelig å sette grense mot utforminger av bakkemyr.

E. Blandingsmyr

Blandingsmyr omfatter myrtyper der det er en mosaikk mellom ombrotrofe strukturer (vanligvis tuer) og minerotrofe partier. De typiske blandingsmyrene er stabile typer. "Overgangsmyr", dvs. myr som i utviklingsstadium er i ferd med å vokse seg ombrotrof er forsøkt unngått. Ombrotrofe og minerotrofe deler dekker hver minst (10-) 20% innen elementgruppen.

Es. Strengblandingsmyr

Ombrotrofe strenger i veksling med flarker. Strukturene er regelmessige og danner rett vinkel på myrenes hellingsretning.

Nordhagen (1928) beskriver "Strangmoore" med ombrotrofe strenger fra Sylane. Jfr. og Næss (1969).

Ved myrundersøkelsene i Sør-Norge deles typen i flere undertyper etter utforming og dominansforhold mellom strenger og flarker.

Eø. Øyblandingsmyr

Ombrotrofe tuer (ofte kalt "miniatyrmosser" på svensk) i veksling med minerotrof myr. Tuene danner ikke noe regelmessig mønster.

Forekommer på flåte myrer, Nordhagen (1928) beskriver "Inselmoore" fra Sylane.

Erosjonskompleks med veksling mellom ombrotrofe tuer og minerotrofe forsenkninger (med mye naken torv) utgjør en egen undertype som inkluderes i øyblandingsmyr.

Ep. Palsmyr

Palsene er store torvhauger (i typisk utforming 6-7 m høge) med en kjerne av frossen, minerogen torv med innsprengte sjikt og linser av nesten rein is. Palsene har et overflatelag av ombrogen torv, og palsene fins spredt på flate, minerotrofe myrer. Store likheter, og problem med overgangstyper til øyblandingsmyr. Nordhagen (1928) nevner små palsmyrer fra Sylane, jfr. ellers Sollid & Sørbel (1974) som beskriver små palsmyrer fra Dovre, og Vorren (1967).

F. Minerotrof myr

Dette omfatter myrtyper der minerotrofe parti dominerer i myrelementsamlingen (ombrotrofe parti dekker mindre enn 20%). Ofte er det vanskelig å avgrense elementsamlingene.

Ff. Flatmyr

Minerotrof myr som er flat eller som har svak helling (mindre enn 3^g). Typen omfatter hovedsakelig areal med topogen og limnogen markfuktighet, men også svakt hellende soligene myrer inngår.

Typen har flere utforminger som forekommer i Norge. *Flommyr* omfatter myrer med limnogen markfuktighet og fins ved vatn, tjern, elver og bekker som overflommes i flomperioder. *Bassengmyr* er topogen myr med stagnerende vann.

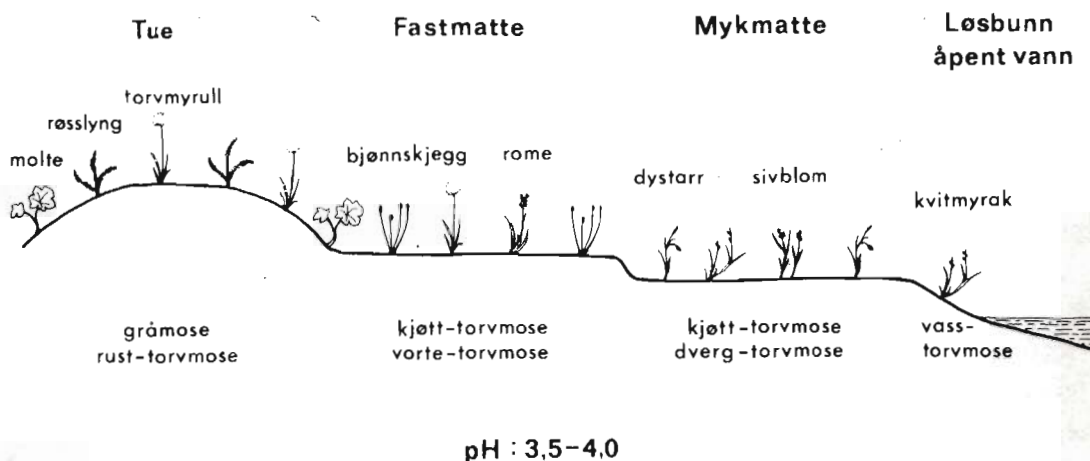
Det er glidende overgang mellom flatmyr og bakkemyr, og det er hellingsvinkelen som definerer skillet.

Fb. Bakkemyr

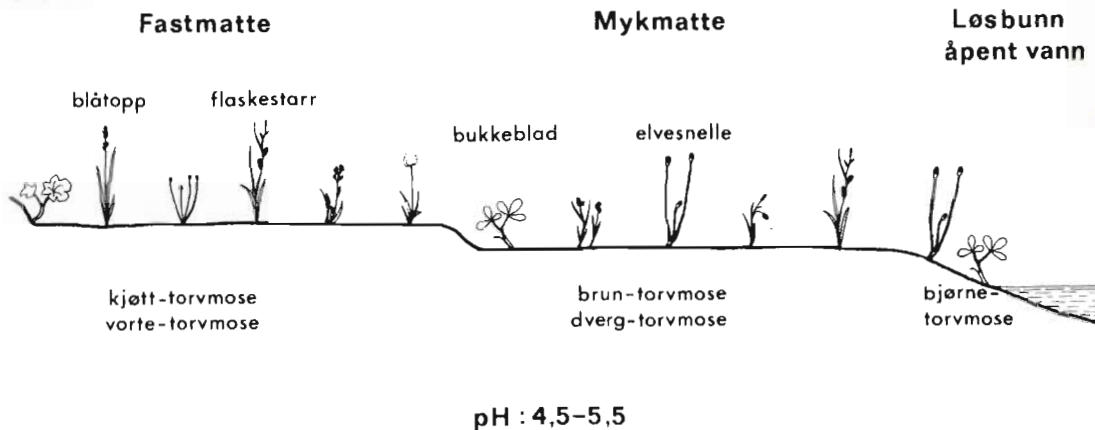
Omfatter soligen myr med helling større enn ca 3^g. Det kreves at myrelementsamlingen med tilstrekkelig helling er minst 1 daa. Det skilles mellom *svakt hellende bakkemyr* (3-8^g), *bratt bakkemyr* (8-15^g) og *særlig bratt bakkemyr* (> 15^g).

Bakkemyr i streng oppfatning domineres av fastmatter, og i sentrale og østlige deler av Fennoskandia er dette den utforming som forekommer. I oseaniske strøk fins soligen myr med stor helling som har dominans av lyngvekster (særlig *Calluna*) og andre tuearter. Disse utformingene danner overgangstyper mot terrengdekkende myr (s.str.), og tuebakkemyr kan

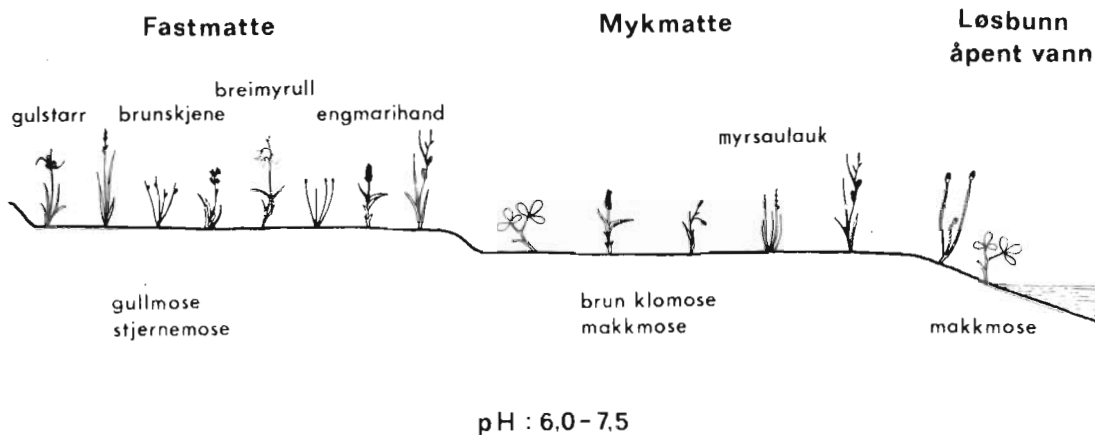
NEDBØRSMYR

FATTIGMYR

RIKMYR

Figur III. Skjematisk skisse som viser fordelingen av noen typiske myrplanter på tue, fastmatte, mykmatte og løsbunn for henholdsvis nedbørsmyr, (ombrotrof myr), fattigmyr og rikmyr (inkl. ekstremrikmyr). Myrvannets pH for de ulike typene er tatt med.

utvikle seg til terrengdekkende myr (s.str.). I Storbritannia mangler skikkelig fastmattebakkemyr, og soligen myr inkluderes vanligvis i terrengdekkende myr. På denne måten omfatter "blanket bog" både ombrotrofe og minerotrofe typer. I de senere årene har også britiske forskere prøvd å tillegge skillet ombrotrofi/minerotrofi større vekt (jfr. Ratcliffe 1977).

I vårt land (i motsetning til andre europeiske land) opptre både bakkemyr s.str. (dvs. fastmattebakkemyr) og tuebakkemyr.

I arbeidet med myrreservatplanen i Sør-Norge skilles *tuebakkemyr* ut som en egen undertype. Ofte er det også problem med å sette grense mellom tuebakkemyr og fukthei (og det fins knapt noen botanisk/økologisk klar grense). Overgangstyper kan benevnes *heimyr*, men dette er ikke brukt som egen type i rapportene fra myrreservatplanen (areal av heimyr er inkludert i tuebakkemyr).

Fs. Strengmyr

Både strenger og flarker er minerotrofe (i motsetning til strengene hos strengblandingsmyr). Strukturene er regelmessige og danner rett vinkel på myrenes hellingsretning.

Næss (1969) omhandler strengmyr (inkl. strengblandingsmyr) på Hedemarken.

Nordhagen (1928) beskriver "Strangmoore" med minerotrofe strenger fra Sylane.

Ved myrundersøkelsene i Sør-Norge deles typen i to:

a. Med markerte strenger. Dette betyr at strengene framtrer tydelig, og at nivåforskjellen mellom streng og flark er mer enn ca 20-30 cm.

b. Med utydelige strenger. Ofte er det flarker som danner forsenkninger på myra, uten at partiene mellom flarkene skiller seg ut fra omliggende mattevegetasjon.

Hver av de to undertypene differensieres videre etter utforming (tue, matte, løsbunn, gjøll) og dominansforhold mellom strenger og flarker.

G. Kildemyr

Ei kilde er et konsentrert framspring av grunnvann. Omfatter både stabile (eustatiske) og ustabile (astatiske) kilder. Vanligvis dekker kildene små areal.

6. INNDELING ETTER VEGETASJON

I Norge er det tydelig regional forskjell i myrenes utforming og vegetasjon fra nord til sør, fra øst til vest og etter ulik høyde over havet. Som eksempel på en relativt klart definert vegetasjonstype med begrenset regional forekomst, kan nevnes *gråmosemyra* som bare forekommer i de vestlige delene av landet. Ved siden av gråmose (*Racomitrium lanuginosum*) som oftest dominerer i tuevegetasjonen, karakteriseres typen også av en rekke andre arter med vestlig utbredelse. Tilsvarende fins østlige vegetasjonstyper der for eksempel den østlige arten granstarr (*Carex globularis*) dominerer.

Innenfor den enkelte myra kan det være store forskjeller i vegetasjonen. Disse forskjellene har dannet grunnlaget for å klassifisere myrene i århundrer. Eventyrforfatteren Peter Chr. Asbjørnsen var den første her i landet, han klassifiserte myrene for å finne ut brenntørververdien. Det fins en rekke senere klassifikasjonssystemer som på samme måten har vært praktisk rettet. En del av disse er redegjort for hos Løddesøl & Lid (1950).

Det fins også flere system som bygger på tradisjonell plantesosiologisk inndeling, bl.a. beskrevet hos Nordhagen (1943).

Nyere skandinavisk myrforskning, særlig etter den svenske økologen Hugo Sjørs, har utviklet andre klassifikasjonssystemer for myrvegetasjonen. Her foretas en inndeling av vegetasjonen etter tre hovedgradienter. Disse *vegetasjonsgradientene* henger sammen med variasjoner i økologiske forhold, *økologiske gradienter*.

a. Fra ombrotrof til rik vegetasjon

Det foretas en hovedinndeling mellom ombrotrof og minerotrof myrvegetasjon. Den ombrotrofe vegetasjonen er den aller fattigste, i det vegetasjonen bare får tilført næring gjennom nedbøren (nedbørsmyr). Den minerotrofe vegetasjonen deles videre i flere enheter etter nærings-tilgangen, og det fins gradvise overganger mellom disse enhetene. Det skilles mellom fattig, intermediær, rik og ekstremrik vegetasjon.

Forskjellen i vegetasjonen mellom disse enhetene henger sammen med torvens og myrvannets næringsinnhold, uttrykt ved bl.a. pH, ledningsevne og kalsiuminnhold. Mens pH på ombrotrofe myrer gjennomgående ligger omkring 3,5-4,0, er den på de minerotrofe myrene høyere, og den øker gjennom serien av enheter, og de rikeste myrene har pH over 7,0, jfr. fig. III.

Enhetene karakteriseres gjennom planteartene, i det det er svært få arter som fins i alle enhetene. På de ombrotrofe myrene kan bare 20-30 karplantearter klare seg. Antallet arter øker fra enhet til enhet, og i rikmyrvegetasjonen fins mer enn 100 forskjellige karplanter. Oversikt over arters fordeling langs enhetene er utarbeidet fra ulike deler av Fennoskandia, og det henvises til Malmer (1973) for oversikt og referanse til disse arbeidene. Hos Moen & Wischmann (1972), Moen (1973b, 1975) er gitt oversikt over artenes fordeling på myrer i henholdsvis Oslo-området, Trøndelag og Rogaland/Agder.

b. Fra tue- til løsbunnvegetasjon

De fleste myrene har en ujevn, småkupert overflate. I myrvitenskapen skilles det ut fire ulike typer definert ut fra vegetasjonen (typene brukes også dels som betegnelse på strukturer).

Tuene er dominert av lyngartene, særlig er røsslyng (*Calluna vulgaris*) og krekling (*Empetrum spp.*) vanlige. Gråmose (*Racomitrium lanuginosum*) og rusttorvmose (*Sphagnum fuscum*) dominerer ofte i bunnen.

Fastmattene er faste å gå på og karakterisert av arter som rome (*Narthecium ossifragum*), småbjønnskjegg (*Scirpus caespitosus*) og stjernemose (*Campylium stellatum*).

Mykmattene får ved tråkk langvarige spor og karakteriseres av fuktighetskrevende arter som dystarr (*Carex limosa*), kvitmyrak (*Rhynchospora alba*), torvmoser (*Sphagnum spp.*) og makk-mose (*Scorpidium scorpioides*). Karplantesjiktet er glissent, mens mosene dekker i bunnen.

Løsbunn har liten bæreevne og meget spredt forekomst av en del av artene som forekommer i mykmattene. Grunnvannet står det meste av året i dagen.

Variasjonen i vegetasjonen henger sammen med bl.a. fuktighetsforholdene, vekslingene i grunnvannstand og torvens fasthet.

c. Fra myrflate- til myrkantvegetasjon

I kanten av myrene fins en rekke arter som mangler ute på selve myrflata. Oftest er forekomsten av trær og busker begrenset til myrkanten, selv om spredte furuer kan forekomme på tuene også ute på myra. De artene som på myra bare fins i kanten, forekommer også så godt som alltid også i andre vegetasjonstyper som skog-, eng- eller heivegetasjon. Men det fins

også en god del arter som bare forekommer ute på selve myrflata, og dette er eksklusive myrarter. Dette gjelder bl.a. en rekke starr-arter (*Carex spp*) og moser, særlig torvmoser (*Sphagnum spp.*).

Mens de to andre hovedgradientene i myrvegetasjonen stort sett faller sammen med lett fattbare variasjoner i økologiske forhold, er denne vegetasjonsgradient mer kompleks. Torvdybde, skyggevirksomheter o.l. er faktorer som henger sammen med kanteffekten.

Myrkantvegetasjonen har vanligvis trær eller busker, og ved praktisk kartlegging skiller mellom henholdsvis skogbevakst, krattbevakst og åpen myr.

d. Vegetasjonsenheter

Figur IV gir oversikt over de 26 vegetasjonsenheterne og viser skjematisk plasseringen av enhetene langs fattig- rik og fuktig- tørr-gradientene. Ved vegetasjonskartlegging i stor målestokk, ved Universitetet i Trondheim (jfr. Moen 1981) nyttes 10 myrenheter og en rekke underenheter der de samme prinsipper for inndeling er lagt til grunn. Systemene er derfor svært like, men symbolsettingen er forskjellig. Systemet som er brukt ved myrreservatplanen gjør det mulig å karakterisere de 26 enhetene med ett symbol (bokstaver), noe som forenkler tabelloversikter, databehandling o.l.

	Ombrotrof	Fattig	Intermediær	Rik	Ekstremrik
Skog/krattbevakst	E	K	P	T	X
Tue	A	F	-	-	-
Fastmatte	B	G	L	Q	V
Mykmatte	C	H	M	R	W
Løsbunn	D	I	N	S	
Høgstarrsump		Ø		Å	
Kilde		Y	Z	Æ	

A. Åpen nedbørsmyr, tue	P. Skog/krattbevakst intermediærmyr
B. Åpen nedbørsmyr, fastmatte	Q. Åpen rikmyr, fastmatte
C. Åpen nedbørsmyr, mykmatte	R. Åpen rikmyr, mykmatte
D. Åpen nedbørsmyr, løsbunn (inkl. gjøl)	S. Åpen rikmyr, løsbunn (inkl. gjøl)
E. Skogbevakst nedbørsmyr	T. Skog/krattbevakst rikmyr
F. Åpen fattigmyr, tue	V. Åpen ekstremrikmyr, fastmatte
G. Åpen fattigmyr, fastmatte	W. Åpen ekstremrikmyr, mykmatte/løsbunn
H. Åpen fattigmyr, mykmatte	X. Skog/krattbevakst ekstremrikmyr
I. Åpen fattigmyr, løsbunn (inkl. gjøl)	Y. Fattigkilde
K. Skog/krattbevakst fattigmyr	Z. Intermediærkilde
L. Åpen intermediærmyr, fastmatte	Æ. Rikkilde (inkl. ekstremrik)
M. Åpen intermediærmyr, mykmatte	Ø. Fattig høgstarrsump
N. Åpen intermediærmyr, løsbunn (inkl. gjøl)	Å. Rik høgstarrsump

Figur IV. Oversikt over vegetasjonsenheterne for myr, høgstarrsump og kilde brukt ved arbeidet med myrreservatplanen. Øverst er enhetene skjematisk plassert langs gradientene fattig- rik og tørr- fuktig.

III. MYRUNDESRØKELSENE I SØR-TRØNDELAG OG HEDMARK

1. OVERSIKT OVER UTFØRT ARBEID; OG MATERIALE

Metodene ved arbeidet er beskrevet i kap. I.

A. Sør-Trøndelag

Det faglige arbeidet med landsplan for myrreservat i Sør-Trøndelag startet i 1969 (cfr. Moen 1969). I årene 1970-1975 ble det også oppsøkt endel lokaliteter, dels etter oppdrag fra det offentlige naturvern, dels i forbindelse med andre undersøkelser i fylket. Klokk (1974) beskriver 9 lokaliteter i Trondheimsregionen og Moen (1975) gir en oversikt og foreløpig verne vurdering av de 50 lokalitetene som var oppsøkt fram til 1975. Omkring halvparten av de 122 lokalitetene som er beskrevet i foreliggende rapport (cfr. fig. 4, tab. 1) er oppsøkt i årene 1976-82. Særlig ble det oppsøkt mange myrlokaliteter i 1979.

A. Moen har oppsøkt 99 av de 122 lokalitetene som beskrives. Som feltassistenter har deltatt Jan-Erik Kofoed (i 1976), Berit Forbord Moen (i 1969), Jon Moen (i 1969, 1975), Tor Øystein Olsen (i 1979), Morten Selnes (i 1978). K.I. Flatberg, A. Skogen og andre botanikere har deltatt ved inventering av noen lokaliteter. I headingen under beskrivelsen av hver lokalitet er vanligvis bare oppgitt dato for første gang A. Moen oppsøkte lokaliteten. For de 23 lokalitetene A. Moen ikke har oppsøkt, bygger rapporten på feltarbeid utført av K.I. Flatberg (7 lokaliteter), T. Klokk (3 lokaliteter), T.Ø. Olsen (13 lokaliteter), jfr. initialer i headingen under beskrivelsen av lokalitetene.

A. Moen har i samarbeid med de andre klassifisert og beskrevet lokalitetene. I dette arbeidet har artslistene, notater, inntegnet informasjon på flybilder, lysbilder o.l. vært til stor hjelp. Registreringene i felt er i stor grad "standardisert", og gjennom for- og etterarbeid regner en med at både klassifiseringen til myrtype, vegetasjon og verneverdi er blitt enhetlig, til tross for at flere personer har utført feltarbeidet.

Sølandet naturreservat (lok. 51) er godt beskrevet gjennom hovedfagsarbeidet til Eldar Gaare (1963) og undersøkelser i forbindelse med skjøtsel av reservatet (Moen 1982). Havmyrene på Hitra (lok. 11) er godt undersøkt av Arnfinn Skogen (jfr. bl.a. Skogen 1969, 1970). Kjell Ivar Flatberg har tatt sin hovedfagsoppgave på en inngående beskrivelse av plantelivet på Nordmyra i Trondheim (Flatberg 1970), (lok. 56). Terje Klokk (1974) har beskrevet myrvegetasjonen på Langåskjølen/GrønkJølen i Klæbu (lok. 14) gjennom sitt hovedfagsarbeid (jfr. og Klokk 1982). Morten Selnes har undersøkt Måmyran i Åfjord (lok. 63) i sitt hovedfagsarbeid (Selnes 1982). Myrundersøkelsene er for en stor del kombinert med andre botaniske undersøkelser i fylket. Myrene på Nerskogen (lok. 29, 40-42) er undersøkt i forbindelse med de botaniske registreringene ved den planlagte Grana-utbyggingen (jfr. Moen & Moen 1975), myrene i Garbergselva/Rotla-området i Selbu (lok. 93-95, 118) er også undersøkt ved registreringsarbeid i forbindelse med kraftutbyggingsplaner (Moen & Kjelvik 1981). Ved de botaniske undersøkelsene i forbindelse med planer om skytefelt på Nord-Fosen (jfr. Moen & Selnes 1979) ble myrer i det området registrert (lok. 47, 48, 61, 82). På denne måten er et stort antall lokaliteter beskrevet uten at det er gjort spesielt feltarbeid for myrreservatplanen.

Tilgang på fullstendig dekning av gode flybilder for fylket har vært av stor betydning. Flybildearkivet ved Botanisk avdeling er benyttet, og før feltsesongen 1979 ble det foretatt systematisk gjennomgang av bilder for de delene av fylket som ikke tidligere var dekt. På grunnlag av dette forarbeidet ble det satt opp oversikter over lokaliteter som burde oppsøkes i forbindelse med myrreservatplanen. Alle lokalitetene ble på forhånd studert på flybilder i stereoskop, og ved oppsetting av reiserute ble det foretatt en streng prioritering. Det ble lagt stor vekt på å få oppsøkt de lokalitetene som ut fra flybildene syntes mest interessante (se ellers kap. I.6). I de indre og høgreliggende deler av fylket er det store myrreal som representerer omtrent de samme typene vurdert fra flybilder. Bare et fåtall av slike lokaliteter er oppsøkt.

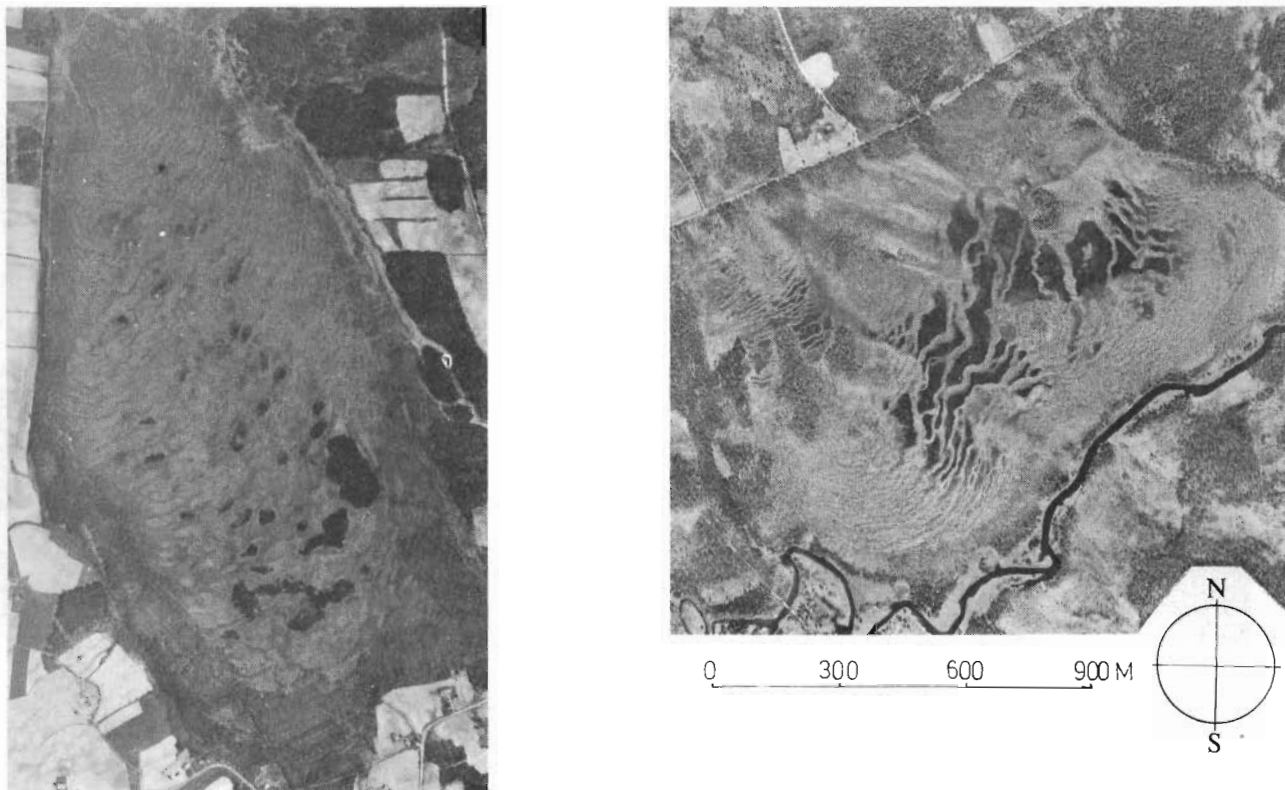
Gjennom myrundersøkelsene i Sør-Trøndelag er det innsamlet ca. 1000 karplantekollekter som er innlemmet i herbariet. Et neste like stort antall kryptogamkollektorer er samlet, og vil senere bli innlemmet i herbariet. Det er utarbeidet ca. 120 myrkrysslister, som også oppbevares ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet.

B. Hedmark

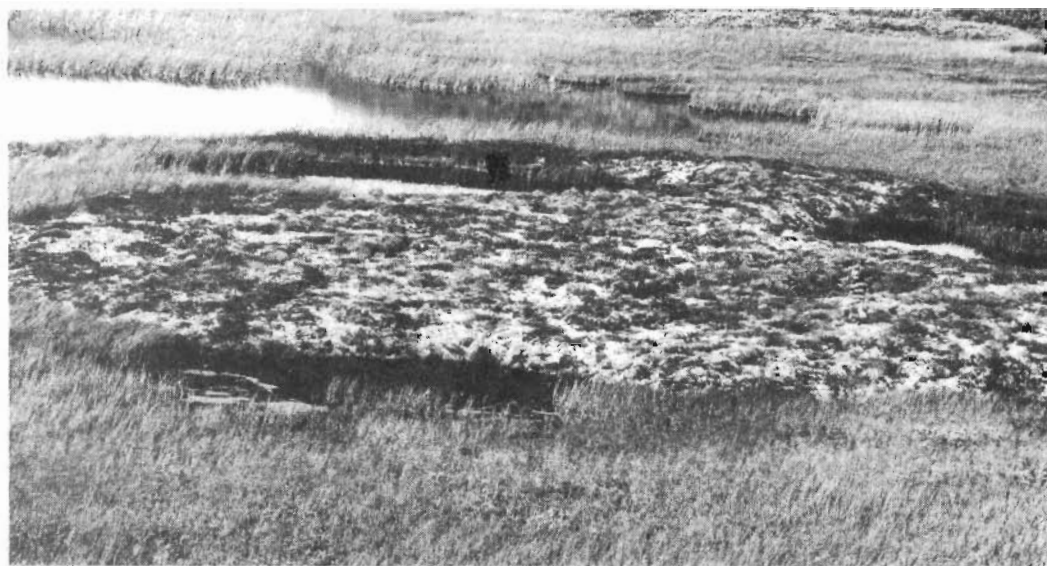
Det faglige arbeidet med landsplan for myrreservat i Hedmark startet i 1970, ved undersøkelser på Østlandet av A. Moen (jfr. Moen 1970). I 1973 ble det foretatt feltundersøkelser av høgmyrer i Solør-området for å undersøke vernealternativer til Rønnåmyra (jfr. Moen 1973a). Senere har A. Moen foretatt supplerende undersøkelser i årene 1974, 1975, 1977 og 1978. En del lokaliteter

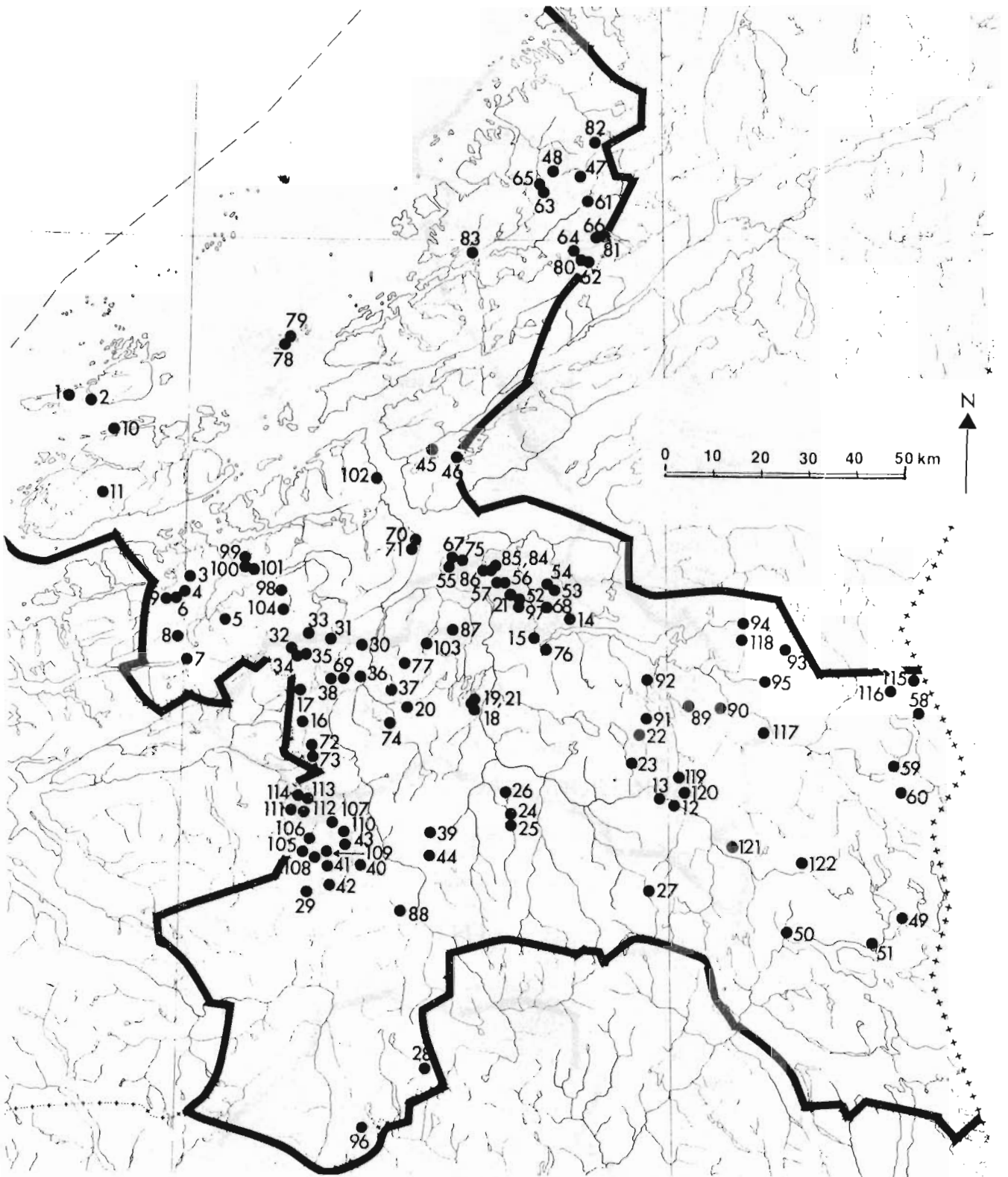
Figur 1. Sølendet naturreservat (lok. ST 51). Øverst gammel stakkstang på stor bakkemyr med ca. 7^g helling. Nederste bilde viser nylig slått område ved Dalbua. Foto A. Moen.

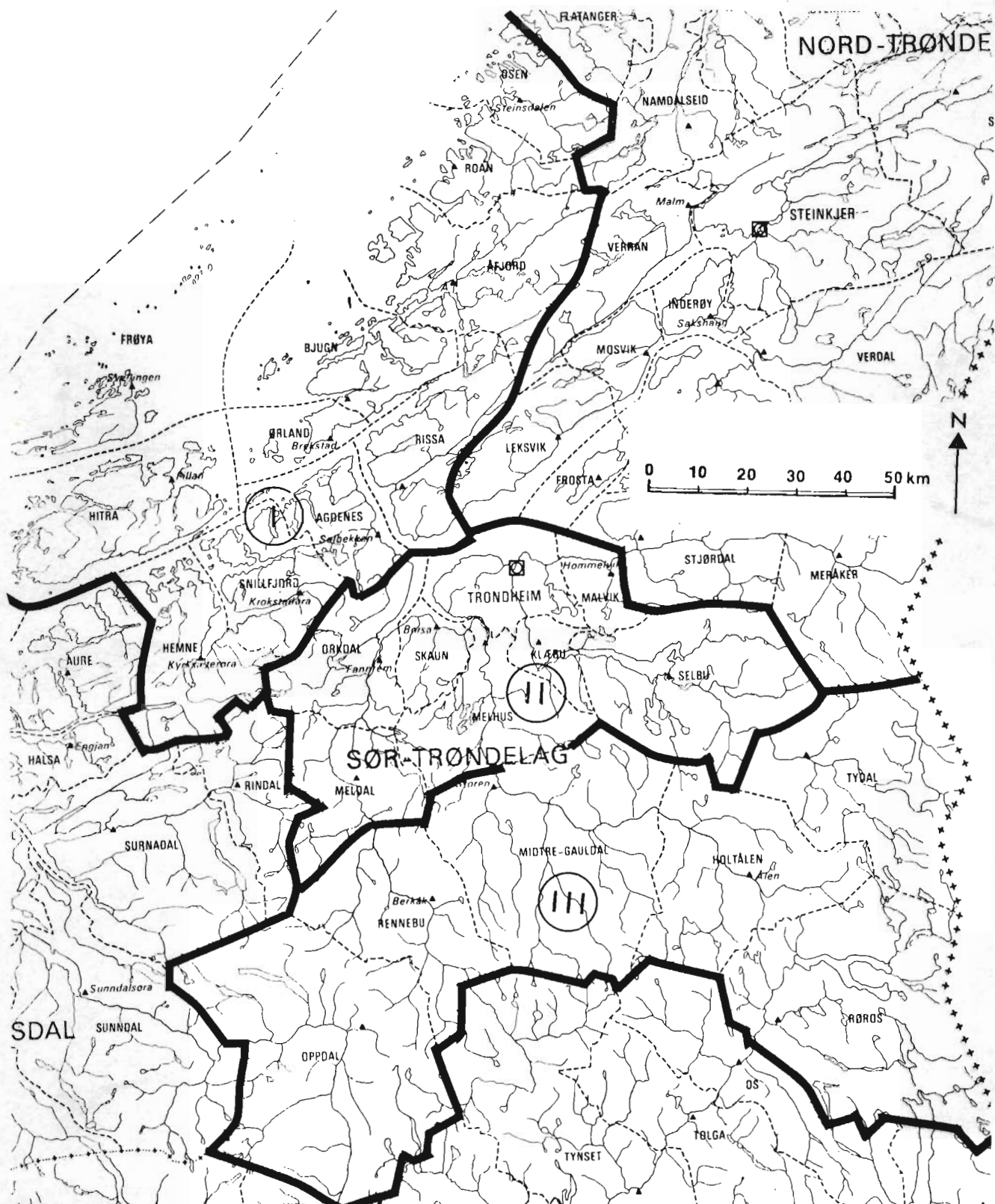
Figur 2. Rønnåsmyra naturreservat (lok. Hed. 4, til venstre) og Stenmyra naturreservat (lok. Hed. 12). Flybilder (Fjellanger-Widerøe A/S: 2285 D13 og 2473 N20) har samme målestokk. Åpent vann vises som svarte flekker. Begge myrene har særlig fin oppbygning med lange strenger (vises som mørke band). Rønnåsmyra har en stor elementsamling der høljer (lyse parti) dominerer. Stenmyra har sentralt et parti med strengblandingsmyr, dessuten fins eksentrisk planmyr (bl.a. nederst til venstre), strengmyr (øverst til venstre) og flatmyr.

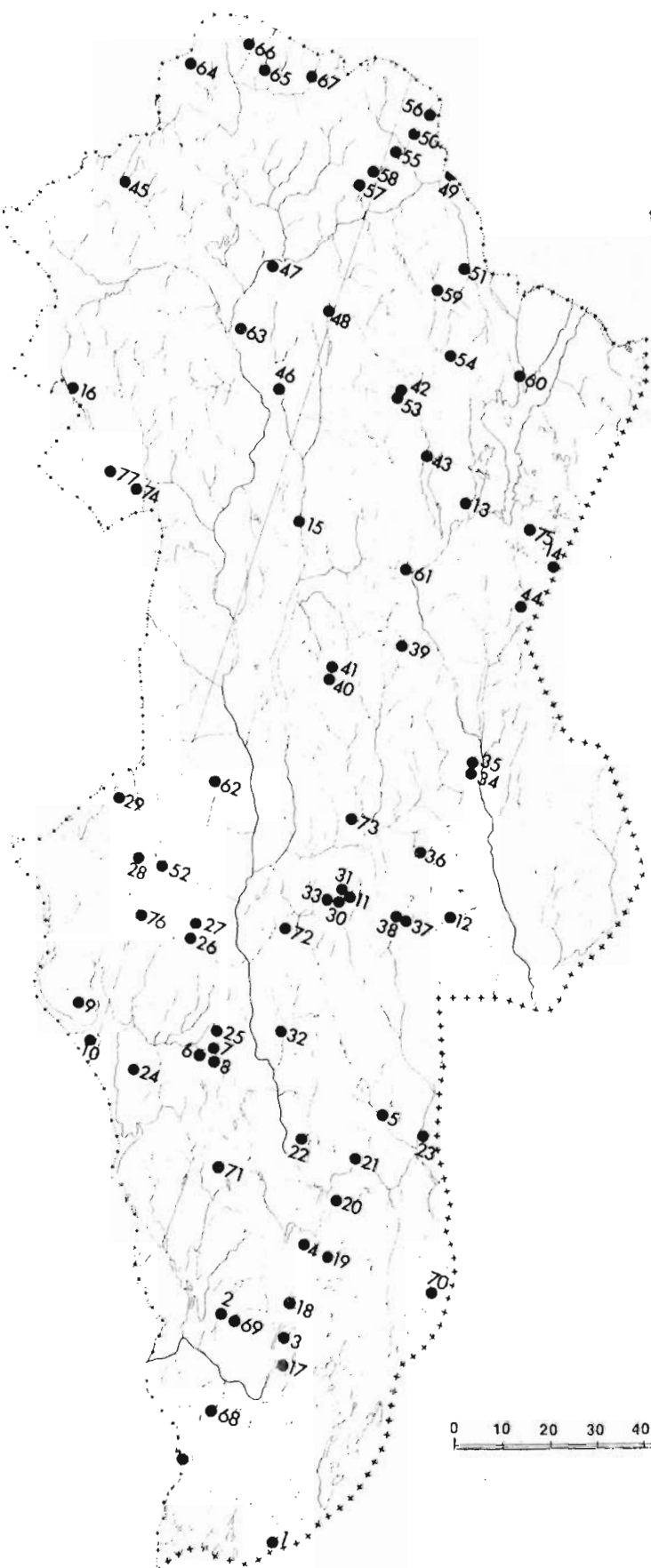
Figur 3. Palsmyr ved Haugtjørnin (lok. ST 96) med den største og fineste palsen (ca. 1 daa stor, knapt 1 m høg) som er registrert i Sør-Norge ved myrplanarbeidet. Foto A. Moen.

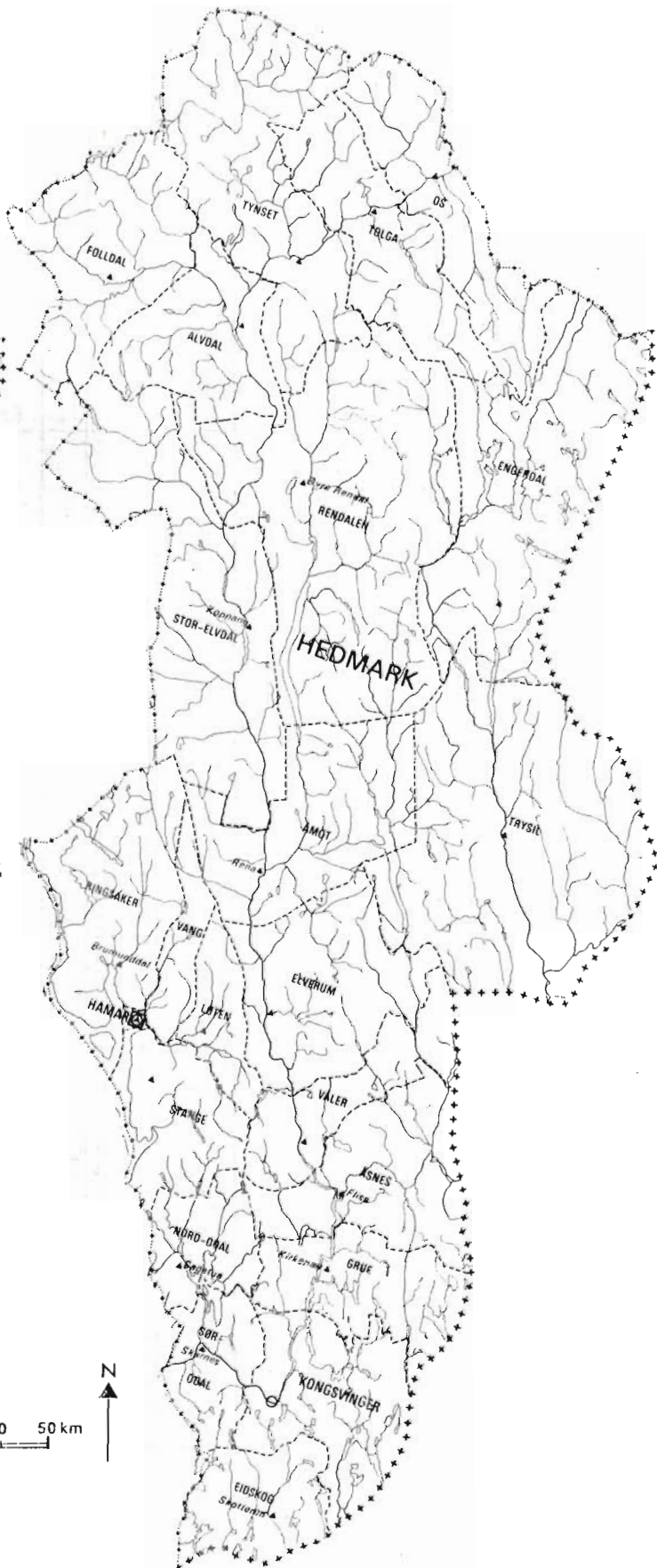
Figur 4a. Kart over oppsøkte myrlokaliteter i Sør-Trøndelag.

Figur 4b. Kommune kart for Sør-Trøndelag. Fylket er delt i tre delområder (etter Landsskogtakseringen 1964-76, Løvseth og Nordby 1980). I. Kyststrøk. II. Skogstrøk. III. Fjellstrøk.

Figur 5a. Kart over oppsøkte myriolokaliteter i Hedmark.

Figur 5b. Kommunekart for Hedmark.

Tabell 1. Oversikt over lokaliteter i landsplan for myrreservat i Sør-Trøndelag. Myrtyper (kolonne 5,6,7) og vegetasjonsheter (kolonne 8) er beskrevet i kap. II. (jfr. bl.a. fig. II og IV).

Kolonne 6 og 7. AE: Eksentrisk høgmyr. Ar: kanthøgmyr. Au: Platåhøgmyr. Be: Atlantisk eksentrisk høgmyr. Bu: Atlantisk asentrisk høgmyr. Ce: Eksentrisk planmyr. Cr: Kantplanmyr. Cu: Annen planmyr. Dh: Terrengekkende haugmyr. De: Terrengekkende, hellende teppe- myr. Es: Strengblandingsmyr. Ee: Øyblandings- myr. Ep: Palsmyr. Ff: Flatsmyr. Fb: Bakkenmyr. Fg: Strengmyr. G: Kilde. Tillegg til Es og Fg: 1/4: markerte/utydelige strenger i veksling med gjel. 2/5: markerte utydelige streng- er i veksling med løsbunn. 3/8: markerte/utyd- lige strenger i veksling med matte. Tillegg til Fb: b: bratt bakkenmyr (>8° helling). B: særlig bratt bakkenmyr (>15° helling). t/T: Tuebakkenmyr dekker 40-60% >80% av bakkenmyra.

Kolonne 10. Verneverdi (jfr. kap. I). 1. Særlig verneverdig. 2. Internasjonalt. 3. nasjonalt, typeområde. 4. nasjonalt, spesialområde. 5. Verneverdig i landsdel- sammenheng. 6. Lokal verneverdi. 7. Liten verneverdi. 8. Uten verneverdi. F. Fredet lokalitet.

Kolonne 8: O: Ombrøtrofe myrkompleks. M: Minero- trofe myrkompleks. OM: Ombrø-minerotrofe myr- kompleks (O dekker 50-80%). MO: Minero-ombrø- trofe myrkompleks (M dekker 50-80%).

* Lokaliteten er mangelfullt undersøkt eller sterkt endret som følge av tekniske inngrep, og er derfor ikke (eventuelt bare delvis) klassifisert.

	Kartblad serie M711 målestokk 1:50 000	UN-referanse	Nydele o.h.	Areal ha	Ombrøtrof/minerotrof	Dominerende myrtype og typer som dekker 10 ha eller mer	Andre typer som dekker over 1 ha i parentes er tatt med spesielle typer (f.eks. kilde) som dekker mindre areal.	Vegetasjonsheter som dekker mer enn 10% (liten bobstev knapt 10%)	Føremål av ekstremrik (E) eller rik (R) vegetasjon, sjelden art (S). Små bobstaver betyr liten/svak forekomst	Verneverdi
1. Frøya. Malmmyran	1422 III	MR 74,63	30	14	O	Bu	-	A,c	-	2-4
2. Frøya. Ytre Rosaberget	1422 III	MR 79,62	30	2	M	Ff	Fb	Q,G,V	E	1c-2
3. Henne. Ved Nesvatn	1421 I	NR 00,27	53	10	OM	Cu	Ff	*	-	5
4. Henne. Knokkmyr	1421 I	NR 00,23	120	40	MO	Cu,Ff	Fs1,Fb	*	-	2-3
5. Henne. Ved Bjørnlia ved Holla	1421 I	NR 07,18	100	2	M	Fb	-	G *	-	4
6. Henne. Vegevollen	1421 I	MR 99,21	130	20	M	Fb	Cu,Ff,Fs1	G *	-	3-4
7. Henne. Stormyra	1421 II	NR 00,08	50	30	MO	Au,FF	-	G,C,B,a,h	x	(1b)-2
8. Henne. No og Nosetrene	1421 I	MR 97,15	200	60	M	FbB,FF	Cu,Dh (G)	G,A,I,f	R	(1b)-2
9. Henne. V for Restlia	1421 I	MR 96,20	250	50	MO	FbB,FF,Cu	Fs6,Dh	G,A,I,f	x	2
10. Hitra. Dolmøya, V for kirka	1422 III	MR 85,56	30	2	HO	Ff	Dh	V,A,r	E	3
11. Hitra. Havmyrene	1421 IV	MR 80,40	80	500	OM	Cu,Ff,Bu,Be,Fb	Cu	A,Q,G,V,B,m	E	1e F
12. Holtålen, V for Gåstjern	1620 I	PQ 02,81	320	10	MO	Ff	Cu (G)	H,I,A,G,m	R	2c
13. Holtålen. Sandåmyra	1620 I	NQ 96,82	300	30	OM	Cu,FF *	-	*	-	5
14. Klabu. Langskjelen/Grøskjelen	1621 IV	NR 80,19	320	400	M	FbB,Cu,FF,Fs6,4	Ar	G,Q,H,A,I	E	1b
15. Klabu. Rasseveta	1621 IV	NR 71,15	170	7	HO	Ff	Cu	Q,V,B,A	E,S	2c
16. Meldal. Garbergmyra	1521 III	NQ 24,96	230	35	MO	Cu,Fbb	Ff,Ce, (G)	A,Q,G,h,l	E,S	1b-2
17. Meldal. Øst for Risaåsen	1521 III	NR 24,03	300	70	M	Fbb,FF	Cu,Ar,Es4	G,Q,h,m,s	E,S	2
18. Melhus. Åsmyra og Stormyra	1521 II	NQ 58,97	240	30	OM	Cu,FF	Ce	Q,A,C,B,G	E	2
19. Melhus. Hoppardalsmyran	1521 II	NQ 59,98	230	40	OM	Ff,Cu	Ae	Q,A,c,e	E	1b
20. Melhus. Stormyra	1521 II	NR 47,00	250	40	O	Au	Ae,FF	A,B,C,d	-	5
21. Trondheim. Skjetnemyra	1621 IV	NR 68,25	155	200	O	Ae	*	B,C,A,D,E	-	5
22. Midtre Gauldal/Selbu. Flommyrane n.m.	1621 II	NQ 96,95	550	500	M	FbB,Fs5,6,4,FF,Cu	(G)	G,I,Q,L,A,S,v	E	1b
23. Midtre Gauldal. Høltjøen - Holtvollen	1621 II	NQ 92,92	500	400	MO	Fbb,Cu, Fb, 3, 4, Lø	Ar,Dh	G,A,I,h	R	2
24. Midtre Gauldal. Ved Solhall	1620 IV	NQ 68,79	470	5	MO	Fbb	Cu,FF	Q,G,A,h,v,c	E	3-4
25. Midtre Gauldal. Ved Mohollet	1620 IV	NQ 69,76	500	10	OM	Cu	Ff,Fb	A,G,C,Q,v	E	3-4
26. Midtre Gauldal. Ved Raststadsjøen	1620 IV	NQ 68,82	510	5	M	FbB	-	Q,V,T,S,S	F	3-4
27. Midtre Gauldal. Fordalen	1620 I	NQ 97,63	630	60	M	Ff	Fb,Fs5	G,B,S,Q,W,I	e,R	2
28. Oppdal. Finntjern ved Orkelkroken	1519 I	NQ 51,25	1000	60	M	Ff,Fb	(G)	Q,R,V,T,S	E	2
29. Oppdal. Minilldalsmyran	1520 IV	NQ 27,62	800	150	MO	Ff,Cu,Fbb,Es3,Es6, Fs3	(G)	H,S,Q,U,X	E	(1b)2
30. Orkdal. Myrer ved Fossum	1521 I	NR 36,13	180	3	M	Ff	Cu	H,S,E,O	R	5
31. Orkdal. Svorkmyran	1521 IV	NR 30,14	150	70	MO	Ff	Cu,Fs5,Ar,Cr	G,H,S,I,A,b	R	(1b)-21
32. Orkdal. Ved Nedre Rundsvatn	1521 III	NR 22,12	380	15	MO	FbB	Ff,Cu,Fs6,4	G,H,A,I	-	4
33. Orkdal. Svasskjelen	1521 III	NR 26,13	350	500	M	FbB,FF	(G)	G,H,A,I,m,q	E	7b
34. Orkdal. Øst for Søvatnet	1521 III	NR 23,11	350	15	M	FbB	Ff,Fs5,Ce, (G)	G,L,W,m,s	R	4
35. Orkdal. Myr ved Svorksjøen	1521 III	NR 25,12	330	10	M	Ff	Fbb,Fs6	G,H,W,S	R	4
36. Orkdal. Myr ved Holtan	1521 II	NR 37,06	160	15	OM	Au	Ff,Ae,Cu	C,A,Q,b	E	3-4
37. Orkdal. Nord for Svorksjøen	1521 II	NR 42,04	270	10	OM	Cu	Ff,Fb	G,A,I,q	e	2
38. Orkdal. Jakopmyra	1521 III	NR 31,05	190	30	MO	Ff	Ce,Cu,Fs5,Ar (G)	G,L,A,C,W	R	(1b)2
39. Rennebu. Ilbogen - Storvøllen	1520 I	NQ 52,74	525	150	MO	Ff,Fb,Cu	Es3,Es,Fs6	G,H,A,I,q	R	2
40. Rennebu. V for Stanne	1520 IV	NQ 35,65	620	300	MO	Fbb,FF,Cu,Fs6,Es6	(G)	Q,R,A,S,h	E	5
41. Rennebu. Minillkroken	1520 IV	NQ 31,65	750	200	M	Fbb,FF,Cu,Fs6	(G)	Q,R,A,S,h	E	2(-3)
42. Rennebu. Varghaugkjølen	1520 IV	NQ 31,64	750	300	MO	Fbb,FF,Cu,Fs6,Es6	(G)	Q,R,A,S,v	E	2(-1b)
43. Rennebu. Svarthammarmyran n.fl.	1520 IV	NQ 35,76	600	200	MO	Fbb,Cu,FF,Fs6,5	-	G,H,A,I,I,m	e,R	1b-2
44. Rennebu. Nord for Søvatnet	1520 I	NQ 52,70	420	5	M	Ff	-	Q,V,I	E	4
45. Rissa. Garmomyra	1522 I	NR 50,54	10	8	O	Ce	-	B,C,s	-	3
46. Rissa. Ålmojtjøna	1522 II	NR 55,52	50	8	M	Ff	-	G,T,W,h	-	3
47. Roan. Ved Plassekkvatn	1623 III	NR 80,11	300	80	M	Ff,Fbb,Fs5,6	Dh,Cu	G,I,H,F,S	r	2
48. Roan. Setermyran	1623 III	NR 76,11	200	60	MO	Ff,Cu	Fbb,Fb	G,H,I,S,F	r	4
49. Røros. Finnfløen	1720 II	PQ 50,58	760	150	MO	Ff,Cr,Au,Fbb,Es2	(G)	G,H,W,I,q	e,R	1b-2
50. Røros. Myrer ved Molinqa	1720 III	PQ 25,54	700	100	M	Fb,FF,Cu,Fs6	(G)	Q,R,V,T,S,m,s	E	2
51. Røros. Brekken, Splendet	1720 II	PQ 44,53	750	130	M	Fb,FF	Ar,Cr,UD	H,S,W,r,x	E	1aF
52. Trondheim. Bjørnmyra	1621 IV	NR 70,13	120	10	O	Ae	-	B,C,D,E	-	2
53. Trondheim. Digressmyra	1621 IV	NR 76,26	170	20	OM	Ae	Cu,FF	A,H,C,Q,S,t	E	2
54. Trondheim. Vafengmyran/Austlyngra	1621 IV	NR 74,26	340	20	*	*	-	*	-	2-4
55. Trondheim. Hønerslettmyra	1521 I	NR 54,29	100	100	O	Ar,Au	Ff	B,C,S,v,s,b	-	(21)-1
56. Trondheim. Nordmyra	1621 IV	NR 65,26	170	35	OM	Ae	Cu,FF (G)	A,F,K,V	E	1b
57. Trondheim. Rømyra	1621 IV	NR 64,26	170	18	OM	Ae	FF,Cu, (G)	H,A,Y,C,e	E	1b-2
58. Tydal. Nord og øst for Essandsjøen	1721 II	PR 50,05	800	1000	M	Fbb,FF,Es3,Es,Cr,Fs5	Ep (G)	G,Q,S,I,h,m,s	E	(1a)-1b
59. Tydal. Øst for Vessingsjøen	1721 II	PQ 49,8C	720	200	M	Fbb,FF,Es2,Fs5,6,Es	Cr (G)	L,M,Q,W,I,S,F	E	5

	Kartblad serie M711 målestokk 1:50 000	URN-referanse	lignelse o.h. #	areal ha	omkretsfaktor	Dominerende myrtype og typer som dekker 10 ha eller mer	Andre typer som dekker over 1 ha i parcelen og talt som separate typer (f.eks. klippe) som dekker mindre areal.	Vegetasjonsenheter som dekker mer enn 10% (liten bokstav knapt 10%)	Forekomst av ekstermark (E) eller rik (R) vegetasjon, sjelden art (S). Små bokstaver betyr liten/svak forekomst	Verneverdi
60.	Tydal. Myrer i Nedalen	1720 I	UK 48,85	750	100	M Fbb,FF,Es2,Ep	Cr,Fs5 (G)	G,L,Q,T,A,F,h	E	5
61.	Åfjord. Stordalen	1623 III	NS 85,06	300	100	M Fbb,FF	Cu,Es4,6,(G)	G,h,i,f,q	R	2
62.	Åfjord. Sekkenområdet	1622 IV	NR 82,92	330	5	M FF	Fb,(G)	T,X,Q,V,l,q	E	1c
63.	Åfjord. Måmyran	1623 III	NS 73,07	250	150	MO Fbb,Dh,FF	-	G,A,F,i	(r)	1a
64.	Åfjord. Stoffjellmyran	1622 IV	NR 79,94	300	100	M Fbb,FF	Fs6,5,Cu	G,H,I,m	R	2
65.	Åfjord. Måmyran, nord for elva	1623 III	NS 73,08	230	10	M Fbb	-	G,L,Q,T,P	E	3
66.	Åfjord. Vest for Skansen	1622 I	NR 83,95	280	25	M Fbb	FF,Fs6,Cu	G,H,I,a,q	E	2
67.	Trondheim. Høstadmyra	1521 I	NR 54,30	100	200	O Ae,Au	FF	B,C,A,a,d	-	(2)-e
68.	Klæbu. Lysklettmyrin	1621 IV	NR 74,21	160	15	OM Ae	FF	C,B,A,Q	e	(1c)2
69.	Orkdal. Kammyra	1521 III	NR 34,05	320	45	MO FF,Cu	Fbb,Ar	Q,G,A,L,d	E	1b-2
70.	Orkdal. Vest for Tømmeråsen	1521 I	NR 47,34	140	18	O Cu	Au,FF	B,A,C,d,q	-	1b-2
71.	Orkdal. Myr ved Kjæra	1521 I	NR 47,32	120	*	*	*	*	-	5
72.	Meldal. Spøkkjølen	1521 III	NQ 27,91	500	500	MO Fbb,FF,Dh,Cu,Ds5	(G)	G,A,i,q,i	E,S	1b
73.	Meldal. Bakkjølen	1521 III	NQ 26,08	550	300	M Fbb,FF	Cu,Dh,Fs6 (G)	G,i,q,i,d	E	1b-(2)
74.	Meldal. Littlumyra	1521 II	NQ 43,96	330	60	MO FF,Cu	Fbb,Ar	Q,R,A,B,l	R	2
75.	Trondheim. Øst for Potten	1521 I	NR 57,31	100	10	O Au	FF	C,B,A,Q	E	4
76.	Klæbu. Øst for Målsjøen	1621 III	NR 73,13	150	150	MO FF,Cu,Fs5	Ae,Fb,Es2	G,H,I,A,C,l	E	2
77.	Orkdal/Skaun. Alvåsen - Midtskogsvatnet	1521 II	NR 45,08	400	200	MO Fbb,Cu,FF	Ar,Fs6	G,Q,L,A,b	E	1b-2
78.	Bjugn. Stallmyra Gårdavatn	1522 IV	NR 19,75	10	15	MO FF	Bu,Cu	G,A,F,h	E	1b-2
79.	Bjugn. Ved Åkervikvatn	1522 IV	NR 21,76	10	15	OM Bu	FF,Cu	A,G	-	2-(3)
80.	Åfjord. Sør for Svartliåsen	1622 IV	NR 81,92	240	4	M FF	(G)	Q,H,G,v	E,S	1b-2
81.	Åfjord. Nord for Skanseelva	1622 I	NR 86,97	280	6	OM Ar	Fb,FF,Cu (G)	A,G,Q,r	E,S	(1c)-2
82.	Osen. Sør for Austvassli	1623 II	NS 82,18	280	50	M FF,Fbb	Cu,Fs6,4,Ar	G,I,A,F	r	2
83.	Åfjord. Myr ved Rutjønna	1522 I	NR 59,94	60	5	M FF	-	G,F,H,L,m	r	3
84.	Trondheim. Kottjønn	1621 IV	NR 64,28	200	30	MO FF	Cu,Ar,Fb (G)	Q,V,A,G,r	E	2
85.	Trondheim. Storstermyra	1621 IV	NR 63,27	230	15	MO FF	Cu,Fb,Ar	V,G,H,A,t	E	(1b)-2
86.	Trondheim. Øst for Sæteråsen	1621 IV	NR 63,27	200	10	MO FF	Cu	V,A,B,T,Q	E	3
87.	Skaun. Tjernmyran	1521 I	NR 56,15	350	20	MO FF	Cu,(Fs5)	Q,V,G,A	E	2
88.	Rennebu. Slettejønn	1520 II	NQ 46,55	600	100	MO FF,Cu,Fbb	G	M,A,Q,r,h,g	E	(1b)-2F
89.	Selbu. Ved Banavollen	1621 II	PR 05,01	470	15	MO Fbb	FF,Cu,Ar	Q,A,G,V,B	E	1c-2
90.	Selbu. Myrer i Råndalen	1721 III	PR 11,01	550	60	MO Fbb,FF,Fs5,6,Cu	(Dh)	G,A,i,l,q	e,R	2
91.	Selbu. Vest for Garlivollen	1621 II	NQ 97,99	460	5	M FF	Fb	*	R	4
92.	Selbu. Vest for Saga	1621 II	NR 96,07	350	6	M FF	-	QMF	R	3-4
93.	Selbu. Fagermoa	1721 III	PR 24,13	590	100	M FF,Fbb,Fs5	-	G,I,H,k,p	-	2-3
94.	Selbu. Stråsjøen og Prestøyen	1721 IV	PR 15,19	520	400	M FF,Fbb,Fs5	Cu(Dh)	G,H,I,Q,m	e,R	(1b)2
95.	Selbu. Rotildalen	1721 III	PR 24,08	500	500	M Fbb,FF,Fs5,Cu	Ar (G)	G,H,I,l,a	R	2
96.	Oppdal. Myr øst for Haugtjørnin	1519 I	NQ 29,12	1120	10	M FF	Ep	R,Q,V,a	E	1cF
97.	Trondheim/Klæbu. Våtåsen	1621 IV	NR 69,22	300	8	MO FF	Cu	V,Q,A,B	E	2-(3)
98.	Snillfjord. Vest for Vutølet	1521 IV	NR 19,24	150	18	O Cu	FF	A,D,C,B,g	-	2
99.	Snillfjord. Spondalsmyran	1521 IV	NR 12,29	100	45	MO Cu,FF	Ar	A,G,D,C,b	-	2
100.	Snillfjord. Vest for Roynlia	1521 IV	NR 13,28	100	30	MO FF,Cu	Ar,Ce	G,A,b,e,h,c,d	(r)	(1b)-2
101.	Snillfjord. Migarayran	1521 IV	NR 14,27	120	18	OM Cu	FF,Ar	A,G,D,c,h	-	2-(3)
102.	Agdenes. Flongmyra	1522 II	NR 37,49	100	18	OM Cu	FF,Fb	G,A,i,f,h	-	(-3)4
103.	Skaun. Myr sør for Laugen	1521 I	NR 50,14	70	30	OM Ae	FF	C,B,A,l,q	e	(1b)2
104.	Snillfjord. Fjellidalen s.fl.	1521 IV	NR 20,19	350	200	M Fbb,FF	Cu,Dh,Fs6	G,i,q,a	R	2
105.	Rennebu. Vest for Jølvatnet	1520 IV	NQ 25,70	710	10	M FF	Fbb,Cr,Es (G)	G,H,A,Q,i	e,R	3
106.	Meldal. Nord for Jølvatnet	1520 IV	NQ 26,72	700	300	M Fbb,Fs6,5,FF	Cr,Es3,Es (G)	G,L,H,i,a	e,R	2
107.	Meldal/Rennebu. Myrer ved Langvatnet	1520 IV	NQ 30,75	700	400	MO Fbb,FF,Cu,Es	Dt,Fs6,Dh (G)	G,L,H,A,b,l	e,R	2
108.	Rennebu. Nordvest for Rishaugsetra	1520 IV	NQ 29,68	820	10	M FF	Fb,Cr (G)	L,Q,Q,m,p	e,R	3
109.	Rennebu. Myrene i Meldalen	1520 IV	NQ 31,70	750	150	M Fbb,FF,Fs6,5,Cr	(G)	G,L,Q,H,A,i	E	2
110.	Rennebu. Telsmyran	1520 IV	NQ 33,73	600	200	MO Fbb,Fs6,2,Cu,FF	-	G,H,A,i,m,l	e,R	(1b)-2
111.	Meldal. Ved Raudfjellvatnet	1520 IV	NQ 22,78	700	100	M Fbb,Fs6,5,FF	Cu,Es	G,L,Q,H,a	e,R	2
112.	Meldal. Nord for Jølvatnet	1520 IV	NQ 24,78	680	150	MO Fbb,FF,Cu,Dh	Es,Fs6	G,L,A,H,i	e,R	(1b)-2
113.	Meldal. Sør for Resvatnet	1520 IV	NQ 25,80	480	40	M FF,Fbb	Fs4,6,Cu	G,H,M,i	r	2-(3)
114.	Meldal. Serøst for Langvatnet	1520 IV	NQ 24,81	500	100	MO FF,Cu,Fbb	Dh,Es,Fs4	G,H,A,I,b	-	2
115.	Tydal. Bustvola	1721 II	UL 50,07	840	60	M FF,Fs5	FF,Es (G)	Q,G,F,R,T,s	E	2-3
116.	Tydal. Sankkjølen	1721 II	PR 48,05	770	500	N FF,Fb,Es,Fs5,Cr	Es3 (G)	Q,Q,i,f,h,a,r	E	1b-2
117.	Tydal. Stormyra vest for Hilmo	1721 III	PQ 20,97	420	120	MO Cu,FF,Es,Fb	Fs4	A,G,I,D,i	R	(1b)2
118.	Selbu. Elvåsdalen - Holmfjellet	1721 IV	PR 15,17	600	300	M Fbb,Fs6,5,FF	Cu	G,Q,l,m,i	E	2
119.	Holtålen. Slågåra	1620 I	PQ 04,85	630	500	M Fbb,Fs5,6,FF,Cu	(G)	L,G,M,i,a	E	2
120.	Holtålen. Breimyra	1620 I	PQ 05,82	540	70	OM Cu,Fb	FF	A,B,L,m,g,i	r	2
121.	Holtålen. Nord for Grytbakk	1720 IV	PQ 15,71	600	20	M Fbb	-	L,G,P	-	2
122.	Holtålen. Sjørsvloen	1720 IV	PQ 30,68	810	100	M Fb,FF,Fs5	(G)	*	E	2

Tabell 1. Oversikt over lokaliteter i landsplan for myrreservat i Hedmark. Myrtyper (kolonne 5,6,7) og vegetasjonsheter (kolonne 8) er beskrevet i kap. II. (jfr. bl.a. fig II og IV).

* Lokaliteten er mangelfullt undersøkt eller sterkt endret som følge av tekniske inngrep, og er derfor ikke (eventuelt bare delvis) klassifisert.

Kolonne 8: O: Ombrøtrofe myrkompleks. M: Minerotrofe myrkompleks. OW: Ombrø-minerotrofe myrkompleks (O dekker 50-80%). MO: Minerotrofe myrkompleks (M dekker 50-80%).

Kolonne 9 og 7. AK: Eksentrikk høymyr. Aa: Eksentrikk planmyr. Au: Platåhøymyr. Ca: Eksentrikk planmyr. Ca: Annen planmyr. Ca: Strengblandingsmyr. Ca: Øyblandsmyr. Ep: Palsmyr. Ff: Flatmyr. Fb: Bakkemyr. Fe: Strengmyr. G: Kilde. Tillegg til Ee og Fe: 1/4: markerte/utydelige strenger i veksling med gjel. 2/5: markerte/utydelige strenger i veksling med løvbunn. 3/6: markerte/utydelige strenger i veksling med matte. Tillegg til Fb: b: bratt bakke (b>9° helling).

Kolonne 10. Verneverdi (jfr. kap. I). 1. Særlig verneverdig. 2. Internasjonalt. 3. nasjonalt. 4. nasjonalt, spesialområde. 5. Verneverdig i landsdelssammenheng. 6. Lokal verneverdig. 7. Liten verneverdig. 8. Uten verneverdig. F: Fredet lokalitet.

	Kartblad serie NT11 målestokk 1:50 000	UTN-referanse	Høyde o.h. sl	Areal ha	Ombrøtrofe/minerotrofe	Dominerende myrtype og typer som dekker 10 ha eller mer	Andre typer som dekker over 1 ha i parentes er tatt med spesielle typer (f.eks. Kilde) som dekker mindre areal.	Vegetasjonsheter som dekker mer enn 104 (liten Solaksen Anapt 104)	Forekomst av ekstremrik (E) eller rik (R) vegetasjon, sjeiløst art (S). End boskover betyr liten/rik forekomst.	Verneverdi
1. Eldskog, Lindåsmyra	2114 IV	UG 46,47	130	40	O Ae	-	-	C,A,E,b,d,k	-	1b
2. Sør-Odal, Endelausmyra	2015 IV	EM 55,91	502	15	MO FE	Fb,Cu,Ce,Es3	-	G,A,H,b,f	-	2-3
3. Kongsvinger, Dalersmyra	2015 I	UG 35,88	150	200	O Au,Ak,PF	-	-	C,A,B,E,d,g,k	-	2
4. Groe, Rønåsmyra	2016 II	PN 66,10	160	150	O Ae	Ve	-	C,A,B,E,d,g	-	1a F
5. Åsnes, Rogbergstjerna	2016 I	UH 46,39	200	150	OM Ae,Ce,FE	Ak	-	C,A,B,E,H	e,s	1b
6. Løten, Fløyta	1916 I	PN 27,60	200	30	M FE	-	-	L,P,Q,F,g,g'	M	3
7. Løten, Sandaker	1916 I	PN 33,42	200	5	M FE	-	-	L,M,Q,F,g,g'	R	5
8. Løten, SØ for Rokosjøen	2016 IV	PN 36,40	215	20	MO FE	Cu	-	M,P,Q,A,K	e,s	2-3 F
9. Ringsaker, Kjennli	1916 IV	PN 02,42	300	5	O Cu *	-	-	*	-	5
10. Ringsaker, Åstjern	1916 III	PN 07,35	270	3	M FE	-	-	*	-	5
11. Elverum, Graslandskjelen	2017 III	PN 52,81	500	300	M FE,Fs4,6,FB,Es3	Ce	-	G,A,V,I,K	-	1b-2 F
12. Trysil, Stormyra	2017 II	UH 48,84	650	100	MO Es1,Ce,Fs2,FE	-	-	L,H,G,B,I,g	e	1b F
13. Engerdal, Hjelldåsmyra	2018 IV	PP 44,71	670	70	M Fe2,Es3,FB	FE	-	H,G,I,F,A,k,m	-	2
14. Engerdal, Ved Vurrosjøen	2018 I	UG 50,64	670	10	OM Ce	FE	-	B,A,M,Q,K	M	3
15. Bendalen, Østamyrene	1918 I	PP 11,57	250	450	M FE,Fs5,Ca	-	-	K,P,H,F,M,I,G	e	1a F
16. Follidal, Atnasjømyrene	1818 IV	WP 56,63	710	204	M FE	-	-	H,G,K,I,Q	-	1b-2
17. Kongsvinger, Prestgardstjerna	2015 I	UG 38,82	150	35	M FE	-	-	P,T,K	e	2(-3)
18. Kongsvinger/Groe, Nesmyra	2015 I	UG 31,96	160	500	O Ae	-	-	C,A,B,D,e	-	1b-2
19. Groe, Stormyra	2016 IK	UH 41,11	200	100	OM Ae,FE	Au	-	C,A,E,H,G,m	-	2-3
20. Åsnes, Lommyra	2016 II	UH 40,25	195	200	O Ae	FE	-	C,A,E,b,d	-	1b
21. Åsnes, Gjesmyra	2016 II	UH 40,31	200	100	OM Ae,Ce,FE	-	-	C,A,G,B,E	-	2
22. Våler, Lauvmyra	2016 II	PN 57,29	190	70	O Ae	-	-	C,A,U,E,d	-	2
23. Åsnes, Glørvikmyra	2116 III	UH 50,37	230	100	OM Ce,FE,Cu	Es5	-	A,D,C,G,K,e	x	1b-2
24. Stange, Våletjern	1916 II	PN 20,32	220	3	M FE	-	-	T,k,A	e,s	1c
25. Løten, Stormyra, Sualmyra m.fl.	1916 I	PN 32,48	260	150	MO FE,Cu	-	-	H,K,h,b,E	-	2-3
26. Løten/Vang, Målikjelen	1916 I	PN 20,63	670	800	M Fe1,2,6,FE,Es1,3,FB	-	-	G,H,I,F,A,m	x	1a-1b
27. Løten/Vang, Lavsjømyrene	1917 I	PN 20,66	670	800	M Fe1,2,6,FE,Es1,3,FB	-	-	G,H,F,I,e	-	(1b)-1b
28. Ringsaker, Endelausmyrane	1917 III	PN 06,75	650	300	M FE,Fe1,6,Es2	-	-	C,E,m,I,FE	-	1b-2 F
29. Ringsaker, Åstaldalen	1917 III	PN 06,87	800	100	M FE,FB,Fe1,6	Cu,Es3, (G)	-	G,H,I,F,A,I	-	2-3
30. Elverum, Steinkjelen	2017 III	PN 50,77	510	100	M FE,Fe1,5	Es3,FB	-	G,H,I,K,e	-	(1b)-2
31. Elverum, Storikjelen	2017 II	PN 52,81	600	150	M FE,FB,Fe5	-	-	C,h,g,i	x	2
32. Elverum, Årtjernskjelen	2016 IV	PN 42,52	220	100	OM Ce,FE,Cu	Es5	-	C,A,D,g,i	e	2(-3)
33. Elverum, Ulvåkjelen	2017 III	PN 48,76	500	150	M FE,Es4,6,FB,Es3	Ce	-	G,B,K,E, (m)	x	2(-3) F
34. Trysil, Storikjelen	2017 I	UG 44,14	600	50	OM Cu,FE,Ce	-	-	C,E,G,H	-	3-4
35. Trysil, N for Solaksjer	2017 I	UG 45,19	730	100	MO FB,Cu,FE	(G)	-	G,F,A	-	3-4
36. Trysil, V for Ulvsjøberget	2017 I	PN 60,95	530	10	MO FE	FB,Cu	-	G,H,g,u,c	R	4
37. Trysil, Ø for S. Munksjøberget	2017 II	UH 39,89	640	50	MO FE,Cu	Ce,FB,Fe6	-	G,H,h,g	e	3
38. Trysil, Ved Svartåna	2017 II	UH 60,00	590	1	M FE	(G)	-	H,Q,V,Z, e,s	e,e	(2c)-3

	Kartblad serie M711 målestokk 1:50 000	UTM-referanse	Helele o.h. B	Areal ha	Omkrøttr./alnerottr.	Dominerende myrtype og typer som dekker 10 ha eller mer	Andre typer som dekker over 1 ha i parentes er tatt med spesielle typer (f.eks. kilde) som dekker mindre areal.	Vegetasjonsenheter som dekker mer enn 10% (liten bokstav knapt 10%)	Forekomst av ekstremrik (E) eller rik vegetasjon, sjelden art (S). Små bokstaver betyr liten/ svak forekomst	Verneverdi
38b. Trysil. Ø for Munkvang	2017 II	PN 60,88	590	20	M	Ff	Ce, Fb, Fa2	Q, R, M, G	m	3
39. Rendalen. Osdalen	2018 III	PP 41,38	750	200	M	Fa5, 1, 6, Ff, Es3, Fb	Cu (G)	G, H, I, F, a	-	2-3 F
40. Rendalen. Flenkjølen	1918 II	PP 31,25	680	300	M	Fa5, 1, Fb, Ff, Cr, Es3	(G)	G, H, I, F, a	-	2
41. Rendalen. SV for Kletten	1918 II	PP 29,27	700	1	M	Ff	-	Q, V, R	w	2c
42. Rendalen. Nekmyrene	1619 II	PP 13,88	920	700	M	Ff, Fa5, 6, Es3, Fb, Es	(G)	H, G, I, F, ø	r	2(-3) F
43. Rendalen. Årevja og Sælenkroken	1719 III	PP 33,77	700	200	MO	Ff, Fa2, 3, 6, Ce, Es3, Es	-	G, M, H, K, C, F, I, a	e, R,	1b(-2) F
44. Engerdal. Kvisleflået	2018 I	UJ 45,55	770	2000	M	Ff, Fa1, 2, 4, 5, Es3, Fb, Ce	-	G, H, I, F, a	E	1b F
45. Follidalen. Einundalen	1519 I	NQ 53,08	990	350	M	Ff, Fb, Ep, Es, Fa5	-	R, M, Q, S, V, f, m, x	E, S, X	1b F
46. Tynset. Langmyra	1619 II	NP 99,78	400	80	O	Ae, Cu	Ff (G)	A, E, B, c	-	1b
47. Tynset. Stormyra	1619 III	NQ 86,02	475	150	M	Ff	Cu	R, F, m, c, p	e	1b
48. Tynset. Storrøstfloen	1619 II	PP 03,98	530	120	MO	Ff, Ce, Cu	(G)	R, A, M, t, p	e	1b
49. Os. S for Havsjøen	1720 III	PQ 18,35	620	50	OM	Cu	Ff	A, g, f, p	R	3
50. Os. Storfloen	1620 II	PQ 06,39	690	200	MO	Fbb, Ep, Ff, Es6	Cu, Es2, (G)	A, A, R, v, t	E	1b(-2)
51. Os. Narbuøll	1719 IV	PQ 26,17	760	10	M	Fb	Ff, Cu (G)	V, Q, a	E	3-4
52. Ringsaker/Vang. Barasjømyra	1917 III	PN 10,73	620	200	M	Fa1, 2, Ff, Fb	Es3,	G, H, M, I, f, l	-	1b
53. Rendalen. Slåttmyra, Gloppmyra	1619 II	PP 13,82	910	300	M	Fb, Ff, Es3, Es, Es6	(G)	G, H, F, I, a	-	3
54. Tolga. V for Langsjøen	1719 III	PP 28,99	710	25	M	Ff	Fsu	L, M, P, ø	r	2
55. Os. Omkring Storfloetjern	1620 II	PQ 04,35	745	70	M	Es, Ep, Ff, Es5	Fb	R, S, F, a, v	E	(1b)-2
56. Os. N for N. Lanksjø	1620 II	PQ 08,45	750	80	M	Ff, Fb	(G)	Q, V, R, T	h	(2)-3
57. Tolga. Ved Olaå	1619 I	NQ 99,26	700	100	M	Fb, Ff, Es3, Es	Ep	Q, R, F, v, m	E	(1b)-2
58. Os. Ved Seljetjerna	1619 I	PQ 04,28	750	100	M	Fb, Ff, Ep	Ep, Es3, (G)	Q, V, R, f	E	2-3
59. Tolga. Galldalen	1719 IV	PQ 22,10	800	200	M	Fbb, Ff, Fa6	-	G, L, F, H, p	x	2
60. Os. Tufsingdeltatet	1719 II	PQ 45,01	660	500	M	Ff, Fa1, 6, Es3, 2, Ce	-	H, v, F, I, G, a	x, c	1b F
61. Bendalen. Joqåsmyra	2018 IV	PP 26,52	630	30	M	Ff	Ce, Fa6	R, M, G, H, f, a	R	3
62. Storelvdal. Ved Storhovden	1917 II	PP 44,96	760	200	M	Es1, 3, Fa4, 6, Ff, Fb	(G)	I, F, A, C, H, l	-	2
63. Klivåel. Ved Byasæra	1619 III	PP 98,88	850	300	M	Fb, Ff, Es	(G)	C, Q, B, L, a	E	2-3
64. Tynset. Innerdalen, Flommen	1520 II	NQ 57,37	820	100	M	Ff, Fa5, 6, Fb	Cr, Es3, (G)	Q, R, V, S, a	E	5
65. Tynset. Feklingsjøen	1620 III	PQ 72,42	870	20	M	Fb, Ff	Cu, Es2 (G)	G, Q, A, f, l	e, h	4
66. Tynset. Sverjesjøen	1620 III	PQ 48,46	890	100	M	Ff, Fb, Fa5, Fb	Cu, (G)	Q, Q, L, R, v, a	h	3
67. Tynset. Ved Håkkjøetjern	1620 III	PQ 81,48	880	200	M	Ff, Es2, Fa2, Es, Fb	Ep	R, T, Q, L, G, a, f	h	(3b)-2
68. Sø-Odal. Bøomyra	2015 III	PN 58,71	420	50	OM	Cu, Ff	Fb	S, R, G, c	-	x
69. Sø-Odal/Kongsvinger. Hestekollmyrene m.fl.	2015 I	PN 58,90	490	150	MO	Ff, Ce, Cu	Fb	G, A, B, f	-	2
70. Grue. Fisketjern, Hadalaup	2115 IV	PG 64,06	330	70	OM	Ce, Ff, Cu	(Es3)	A, E, G, h	-	2
71. Stange. Årekjølen	2016 III	PK 42,39	590	80	OM	Cu, Fb	Es, Ff	G, A, B, F	-	2-4-2V
72. Elverum. Straadkjølen, Sjutjerna	2017 III	PK 98,73	290	150	MO	Es2, Ff, Ce, Fa6	Cu	A, L, A, C, b	S	2
73. Åmot. Tanarkjølen	2017 IV	PN 44,98	500	200	MO	Ce, Ff, Fa6, 5, Fb, Es3, l	Cu	G, A, B, h, a	c	1b(-2)
74. Stor-Elvdal. Bersvemyra	2018 I	NP 78,48	820	100	M	Ff, Fa6, 5, Fb, Es6, Es	-	Q, R, I, T, F, v, a	R	1b-2
75. Engerdal. Kvemskjølen	2018 I	QJ 44,70	720	200	M	Fa3, 6, 2, Ff, Fb, Es3	-	Q, R, M, L, F, T, v	R	2
76. Ringsaker. Stormyra, Rosemyra m.fl.	1916 IV	PN 68,63	530	200	MO	Fa6, 5, Ce, Ff, Es3	-	M, L, A, a, b, T, F, v	R	2
77. Stor-Elvdal. Besjemarka	2018 IV	NP 62,49	850	100	M	Fb, Ff	(G)	V, Q, *	E, S	1c

er også oppsøkt i forbindelse med andre undersøkelser (bl.a. i forbindelse med Orkla-utbyggingen). A. Moen har oppsøkt lokalitet 1-67 (unntatt lok. 22).

Eli Heiberg foretok supplerende undersøkelser i 1978 og 1979 og i alt 51 lokaliteter er beskrevet (jfr. Heiberg 1979). Noen lokaliteter (lok. 55-62) ble oppsøkt av A. Moen sammen med E. Heiberg i 1978. Dessuten er det i foreliggende rapport tatt med beskrivelse av 9 lokaliteter (lok. 68-76) som bare er oppsøkt av E. Heiberg. Disse lokalitetene er plukket ut som de mest relevante i vernesammenheng av de lokalitetene som E. Heiberg beskriver og som A. Moen ikke har oppsøkt. Disse lokalitetene er vurdert av A. Moen på grunnlag av beskrivelsene til Heiberg (1979) og flybildestudier. Lokalitet 77 er oppsøkt av Ole O. Moss og den er vurdert på samme måte. Figur 5 og tabell 2 gir oversikt over de 77 lokalitetene.

Tor Næss har arbeidet med myrundersøkelser i Hedmark, og både gjennom publikasjoner og ved personlig kontakt har hans studier vært til nytte. Reidar Elven har foretatt inventeringer i nordlige del av fylket, og hans rapport (Elven 1975) og informasjon ved personlig kontakt har vært til nytte. Mette Korsmo og Stein Singsås har tatt sine hovedfagsoppgaver på henholdsvis Rønnåmyra i Grue (lok. 4) og Stormyra i Tynset (lok. 47), og disse verneobjektene er derved godt dokumentert (Korsmo 1980, Singsås 1981). Også hovedfagsarbeidet til Torbjørn Volden som studerte ved Universitetet i Oslo gir god beskrivelse av viktige verneobjekt (V. for Langsjøen i Tolga, lok. 54 og Tufsingdeltaet i Os, lok. 60) (Volden 1977b).

Flybilder er lånt ved Norges geografiske oppmåling. Dels har seriene vært dårlige, og dette gjelder spesielt AMS-serien (målestokk 1:50 000). "Split vertical-bilder" av AMS-serien i målestokk 1:25 000 (oppgitt som LSV eller HSV i beskrivelsene av lokalitetene) har og vært benyttet, og disse bildene er også av varierende kvalitet.

Gjennom myrundersøkelsene i Hedmark er det innsamlet et stort materiale av karplanter og kryptogamer (mest moser) som vokser på myr. Karplantene er innlemmet i herbariet ved DKNVS, Museet, men bare deler av kryptogammaterialet er innlemmet. Det er utarbeidet ca. 70 myrkrysslister som oppbevares ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet.

2. MYRAREAL

De mest fullstendige beregningene av myrarealet i landet er utført av Landsskogtakseringen. Takseringen i 1919-33 omfattet arealene under skoggrensa, mens de siste takseringene gjelder for arealene under barskoggrensa. Det fins ikke undersøkelser over myrarealene for fjellområdene. Landskogtakseringen bruker følgende definisjon på myr, (Løvseth & Nordby 1980): "Til myr regnes torvmarker som i naturlig tilstand har så liten produksjonsevne at de ikke kan regnes som produktiv skogmark". Her er det altså ikke satt noe krav til torvtykkelsen, men all skogproduktiv myr er holdt utenfor. Deler av arealet som er klassifisert som "vannsyk skogmark" vil omfatte myr, slik botanikere benytter begrepet.

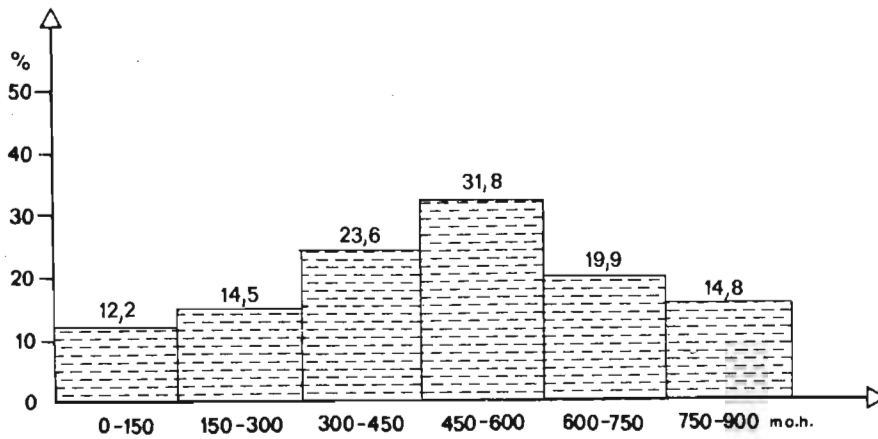
A. Sør-Trøndelag

Det er foretatt takseringer av Landskogtakseringen i 1922-23, 1956 og 1964-76. Av tabell 3 går det fram at de tre takseringene viser store forskjeller i myrareal. I Sør-Trøndelag er det store areal med fjellbjørkeskog over barskoggrensa, og i denne subalpine sonen er myrfrekvensen høy. De store avvikene mellom takseringene skyldes nok først og fremst at det er taksert ulike areal i disse områdene. I 1922-23 tok en med arealene helt opp til skoggrensa og da utgjorde myrfrekvensen over 20%. Forskjeller mellom 1956 og 1964-76 skyldes nok hovedsakelig ulik oppfatning av hvor barskoggrensa går. Som en konklusjon gjelder at myrfrekvensen under barskoggrensa i Sør-Trøndelag ligger noe under 20%.

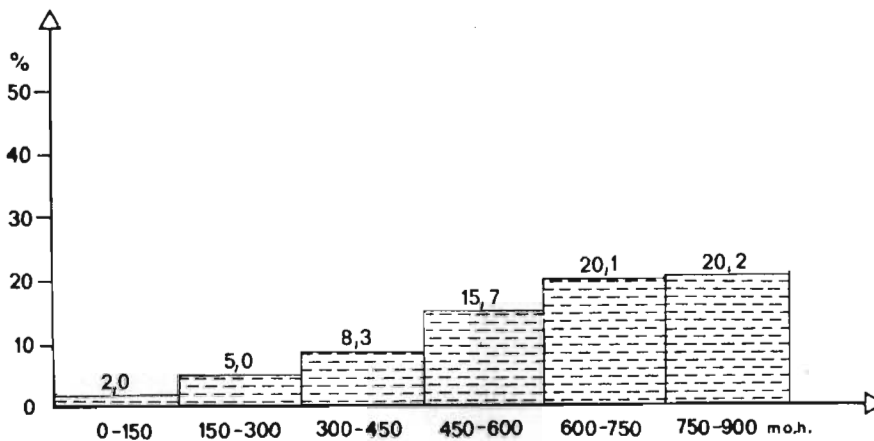
Tabell 4 og fig. 6 viser at myrfrekvensen under barskoggrensa stiger med økende høyde opp til 600 m o.h.. I "Kyststrøk" er dette lite markert, mens "Skogstrøk" og "Fjellstrøk" har mindre enn 3% myr i låglandet og over 25% i høgereliggende deler.

Låglandsområdene i de midtre og indre deler av fylket har minst nedbør og det varmeste sommerklimaet, og det er derfor naturlig at disse områdene har minst forsumpning og myrareal. I tillegg til klimaet er topografien, berggrunnen og løsmassene viktige for forekomsten av myr.

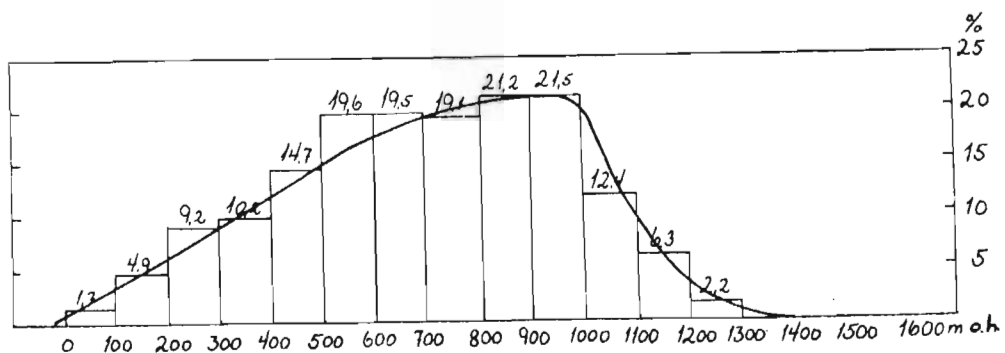
Store myrareal i Sør-Trøndelag fins på Hitra (bl.a. Havmyrene, lok. 11), og i høgdebeltet 300-600 m o.h. fins store myrareal i de midtre strøk, bl.a. i kommunene Orkdal (lok. 33), Klæbu (lok. 14), Selbu (lok. 93-95, 118) og Meldal (lok. 72-73, 113-114). I samme høgdenivå og noe høyere fins også store myrareal i de indre strøk, bl.a. i Rennebu (lok. 39-43, 107-110) og Midtre Gauldal (lok. 22-23). Omkring Essandsjøen i Tydal (lok. 58-60, 115-116) fins store

Figur 6. Myr under barskogsgrensa i Sør-Trøndelag fordelt på høgdebelter. Arealet under barskogsgrensa utgjør 8127 km², og av dette dekker myrene 1514 km², eller 18,6%. Skogproduktiv myr er ikke tatt med. Etter Landsskognakseringen 1964-76 (Løvseth og Nordby 1930).

Figur 7. Myr under barskogsgrensa i Hedmark fordelt på høgdebelter. Arealet under barskogsgrensa utgjør 18405 km², og av dette dekker myrene 2345 km², eller 12,7%. Skogproduktiv myr er ikke tatt med. Areal over 900 m o.h. er ikke tatt med da tallmaterialet er svært spinkelt. Etter Landsskognakseringen 1964-76 (Løvseth og Nordby 1981).

Figur 8. Fordeling av myrfrekvensen etter høyde over havet for østlige del av Østlandet. Beregnet ut fra myrskravur på M711-kartene. Etter Næss (1969).

Tabell 3. Myrarealet under barskogsgrensa (* for 1922/23 under skogsgrensa) i Sør-Trøndelag etter Landsskogtakseringens registreringer 1922-23, 1956, 1964-76. Myrarealet over skogsgrensa er det ikke oppgave for.

	Myrareal km ²	Myr under (bar)skogsgrensa i % av totalarealet	Myr i % av areal under (bar)skogsgrensa
1922-23 *	2346	12,6	22,0
1956	1172	6,3	15,7
1964-76	1514	8,1	18,6

Tabell 4. Myrarealet i prosent i Sør-Trøndelag fordelt på tre delområder og ulike høgdebelter (etter Landsskogtakseringen 1964-76, Løvseth og Nordby 1980). Se figur 4b. * lite materiale (mindre enn 3 km² med myr).

	Alle belter (0-900 m o.h.)						
	0-150	150-300	300-450	450-600	600-750	750-900	
Kyststrøk	16	14	20	21	50*		
Skogstrøk	20	2,9	12	27	39	60*	
Fjellstrøk	21	-	2,5	12	28	20	15
Hele fylket	19	12	15	24	32	20	15

Tabell 5. Myrarealet under barskogsgrensa (* for 1920 under skogsgrensa) i Hedmark etter Landsskogtakseringens registreringer 1920, 1938-41, 1958-59, 1964-76. Myrarealet over skogsgrensa er det ikke oppgave for.

	Myrareal i km ²	Myrareal i % av arealet under (bar)skogsgrensa	Myrareal i % av totalarealet
1920*	3044	14,9	11,1
1938-41	2800	ca. 15	10,2
1958-59	2369	12,8	8,6
1964-76	2345	12,7	8,6

myrareal 700-800 m o.h. Disse myrene ligger over barskogsgrensa, og delvis også over bjørkeskogsgrensa.

B. Hedmark

I Hedmark har Landskogtakseringen foretatt takseringer i 1920, 1938-41, 1958-59 og 1964-76. Av tab. 5 går det fram at myrarealet under barskogsgrensa er ca. 2500 km², eller ca. 13% av arealet.

I fig. 4 er vist fordelingen av myrarealet på høgdebeltet innen barskogområdet ut fra oppgavene til Landskogtakseringen 1964-76. Det går klart fram at myrealet er svært ulikt fordelt innen høgdebeltene. Under 300 m o.h. er myrfrekvensen under 5%. Myrfrekvensen stiger med økende høgde over havet, og for områdene over 600 m o.h. er den 20%. Dette gjelder altså områdene under barskogsgrensa.

Låglandsområdene har minst nedbør og det varmeste klima, og det er derfor naturlig at disse delene har minst forsumpning og myrareal. I tillegg til klimaet er topografien, berggrunnen og løsmassene viktige for forekomsten av myr.

Næss (1969) viser kart over myrfrekvensen for Østlandet, og han viser myrfrekvensens fordeling etter høgde over havet (i 100 m intervall) for østlige deler av Østlandet (se fig. 7). Næss har brukt kartene i serie M711 som grunnlag, og også myrarealet over skogsgrensa er tatt med. Det går fram at Næss har noe høgere myrfrekvens under 600 m o.h. enn det Landskogtakseringen har for 1964-74. For arealene 600-900 m o.h. er det godt samsvar med omkring 20% myr. Næss (op.cit) viser dessuten at for arealene 900-1000 m o.h. opprettholdes denne høye myrfrekvensen. Dette høgdebeltet ligger i det vesentlige over barskogsgrensa og omfatter da subalpine skog og den lågste delen av lågalpin region. Fra 1000 m o.h. synker myrfrekvensen og ved 1200-1300 m o.h. er den bare litt over 2%. I fjellet tilhører myrene i det vesentlig lågalpin region, og dette henger først og fremst sammen med at produksjonsforholdene blir dårligere med økende høgde.

De myrrike delene av Hedmark fins omkring Åstadalen på Hedmarksvidda. Dette området ligger 600-700 m o.h. med en årsnedbør på noe over 950 mm (Næss 1970). I Trysil og Elverum fins også områder med meget høg myrfrekvens.

De myrrike delene av fylket har mektige løsavleiringer, og det er en klar sammenheng mellom løsavleiringenes fordeling og myrfrekvensen.

3. FLORA OG VEGETASJON

Nomenklaturen til karplanter følger Lid (1974), moser følger i hovedsak Nyholm (1954-69) og Arnell (1956), lav etter Krogh et al. (1980). Norske navn på moser hovedsakelig etter Lye (1968) og Flatberg et al. (1977). Levermosene *Lophozia borealis* er beskrevet av Frisvoll & Moen (1981). Bakerst i rapporten (tab. 6) følger liste som viser norske og latinske navn på myrplanter.

Under omtale av de enkelte lokaliteter nevnes arter som har plantegeografisk interesse.

I Sør-Trøndelag fins vestlige (suboseaniske) arter vanlig på de fleste myrene unntatt i de indre deler. Arter som klokkeling (*Erica tetralix*), kysttorvmose (*Sphagnum imbricatum*) og fløyelstorvmose (*S. molle*) fins bare i de vestlige deler. Andre suboseaniske arter som rome (*Narthecium*) fins lenger innover i Sør-Trøndelag, og denne arten går også over fylkesgrensa til Hedmark (lok. 67). I Hedmark mangler de aller fleste vestlige artene, men en rekke østlige arter inngår, f.eks. granstarr (*Carex globularis*) og huldretorvmose (*Sphagnum wulfianum*). Østlige arter finnmarksstarr (*Carex laxa*, lok. 15, 47, 54, 60) og trillingstarr (*C. tenuiflora*, lok. 15, 47) er av de sjeldne artene i vår flora.

I begge fylkene er det stor forskjell på plantelivet i låglandet og i fjellet. Låglandsarter som svartor (*Alnus glutinosa*), pors (*Myrica*) og kvitmyrak (*Rhynchospora alba*) fins bare opp til 200-400 m o.h. (unntaksvis høgere, se lok. ST 121 der pors går helt opp til 600 m o.h.). I dalførene både på Østlandet og i Trøndelag har disse låglandsartene sine innerste lokaliteter, og ofte er det en lokalitet som representerer innergrense for mange arter (se lok. Hed. 15).

I Sør-Trøndelag er rikmyr med rik myrflora vanlig. Likevel er ofte indikatorer på ekstremrik- og rik vegetasjon nevnt under beskrivelsen. Endel av rikmyrindikatorerne er sjeldne i store deler av Hedmark og i deler av Sør-Trøndelag.

Vegetasjonsenhetene er definert ut fra artsgrupper. I rapporten over verneverdige myrer i Nord-Trøndelag (Moen & medarb. 1983) er det tatt med oversikt som gjelder Trøndelagsområdet for de viktigste myrarters fordeling på: fattig-rikgradienten, tue-løsbunngradienten og myrflate-myrkantgradienten. I store trekk gjelder disse tabellene også for Hedmark, og de definerer enhetene som er brukt.

4. MYRTYPER

Kapittel II har generell beskrivelse av myrtypene.

A. Sør-Trøndelag

I Sør-Trøndelag fins en rekke myrtyper, og tab. 1. gir oversikt.

a. Ekte høgmyr

I låglandet (hovedsakelig under ca. 200 m o.h.) ved Trondheimsfjorden fins mange velutvikla høgmyrer. Særlig mange store høgmyrer fins i Nord-Trøndelag (Steinkjer, Snåsa, Namdalen, jfr. Moen & medarb. 1983), og dette henger sammen med at det innen det aktuelle klimaområdet fins store areal der de topografiske og kvartærgeologiske forhold er gunstige for utvikling av høgmyr. I Sør-Trøndelag fins slike forhold først og fremst i Trondheimsområdet (f.eks. lok. 21, 55, 67, 75). De store høgmyrene har vanligvis regelmessige strukturer (eksentrisk høgmyr), men også høgmyrer med svake eller uregelmessige strukturer (platåhøgmyr) inngår. Små høgmyrer har ofte svake strukturer, og i Sør-Trøndelag er det ofte problem med klassifiseringen. Det er vanlig med overgangstyper mot planmyr. Overgangstyper mot atlantisk høgmyr er vanlig i de indre fjordområdene, der skikkelig kantskog og lagg etter hver blir sjeldnere på myrene når en går vestover.

Kanthøgmyr er en egen høgmyrtype som alltid har små elementsamlinger og vanligvis er det andre myrtyper som dominerer i myrkomplekset. Ofte er det overgangstyper mellom små eksentriske høgmyrer og kanthøgmyr (se f.eks. under beskrivelse av lok. 56).

Eksentrisk høgmyr og platåhøgmyr fins bare i låglandet, mens kanthøgmyr er vanligst i øvre del av barskogsbeltet.

b. Atlantisk høgmyr

Typen fins ytterst på kysten, og vanligvis er strukturene svake eller uregelmessige (atlantisk asentrisk høgmyr). Men det fins også utforminger med regelmessig veksling mellom tuestrenger og høljer (høljene dekker vanligvis lite) (atlantisk eksentrisk høgmyr). Havmyrene på Hitra (lok. 11) representerer typiske utforminger av atlantisk høgmyr. Enda mer ekstreme vestlige typer fins på Frøya (lok. 1) og Tarva (lok. 78-79).

Ofte er det vanskelig å sette skillet mellom atlantisk høgmyr og planmyr.

c. Planmyr

Som omtalt ovenfor er overgangstyper mot høgmyr vanlig. Planmyrene representerer en heterogen gruppe av nesten flate eller svært svakt hvelva ombrotrofe myrer. På kysten og i høgereliggende deler er erosjon utbredt. Regelmessige strukturer (eksentrisk planmyr) fins på små myrelementsamlinger. Kantplanmyr fins ganske vanlig i de indre deler av fylket, mens de fleste lokalitetene er karakterisert som "annen planmyr".

d. Terrengdekkende myr

Ytterst på kysten fins terrengdekkende myr nesten ned til havnivå. Ellers er typen vanligst i høgdenivået 200-300 m o.h. i de indre kystområdene, og innover i fylket tiltar høgden. I Trollheimen-området fins terrengdekkende myr helt opp til ca. 700 m o.h.

De fleste store terrengdekkende myrene fins på jevne morenehauger (drumliner). Slike store, fine myrer fins bl.a. innen lokalitetene 33, 63, 72 og 112).

e. Blandingsmyr

Fint utvikla blandingsmyr fins vanlig i de indre, høgereliggende delene av fylket, f.eks. lok. 29, 49, 58, 116. Her fins både fine strengblandingsmyrer og øyblandingsmyrer.

Ellers i fylket opptrer strengblandingsmyr mer spredt, og det er ofte overgangstyper mot eksentrisk planmyr på den ene siden og minerotrof strengmyr på den andre. Ved typifiseringen har innslaget av ombrotrofe/minerotrofe parti vært avgjørende for plasseringen. Palsmyr med svake palser fins på Dovre (lok. 96, se fig. 3) og i Sylane (lok. 58).

f. Minerotrof myr

Flatmyr fins over hele fylket der det fins myr, mens bakkemyrer fins i høgereliggende deler. I kystområdene fins fine bakkemyrer godt under 200 m o.h. Lenger inn mangler bakkemyrene i låglandet og i de midtre strøk er bakkemyrer vanligst 300-600 m o.h. I de østlige deler opptrer bakkemyrene hovedsakelig over 500 m o.h. Med unntak for de indre deler, er bratte bakkemyrer (helling over 8°) vanlig innen bakkemyrområdet i hele fylket. Særlig bratte bakkemyrer (helling over 15°) er vanlig i de mest humide (fuktige) delene av fylket (f.eks. lok. 33, 47, 61, 63, 72, 104).

Strengmyr fins spredt hovedsakelig innen bakkemyrområdet, og vanligvis fins små elementsamlinger av strengmyr i veksling med bakkemyr. Store strengmyrområder fins i de midtre og indre deler av fylket, f.eks. lok. 22, 58, 110, 111. Strengene har oftest fastmatte, mens flarkene oftest har løsbunn og mykmatte, men flarkgjøler fins.

g. Kilde

Kildene dekker alltid små areal, og forekomstene er derfor satt i parentes i tabellen. Kilder er registrert innen mange lokaliteter, og i noen lokaliteter er nok kilder også oversett.

B. Hedmark

I Hedmark fins en rekke myrtyper, og tab. 2 gir oversikt. Tidligere har Næss (1969, 1970) gitt oversikt over viktige myrtyper i deler av fylket.

a. Ekte høgmyr

Noen av de aller største og fineste høgmyrene i Norge fins i låglandet i Solør-distriktet. Her fins høgmyrer med markert hvelving. De aller fleste høgmyrene klassifiseres som eksentrisk høgmyr ut fra forekomsten av markerte, tverrorienterte tuestrenger og høljer. Noen få lokaliteter har strukturene ordnet i sirkler eller ellipser (konsentrisk høgmyr, jfr. lok. 3, 8). Ofte danner en elementsamling store areal, f.eks. på Rønnåmyra (lok. 4, jfr. fig. 2) der det aller meste av det store myrkomplekset danner en enhet. Andre myrkompleks som domineres av høgmyr er splittet opp i flere elementsamlinger. Ofte er det markerte dråg som deler myrkomplekset (f.eks. lok. 21) og da er det enkelt å definere elementsamlingene. Innen andre lokaliteter er det ikke noe skarpt skille mellom elementsamlingene (f.eks. lok. 3, 5, 18), og det kan være en definisjonssak hvor mange elementsamlinger som opptrer. I noen tilfeller kunne det ha vært aktuelt å klassifisere hele det sammenhengende høgmyrpartiet som en enhet og kalle denne for platåhøgmyr (f.eks. aktuelt for lok. 18). Få lokaliteter er imidlertid klassifisert som platåhøgmyr i Hedmark.

Høgmyrene fins hovedsakelig sør for Hamar-Elverum. Langmyra i Tynset (lok. 46) er på østlandet en nordlig utpost av eksentrisk høgmyr. Storøstfloen i Tynset (lok. 48) har trekk som minner om høgmyr, men de ombrotrofe partiene på denne myra klassifiseres som eksentrisk planmyr. Tilsvarende fins det flere steder i fylket lenger sør eksentriske planmyrer med trekk av høgmyr (se f.eks. lok. 23).

c. Planmyr

Som omtalt ovenfor er det ofte overgangstyper mellom høgmyr og planmyr. Høgmyr er brukt i streng oppfatning, og ytterligere undersøkelser kan i noen tilfeller føre til at noen planmyrer klassifiseres som høgmyr. På samme måte som for høgmyrene har planmyrene i Hedmark vanligvis markerte tuestrenger og høljer. De fleste planmyrene klassifiseres ut fra dette som eksentrisk planmyr. Planmyr uten regelmessige strukturer (annen planmyr) fins og vanlig.

De eksentriske planmyrene fins hovedsakelig høgere over havet enn de eksentriske høgmyrene, og de forekommer vanligst ca. 250-500 m o.h.

e. Blandingsmyr

Strengblandingsmyr er vanligst og det fins overgangstyper mot eksentrisk planmyr på den ene siden og minerotrof strengmyr på den andre siden. Næss (1969, 1970) beskriver strengblandingsmyr fra Hedmark.

I høgdenivået 500-800 m o.h. er strengblandingsmyr vanlig. Stermyra i Trysil (lok. 12, jfr. fig. 2) er eksempel på ei fin strengblandingsmyr.

Øyblandingsmyr fins spredt hovedsakelig i samme høgdebeltet som strengblandingsmyr.

Palsmyr fins flere steder i Hedmark, men aldri med store, velutvikla palser. Vanligvis er det tvil om forekomsten av skikkelige palser innen de aktuelle lokalitetene. De fineste palsmyrene fins i Einunndalen (lok. 45), mens flere lokaliteter i nordlige del av fylket har flekker som er klassifisert til palsmyr (lok. 55, 57, 67). Palsmyrlokalitetene ligger 700-1000 m o.h.

f. Minerotrof myr

Flatmyr fins over hele fylket, mens bakkemyr bare fins i de høgersliggende deler av fylket (500-1000 m o.h.). Bratte bakkemyrer med helling over 15° mangler i Hedmark, men det fins noen ganske bratte bakkemyrer (se lok. 59).

Strengmyrer er svært vanlige i samme høgdenivå som bakkemyrene, og typen fins også spredt i lågere nivå.

g. Kilde

Kildene dekker alltid små areal, og de er lett å overse ved registreringsarbeidet. Innen 19 av lokalitetene er det kartlagt kilder. Kildene er vanligst i de nordlige delene av fylket.

5. KONKLUSJON VERNEVERDI

I tab. 1 og 2 er alle lokalitetene i Sør-Trøndelag og Hedmark gitt verneverdi etter det system som er omtalt i kap. I.

A. Sør-Trøndelag

Sør-Trøndelag er uten tvil det fylket i Norge som har størst variasjon i myrenes utforming og planteliv. Det er svært stor forskjell fra de ekstrene kystmyrere på Hitra og Frøya til kontinentale myrer i Oppdal og Røros. Innen fylket er det allerede fredet noen særlig verdifulle områder, dette gjelder Havmyrene på Hitra (lok. 11), Sølendet i Røros (lok. 51, jfr. fig. 1) og myrer innen Dovrefjell nasjonalpark (lok. 96). Fjellmyrene er det lagt liten vekt på i foreliggende arbeid, noe som bl.a. henger sammen med at variasjonen i typer og planteliv er begrenset, fjellmyrer er lite utsatt for tekniske inngrep og et rikt spekter av fjellmyrer er allerede fredet i nasjonalparker og i andre naturfreda områder.

Tabell 1 viser at 41 lokaliteter har høyere verneverdi enn 2. Noen av lokalitetene som er gitt verneverdi 2 er også aktuelle som reservat, slik at nærmere 50 myrlokaliteter er aktuelle i fredningssammenheng. Blant disse lokalitetene er det viktig å få fredet lokaliteter som best mulig tar hensyn til den store variasjon som eksisterer.

Ytterst på kysten er det få aktuelle områder. I tillegg til Havmyrene på Hitra bør en ta med eksempler på de enda mer ekstreme ombrotrofe kystmyrene som fins. Malmmyran på Frøya (lok. 1) ville uten inngrep vært et fint verneobjekt, men synes nå mindre aktuelt. Stormyra på Inntian (Iversen 1981, se beskrivelse av lok. 1) synes å være et aktuelt verneobjekt. På Tarva (lok. 78) fins og et godt verneobjekt. På kysten er det allerede fredet store areal (Været på Tarva, Froøyene), men innen disse verneområdene mangler velutvikla ombrotrof myr. I låglandet lenger inn er det og av stor betydning å få vernet et mest mulig intakt ombrotroft kompleks. Her fins overgangstyper i utforming mellom de ekstrene kystmyrene og innlandsmyrene, med sterke suboseaniske innslag i flora og vegetasjon. Stormyra i Hemne (lok. 7) er et aktuelt, men noe påvirket verneobjekt. Ellers representerer flere lokaliteter i Snillfjord (lok. 98-101) og lokalitet 70 i Orkdal aktuelle verneobjekt. Minst en av disse lokalitetene bør fredes i verneplanen.

I Sør-Trøndelag er det ikke tilbake noen intakt, stor, velutvikla høgmyr, (i Nord-Trøndelag fins dette, jfr. Moen & medarb. 1983). Skjetnemyra (lok. 21) og Hangerslettmyra/Høstadmyra (lok. 55, 67) i Trondheim er store myrkompleks som er sterkt påvirket av inngrep. Sistnevnte lokalitet er ikke totalt grøftet, og det synes fortsatt mulig å frede et område. Ellers er det mange små høgmyrer i denne del av Sør-Trøndelag. De viktigste av lokalitetene med høgmyr er: Hopardalsmyra (lok. 19), Bjørnmyra (lok. 52), Digresmyra (lok. 53), Nordmyra (lok. 56), Rørmyra (lok. 57), Lysklettmyrin (lok. 68), myrer ø for Målsjøen (lok. 76), myrer S for Laugen (lok. 103). Det fins store forskjeller innen disse lokalitetene: Bjørnmyra er helt dominert av en elementsamling av eksentrisk høgmyr, mens de fleste av de andre lokalitetene har andre typer av elementsamlinger som det også er knyttet verneinteresser til. Minst 2-3 av disse lokalitetene bør fredes i verneplanen.

I låglandet (oftest litt høyere over havet enn de foregående lokalitetene) fins flere lokaliteter der de ombrotrofe partiene har verneinteresser, men der de dekker mindre areal enn de minerotrofe partiene. Innen noen av disse lokalitetene er viktige verneinteresser knyttet til de minerotrofe partiene (særlig rikmyrpartiene). Garbergmyra (lok. 16), myr S for Gangåsvatnet (lok. 31), Jakopsmyra (lok. 38), Kammyra (lok. 69) og Storsätermyra (lok. 85) er slike lokaliteter i midtre del av fylket. Stormyra ved Hilmo (lok. 117) og Breimyra i Holtålen (lok. 120) representerer lokaliteter langt inn i dalførene med store ombrotrofe parti. På kysten fins små rikmyrer som har verneverdi bl.a. i Sekken-Skansens-området i Åfjord (lok. 62, 66, 80, 81).

I øvre del av barskogregionen dekker myrene store areal i Sør-Trøndelag. Her fins det en rekke viktige verneobjekt. Måmyran i Åfjord (lok. 63) peker seg ut, og denne lokaliteten har de fineste terrengdekkende myrene i Trøndelag. Måmyran har høyeste verneverdi og er aktuell i den internasjonale verneplan.

I de midtre delene av fylket fins mange fine verneobjekt i høgdenivået 300-600 m o.h. Dette gjelder særlig Langåskjølen/GrønkJølen (lok. 14), Flommyran m.m. (lok. 22/23), Søvasskjølen (lok. 33) og Høgkjølen/Bakkjølen (lok.

72/73). Innen disse lokalitetene bør det opprettes store naturfreda områder. Det fins en rekke andre lokaliteter som representerer omtrent de samme myrtypene, men som har lågere prioritet (f.eks. lok. 8, 9, 47, 77, 104). I Trollheimen-området fins en rekke store myrer med høg verneverdi, der noen av lokalitetene bør inkluderes i et større verneområde i Trollheimen (høgest verdi her har lok. 29, 43, 110, 112).

Som tillegg til Sølendet naturreservat har Finnfloen (lok. 49) størst verdi i Røros.

Myrene i Essandområdet i Tydal (lok. 58, 115, 116) dekker store areal og de er gitt svært høg verneverdi.

B. Hedmark

I Hedmark fins det en rekke lokaliteter som har høg verneverdi. Rønnåsmyra (lok. 4) og Stenmyra (lok. 12) er allerede fredet som myrreservat. Dessuten er det nylig (18.12.1981) opprettet reservat innen flere av lokalitetene ved gjennomføringen av våtmarksplanen (gjelder for lok. 8, 11, 28, 33, 42, 43, 44, 45, 60, 67). Rønnåsmyra er gitt aller høgeste verneverdi, og lokaliteten er aktuell i den internasjonale verneplan. Det er også aktuelt å ta med lokaliteter med velutvikla strengmyr (inkludert strengblandingsmyr) fra Hedmark i den internasjonale verneplan. Stenmyra (lok. 12) er ei svært velutvikla strengblandingsmyr og kan være aktuell sammen med andre lokaliteter. Andre steder i fylket fins store myrlandskap med flere utforminger (større variasjon) av strengmyr og strengblandingsmyr. Mest aktuelt er det store myrlandskapet i Løten/Vang som omfatter Målikjølen og Lavsjømyrene (lok. 26, 27). Men også i Graslandskjølområdet i Elverum (lok. 11, 30, 31, 33) og ved Harasjømyra og Endelausmyrane i Ringsaker/Vang (lok. 52, 28) fins fine verneområder. Noen av disse myrlandskapene bør vernes i store verneområder der vassdragene også er sikret.

Østamyrene i Rendalen (lok. 15) representerer de store flatmyrene med sterke østlige trekk i flora- og vegetasjon. Dersom lokaliteten fortsatt ikke er ødelagt av grøfting har den svært høg verneverdi (vernegruppe Ia). Selsmyrene i Gudbrandsdalen (jfr. Flatberg 1971: 60) er en annen stor flatmyr med kontinentalt trekk på indre Østlandet. Selsmyrene er ødelagt av grøfting. Stormyra i Tynset (lok. 47) vurderes å ha lågere verneverdi enn Østamyrene, men dersom Østamyrene ødelegges bør i alle fall Stormyra fredes.

I vernegruppe Ib fins flere høgmyrer som er aktuelle i verneplanen. Sør i fylket (Eidskog) fins eksentriske høgmyrer med særlig markerte tuestrenger. Den beste av de gjenværende myrene er Lindåsmyra (lok. 1). I Solør-området fins flere fine høgmyrer, og i tillegg til Rønnåsmyra bør en ta med minst ett høgmyrkompleks (helst blant lokalitetene Losmyra lok. 20; Nesmyra, lok. 18; nordre del av Dalermyra lok. 3; Gjesmyra, lok. 21).

Myrene ved Rogbergstjerna (lok. 5) har flere myrtyper i tillegg til eksentrisk høgmyr med interessante utforminger og planteliv. Langmyra i Tynset (lok. 46) representerer en nordlig utpost av høgmyrene på Østlandet.

Eksentriske planmyrer fins flere steder med fin utforming. Glorvikmyra i Åsnes (lok. 23) representerer en fin utforming av typen i sørlige del av fylket. Enda lenger sør fins noen lokaliteter med lågere verneverdi (lok. 68, 69, 70), men der det bør være aktuelt å verne en av lokalitetene. Lenger nord fins mange lokaliteter, og av disse nevnes Storrøstfloen i Tynset (lok. 48).

I tillegg til de store strengmyrområdene som er nevnt ovenfor, fins flere store myrlandskap med høg verneverdi der strengmyrer er vanlig sammen med andre typer. Dette gjelder særlig: Årevja og Sølengkroken i Rendalen (lok. 43), Kvisteflået i Engerdal (lok. 44), Tufsingdeltaet i Os (lok. 60) og Tanarkjølen i Åmot (lok. 73). Disse lokalitetene har og innslag av rikt planteliv.

Myrer med mer alpine trekk fins hovedsakelig i de nordlige delene av fylket, og Atnasjømyrene (lok. 16), Meløyfloen i Einunndalen (lok. 45), Størfloen i Os (lok. 50), myrer ved Hobekjølen i Tynset (lok. 67), Barsvenmyra og Hejemarka i Stor-Elvdal (lok. 74 og 77) utgjør de beste lokalitetene. Innen noen av disse lokalitetene fins fine utforminger av bakkemyr, og noen av de bedre palsmyrene i Sør-Norge.

For flere av disse lokalitetene fins vernealternativ, men disse har lågere verneverdi. De mest aktuelle lokalitetene er: lok. 54, 55, 57, 62, 75.

Ovenfor er de viktigste myrlokalitetene med verneverdi høyere enn 2 (og noen med verneverdi 2) omtalt. Men også blant de øvrige lokalitetene med verneverdi 2 og litt lågere (2-3) fins aktuelle objekt for fredning.

Gjennom undersøkelsene (der flybildestudier har vært til stor nytte) har en skaffet god oversikt over myrtypenes fordeling i fylket, og de fineste utformingene av de ulike typene er identifisert. Tilsvarende oversikt over vegetasjonstypene og myrflora vil være svært arbeidskrevende. I framtida vil det gjennom videre undersøkelser komme fram lokaliteter som representerer viktige trekk av myrene i Hedmark som ikke blir med i verneplanen. Spesielt vil det nok være behov for å ta vare på flere lokaliteter for å verne om sjeldne arter og plantesamfunn.

IV. BESKRIVELSE AV LOKALITETENE I SØR-TRØNDELAG

Lokalitet 1. Frøya. Malmmyran

Kbl. M711: 1422 III UTM: MR 74,63 H o.h. 30 m
Flybilde: 1530 A3-4 Areal: 140 daa Oppsøkt: 13.9.74 A.M.
Verneverdi 2(?)

Myrtype: Atlantisk høgmyr med små nivåforskjeller i smårelieffet.

Flora: *Dactylorhiza maculata*, *Aulacomnium palustre* og *Sphagnum molle* vokser ombrotroft.

Vegetasjon: Tuevegetasjon dekker det meste, høljer med mykmatte fins. *Eriophorum vaginatum* dominerer. *Calluna* og *Empetrum nigrum* inngår vanlig, mens *Rubus chamaemorus* og *Erica tetralix* dekker lite. I bunnen: *Sphagnum papillosum*, *S. nemoreum*, *S. imbricatum*, *S. fuscum*, *Cladonia arbuscula*. I høljer: *Sphagnum cuspidatum*.

Inngrep: Bilveg i S, og grøfter synes å påvirke myra mye.

Diverse: Iversen (1981) vurderer også Malmmyran, og foreslår Stormyra på Inntian som alternativ. Stormyra er ikke oppsøkt i forbindelse med myrplanen, men flybilder viser et relativt intakt myrlandskap, der det både synes å forekomme atlantisk høgmyr og terrengdekkende myr. Stormyra er klart et alternativ som eksempel på ei ekstrem kystmyr i Trøndelag.

Lokalitet 2. Frøya. Myrer ved Ytre Rosaberget

Kbl. M711: 1422 III UTM: MR 79,62-63 H o.h. 30 m
Flybilde: 1530 B6-7 Areal: Oppsøkt: 13.9.74 A.M.
Verneverdi: 1c-2

Myrtype: Flatmyr i bunnen av dalsøkk og bakkemyr (tuebakkemyr og heimyr) i kantene.

Flora: *Bartsia alpina*, *Carex capillaris*, *C. hostiana*, *C. pulicaris*, *Dactylorhiza incarnata*, *Epilobium davuricum*, *Schoenus ferrugineus* og andre rikmyrarter inngår.

Diverse: Rikmyrer i veksling med heivegetasjon, og et stort innslag av vegetasjonstyper med variert flora, flere arter med nordgrense i Norge i området. Iversen (1981) beskriver området og foreslår et større verneområde der myrene bare inngår som en liten del av et større landskap. Bare et lite område ble oppsøkt i 1974.

Lokalitet 3. Hemne. Myrer ved Nesvatn

Kbl. M711: 1421 I UTM: NR 00,27 H o.h. 50 m
Flybilde: 1315 C8-9 Areal: 100 daa Oppsøkt 29.6.69 A.M.
Verneverdi: 5

Flatmyr i veksling med ombrotrofe parti (planmyr). Raskt befart. Mye grøfta, og derfor er lokaliteten ufullstendig klassifisert.

Lokalitet 4. Hemne. Knøksmyr

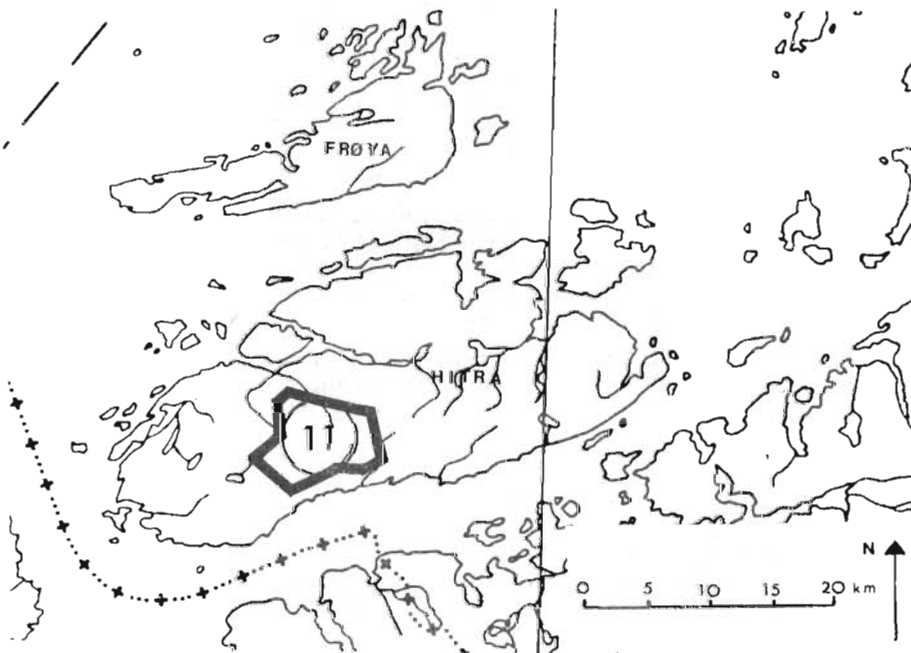
Kbl. M711: 1421 I UTM: NR 00,23 H o.h.: 120 m
Flybilde: 1315 D7-8 Areal: 300 daa Oppsøkt: 25.6.69 A.M.
Verneverdi: 2-3

Veksling mellom flatmyr og flere små ombrotrofe parti (planmyr). Strengmyr med smale strenger i veksling med breiere løsbunn/tjern. For dårlige notater til å beskrive plantelivet. Noe grøfta.

Figur 9. Lokaltetene 7, Stormyra, 8, myr ved Moseetra, Hemne. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1421 I og II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 10. Lokaltet 11, Havmyrene, Hitra. Området er fredet, og grensa for naturreservatet er inntegnet.

Diverse: Setrer, seterveger o.l. fins i området og det er også ellers klare spor etter tidligere slåtte- og seterbruk. Tekniske inngrep forøvrig fins ikke. Lokaliteten er variert og er aktuell i vernesammenheng (se også Aune 1976). Hovde (1971) har analyser fra området.

Lokalitet 9. Hemne. Myrer vest for Røstlia i Røstadal

Kbl. M711: 1421 I UTM: MR 96-97,20 H o.h.: 230-260 m
Flybilde: 1315 D6-7 Areal: 500 daa Oppsøkt: 25.6.69 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Variert myrlandskap med store bakkemyrer (til 15^g helling), flatmyrer, små planmyrer, små terrengdekkende myrer og svake strengmyrer.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige. Av rikmyrarter fins bl.a. *Carex flava*, *C. pulicaris*. Ellers triviell flora.

Vegetasjon: Fattig fastmattevegetasjon dominerer, men også intermediær vegetasjon er vanlig. Rikmyr fins (bl.a. ved Sørgarden).

Diverse: Upåvirket av grøfting. Fint myrlandskap som er aktuelt i vernesammenheng. Imidlertid er det gitt svak preferanse for et lignende myrlandskap lenger S (lok. 8). Aune (1976) beskriver lokaliteten.

Lokalitet 10. Hitra. Småmyrer på Dolmøya, vest for kirka

Kbl. M711: 1422 III UTM: MR 85,56 H o.h.: 30 m
Flybilde: 1530 D6-7 Areal: 20 daa Oppsøkt: 13.9.74 A.M.
Verneverdi: 3

Flatmyrer og ombrotrofe parti (planmyr). Dels rik vegetasjon (med *Schoenus ferrugineus*). De oppsøkte lokaliteter ved vegen har liten verneverdi, men det fins større myrer i området som ikke er oppsøkt.

Lokalitet 11. Hitra. Havmyrene m.m.

Kbl. M711: 1421 IV, UTM: MR 77-86,38-44 H o.h.: 60-100 m
 1422 III
Flybilde: 1530 F7,8,9 Areal: 5 km² Oppsøkt: 12.9.74 A.M.
Verneverdi: 1aF Figur: 10

Myrtype: Stort myrlandskap med tre store atlantiske høgmyrer som hver dekker knapt 0,5 km². Størstedelen av høgmyrene er uten markerte strukturer, men elementer med regelmessige strukturer (mykmattehøljler) fins i svak helling (vanlig i Ytre Havmyran). I dalsøkkene er det flatmyr i veksling med små ombrotrofe parti (planmyr). Små partier tolkes til terrengdekkende myr.

Flora: Mange rikmyrarter inngår: *Carex hostiana*, *C. pulicaris*, *Dactylorhiza incarnata*, *Schoenus ferrugineus*. Intermediære arter: *Carex livida*, *Hammarbya paludosa*, *Juncus stygius*, *Rhynchospora fusca*.

Narthecium og *Pinguicula vulgaris* fins ombrotroft.

Vegetasjon: Den ombrotrofe vegetasjonen domineres av tuevegetasjon der *Calluna*, *Eriophorum vaginatum*, *Racomitrium lanuginosum*, *Cladonia* spp. er vanligst.

Viktige innslag er: *Sphagnum imbricatum*, *S. rubellum*; mens *S. fuscum* bare fins spredt. Høljene domineres av *Scirpus caespitosus*, *Eriophorum vaginatum*, *Sphagnum magellanicum*, *S. papillosum*, *S. tenellum*.

Diverse: Store, urørte myrlandskap som er godt undersøkt, jfr. bl.a. Skogen (1969, 1970). Her er bare vurdert ca. 5 km² myr innen de sentrale deler (Indre Havmyr, Ytre Havmyr, Sinomyr, Skumffossørene med omgivelser). Et stort reservat som dekker nesten 40 km² ble opprettet i 1982.

Lokalitet 12. Holtålen. Myr vest for Gåstjern

Kbl. M711: 1620 I UTM: PQ 02-03,81 H o.h.: 320 m
Flybilde: 1255 G17-18 Areal: 100 daa Oppsøkt: 20.9.69 A.M.
Verneverdi: 2c Figur: 34

Myrtype: Planmyr i veksling med flatmyr. Kilder i kanten.

Flora: *Erica tetralix* (ombrotroft) og *Rhynchospora alba* opptreter i store mengder og begge artene har her innergrense i denne del av landet. Mange rikmyrarter inngår: *Dactylorhiza incarnata*, *Carex buxbaumii*, *Eriophorum latifolium*.

Vegetasjon: Veksling mellom ombrotrof, fattig og rik vegetasjon. Ombrotrof tuevegetasjon har i bunnen mest av: *Cladonia* spp., *Sphagnum fuscum* og *Pleurozium schreberi*, *Rhynchospora alba* fins i høljer. *Narthecium* er vanlig i fattig vegetasjon.

Inngrep: Bilveg like S for myra. Snauhogst inntil myra, og spor etter traktor.

Diverse: Det er spesielt kystpreget i plantelivet som gjør denne lokalitet interessant i vernesammenheng, se og Moen (1969), Flatberg (1979).

Lokalitet 13. Holtålen. Sandåmyra

Kbl. M711: 1620 I UTM: NQ 98-99,82-83 H o.h.: 300 m
Flybilde: 1235 F18-19 Areal: 300 daa Oppsøkt: 20.9.69 A.M.
Verneverdi: 5

Ombrotrofe parti (planmyr) i veksling med flatmyr. Flere suboseaniske innslag som plantegeografisk er interessante. *Erica tetralix*, *Lycopodium inundatum*, *Sphagnum molle*. Det er få ombrotrofe myrer tilbake i låglandet i øvre del av Gauldalen, og denne myra ville ha hatt høy verneverdi om den var intakt. Men myra er ødelagt av grøfting.

Lokalitet 14. Klæbu. Langåskjølen/GrønkJølen

Kbl. M711: 1621 IV UTM: NR 78-82,18-20 H o.h.: 300-350 m
Flybilde: 1400 D7-8 Areal: 4 km² Oppsøkt: 1973, T.K., 1974 A.M.
Verneverdi: 1b Figur: 11

Myrtype: Bakkemyr (med helling til mer enn 15^g) og flatmyr dekker størst areal, men også strengmyr (vanligst med svake strenger i veksling med mykmatte) og ombrotrofe parti (vanligst er planmyr, men også kanthøgmyr inngår). Kilder er sjeldne.

Flora: Floristisk rikt område. Suboseaniske myrarter: *Myrica gale*, *Erica tetralix*, *Lycopodium inundatum*, *Narthecium*, *Carex hostiana*, *C. tumidicarpa*, *Sphagnum strictum*. Mange rikmyrarter inngår, bl.a. *Dactylorhiza incarnata*, *D. pseudocordigera*, *Listera ovata*, *Thalictrum alpinum*, *Carex capillaris*, *C. lepidocarpa*, *Schoenus ferrugineus*. Ellers nevnes: *Carex livida*, *Juncus stygius*, *Rhynchospora alba*, *R. fusca*.

Vegetasjon: Fattigmyr dekker mest, men også ombrotrof og rik vegetasjon dekker mye. Intermediær og ekstremrik vegetasjon fins også ganske vanlig. Av plantegeografisk interesse nevnes at *Racomitrium lanuginosum* er vanlig i tuevegetasjon. Ellers henvises til Klokk (1974, 1982) for nærmere beskrivelse.

Diverse: Klokk (1974) viser avgrensning av aktuelle verneområder. De siste årene er det foretatt grøfting flere steder, særlig i V. Langåskjølen/GrønkJølen har høy verneverdi, og et representativt område bør vernes.

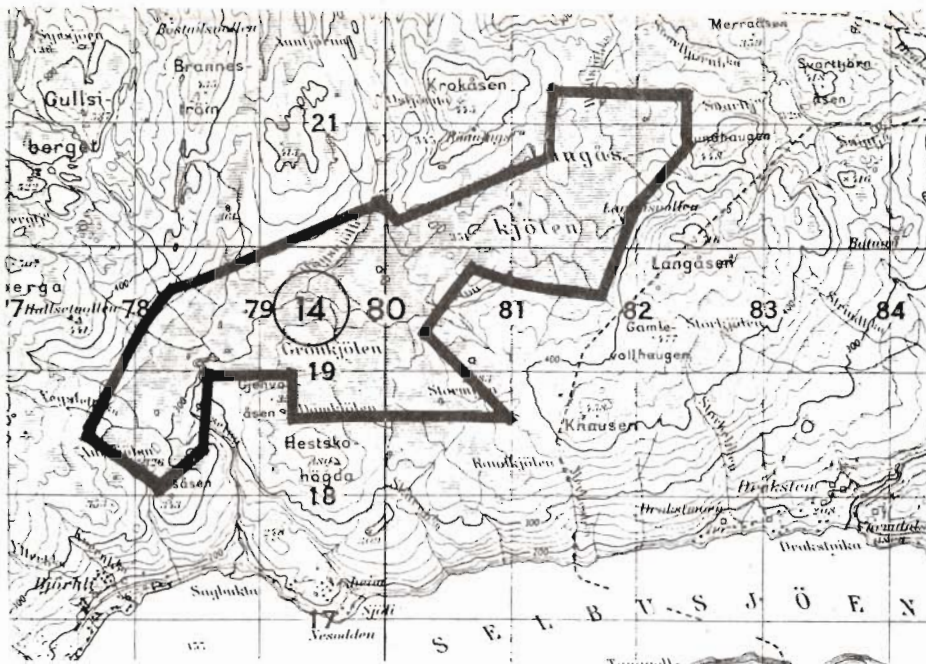
Lokalitet 15. Klæbu. Rassvæta

Kbl. M711: 1621 IV UTM: NR 71,15 H o.h.: 170 m
Flybilde: 1235 B26-27 Areal: 70 daa Oppsøkt: 1973 T.K.
Verneverdi: 2c 10.10.77 A.M.

Flatmyr rundt tjernet med flere ombrotrofe parti i NV og SØ (planmyr).

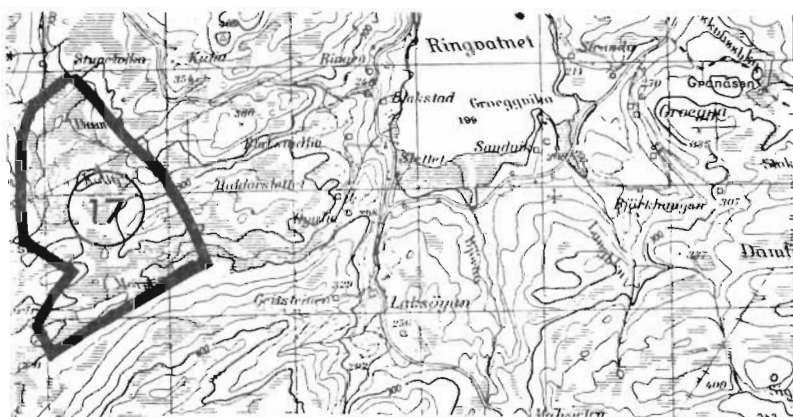
Rik flora med innslag av sjeldne arter, jfr. Klokk (1974) som nevner: *Hammarbya paludosa*, *Carex elongata*, *Eriophorum gracile*, *Juncus stygius*, *Schoenus ferrugineus*, *Scirpus lacustris*.

Rik- og ekstremrikmyr i veksling med ombrotrof vegetasjon. Store deler av myra i NØ er nylig grøftet (i 1977), og verneverdien synes dermed sterkt redusert.

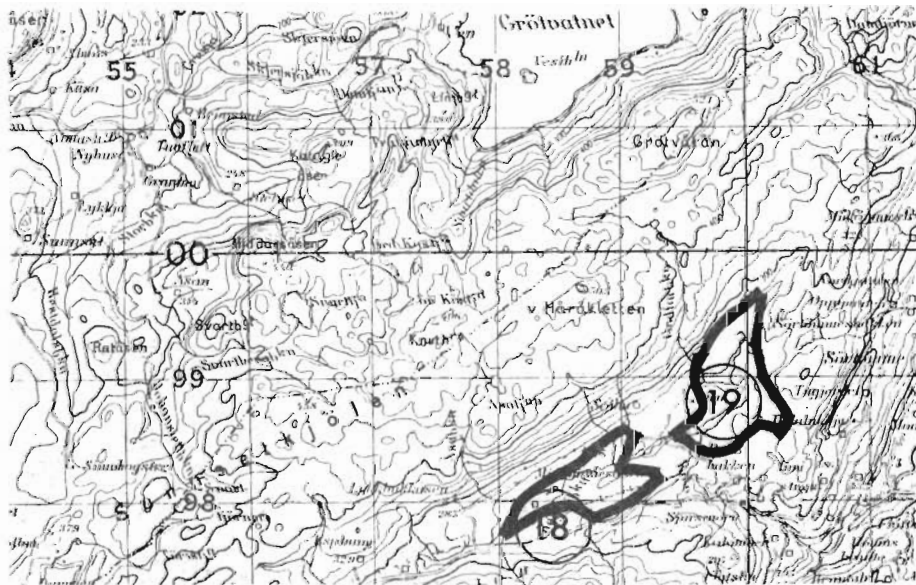
Figur 11. Lokaltet 14, Langaskjølen/Grønkjølen, Klæbu. Aktuelt verneområde er inntegnet (etter Klokk: 1974). Utsnitt av kbl. 1621 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 12. Lokaltet 17, myr øst for Risåsen, Meldal. Aktuelt verneområde er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1521 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 13. Lokaltetene 18, Åsamyra og Stormyra, 19, Hoppardalsmyra, Melhus. Utsnitt av kbl. 1521 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 16. Meldal. Garbergmyra

Kbl. M711: 1521 III UTM: NQ 24,96-97 H o.h.: 230 m
Flybilde: 1315 J14-15 Areal: 350 daa Oppsøkt: 9.7.69 A.M.
Verneverdi: 1b-2 Figur: 25

Myrtype: Stort myrkompleks på begge sider av bekk i vid dal. Bakkemyr dominerer de nordvendte skråningene (helling opp til 15^g), flatmyr og planmyr (flere typer, bl.a. eksentrisk planmyr og utforminger med høge tuer) dekker dalbunnen. Det fins overgangstyper mot høgmyr. Kilder er vanlige.

Flora: Artsrik myr med innslag av mange plantegeografisk interessante arter: *Erica tetralix*, *Myrica*, *Dactylorhiza incarnata*, *Epilobium alsinifolium*, *E. davuricum*, *Hammarbya*, *Listera ovata*, *Narthecium*, *Pedicularis oederi*, *Scheuchzeria*, *Carex hostiana*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Juncus articulatus*, *J. castaneus*, *J. triglumis*, *Rhynchospora alba*, *R. fusca*, *Schoenus ferrugineus*, *Lophozia bantriensis*, *L. borealis*, *L. rutheana*.

Vegetasjon: Svært variert vegetasjon. De ombrotrofe partier har mye tue vegetasjon og i forsenkningene er det ofte spredte mineralvannindikatorer. Flere utforminger av tuevegetasjon inngår. *Sphagnum fuscum*, *Pleurozium schreberi* og lavarter er ofte de vanligste arter, men på markerte tuer dominerer *Racomitrium lanuginosum*. Store areal har rik og ekstremrik vegetasjon, og bl.a. fins *Schoenus*-samfunn der *Sphagnum subfulvum* dominerer i bunnen og der *Erica tetralix* inngår i feltsjiktet.

Inngrep: Dyrkamark og riksveg ligger ovenfor myra i N, og påvirker deler av myra. Små grøfter fins også.

Diverse: Garbergmyra er uvanlig variert og har høg verneverdi. Imidlertid er deligheten like inntil dyrkamark og riksveg uheldig.

Lokalitet 17. Meldal. Myrer øst for Risaåsen

Kbl. M711: 1521 III UTM: NR 24,03-04 H o.h.: 300 m
Flybilde 1315 G16-17 Areal: 700 daa Oppsøkt: 29.7.69 A.M.
Verneverdi: 2 Figur: 12

Myrtype: Myrlandskap der bakkemyr og flatmyr dominerer, men der det også fins små strengmyrer, planmyrer og kanthøgmyr.

Flora: *Erica tetralix*, *Dactylorhiza incarnata*, *Epilobium davuricum*, *Lycopodium inundatum*, *Narthecium*, *Pedicularis oederi*, *Juncus castaneus*, *J. triglumis*, *Rhynchospora alba*, *R. fusca*, *Scheuchzeria*.

Vegetasjon: Fattigmyr med fastmatte dominerer (med rikelig innslag av *Erica tetralix* og *Narthecium*) men store areal har rikmyr. Intermediært samfunn med *Rhynchospora fusca* er registrert to steder.

Inngrep: Ingen tekniske inngrep innen det aktuelle verneområdet.

Diverse: Området ligger mellom Ringvatn og Høglitjønna, og myrene veksler med små vatn (Damtjønna, Svarttjønna, Kolltjønna, Morrtjønna) og skogholmer. Myrene i området er varierte og har innslag av interessant planteliv.

Lokalitet 18. Melhus. Åsamyra og Stormyra

Kbl. M711: 1521 II UTM: NQ 58-59,97-98 H o.h.: 230-250 m
Flybilde: 1315 H25-26 Areal: 300 daa Oppsøkt: 1973, T.K.
Verneverdi: 2 Figur: 13

Myrtype: Veksling mellom ombrotrofe parti (klassifiseres som eksentrisk planmyr og annen planmyr) og flatmyr (dels som drag).

Flora: *Carex hostiana*, *C. lepidocarpa*, *Schoenus ferrugineus* indikerer alle ekstremrikmyr.

Vegetasjon: Stormyra er dominert av ombrotrof vegetasjon, mens Åsamyra har sterkt vekslende vegetasjon der rikmyr dominerer.

Diverse: Lokaliteten er påvirket av inngrep og vurderes å ha lågere verneverdi enn lokalitet 19. Kløkk (1974) beskriver lokaliteten med vegetasjonskart.

Lokaltet 19. Melhus. Tømmesdalen, Hoppardalsmyran

Kbl. M711: 1521 II UTM: NQ 59-60,98-99 H o.h.: 230-240 m
Flybilde: 1315 H25-26 Areal: 400 daa Oppsøkt: 24.8.69 A.M.
Verneverdi 1b Figur: 13

Myrtype: Veksling mellom mange ombrotrofe parti (eksentrisk høgmyr og planmyr) og flatmyr (for en stor del som dråg). Bekk renner sentralt gjennom dalen.

Flora: *Dactylorhiza incarnata*, *Hammarbya paludosa*, *Narthecium*, *Carex capillaris*, *C. flava*, *C. hostiana*, *C. lepidocarpa*, *C. tumidicarpa*, *Eriophorum latifolium*, *Juncus stygius*.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon dekker omtrent halvparten. Tuene har mest lav (*Cladonia* spp.), *Sphagnum fuscum* og *Pleurozium schreberi* i bunnen. *Racomitrium lanuginosum* er ikke registrert. Mykmattene har *Rhynchospora alba* og *Scheuchzeria*. Rikmyr dekker store areal, mens fattig-, intermedier- og ekstremrik vegetasjon fins i små flekker.

Inngrep: Deler av myra har vært slått (rester av stakkstenger). De tekniske inngrep er små (et par grøfter).

Diverse: Myra representerer et typisk myrkompleks for låglandsområdene i denne del av fylket, med stor variasjon i myrtyper, flora og vegetasjon. Klock (1974) har vegetaskonskart over myra.

Lokalitet 20. Melhus. Stormyra øst for Svorksjøen

Kbl. M711: 1521 II UTM: NR 47,00 H o.h.: 250 m
Flybilde: 1315 H21-22 Areal: 400 daa Oppsøkt: 24.8.69 A.M.
Verneverdi: 5

Stort ombrotroft myrkompleks som dekkes av flere elementsamlinger, men der hoveddelen klassifiseres som platåhøgmyr med markerte strukturer. Myra er ødelagt av grøfting, men av interesse for de regionale studier nevnes: Tuevegetasjon dekker ca. 30% og domineres av lav (de tre vanlige *Cladonia*-arter og *Sphagnum fuscum*. *Racomitrium lanuginosum* fins sparsomt. *Rhynchospora alba* inngår i høljer. Bare små deler av myra er oppsøkt.

Lokalitet 21. Trondheim. Sjetnemyra

Kbl. M711: 1621 IV UTM: NR 68-69,24-26 H o.h.: 150-160 m
Flybilde: 1400 C5-6 Areal: 2000 daa Oppsøkt: 29.6.67 A.M.
Verneverdi: 5

Store myrområder som gjennom lang tid har vært utnyttet til brenntorv (Holmsen 1922), og som de siste tiårene har vært grøftet for utbygging av Heimdalsbyen. Sjetnemyra har hovedsaklig bestått av en rekke eksentriske høgmyrer med delvis markerte, regelmessige strukturer.

Tuevegetasjon dekker omkring 1/3 og domineres av *Betula nana* og *Calluna*. *Racomitrium lanuginosum* dominerer store areal, men også lavarter (*Cladonia* spp.) og flere torvmoser (*Sphagnum* spp.) er vanlige. Fastmattene har flekkvis *Narthecium* som dominerende art, mens *Rhynchospora alba* er vanlig i mykmatter. Vanlige i bunnsjiktet er: *Sphagnum compactum*, *S. cuspidatum*, *S. papillosum*, *S. tenellum*, *Cladopodiella/Gymnocolea*. *Sphagnum lindbergii* og *S. pulchrum* fins.

Myrene er uaktuelle i vernesammenheng på grunn av de nevnte inngrep.

Lokalitet 22. Midtre Gauldal/Selbu, Flommyrane og myrer ved Hukkelvatna

Kbl. M711: 1621 II UTM: NQ 94-98,93-97 H o.h.: 550 m
Flybilde: 1235 F21-22 Areal: 5 km² Oppsøkt: 18.9.69, A.M.
Verneverdi: 1b Figur: 13

Myrtype: Myrene dominerer i dalbunnen og de slakke liene ved Hukkelvatna. Men også et stort antall tjern og øyer av skog dekker betydelige areal. Bakke- myr (med helling til over 10°) dominerer, men store areal dekkes også av strengmyr og flatmyr. Små ombrotrofe tueparti fins spredt. Kilder fins.

Flora: *Erica tetralix*, *Dactylorhiza incarnata*, *D. pseudocordigera*, *Equisetum variegatum*, *Gymnadenia*, *Lobelia* (i tjern), *Narthecium*, *Pedicularis oederi*, *Saxifraga aizoides*, *Carex buxbaumii*, *C. capillaris*, *C. hostiana*, *C. livida*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Juncus bulbosus*, *J. castaneus*, *J. stygius*, *J. triglumis*, *Schoenus ferrugineus*, *Lophozia borealis*, *L. rutheana*.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, men store areal har rikere vegetasjon. Særlig er det store areal med rik og ekstremrikmyr på bakkemyrene ø for Flolvollen. Rike myrer fins og i kantene over hele området. På Flomyrene fins store areal med *Schoenus*-samfunn (550 m o.h.), og dette er høyeste kjente forekomst av arten i Norge. Store areal med: *Erica-Narthecium*-samfunn og *Carex livida-Juncus stygius*-samfunn er og plantegeografisk interessant. *Racomitrium lanuginosum* er vanlig i tuevegetasjon.

Inngrep: Setrer, høyløer og gamle stakkstenger vitner om tidligere bruk av myrene. Gjengroing pågår og vises bl.a. ved at bjørkekratt brer seg fra kantene. Ingen tekniske inngrep.

Diverse: Området har høy verneverdi, og det arbeides med å verne områder på statens grunn (se ellers Kjolvik & Moen 1977, Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1979). I figur er det i tillegg til lokalitet 22 også tatt med en del av lokalitet 23 i det foreslåtte verneområdet.

Lokalitet 23. Midtre Gauldal. Myrer mellom Holtsjøen og Holtvollen

Kbl. M711: 1621 II UTM: NQ 91²94,90-94 H o.h.: 450-550 m
Flybilde: 1235 F21, E23 Areal 4 km² Oppsøkt: 18.9.69 A.M.
Verneverdi: 2 Figur: 13

Myrtype: Bakkemyr dominerer, men også flatmyr, strengmyr og ombrotrofe parti dekker store areal. De ombrotrofe partiene er vanskelig å plassere, og de er klassifisert til planmyr, terrengdekkende myr, kanthøgmyr og øyblandingsmyr.

Flora: *Erica tetralix*, *Myrica* (bare i S, til ca. 500 m o.h.), *Hammarbya*, *Narthecium*, *Carex hostiana*, *C. livida*, *Juncus stygius*, *Leucobryum glaucum* (heivegetasjon) *Sphagnum cuspidatum* (540 m o.h.).

Vegetasjon: Fattigmyr og ombrotrof vegetasjon dominerer. Rikere parti (hovedsakelig intermedier) inngår. I ombrotrof tuevegetasjon er *Racomitrium lanuginosum* vanlig på markerte tuer, ellers er andre arter vanlige (*Sphagnum fuscum*, *S. nemoreum*/*S. rubellum*, *Pleurozium schreberi*, *Cladonia* spp.) ofte vanskelig å skille mellom ombrotrof og minerotrof vegetasjon, og som regel veksler ombrotrof tuevegetasjon med fattigmyr der fastmatte og løsbunn er vanligst. Mye erosjon, og *Erica tetralix* er vanlig flere steder.

Inngrep: Hukla-Kusma-utbygginga har medført neddemming av areal, anleggsveger og regulering av vassdragene i området. De nordligste inngrep skal ligge ca. 1 km N for samløpet mellom Hukla-Kusma.

Diverse: Lokaliteten grenser mot lokalitet 22, og disse bør sees i sammenheng.

Lokalitet 24. Midtre Gauldal. Ved Solhall

Kbl. M711: 1620 IV UTM: NQ 68,79 H o.h.: 470 m
Flybilde 1235 B16-17 Areal: 50 daa Oppsøkt: 17.9.69 A.M.
Verneverdi: 3-4

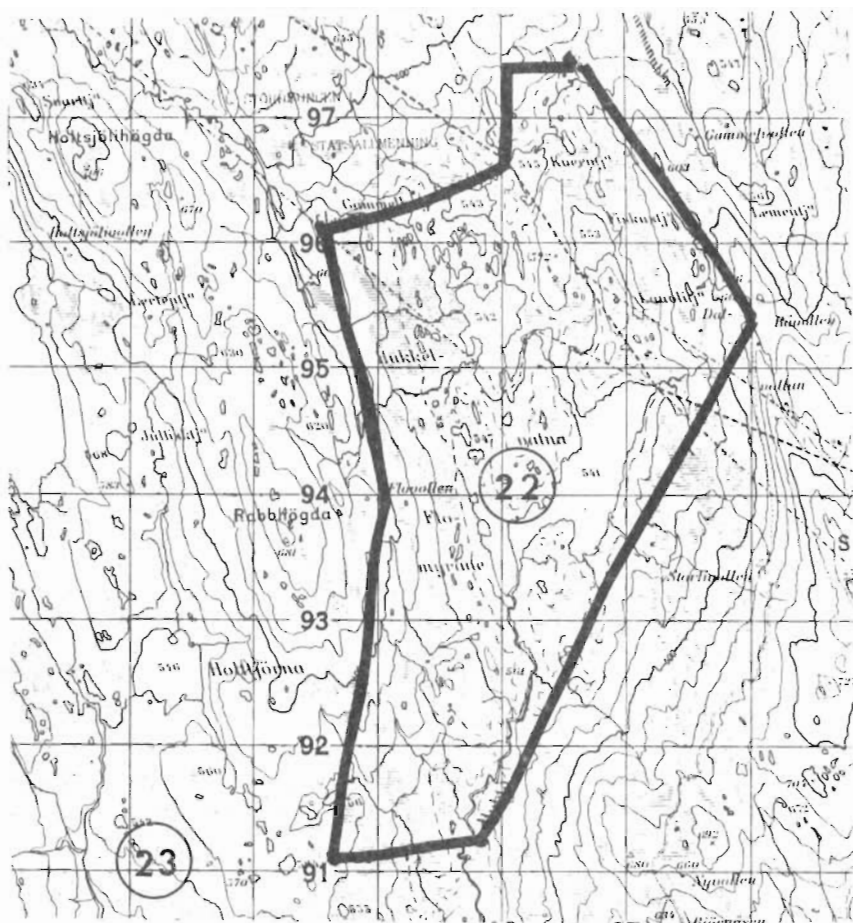
Myrtype: Bakkemyr, flatmyr og flere små parti med planmyr

Flora: Artsrik lokalitet: *Gymnadenia*, *Pedicularis oederi*, *Saxifraga aizoides*, *Thalictrum alpinum*, *Carex buxbaumii*, *C. capillaris*, *C. flava*, *Juncus stygius*, *Kobresia simpliciuscula*, *Catoscopium nigritum*, *Lophozia borealis*, *L. rutheana*. Særlig interessant med suboseaniske arter: *Succisa*, *Carex hostiana*, *C. pulicaris*, *Juncus articulatus*, *Sphagnum pulchrum*.

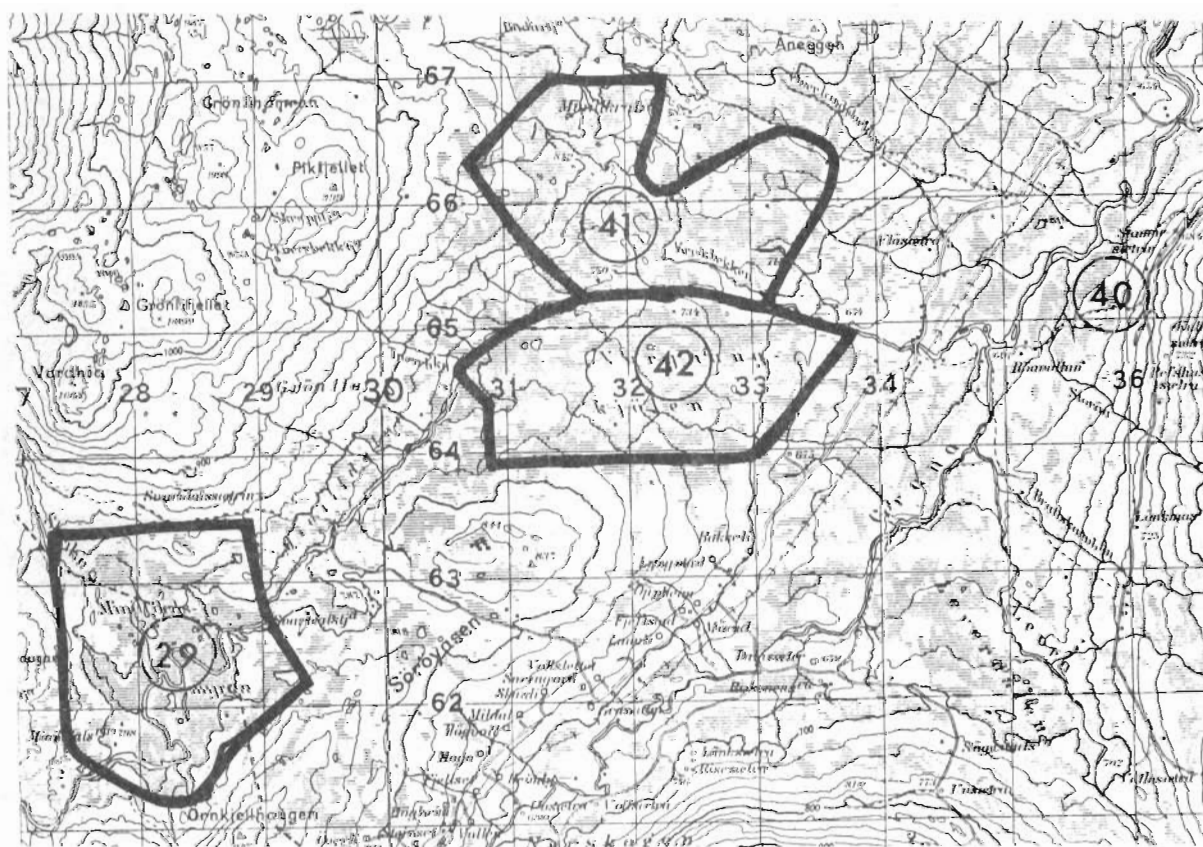
Vegetasjon: De ombrotrofe parti med omtrent lik fordeling mellom tue og hølj-er. Tuene har mest lav (*Cladonia arbuscula*, *C. rangiferina*), *Sphagnum fuscum* og *Pleurozium schreberi* i bunnen.

Hølj-er med mye *Sphagnum compactum*, *S. magelianum*, *S. papillosum*, *S. tenellum*.

Diverse: Myra er lita og påvirka av inngrep.

Figur 14. Lokalitetene 22, Flommyrane m.m. og 23, Holtsjøen-Holtvollen. Midtre Gauldal og Selbu. Aktuelt verneområde er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1621 II. Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 15. Lokalitetene 29, Minilldalsmyran i Oppdal; 40, Stammesetra; 41, Minilldkroken; 42, Varghaugkjølen. Rennebu. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1520 IV. Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 25. Midtre Gauldal. Ved Moholtet

Kbl. M711: 1620 IV UTM: NQ 69,76 H o.h.: 500 m
Flybilde: 1235 B16-17 Areal: 100 daa Oppsøkt: 17.9.69 A.M.
Verneverdi: 3

Bakkemyr, flatmyr og planmyr i veksling innen større myrkompleks. Bare små deler er oppsøkt. Som lokalitet 24, er plantelivet vekslende fra ombrotroft til ekstremrikt. De ombrotrofe parti dekker ganske store areal, og bl.a. fins høge tuer der *Racomitrium lanuginosum* inngår. Ellers som beskrevet for lokalitet 24. Veg krysser lokaliteten.

Lokalitet 26. Midtre Gauldal. Øst for Ramstadsjøen

Kbl. M711: 1620 IV UTM: NQ 68,82-83 H o.h.: 500-520 m
Flybilde: 1235 B15-16 Areal: 50 daa Oppsøkt: 17.9.69 A.M.
Verneverdi: 3-4

Myrtype: Bakkemyrer med helling helt opp til 20^g mot SV.

Flora: Artsrike bakkemyrer, med bl.a. *Pedicularis oederi*, *Thalictrum alpinum*, *Carex buxbaumii*, *C. capillaris*, *C. flava*, *C. hostiana*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Juncus articulatus*, *J. castaneus*, *J. stygius*, *J. triglumis*, *Lophozia borealis*, *L. rutheana*.

Vegetasjon: Rik og ekstremrikt vegetasjon, med typiske *Eriophorum latifolium*-bakkemyrer som gror til med kratt (gråor, bjørk, sølvvier o.a.). Tidligere slåttemyrer som beites. Lokaliteten ble oppsøkt p.g.a. at den sterkt vestlige arten *Polygala serpyllifolia* er kjent fra området (Ouren 1964). Denne arten ble ikke gjenfunnet.

Rike bakkemyrer er vanlige i dette området og det fins bedre verneobjekt.

Lokalitet 27. Midtre Gauldal. Fordalen ved Fjesetvollen

Kbl. M711: 1620 I UTM: NQ 97,63-64 H o.h.: 830 m
Flybilde: 1235 F12-13 Areal: 600 daa Oppsøkt: 19.9.69 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Store flatmyrer, dels flommyrer. Svake strengmyrer og bakkemyr forekommer mot kantene.

Flora: *Salix hastata*, *S. myrsinites*, *Pedicularis cederi*, *Carex acuta*, *C. adelostoma*, *C. atrofusca*, *C. capillaris*, *C. livida*, *C. saxatilis*, *C. stenolepis*, *Eriophorum scheuchzeri*, *Juncus castaneus*, *J. triglumis*, *Vahlodea*, *Sphagnum platyphyllum*, *S. riparium*, *S. subfulvum*, *Lophozia borealis*, *L. rutheana*.

Vegetasjon: Store areal er dekt av høgstarrdominert myr (overgangstyper mot høgstarrsump) der følgende arter er vanlige: *Carex chordorrhiza*, *C. limosa*, *C. livida*, *C. rostrata*, *C. saxatilis*, *Eriophorum angustifolium*. Både fattig, intermediær og rik vegetasjon er vanlig. Ved elva er det store vierdominerte myrer. I N er det små ekstremrike bakkemyrer.

Inngrep: Seterdal som er uten bjørkeskog i ca. 3 km med myrer. Dette skyldes nok seterbruket.

Diverse: Det er oppsøkt få myrer i øvre del av bjørkeskogsonen/nedre del av lågalpin region. Det er derfor knapt gode vernealternativ til denne lokalitet blant de oppsøkte lokaliteter. Men lokaliteten representerer en triviell type.

Lokalitet 28. Oppdal. Finntjern vest for Orkelkroken

Kbl. M711: 1519 I UTM: NQ 50-53,22-31 H o.h.: 1000-1100 m
Flybilde: 1431 B26-27, C26 Areal: 600 daa Oppsøkt: 31.7.74 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Flatmyr med sumpområder og viereng omkring en meanderende elv. I kantene er det grunne bakkemyrer. Kilder fins.

Flora: Artsrik fjellflora uten låglandsarter. *Salix arbuscula*, *S. hastata*, *S. myrsinites*, *Coeloglossum*, *Gymnadenia*, *Pedicularis oederi*, *Pinguicula alpina*, *Carex atrofusca*, *C. capillaris*, *C. livida*, *C. saxatilis*, *Kobresia simpliciuscula*.

Vegetasjon: Rik og ekstremrik vegetasjon dominerer og det fins store areal av både løsbunn, mykmatte og fastmatte. Store areal har vierfukteng og høgstarrsump, og overgangstyper mellom disse samfunn og myrsamfunn er vanlig.

Inngrep: Orklautbyggingen synes ikke direkte å berøre området. Mange setervoller vitner om tidligere utnytting.

Diverse: Fjellmyrer av de typer som er representert innen lokaliteten synes å være tatt vare på innenfor Dovrefjell nasjonalpark som ligger bare 1 mil vest for lokalitet 28.

Lokalitet 29. Oppdal/(Rennebu) Minilldalsmyran

Kbl. M711: 1520 IV UTM: NQ 27-28,61-63 H o.h.: 800 m
Flybilde: 1475 D8-9 Areal: 1,5 km² Oppsøkt: 18.9.74 A.M.
Verneverdi: 2(1b) Figur: 15

Myrtype: Flatmyr dominerer, med bakkemyr i kantene. Minerotrof strengmyr, strengblandingsmyr og øyblandingsmyr er vanlige. Ombrotrof planmyr uten egentlige høljer fins vanlig. Kilder fins i kanten i S.

Flora: Den store variasjon i myrvegetasjonen med innslag av høgstarrsump og vierdominert myr gir ganske rik myrflora. *Carex aquatilis*(sump).

Vegetasjon: Ombrotrofe parti bare som tuevegetasjon, der *Sphagnum fuscum* dominerer i bunnen.

Fattig vegetasjon dominerer, men også noe rikmyr. Vierdominert myr og overgangstyper mot vierfukteng opptrer vanlig. Fattigmyrene har store mykmatte- og løsbunnsamfunn med artsfattig, triviell vegetasjon. Moen & Moen (1975) viser vegetaskonskart over området.

Inngrep: Gamle setervoller (Minilldalssr.) ligger sentralt. Flere nye hytter er kommet opp ø for elva, der det også er bilveg til Minilla.

Diverse: Det er knyttet klare verneinteresser til myrlandskapene omkring Minilla, og området bør vernes sammen med et større verneområde i Trollheimen (jfr. også Moen & Moen 1975). Lignende store flatmyrer fins ikke i det aktuelle Trollheimen-området.

Lokalitet 30. Orkdal. Myrer ved Fossum

Kbl. M711: 1521 I UTM: NR 36,13 H o.h.: 180 m
Flybilde: 1315 E20-21 Areal: 30 daa Oppsøkt: 24.6.69 A.M.
Verneverdi: 5

Flatmyr, svak bakkemyr og små ombrotrofe parti (planmyr) mellom elva og bilveg. Mest intermediær vegetasjon men også rikmyrparti. Lokaliteten er floristisk sett ganske rik (bl.a. med *Myrica gale*, *Nuphar pumilum*, *Carex flava*, *C. tumidicarpa*), men myra har ikke verneverdi på grunn av beliggenheten.

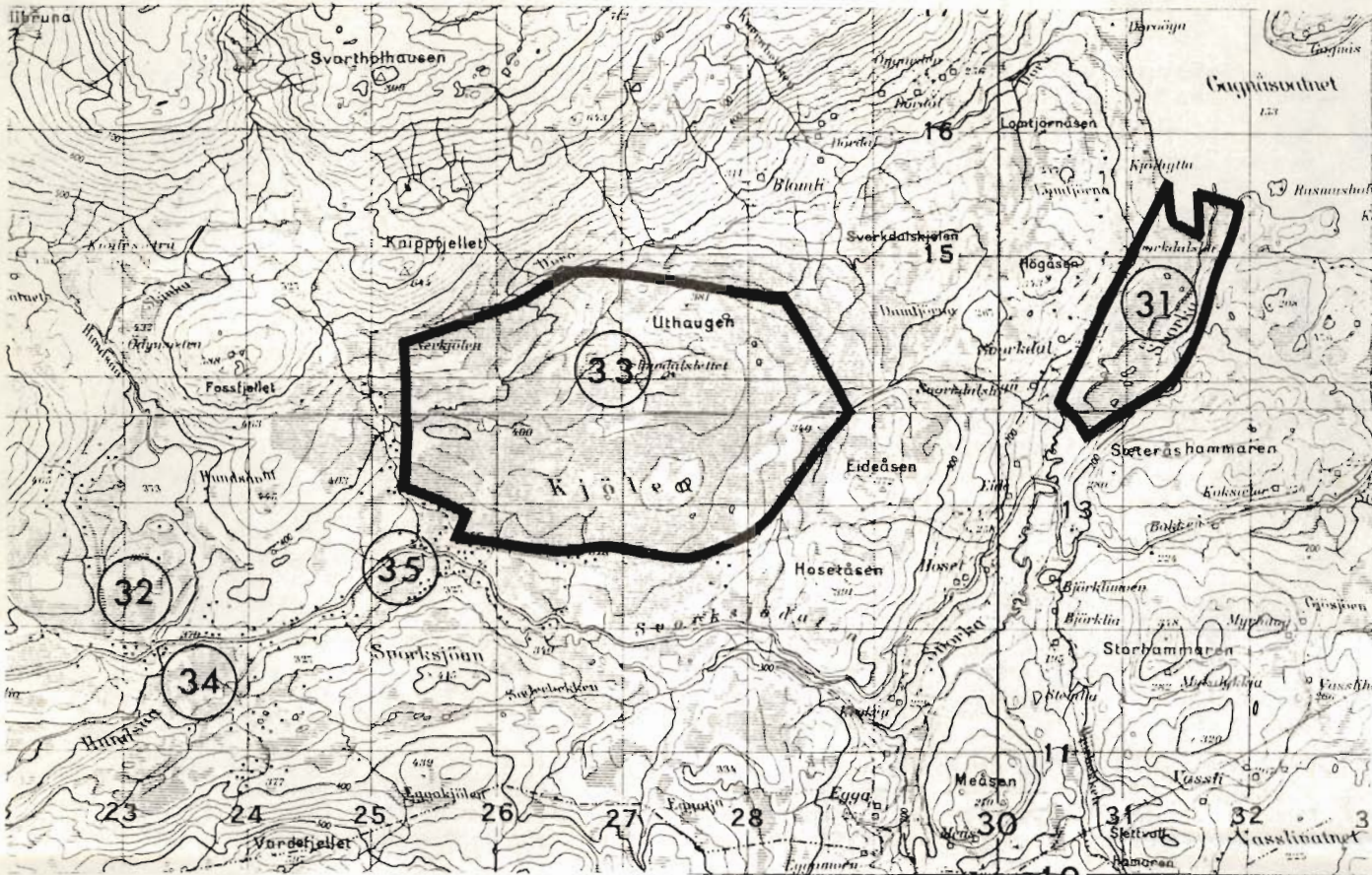
Lokalitet 31. Orkdal. Myrene sør for Gagnåsvatnet (Svorkmyran)

Kbl. M711: 1521 III og UTM: NR 30-31,13-15 H o.h.: 150-160 m
 1521 IV
Flybilde: 1315 E18-19 Areal: 700 daa Oppsøkt: 28.6.69 A.M.
Verneverdi: 1b(2) Figur: 16

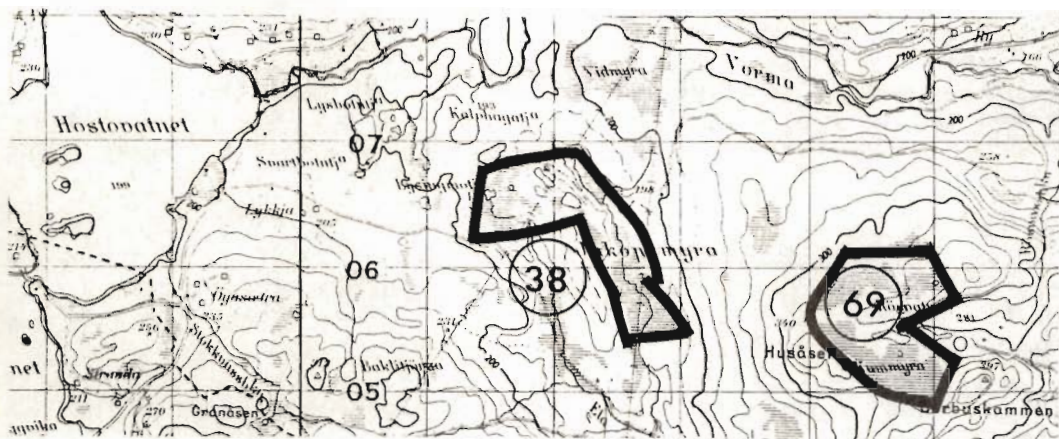
Myrtype: Flatmyr dominerer og elv meandrerer sentralt gjennom området. Ombrotrofe parti fins langs kantene, vanligst er planmyr (dels markerte strukturer), men noen parti klassifiseres som kanthøgmyr. Strengpartier inngår både på ombrotrof og minerotrof myr.

Flora: Suboseaniske arter: *Erica tetralix*, *Myrica*, *Narthecium*, *Carex tumidicarpa*, *Juncus articulatus*. Rikmyrarter: *Parnassia*, *Toefieldia*, *Carex buxbaumii*, *C. flava*. Ellers inngår: *Carex livida*, *C. stenolepis*, *C. vesicaria*, *Rhynchospora alba*.

Vegetasjon: Ytterst mot elva er det et vierbelte, eller høgstarrsump med *Carex lasiocarpa*, *C. rostrata*, *C. vesicaria*, *Equisetum fluviatile*. Lenger inn fins *Myrica*-samfunn, og mot kanten fins ofte et ombrotroft parti dominert av tuevegetasjon. Tuer fins også spredt på flatmyra, og der dominerer ofte *Racomitrium lanuginosum*. Ellers i ombrotrof tuevegetasjon er *Cladonia*-arter (bl.a. *C. stellaris*), *Sphagnum fuscum*, *S. nemoreum* og *Pleurozium schreberi* vanlige. De store flate myrpartiene har i tillegg til høgstarrsump og åpent

Figur 16. Lokalitetene 31, myr sør for Gagnåsvatnet, 32, myr ved Nedre Hundåsvatn, 33, Søvasskjølen, 34, myr øst for Søvatnet, 35, myr ved Svorksjøen, Orkdal. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1521 III og IV. Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 17. Lokalitetene 38, Jakopsmyra og 69, Kammyra, Orkdal. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1521 III. Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 35. Orkdal. Myr ved Svorksjøen

Kbl. M711: 1521 III UTM: NR 25,12 H o.h.: 330-340 m
Flybilde: 1315 F14-15 Areal: 100 daa Oppsøkt: 26.6.69 A.M.
Verneverdi: 4 Figur: 35

Myrtype: Bakkemyr, flatmyr og strengmyr (fastmattestrenger i veksling med mykmatteflark).

Flora: *Lycopodium inundatum*, *Juncus stygius*, *Sphagnum molle*.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, og fastmatte er vanligst. Men også mykmatte dekker store areal, bl.a. i flarkene. Her fins *Sphagnum cuspidatum*. Intermediære samfunn er vanlige. Dels fins høgstarrsump og kratthevokst myr.

Diverse: Beliggenheten nedenfor bilveg og mange hytter i området gjør lokaliteten mindre egnet til vern. Både myrtyper og planteliv er trivielle og kan lettere vernes innen lokalitet 33.

Lokalitet 36. Orkdal. Myr ved Holtan (vest for Holtan)

Kbl. M711: 1521 II UTM: NR 37,06 H o.h.: 160 m
Flybilde: 1315 G20-21 Areal: 150 daa Oppsøkt: 28.7.69 A.M.
Verneverdi: 3-4

Myrtype: Flere høgmyrparti (platåhøgmyr og eksentrisk høgmyr) adskilt av markerte drag. Flatmyr og planmyr inngår.

Flora: *Narthecium*, *Carex lepidocarpa*, *C. tumidicarpa*, *Rhynchospora alba*.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon dominerer. I tuevegetasjonen er furu vanlig, og *Sphagnum fuscum*, *Cladonia*-arter og *Pleurozium* er vanlige bunnsjiktarter. *Racomitrium lanuginosum* er ikke registrert.

Inngrep: Omfattende grøfting reduserer verneverdien.

Lokalitet 37. Orkdal. Nord for Svorksjøen

Kbl. M711: 1521 II UTM: NR 42-43,04 H o.h.: 270 m
Flybilde: 1315 G22-23 Areal: 200 daa Oppsøkt: 24.8.69 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Veksling mellom ombrotrofe og minerotrofe parti, dels med markerte strukturer. Flatmyr og svakt hellende bakkemyr.

Flora: *Narthecium*, *Thalictrum alpinum*, *Carex capillaris*, *C. lepidocarpa*, *C. tumidicarpa*, *Rhynchospora alba*, *Lophozia rutheana*.

Vegetasjon: De ombrotrofe partier domineres av tuevegetasjon, og ofte er det minerotrofe innslag i forsenkninger mellom tuene. Tuene domineres av lav (bl.a. mye *Cladonia stellaris*), men også *Sphagnum fuscum* er vanlig. *Racomitrium lanuginosum* fins mer spredt. *Narthecium* er vanlig i fastmatter og *Rhynchospora alba* fins i mykmatter. En god del løsbunn og erosjon. Fattigmyr dekker store areal, mens rikere vegetasjon dekker lite (ekstremrikmyr fins).

Inngrep: Helt i V ei gammel, nesten gjengrodd grøft, ellers ingen inngrep.

Lokalitet 38. Orkdal. Jakopsmyra

Kbl. M711: 1521 III UTM: NR 31-32,05-06 H o.h.: 180-200 m
Flybilde: 1315 G19-20 Areal: 300 daa Oppsøkt: 23.8.78 A.M.
Verneverdi: (1b)-2 Figur: 17

Myrtype: Flatmyr dominerer, men mange små ombrotrofe parti inngår. Dels har disse regelmessige strukturer (eksentrisk planmyr). Karthøgmyr inngår. Kilder fins.

Flora: *Hammarbya*, *Narthecium*, *Carex livida*, *C. tumidicarpa*, *Rhynchospora alba*, *R. fusca*.

Vegetasjon: De ombrotrofe partiene er dominert av mykmatte der bl.a. *Rhynchospora alba* er vanlig. I tuevegetasjonen dominerer *Cladonia*-arter og *Sphagnum fuscum*, *Pleurozium schreberi*, *Sphagnum magellanicum* og *S. rubellum* er vanlige, mens *Racomitrium lanuginosum* er sjelden. Fine intermediære samfunn (løsbunn, mykmatte, fastmatte) på strengmyr.

Inngrep: Kraftlinje tvers over myra i retning N-S. Små grøfter og gamle gjerder i kantene har liten betydning. Noe hogst i myrkanten.

Diverse: Jakopsmyra har mer låglandspreg og mindre oseanisk preg enn Kammyra (lok. 69) som ligger like ved.

Lokalitet 39. Rennebu. Ilbogen- Storvollan

Kbl. M711: 1520 I UTM: NQ 52-53,73-76 H o.h.: 500-550 m
Flybilde: 1475 B15-16 Areal: 1,5 km² Oppsøkt: 16.8.73 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Store og små myrer i mosaikk med barskog. Flatmyr, bakkemyr og planmyr (dels med markerte strukturer, og noe erosjon) dominerer. Ombrotrofe parti opptrer hovedsaklig i tuenivå, og ofte i veksling med minerotrof mattevegetasjon. Noen partier klassifiseres som strengblandingsmyr og øyblandingsmyr. Strengmyr fins også.

Flora: *Equisetum hyemale*, *Narthecium*, *Pedicularis oederi*, *Saxifraga aizoides*, *Carex buxbaumii*, *C. capillaris*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Juncus bulbosus*.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, men store areal ved Storvollan har ombrotrof vegetasjon. Rikere vegetasjon fins spredt og er dels vanlig i N (ved Ilbogen).

Inngrep: Ingen tekniske inngrep. Setervoller, høyløer o.l. vitner om tidligere utnytting.

Diverse: S og V for Ila er det store myrområder som representerer vanlige typer for denne del av fylket. Bare deler av området er oppsøkt. B.F. Moen (1974) omtaler lokaliteten.

Lokalitet 40. Rennebu, Nerskogen, V for Stamne

Kbl. M711: 1520 IV UTM: NQ 35-36,64-66 H o.h.: 600-640 m
Flybilde: 1475 C9-10 Areal: 3 km² Oppsøkt: 1971-74 A.M.
Verneverdi: 5 Figur: 15

Bakkemyr og flatmyr dominerer, men også planmyr, strengmyr og øyblandingsmyr er vanlig. Kilder er svært vanlige.

De ombrotrofe partiene er noe oppbygd (retning høgmyr) og har tuer (dominerende) og høljer. Store ekstremrikmyrer med rik flora. Variert planteliv. Myrene er neddemt ved oppretting av Granasjøen. Området er beskrevet av Moen & Moen (1975) som også har vegetasjonsskart over området.

Lokalitet 41. Rennebu. Minillkroken-området

Kbl. M711: 1520 IV UTM: NQ 30-33,65-66 H o.h.: 700-800 m
Flybilde: 1475 C9-10 Areal: 2 km² Oppsøkt: 20.9.74 A.M.
Verneverdi: 2-(3) Figur: 15

Myrtype: Variert myrlandskap, mest bakkemyr, men det fins også flatmyr, minerotrof strengmyr og ombrotrofe parti (planmyr) som hovedsakelig har tuevegetasjon. Kilder fins.

Flora: Det varierte myrlandskapet har rik myrflora. *Narthecium* (eneste lokalitet på Nerskogen) og *Carex pulicaris* er registrert SØ for Minillkroken.

Vegetasjon: Rik fastmattevegetasjon (bakkemyr) dominerer, mens også store areal har ombrotrof, fattig eller intermediær vegetasjon.

Inngrep: Setrer (Minillkroken) og hytter fins i ytterkanten. I N grenser områfry til bilveg (til Heldalssr.).

Diverse: Myrene representerer vanlige typer for Nerskogen-området, og det fins flere alternative verneområder, bl.a. Varghaugkjølen (lok. 42) som har høyere verneverdi. Lokalitet 41 ligger imidlertid N for Minilla og arronderingsmessig kan det være mer naturlig å ta med dette området sammen med verneområdet i Trollheimen. Det vil da være viktig å få med de relativt store myrene ca. 1 km SØ for Minillkroken i verneområdet. Disse rike bakkemyrene representerer vanlige typer på Nerskogen, men typene mangler/er sjeldne lenger V. Moen & Moen (1975) beskriver området med vegetasjonsskart.

Lokaitet 42. Rennebu. Varghaugkjølen

Kbl. M711: 1520 IV UTM: NQ 30-33,63-65 H o.h.: 700-800 m
Flybilde: 1475 C9-10 Areal: 3 km² Oppsøkt: 1971-74 A.M.
Verneverdi: 2(1b) Figur: 15

Myrtype: Bakkemyr, flatmyr, minerotrof strengmyr, planmyr og øyblandingsmyr veksler i stort myrlandskap. Små fastmarksøyer inngår i mosaikk med myrer. Kilder fins.

Flora: Variert myrflora der de fleste myrartene som er registrert på Nerskog-
en inngår.

Vegetasjon: Rik fastmattevegetasjon dominerer i kantene av Varghaugkjølen. På de store flatene sentralt er det også store fattigmyrer og ombrotrofe myrer (overveiende tuevegetasjon). Det aller meste av Nerskogens rike spekter av myrvegetasjonstyper inngår.

Inngrep: Nerskogvegen ligger i østre del av området, og her fins også hytter og nydyrkingsfelter. De sentrale delene er uten inngrep.

Diverse: Myrene på Varghaugkjølen er av de største sammenhengende myrområdene i denne del av Trøndelag. Myrene representerer et stort spekter av myrtyper og myrvegetasjon og bør tas med i verneplanen. Det fins vernealternativer (se lok. 41). Moen & Moen (1975) har vegetasjonskart over området.

Lokalitet 43. Rennebu. Svarthammarmyran og Granslettkjølen

Kbl. M711: 1520 IV UTM: NQ 34-36,70-71 H o.h.: 550-650 m
Flybilde: 1475 B9-10 Areal: 2 km² Oppsøkt: 29.8.73 A.M.
Verneverdi: 1b-2 Figur: 33

Myrtype: Bakkemyr, ombrotrof myr (planmyr), flatmyr og minerotrof strengmyr i veksling innen et stort myrlandskap. De ombrotrofe partiene har delvis tendens til å være terrengdekkende med dominerende tuevegetasjon. Høljer er ellers vanlig. Strengmyrene har fastmattestrenger og løsbunn/mykmatte flarker.

Flora: Forekomsten av *Erica tetralix* er plantegeografisk interessant. *Narthecium* er svært vanlig. Av rikmyrarter nevnes *Pedicularis oederi* og *Gymnadenia*. *Juncus stygius* fins.

Vegetasjon: Fattig vegetasjon dominerer, mens også ombrotrof vegetasjon dekker store areal. Dels er det vanskelig å definere mineralvanngrensa. Ombrotrof tuevegetasjon er vanligst og i bunnen dominerer *Sphagnum fuscum*, mens *S. nemoreum*, *Racomitrium lanuginosum*, lavarter og *Pleurozium schreberi* er vanlige. Intermediær vegetasjon er vanlig, mens rikmyr bare er registrert som små flekker.

Inngrep: De minerotrofe myrene er gamle slåttemyrer. Inntak av Hela for overføring til Granautbyggingen vil berøre området.

Diverse: Myrundersøkelser til Det norske myrlandskap (1933) viser torvdybden på 0,5-1,5 m (opp til 2,5 m). Granslettkjølen har store areal med ombrotrof eller neste ombrotrof vegetasjon. Telmyran har mindre ombrotrof myr, men mer strengmyr. De to nevnte myrene er ganske forskjellige, og hoveddelen av begge bør vernes. Svarthammermyran, de nordlige delene av Telmyran og de østlige delene av myrrealene representerer ikke noe nytt i forhold til de sentrale myrrealene. De nevnte perifere delene som dekker flere km² synes også å ha størst dyrkingsverdi. Verneområdet bør vernes sammen med verneområdet i Trollheimen.

Lokalitet 44. Rennebu. Myrer nord for Buavatnet øst for veggen

Kbl. M711: 1520 I UTM: NQ 52,70-71 H o.h.: 420 m
Flybilde: 1475 B15-16 Areal: 50 daa Oppsøkt: 12.9.69 A.M.
Verneverdi: 4

Små myrer ved E6 der bare et lite område er oppsøkt. Flatmyr med bekk, med rik og ekstremrik vegetasjon. Tidligere slåttemyrer. Uaktuelle i verne-sammenheng på grunn av beliggenhet.

Lokalitet 45. Rissa. Garmomyra

Kbl. M711: 1522 II UTM: NR 50-51,54 H o.h.: 10 m
Flybilde: 1530 D25-26 Areal: 80 daa Oppsøkt: 13.9.75 A.M.
Verneverdi: 3

Ombrotrof myr (planmyr) som er ødelagt i vernesammenheng på grunn av veg og grøfting. Av plantegeografisk interesse nevnes: *Myrica* fins over hele myra, *Racomitrium lanuginosum* dominerer tuene, mens *Sphagnum imbricatum* fins. I høljene er *Rhynchospora alba*, *Sphagnum cuspidatum*, *S. pulchrum*, *S. tenellum* vanlige arter. *Sphagnum molle* synes å gå ombrotroft. Myra er også beskrevet og vurdert i vernesammenheng av Flatberg (1975).

Lokalitet 46. Rissa. Ålmojtjøna

Kbl. M711: 1522 II UTM: NR 55,52 H o.h.: 50 m
Flybilde: 1530 D27-28 Areal: 80 daa Oppsøkt: 13.9.75 A.M.
Verneverdi: 3

Hovedsakelig flatmyr med fattig og intermediær vegetasjon. Veg, dyrkajord og grøfter påvirker området (jfr. Flatberg 1975). Av plantegeografisk interesse nevnes: *Hammarbya paludosa*, *Lycopodium inundatum*, *Carex livida*.

Lokalitet 47. Roan. Myrer ved Lundeelva, nordøst for Pissbekkvatn

Kbl. M711: 1623 III UTM: NS 80-81,11-13 H o.h.: 300 m
Flybilde: 3190 N18-19 Areal: 800 daa Oppsøkt: 12.9.75 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Bakkemyr, flatmyr, strengmyr (flere utforminger) og terrengdekkende myr (to fine hauger like N for Øvre Pissbekkvatn).

Flora: Suboseaniske arter bl.a.: *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Carex tumidicarpa*, *Juncus articulatus*, *J. conglomeratus*, *J. squarrosus*, *Sphagnum angermanicum*. Ellers nevnes: *Bartsia*, *Carex buxbaumii*, *C. flava*, *Eriophorum latifolium*, *Cratoneuron commutatum*, *C. decipiens*, *Siphula ceratites*.

Vegetasjon: Fattig fastmatte dominerer, men det fins også betydelige areal med løsbunn (dels erosjon, dels i flarker) og tuevegetasjon. Det meste av den ombrotrofe vegetasjonen er tuedominert. Rike flekker fins bl.a. ved Pissbekkvatn.

Diverse: Innen lokaliteten og videre oppover i vassdraget er det ikke tekniske inngrep. Vassdraget (Hofstadelva) er varig verna gjennom verneplan for vassdrag (St. prp.nr. 77, 1979-80). Området faller innenfor det planlagte skytefeltet på Nord-Fosen, og Moen & Selnes (1979) viser vegetasjonskart over området, og dessuten beskrives verneverdiene for lokalitet 47 og de øvre deler av vassdraget (se Moen & Selnes 1979: 72). Sollid & Sørbel (1981) beskriver de kvartargeografiske verneverdier i området.

Lokalitet 48. Roan. Myrer ved Lundeelva, Sætermyran

Kbl. M711: 1623 III UTM: NS 75-78,11-12 H o.h.: 200 m
Flybilde: 3190 N17-18 Areal: 600 daa Oppsøkt: 12.9.75 A.M.
Verneverdi: 4

Stor flatmyr med en del ombrotrofe parti (planmyr), svake strengmyrer og små bakkemyrer i kantene. Grøfta i V, og ellers en god del påvirka av inngrep. Plantegeografisk er det av interesse at *Racomitrium lanuginosum* dominerer tuevegetasjonen, mens *Sphagnum imbricatum* ikke ble funnet. En god del erosjon på myrene, og i løsbunn vokser *Siphula ceratites*. *Juncus squarrosus* i kanten av sti. Fattig vegetasjon dominerer, og ombrotrof vegetasjon inngår (ombrotrof trebevokst vegetasjon fins). Området faller innenfor det planlagte skytefeltet på Fosen, jfr. Moen & Selnes (1979) som viser vegetasjonskart.

Lokalitet 49. Røros. Finnfloen

Kbl. M711: 1720 II UTM: PQ 50-51,58-59 H o.h.: 760 m
Flybilde: 1405 B24,25,26 Areal: 1,5 km² Oppsøkt: 2.9.75 A.M.
Verneverdi: 1b(2) Figur: 18

Myrtype: Et stort myrkompleks i brei dalbunn med veksling mellom flatmyr, kantplanmyr, øyblandingsmyr og strengblandingsmyr. I kantene er det bakkemyr med helling til 12^g. Kilder fins.

Flora: *Succica*, *Carex adelostoma*, *C. livida*, *Eriophorum latifolium*. Elven (1978) nevner dessuten bl.a. *Carex capitata*, *C. heleoneastes*.

Vegetasjon: De ombrotrofe parti har tuevegetasjon der *Sphagnum fuscum* dominerer i bunnen. *Arctostaphylos alpina* fins på tuetopper. Fattigmyr-vegetasjon dekker mest, men også de øvrige rikhetstyper er ganske vanlige. Den rike vegetasjonen fins hovedsakelig i kantene. Sentrale deler av myra har i N store areal med *Carex livida*-løsbunn.

Inngrep: Upåvirket av tekniske inngrep.

Diverse: Myra er omtalt hos Elven (1978, 1979) som også har gitt den høg verneverdi.

Lokalitet 50. Røros. Myrer ved Molinga

Kbl. M711: 1720 III UTM: PQ 25-26,54-55 H o.h.: 700 m
Flybilde: 1235 L8,9 Areal: 1 km² Oppsøkt: 2.9.75 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Lokaliteten omfatter to omtrent like store myrkompleks ved to elver. Flatmyr, bakkemyr (de største ved st. Molinga) og strengmyr dominerer. På flatene fins dessuten ombrotrofe parti som har svak hvelving og tendens til konsentrisk ordning på strukturene (90% tue, 10% høljer), men som klassifiseres som planmyr. Flommark, tjern og kilder fins.

Flora: Artsrik flora. *Salix arbuscula*, *S. pentandra*, *Dactylorhiza incarnata*, *Equisetum variegatum*, *Pedicularis oederi*, *Succisa*, *Agrostis canina*, *Carex atrofusca*, *C. buxbaumii*, *C. capillaris*, *C. hostiana*, *C. livida*, *Kobresia simpliciuscula*.

Vegetasjon: Rik myrvegetasjon dominerer, men de øvrige rikhetstyper er og tilstede. De rike bakkemyrene (for en stor del ekstremrike) er av "Sølendet-type". Store areal med mykmatte og løsbunn domineres av *Carex livida*. Ombrotrof tuevegetasjon domineres av *Sphagnum fuscum*. *Arctostaphylos alpina* fins på tuer. Høljene har mykmatte (og løsbunn) med *Sphagnum lindbergi*. Store areal med høgstarrsump og vierdominert myr inngår også.

Inngrep: Flere veger skjærer gjennom området, og Aursunden som grenser mot lokaliteten i S er regulert.

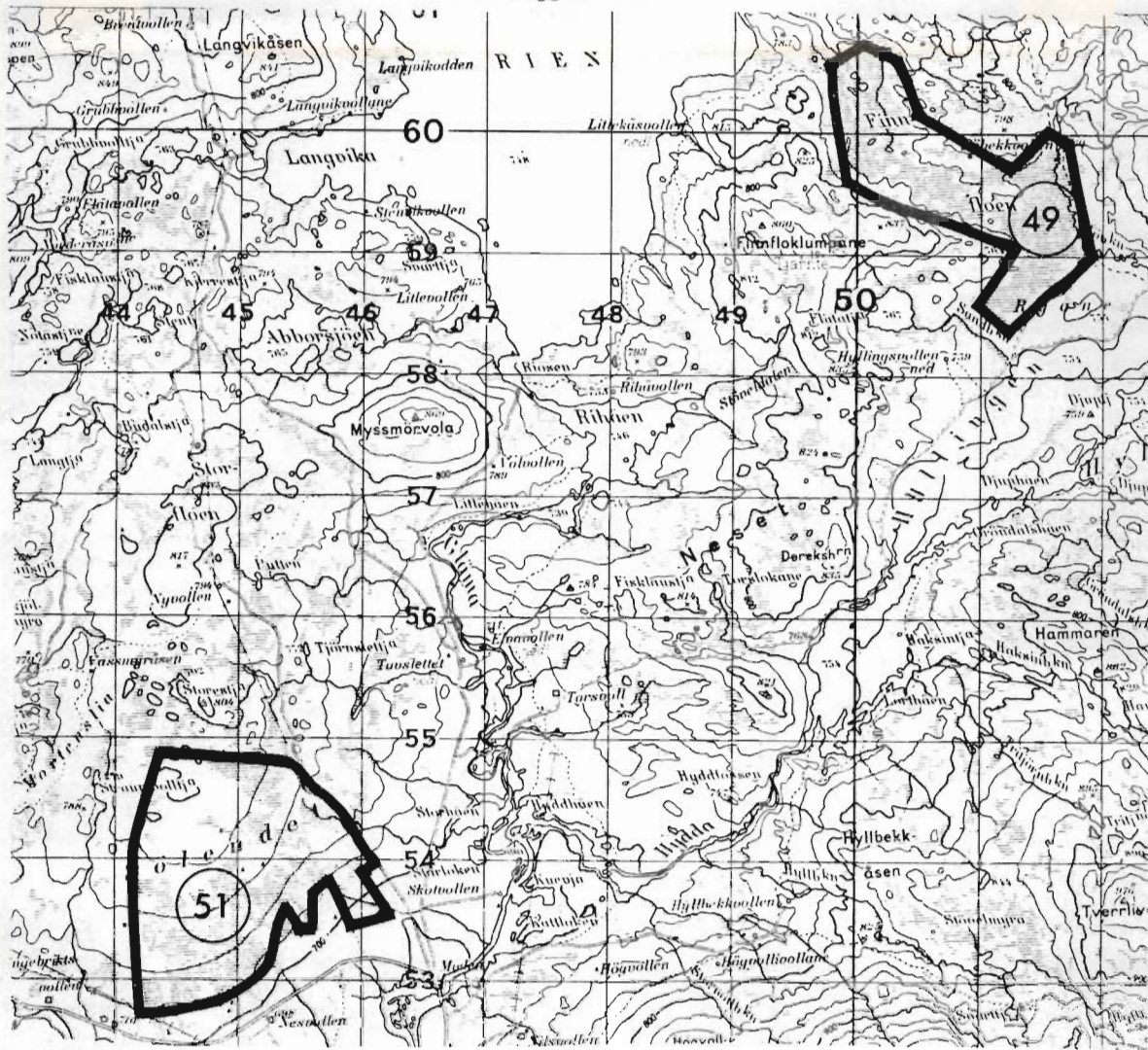
Diverse: De store bakkemyrene er av samme type som på Sølendet naturreservat, og derfor er de største verneinteressene knyttet til myrene i dalbunnen. Inngrepene reduserer her verneverdien. Lokaliteten er foreslått vernet i våtmarksplanen for fylket (jfr. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1979).

Lokalitet 51. Røros. Brekken. Sølendet

Kbl. M711: 1720 II UTM: PQ 44-45,52-54 H o.h.: 700-800 m
Flybilde: 1405 B23-24 Areal: 1,3 km² Oppsøkt: 1974-82 A.M.
Verneverdi: 1a F Figur: 1, 18

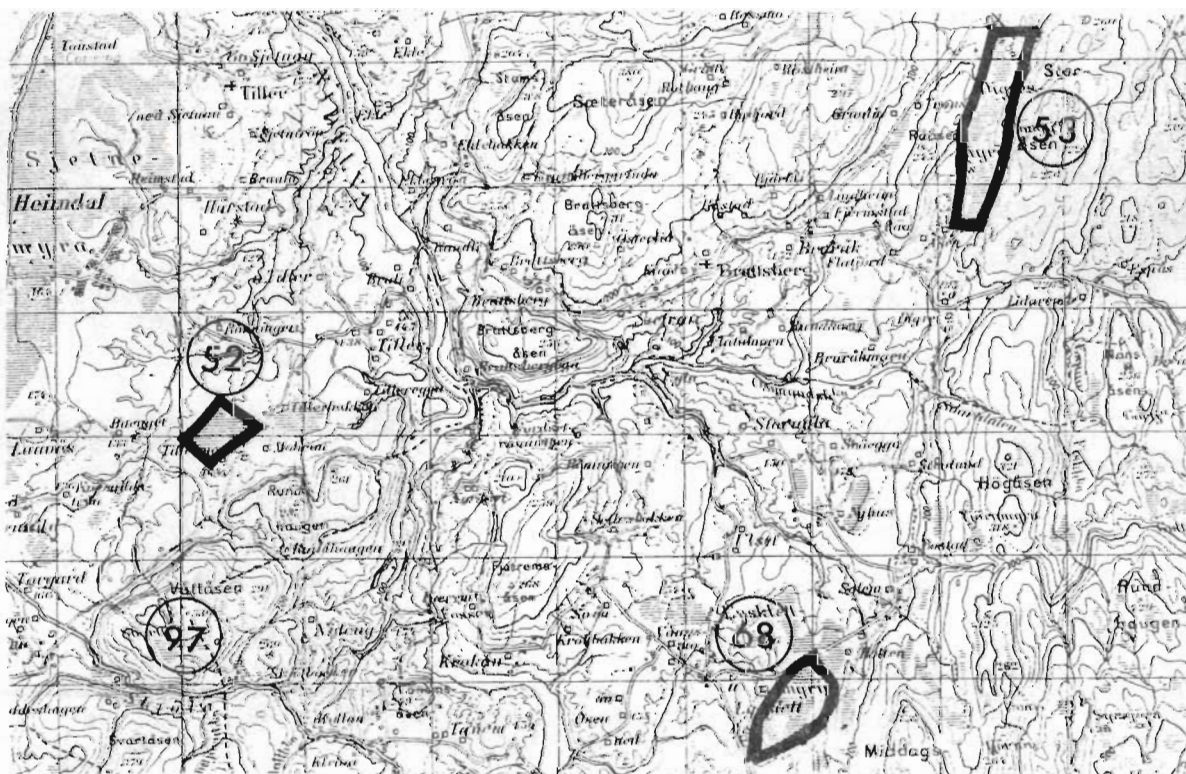
Bakkemyr dekker det aller meste (helling opptil 8^g), men også flatmyr, kantplanmyr og øyblandingsmyr inngår. Kilder er vanlige.

Rik flora, og det er registrert ca. 230 karplantearter og ca. 250 mosearter innen reservatet (Moen 1982). Ekstremrik vegetasjon dominerer, og det fins bare små flekker av andre rikhetstyper. De ombrotrofe parti har tuevegetasjon der *Sphagnum fuscum* dominerer. 2835 daa ble fredet som reservat i 1974. Det er laget flere publikasjoner og rapporter fra området, og det henvises til Moen (1982) for oversikt.

Figur 18. Lokaltetene 49, Finnfloen, 51, Sølendet, Røros. Sølendet er vernet, og grensene for naturreservatet er inntegnet. For lok. 49 er aktuelt verneområde inntegnet. Utsnitt av kbl. 1720 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 19. Lokaltetene 52, Bjørnmyra, 53, Digresmyra, Trondheim, 68, Lysklettmyrin, Klabu, 97, Vättåsen, Klabu/Trondheim. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1621 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 52. Trondheim. Bjørnmyra

Kbl. M711: 1621 IV UTM: NR 70,23-24 H o.h.: 120 m
Flybilde: 1400 C5-6 Areal: 100 daa Oppsøkt: 19.10.78 A.M.
Verneverdi: 2 Figur: 19

Myrtype: Eksentrisk høgmyr. Myrflata har fine strukturer, med lange tuestrenger i veksling med høljer som sentralt er fuktige (løsbunn, mykmatte). Fin kantskog.

Flora: *Rhynchospora alba* er vanlig. I Ø fins minerotroft parti med *Salix pentandra*, *Cardamine amara*, *Corallorhiza trifida*.

Vegetasjon: Mesteparten av myra er ombrotrof, og høljevegetasjon dominerer. *Eriophorum vaginatum*, *Rhynchospora alba* og *Scirpus caespitosus* er vanligst i feltsjiktet. I bunnen er mange arter vanlige: *Sphagnum balticum*, *S. cuspidatum*, *S. magellanicum* (dominerende) *S. papillosum*, *S. rubellum*. *Sphagnum lindbergi* fins også. Tuene har mest lav i bunnen, ellers mye *Pleurozium schreberi*, *Racomitrium lanuginosum*, *Sphagnum fuscum*, *S. magellanicum*.

Inngrep: Grøft helt i Ø og i kanten i NV. Det er tatt torv i Ø. Vinterveg er krysser myra.

Diverse: I forhold til Skjetnemyra (lok. 21) er dette ei lita myr. Men Bjørnmyra er intakt, og den bør fredes for å verne om regionalt viktig type (se også Klokk 1974).

Lokalitet 53. Trondheim. Digresmyra

Kbl. M711: 1621 IV UTM: NR 76,25-27 H o.h.: 170 m
Flybilde: 1400 C7-8 Areal: 200 daa Oppsøkt: 28.7.72 K.I.F.
Verneverdi: 2 Figur: 19

Myrtype: Ombrominerotroft kompleks med flere elementsamlinger. Høgmyr dekker store areal, og det fins parti med regelmessige strukturer, slik at størstedelen klassifiseres som ekstremrik høgmyr. Planmyr fins som små parti i kantene. Flatmyr er vanlig. Minerotrofe gjøler fins på løsmyrpartiene. Fint utvikla kantskog og lagg. Kilder fins.

Flora: *Myrica*, *Salix pentandra*, *Epilobium davuricum*, *Carex buxbaumii*, *C. capillaris*, *C. elongata*, *C. hostiana*, *C. lepidocarpa*, *C. puliaria*, *C. tumidicarpa*.

Vegetasjon: De ombrotrofe partiene dekker ca. 70% , og det er omtrent lik fordeling mellom tuevegetasjon (inkl. trebevokst areal) og høljer. I tuene dominerer *Sphagnum fuscum*, mens *Racomitrium lanuginosum* flekkvis er vanlig. *Cladonia* spp og *Pleurozium schreberi* er vanlige. Høljene har mye fastmatte (*Scirpus caespitosus* dominerer) og dessuten endel mykmatte (*Rhynchospora alba*) og løsbunn. Lagg og andre minerotrofe parti har mest rik og ekstremrik vegetasjon. *Cratoneuron*-vegetasjon fins.

Inngrep: En god del påvirka av grøfting, skytebane (i N), tråkk o.l.

Diverse: Klokk (1974) beskriver lokaliteten og viser vegetasjonskart.

Lokalitet 54. Trondheim. Fåfengmyran/Austlimyra

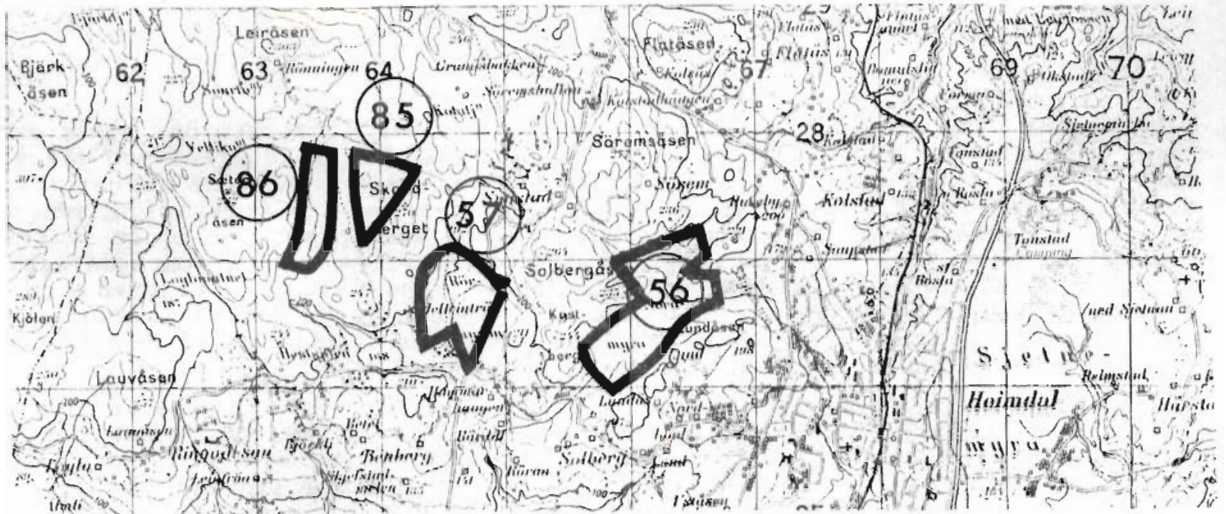
Kbl. M711: 1621 IV UTM: NR 74-75,26 H o.h.: 340 m
Flybilde: 1400 C7-8 Areal: 200 daa Oppsøkt: 1973 T.K.
Verneverdi: 3-4

Klokk (1974) har vurdert verneverdien, men det foreliggende materialet er for spinkelt til å kunne beskrive lokaliteten nærmere.

Lokalitet 55. Trondheim. Hangerslettmyra

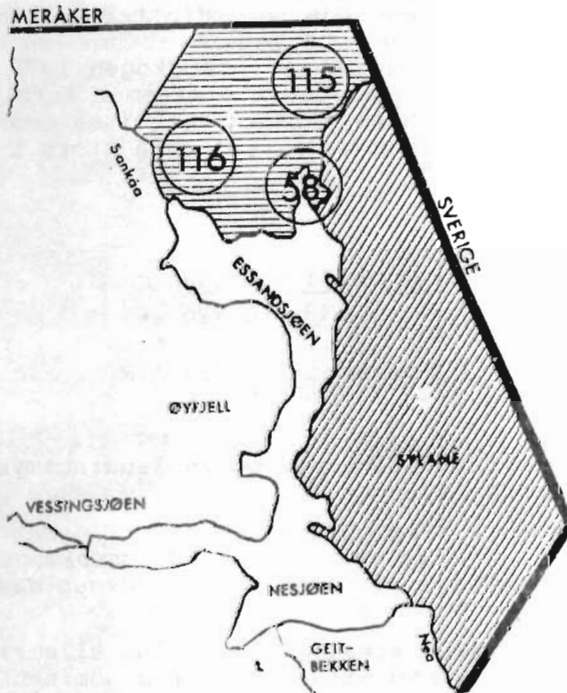
Kbl. M711: 1521 I UTM: NR 54,29-30 H o.h.: 100 m
Flybilde: 1315 C28-29 Areal: 1000 daa Oppsøkt: 1973 T.K.
Verneverdi: (2)-4 ?

To store høgmyrkompleks adskilt av fastmark eller markerte sig. Store åpne myrflater og fine kantskoger. Noen myrflater har (svake) regelmessige strukturer, og klassifiseres som eksentrisk høgmyr, andre deler klassifiseres som platåhøgmyr. Klokk (1974) avskriver verneverdi på grunn av inngrep.

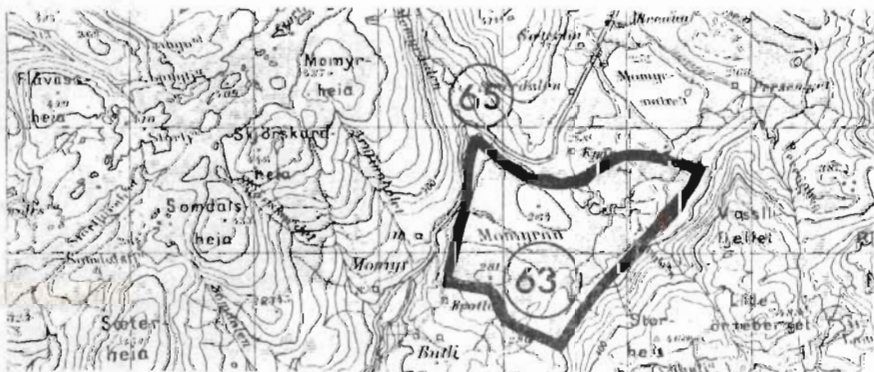

Figur 20. Lokalitetene 56, Nordmyra, 57, Rørmyra, 85, Storsætermyra og 86, myr øst for Sæteråsen, Trondheim. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1621 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 21. Lokalitetene 58, myrene nord og øst for Essandsjøen, 115, Bustvola og 116, Sankkjølen, Tydal. Det vannrett skraverte området utgjør et stort, sammenhengende myr og fjellbjørkeskogområde med store verneverdier. Området grenser mot Rangeldalen i Nord-Trøndelag og Blåhamnarmyrene i Sverige. Det skrått skraverte området er den botaniske naturpark i Sylane. Etter Sivertsen (1977).

Figur 22. Lokalitetene 63, Måmyra og 65, Måmyra nord for elva, Åfjord. Aktuelt verneområde er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1623 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

og åpen hei. De største myrene ligger Ø for Tekstjøen, der flatmyr er vanligst. Ellers er det bakkemyrer som dominerer og ofte har myrene stor helling (opptil 20^g). Små, svake strengmyrer fins. Ombrotrofe parti er små og dekker lite. Skikkelig terrengdekkende myr er ikke registrert. Kilder er vanlige i deler av dalen.

Flora: Artsrike myrer med de vanlige suboseaniske arter, bl.a. *Lycopodium inundatum*, *Juncus conglomeratus*, *J. effusus*, *J. squarrosus*, *Scirpus sylvaticus*, *Leucobryum glaucum* (fukthei) *Sphagnum angermanicum*, *S. molle*, *S. strictum*. Mange rikmyrarter bl.a.: *Dactylorhiza incarnata*, *Listera ovata*, *Platanthera bifolia*, *Thalictrum alpinum*, *Carex buxbaumii*, *C. capillaris*, *Cratoneuron commutatum*, *Lophozia borealis*. Alle disse artene fins i Tekstjøområdet. Lenger nede i dalen (NS 7904) fins *Rhynchospora alba*, *R. fuscum*. Floraliste hos Moen & Selnes (1979 floraområde C).

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, og særlig er fastmatte-samfunn vidt utbredt. Intermediære samfunn fins vanlig, og i tilknytning til kalkåre fins mange rikmyrer (og ekstremrike). Ombrotrofe parti dekker lite, men fins hovedsakelig som tuevegetasjon (mye *Racomitrium lanuginosum*) og noe fastmatte.

Diverse: Stordalen ovenfor Skjern ligger innenfor det planlagte Nordfosen skytefelt. Dalen er kartlagt ved de botaniske undersøkelser i området (jfr. Moen & Selnes 1979). Dalen har på grunn av kalkåra et variert og flekkvis rikt planteliv. Myrene i dalen har ikke isolert sett høg verneverdi, ellers henvises til nevnte fagrapport.

Lokalitet 62. Åfjord. Sekkenområdet

Kbl. M711: 1622 IV UTM: NR 82-83,92 H o.h.: 320-360 m
Flybilde: 1863 B28,29 Areal: 50 daa Oppsøkt: 13.9.75 A.M.
Verneverdi: 1c Figur: 23

Myrtype: Små flatmyrer, bakkemyrer og kilder i veksling med fuktskog. På høgdedrag N for nedre Sekkelona fins små ombrotrofe parti (planmyr).

Flora: Svært artsrik lokalitet der det inngår sjeldne arter for Fosen: *Cardamine flexuosa*, *Saxifraga aizoides*, *Carex buxbaumii*, *C. capillaris*, *Juncus castaneus*, *Cratoneuron* spp.

Vegetasjon: Rikmyrvegetasjon (inkl. ekstremriktyper) dominerer, det aller meste er skog/krattbevokst, og bare små flekker med åpen myr inngår. Intermediær vegetasjon fins helt i SØ og fattig og ombrotrof i NV. Ved bekkene fins flommyr, og mot tjern høgstarrsump.

Diverse: Simon Bretten (1975) beskriver plantelivet i Sekken og foreslår vern av området. Særlig er skogvegetasjonen rik med innslag av mange interessante arter (*Galium odoratum*, *Lactuca alpina*, *Lathyrum vernus*). Sekken-området har uvanlig rikt og variert planteliv, og lokaliteten er upåvirket av tekniske inngrep. Det bør opprettes et større verneområde der myrene både innen lokalitet 62 og 80 inkluderes.

Lokalitet 63. Åfjord. Måmyran

Kbl. M711: 1623 III UTM: NS 73-74,07-08 H o.h.: 250-280 m
Flybilde: 3500 C5,6 Areal: 1500 daa Oppsøkt: 12.9.75, 18.8.78 A.M.
Verneverdi: 1a Figur: 22

Myrtype: Terrengdekkende myr, bakkemyr (med helling til mer enn 15^g) og flatmyr i veksling innen et stort myrkompleks. Det inngår to fine terrengdekkende parti som ligger over slakke hauger (drumline). Erosjonsfurer i typisk mønster inngår.

Flora: Suboseaniske arter: *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Carex tumidicarpa*, *Sphagnum angermanicum*. *Cardamine flexuosa* i bekk.

Vegetasjon: Fattigmyr (fastmatte og tue) dominerer, men det fins også store areal med ombrotrof tuevegetasjon (på toppen av haugene). Intermediær (og svak rikmyr) dekker små areal. Vegetasjonen representerer typiske, trivielle utforminger.

Diverse: Myrene dekker store areal i dette området, men med unntak for det foreslåtte verneområdet er myrene påvirket av dyrking. Bureising startet i 1930-åra, og fortsatt pågår nydyrking. Det fins mange morenehauger (drumline, jfr. Sollid & Sørbel 1982) i området som tidligere var dekt av myr. Lokaliteten er beskrevet hos Bretten (1975) som foreslo verneområde (se fig. 23). Morten

Selnes (1982) har inngående beskrivelse av myrene gjennom sin hovedfagsoppgave. Måmyran er vurdert å ha de fineste terrengdekkende myrene i Trøndelag.

Lokalitet 64. Åfjord. Storfjellmyran

Kbl. M711: 1622 IV UTM: NR 79-80,93-95 H o.h.: 300 m
Flybilde: 1863 A29-30 Areal: 1 km² Oppsøkt: 11.9.75
Verneverdi: 2

Store flatmyrer og bakkemyrer dominerer. Dessuten fins strengmyr (vanligvis små nivåforskjeller) og små parti med ombrotrof myr.

Forekomst av mange rikmyrarter: *Bartsia*, *Dactylorhiza incarnata*, *Thalictrum alpinum*, *Carex capillaris*.

Fattig vegetasjon dominerer, men flekker av ombrotrof, intermediær og rik vegetasjon inngår.

Bretten (1975) beskriver lokaliteten og foreslår et område vernet.

Lokalitet 65. Åfjord. Måmyran, nord for elva

Kbl. M711: 1623 III UTM: NS 73,08-09 H o.h.: 220-260 m
Flybilde: 3190 O18-19 Areal: 100 daa Oppsøkt: 18.8.78 A.M.
Verneverdi: 3 Figur: 22

Bakkemyrer (helt til 20^g helling) i sør- og sørvestvendt li Ø for Momyrdalen. Fattigmyr fastmatte dominerer, men intermediær og rik vegetasjon inngår vanlig. Dette er tidligere slåttemyr som er endel påvirket av grøfting. Mest interessant er forekomsten av rik bakkemyr (med bl.a. *Carex buxbaumii*, *C. flava*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Lophozia borealis*). Lokaliteten har liten verneverdi i forhold til lokalitet 63, men forekomst av skikkelig rik bakkemyr mangler i 63.

Lokalitet 66. Åfjord. Vest for Skansen, øst for Bårdlia

Kbl. M711: 1622 I & IV UTM: NR 82-84,95-96 H o.h.: 280-300 m
Flybilde: 1863 A30-32 Areal: 250 daa Oppsøkt: 19.8.78 A.M.
Verneverdi: 2 Figur: 23

Myrtype: Bakkemyr dominerer, og det fins bratte parti (opptil 20^g). Flatmyr, svake strengmyrer og små ombrotrofe parti (planmyr) fins i dalbunnen.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige bl.a.: *Erica tetralix*, *Sphagnum angermanicum*. Ellers inngår flere næringskrevende arter: *Dactylorhiza incarnata*, *Carex buxbaumii*, *C. capillaris*, *Schoenus ferrugineus*, *Lophozia borealis*, *L. rutheana*.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, og særlig dekker fastmatter store areal. Dominerende arter: *Narthecium*, *Scirpus caespitosus*, *Sphagnum compactum*, *S. papillosum*, *S. tenellum*. Ombrotrof vegetasjon hovedsakelig som tuesamfunn der bl.a. *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum fuscum* er vanlige. Rikmyr dekker små areal, men fins flere steder.

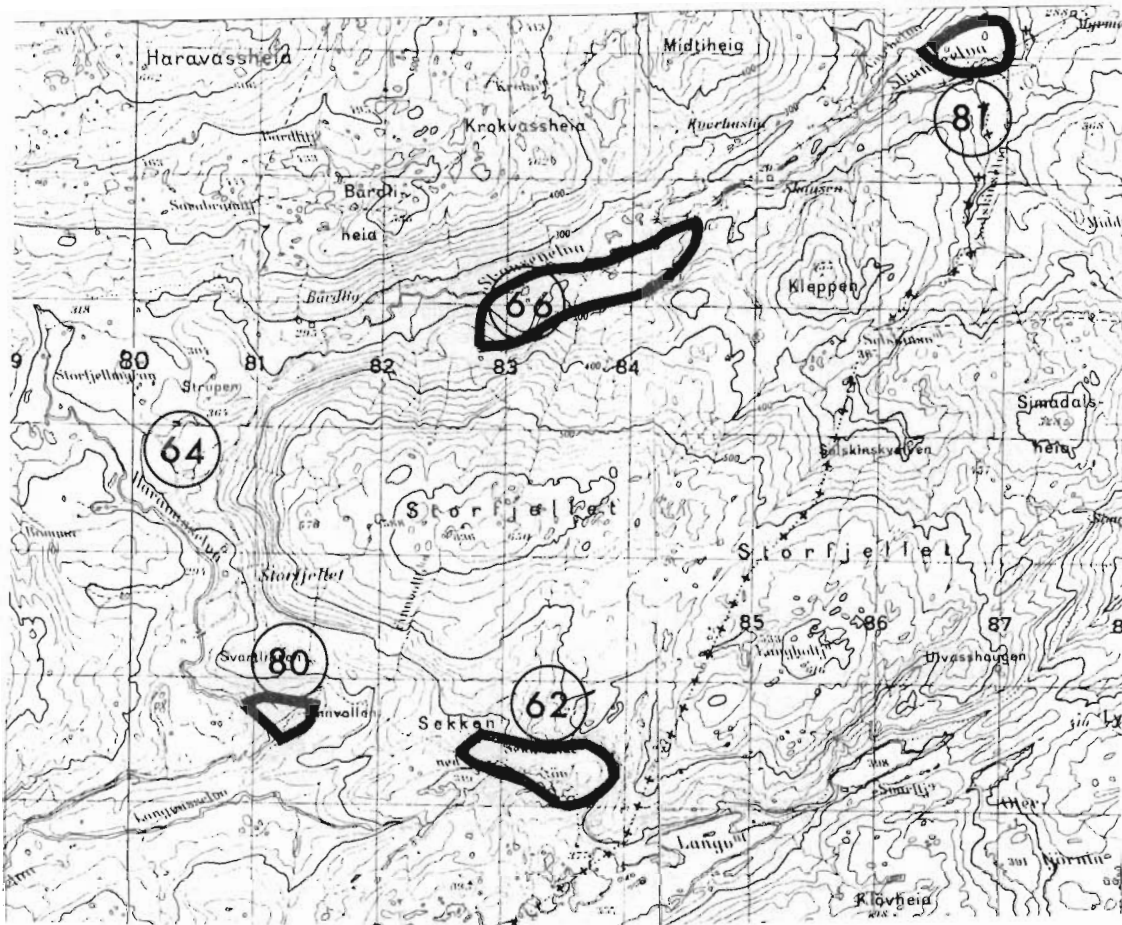
Diverse: Myrene som er vurdert ligger S for elva, og der er det ikke noen tekniske inngrep. Kalkåre går gjennom området.

Lokalitet 67. Trondheim. Høstadmyra

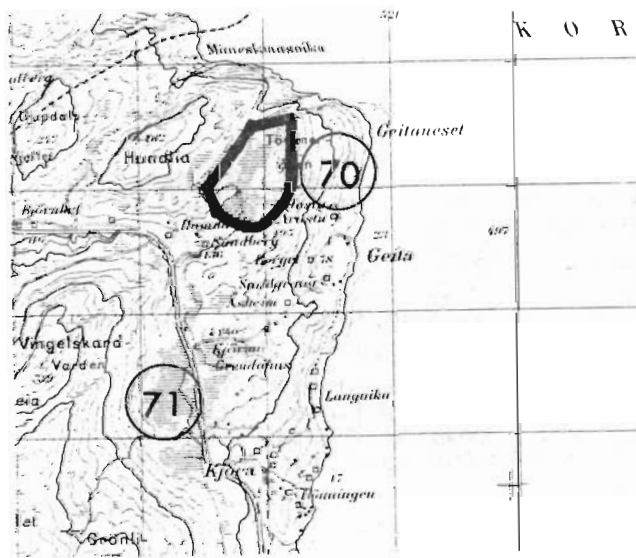
Kbl. M711: 1521 I UTM: NR 54-56,30-31 H o.h.: 100 m
Flybilde: 1315 C28-29 Areal: 2 km² Oppsøkt: 15.6.78 A.M.
Verneverdi: (2)-4 (?)

Myrtype: Stort høgmyrområde med helling i flere retninger og med flere elementsamlinger adskilt av dråg. Den største høgmyra er over 1 km² og har markerte, regelmessige strukturer over størstedelen av myrflata. Myrene klassifiseres som eksentrisk høgmyr og platåhøgmyr, og lagg av kantskog er mange steder fint utvikla.

Flora: *Pinguicula vulgaris* fins spredt i ombrotrof vegetasjon. I sig står *Carex livida*.

Figur 23. Lokaltetene 62, Sekkenområdet, 64, Storfjellmyran, 66, myrer vest for Skansen, 80, myr sør for Svartliåsen, 81, myr nord for Skanseelva, Åfjord. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1622 IV. Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 24. Lokaltetene 70, myr vest for Tømmeråsen og 71, myr ved Kjøra, Orkdal. Aktuelt verneområde er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1521 I. Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Vegetasjon: På myrflata dekker høljerne størst areal, og vanligst er fastmatte og mykmatte (ofte vanskelig å sette grense). Løsbunn dekker små areal unntatt i områder med mest markerte strukturer. De vanligste arter: *Andromeda*, *Betula nana*, *Drosera anglica*, *D. rotundifolia*, *Eriophorum vaginatum*, *Rhynchospora alba*, *Scirpus caespitosus*, *Sphagnum balticum*, *S. cuspidatum* (dominerer i de våteste parti), *S. papillosum* (vanligst), *S. tenellum*. *S. lindbergii* fins også, og *S. rubellum* fins vanlig i høyeste del av hølja.

Tuevegetasjonen er dominert av *Calluna* og *Empetrum nigrum*, men følgende arter er vanlige: *Andromeda*, *Betula nana*, *Drosera rotundifolia*, *Rubus chamaemorus*, *Eriophorum vaginatum*, *Pteridium schreberii*, *Racomitrium lanuginosum* (codominant), *Sphagnum fuscum* (codominant), *S. imbricatum*, *Cladonia arbuscula* coll., *C. rangiferina*, *C. stellaris*.

Inngrep: Store deler av myra er ødelagt av torvtaking og grøfting. De øverste og SV deler er delvis intakt, og det bør vurderes å verne noe av dette sammen med deler av lokalitet 55.

Lokalitet 68. Klæbu. Lysklettmyrin

Kbl. M711: 1621 IV UTM: NR 74-75,21-22 H o.h.: 160 m
Flybilde: 1400 D5,6 Areal: 150 daa Oppsøkt: 1975, K.I.F.
Verneverdi: 2(1c) Figur: 19

Myrtype: Eksentrisk høgmyr med markerte strukturer og flatmyr (i SV).

Flora: *Sphagnum imbricatum* fins på tuer, og dette er den innerste lokaliteten i denne del av fylket. *Myrica*, *Narthecium* og *Rhynchospora alba* vokser ombrotroft. *Carex lapidocarpa* i sør.

Vegetasjon: Høljer dominerer de ombrotrofe partiene, og mykmatter er vanligst. *Rhynchospora alba*-*Sphagnum cuspidatum*-samfunn er vanlige.

I tuene dominerer *Sphagnum fuscum* mens *Cladonia* spp. og *Racomitrium lanuginosum* er vanlige.

Inngrep: Lokaliteten er omgitt av dyrkamark og veger i flere retninger, og den er noe påvirket av disse inngrepa.

Diverse: Sammen med Bjørnmyra (lok. 52) og Digresmyra (lok. 53) er denne lokalitet representativ for høgmyrer øst for Nidelva. Høgmyr innen en av disse lokaliteter bør komme med i verneplanen, og lokalitet 68 gis svak preferanse foran de to andre som ble nevnt.

Lokalitet 69. Orkdal. Kammyra

Kbl. M711; 1521 III UTM: NR 34,05 H o.h.: 320 m
Flybilde: 1315 G19-20 Areal: 450 daa Oppsøkt: 23.8.78 A.M.
Verneverdi: 1b-2 Figur: 17

Myrtype: Veksling mellom flatmyr, bakkemyr (til 8^g helling) og små ombrotrofe parti. De fleste klassifiseres som planmyr (vanligst med markerte strukturer og erosjon), men også kanthøgmyr inngår.

Flora: *Dactylorhiza incarnata*, *Equisetum hyemale*, *Narthecium*, *Plantanthera bifolia*, *Thalictrum alpinum*, *Carex capillaris*, *C. hostiana*, *C. pulicaris*, *C. tumidocarpa*, *Juncus articulatus*, *J. conglomeratus*, *Rhynchospora alba*, *Scheuchzeria*, *Schoenus ferrugineus*, *Lophozia borealis*.

Vegetasjon: Stor veksling i vegetasjonstypene, fra ombrotroft til ekstremrikt. I den ombrotrofe tuevegetasjonen er mange arter omtrent like vanlige: *Cladonia*-arter, *Racomitrium lanuginosum*, *Sphagnum fuscum*. Høljene er stort sett stagnerende med mye erosjon. *Schoenus*-samfunn fins flere steder.

Inngrep: Ubetydelige tekniske inngrep på myrene (et par gjerder, litt torvtaking). Snauhogst på holmer på fastmarka.

Diverse: Lokaliteten består av flere kompleks adskilt av granskog. Det største ombrotrofe parti ligger i NØ. Hele lokaliteten bør sees sammen, men den nordre og sørlige halvdel har hver for seg verneverdi.

Lokalitet 70. Orkdal. Myr vest for Tømmeråsen

Kbl. M711: 1521 I UTM: NR 47-48,34-35 H o.h.: 140-150 m
Flybilde: 1315 B21-22 Areal: 180 daa Oppsøkt: 25.8.78 A.M.
Verneverdi: 1b-2 Figur: 24

Myrtype: Ombrotroft myrkompleks med flere ombrotrofe elementsamlinger (platåhøgmyr, planmyr) adskilt av drag. Dels fins åpne ombrotrofe parti med mykmattedominans, dels parti med markerte strukturer og noe erosjon. Trebevokste parti inngår. Kantskog og lagg fins.

Flora: *Betula nana*, *Cladonia stellaris*, *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Racomitrium lanuginosum*, *Sphagnum fuscum*, *S. imbricatum*.

Vegetasjon: De markerte tuene domineres av *Racomitrium lanuginosum*. *Narthecium* er vanlig i fastmatter. *Rhynchospora alba* dominerer ofte i mykmattedesamfunn. Intermediære sig med *Selaginella*, *Carex dioica*, *Eriophorum latifolium* og brunmoser.

Inngrep: Grøfter i S, virker ikke innover på resten av myra.

Diverse: Ombrotrofe myrer i denne regionen er oftest ødelagt av grøfting, og det er problem med å få tatt vare på en regional viktig type (med sterke oseaniske innslag i vegetasjonen). I Sør-Trøndelag representerer lokalitetene 7, 55, 67, 71, 102 lignende typer.

Lokalitet 71. Orkdal. Myr ved Kjøra

Kbl. M711: 1521 I UTM: NR 47,32-33 H o.h.: 120 m
Flybilde: 1315 B21-22 Oppsøkt: 19.7.74. T.Ø.O.
Verneverdi: 5

Stort ombrotroft myrkompleks som er grøfta. Det mangler notater fra lokaliteten.

Lokalitet 72. Meldal. Høgkjølen

Kbl. M711: 1521 III UTM: NQ 26-29,90-93 H o.h.: 440-550 m
Flybilde: 1315 J15-16 Areal: 5 km² Oppsøkt: 24.8.78. A.M.
Verneverdi: 1b Figur: 25

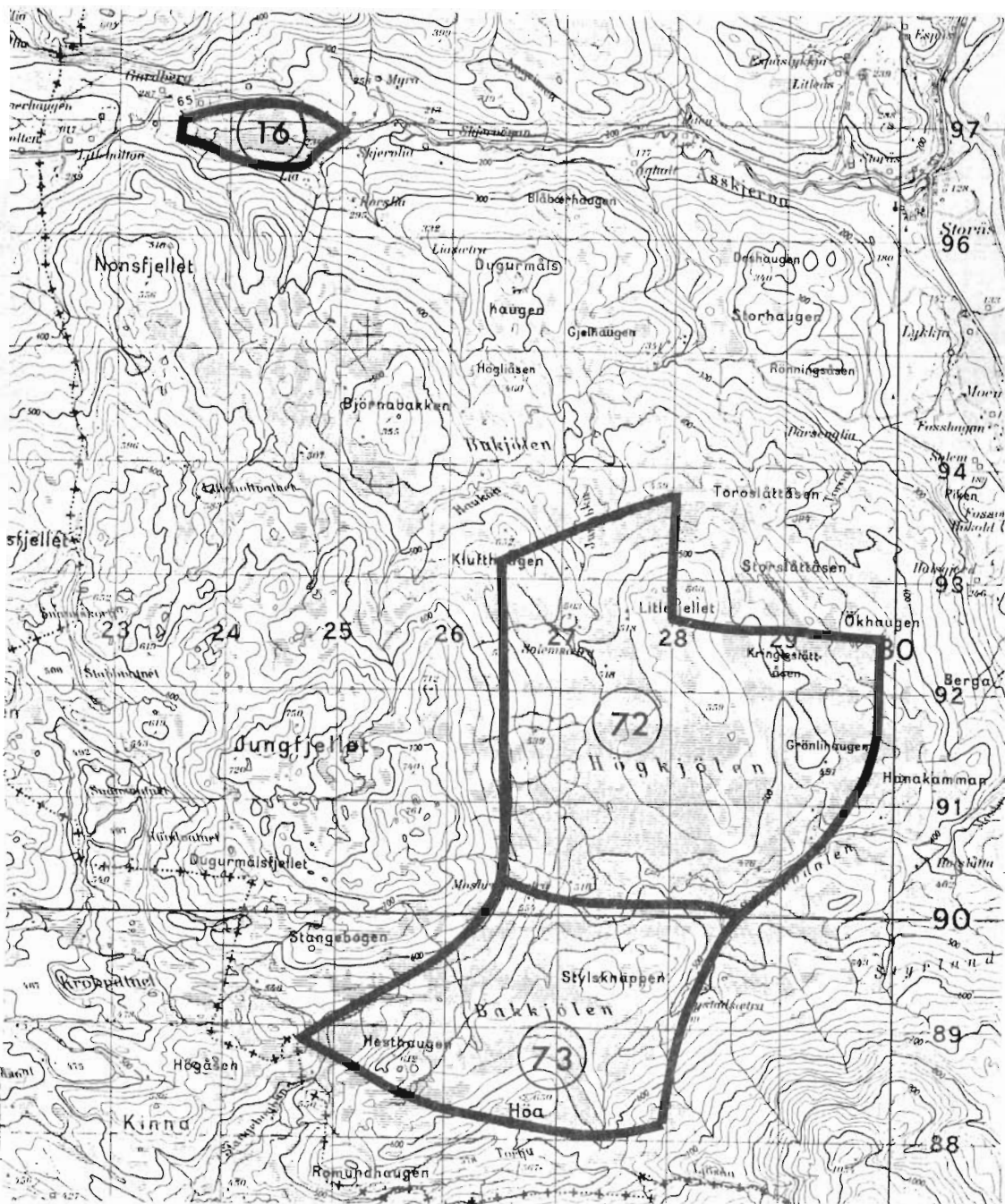
Myrtype: Stort myrlandskap med små fastmarksøyer. Bakkemyrer dominerer (helling helt til 20g), men også store areal har flatmyr, terrengdekkende myr (særlig fint utvikla på drumliner), planmyr og strengmyr. Kilder er vanlige noen steder.

Flora: *Dactylorhiza pseudocordigera*, *Epilobium alsinifolium*, *Equisetum hyemale*, *Gymnadenia*, *Narthecium*, *Pedicularis oederi*, *Saxifraga aizoides*, *Triglochin maritimum* (ca. 500 m o.h.), *Carex atrofusca*, *C. capillaris*, *C. hostiana*, *C. rariflora*, *Juncus castaneus*, *J. triglumis*, *Lophozia borealis*.

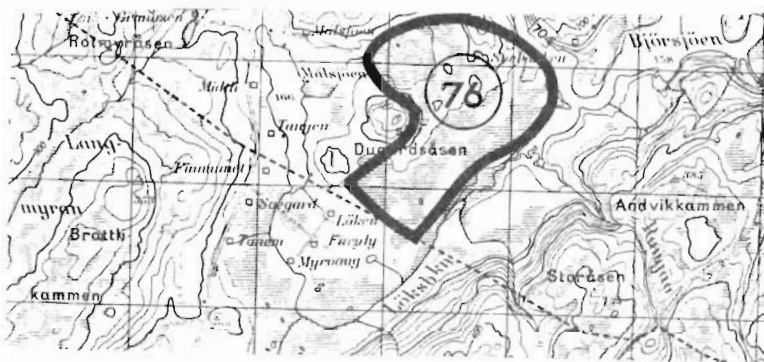
Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, men store areal har også annen vegetasjon. De terrengdekkende myrene har mest tuevegetasjon, der følgende arter veksler om å dominere i bunnen: *Racomitrium lanuginosum*, *Sphagnum fuscum*, *Cladonia arbuscula*, *C. rangiferia*. I kanten av de store terrengdekkende myrer er det regelmessige vekslinger mellom strenger og høljer/flarker som har *Scirpus caespitosus-Sphagnum compactum-S. tenellum*-samfunn. Intermediær og rik vegetasjon fins spredt over området og opptrer vanligst på bakkemyr.

Inngrep: Myrene har tidligere vært nyttet til slått, noe rester av høyløer og stakkstenger vitner om. Mange setrer ligger også innen området.

Diverse: De store morenehaugene (drumline) med terrengdekkend myr på Høgkjølen bør utgjøre kjernen i et verneområde. Lokalitet 72 og 73 må sees i sammenheng og et betydelig verneområde bør opprettes.

Figur 25. Lokalitetene 16, Garbergmyra, 72, Høgkjølen og 73 Bakkjølen, Meldal. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1521 III. Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 26. Lokalitet 76, myr øst for Målkjølen, Klæbu. Aktuelt verneområde er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1621 III. Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 73. Meldal. Bakkjølen

Kbl. M711: 1521 III UTM: NQ 25-29,88-89 H o.h.: 500-600 m
Flybilde: 1315 K14-15 Areal: 3 km² Oppsøkt: 24.8.78 A.M.
Verneverdi: 1b-(2) Figur: 25

Myrtype: Myrlandskap der bakkemyr (til 20^g helling) dominerer, men der også flatmyr, terrengdekkende myr, planmyr, strengmyr er vanlig. Kilder fins flere steder.

Flora: *Coeloglossum*, *Equisetum hyemale*, *Narthecium*, *Pedicularis oederi*, *Carex atrofusca*, *C. capillaris*, *C. microglochin*, *Juncus castaneus*, *J. triglumis*.

Vegetasjon: Variert vegetasjon, fra ombrotrof til ekstremrik. Fattigmyr dominerer som for lokalitet 72.

Diverse: Denne lokaliteten henger sammen med lokalitet 72, og tilsammen er dette blant de største myrlandskap i Sør-Trøndelag, med høg verneverdi.

Lokalitet 74. Meldal. Litlbumyra

Kbl. M711: 1521 II UTM: NQ 43-44,96-97 H o.h.: 330 m
Flybilde: 1315 H20-21 Areal: 600 daa Oppsøkt: 25.8.78 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Flatmyr med meanderende bekk og sumpsamfunn omgitt av bakkemyr og små ombrotrofe planmyrparti og små kanthøgmyrer.

Flora: *Salix hastata*, *S. lanata*, *S. pentandra*, *Equisetum hyemale*, *Hammarbya*, *Saxifraga aizoides*, *Thalictrum alpinum*, *Carex adelostoma*, *C. aquatilis*, *C. lepidocarpa*, *C. livida*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Juncus articulatus*, *J. bulbosus*, *J. stygius*.

Vegetasjon: *Carex rostrata* og *Eriophorum angustifolium* dominerer store areal der det tidligere har vært sjøbunn. Dels er dette intermediære og rike myrsamfunn, dels høgstarrsump. Viersamfunn dekker store areal ved elva. Ombrotrofe parti i S har mest tuevegetasjon der *Cladonia*-arter og *Sphagnum fuscum* dominerer bunnsjiktet. *Pleurozium schreberi*, *Racomitrium lanuginosum*, *Sphagnum nemoreum* er vanlig. I høljerne dominerer *Scirpus caespitosus*-*Sphagnum tenellum*-samfunn. Løsbunn er vanlig. Intermediær og rik vegetasjon er vanlig som sig og bakkemyrglennet.

Inngrep: Tidligere har området vært neddemt (til etter siste krig) og det foregår for tiden raske suksesser.

Diverse: Myrene i S har ikke vært neddemt, og disse områdene representerer stor variasjon med hensyn på myrtype og vegetasjon. Litlbumyra er foreslått vernet i våtmarksplanen for fylket (Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1979).

Lokalitet 75. Trondheim, Byneset. Myr øst for Potten

Kbl. M711: 1521 I UTM: NR 57-58,31 H o.h.: 100 m
Flybilde: 1400 B1-2 Areal: 100 daa Oppsøkt: 27.5.72 A.M.
Verneverdi: 4

Høgmyr med markerte strukturer V for vegen. Ø for vegen er det flatmyr som grenser mot almeli. Lokaliteten er ødelagt i vernesammenheng på grunn av grøfter, veger o.l. Av plantegeografisk interesse er det at *Myrica* og *Pinguicula vulgaris* vokser ombrotroft. *Rhynchospora alba* er vanlig i høljer, *Racomitrium lanuginosum* i tuer. Myra i Ø er ekstremrik med bl.a. *Thalictrum alpinum*, *Carex flacca*, *C. hostiana*, *Tomentypnum nitens*, *Lophozia rutheana*.

Lokalitet 76. Klæbu. Øst for Målsjøen

Kbl. M711: 1621 III UTM: NR 72-74,12-14 H o.h.: 160-180 m
Flybilde: 1235 B25-26 Areal: 1500 daa Oppsøkt: 19.10.78 A.M.
Verneverdi: 2 Figur: 26

Myrtype: Myrlandskap innskåret med fastmarksrygger. Veksling mellom mange typer der flatmyr dominerer. Eksentrisk høgmyr og flere utforminger av planmyr (bl.a. eksentrisk) har mange element-samlinger. Ombrotrofe parti dekker ca. 1/3. Dessuten fins strengmyr (flere utforminger) og svakt hellende bakkemyr.

Flora: Av plantegeografisk interessante arter nevnes: *Myrica*, *Lycopodium inundatum*, *Narthecium*, *Carex livida*, *Juncus stygius*, *Rhynchospora alba*, *Schoenus ferrugineus* (flere steder på myr i NV).

Vegetasjon: Fattigmyr dekker størst areal, og det er store areal med både løsbunn, mykmatter og fastmatter. Mange av de ombrotrofe partiene har også en god del løsbunn (noe erodert). Ellers varierer arealfordelingen mellom tue og hølje fra type til type, men sett under ett dominerer høljer. Høge tuer er dominert av *Racomitrium lanuginosum*, ellers er det ofte lavarter (*Cladonia* spp.) som dekker mest. Også *Pleurozium schreberi* og *Sphagnum fuscum* er vanlige. Høljene er ofte dominert av *Scirpus caespitosus*-*Sphagnum tenellum*-samfunn. *Rhynchospora alba* er vanlig sammen med *Sphagnum cuspidatum*, *S. lindbergii*. Også en rekke andre torvmoser er vanlige. Intermediær, rik og ekstremrik myr dekker relativt små areal.

Inngrep: I V foregår storstilt oppdyrking. Den rikeste myra (i NV, like øst for Målsjøen) er og noe påvirket av grøfting. Ellers er myrene intakt.

Lokalitet 77. Orkdal/Skaun. Alvåsen-Midtskogsvatnet

Kbl. M711: 1521 II UTM: NR 44-46,06-10 H o.h.: 400 m
Flybilde: 1315 F21-22 Areal: 2000 daa Oppsøkt: 16.6.78 A.M.
Verneverdi: 1b-(2) Figur: 27

Myrtype: Bakkemyr dominerer og dels fins bratte myrer (til ca. 15^g). Dessuten fins flatmyr, strengmyrer (svakt utvikla), planmyr (dels med markerte strukturer og noe erosjon) og små kanthøgmyrer. Kilder fins.

Flora: Artsrikt område med interessant flora: *Dactylorhiza pseudocordigera*, *Narthecium*, *Pedicularis oederi*, *Carex hostiana*, *C. lepidocarpa*, *C. tumidicarpa*, *Eriophorum latifolium*, *Schoenus ferrugineus*, *Lophozia borealis*, *L. rutheana*, (jfr. Frisvoll 1974).

Vegetasjon: Veksling mellom ombrotrofe og minerotrofe parti med et stort spekter av vegetasjonstyper. Rik og ekstremrik vegetasjon dekker ganske store areal, men fattigmyr dominerer.

Inngrep: Tidligere slåttemyr, og det foregår nydyrking i kantene (bl.a. ved Alvåsen).

Diverse: Stort myrlandskap som har høg verneverdi. Bare små deler er oppsøkt av A. Moen. Frisvoll (1974) har omtalt de mest verneverdige lokaliteter innen et 25 km² stort område som strekker seg langt sørover. Frisvoll omtaler myrene N for Midtskogsvatnet som særlig interessante.

Lokalitet 78. Bjugn. Tarva. Stallmyra og myrene ved Gårdsvatn

Kbl. M711: 1522 IV UTM: NR 19-20,75-76 H o.h.: 5-15 m
Flybilde: 1998 D1-2 Areal: 150 daa Oppsøkt: 26.7.78 A.M.
Verneverdi: 1b-2 Figur: 28

Myrtype: Stallmyra er hovedsakelig ombrotrof med to parti av atlantisk høgmyr. Hvelvingen er svak og med overgang mot planmyr. Tuenivå dominerer, men dels fins markerte nivåforskjeller i smårelieffet (opptil 40 cm). De fleste myrene er små og minerotrofe (flatmyr).

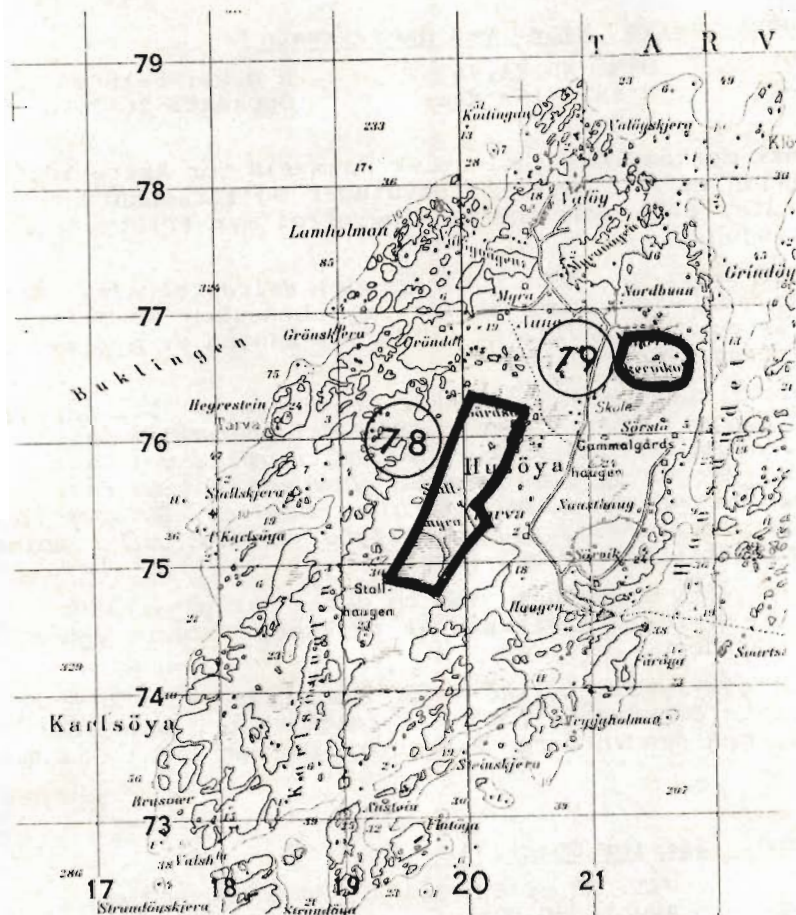
Flora: Suboseaniske arter er vanlig: *Erica tetralix*, *Myrica*, *Narthecium*, *Carex flacca*, *C. pulicaris*, *C. hostiana*, *C. tumidicarpa*, *Juncus articulatus*, *J. bulbosus*, *J. conglomeratus*. Ombrotroft fins bl.a. *Dactylorhiza maculata*, *Pinguicula vulgaris*, *Aulacomnium palustre*, *Hypnum* sp. *Leucobryum glaucum*, *Rhytidiadelphus loreus*. Rikmyrarter i tillegg til de nevnte: *Carex lepidocarpa*, *Eriophorum latifolium*, *Campylium stellatum*, *Drepanocladus revolvens*, *Lophozia borealis*, *Salix pentandra*, *Betula nana*, *B. pubescens*.

Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon: *Calluna*, *Empetrum nigrum*, *Rubus chamaemorus*, *Eriophorum vaginatum*, *Racomitrium lanuginosum*, *Sphagnum imbricatum*, *Pleurozium schreberi*, *Hylocomium splendens*. De nevnte moser er vanligst på toppen av tuene mens *Sphagnum rubellum* og *S. papillosum* dominerer mellom tuene. Fattigmyr dekker størst areal N for Stallmyra. Rikmyrvegetasjon dekker små areal med unntak for områdene mellom Tarva gård og Stallmyra der rikmyr er vanlig.

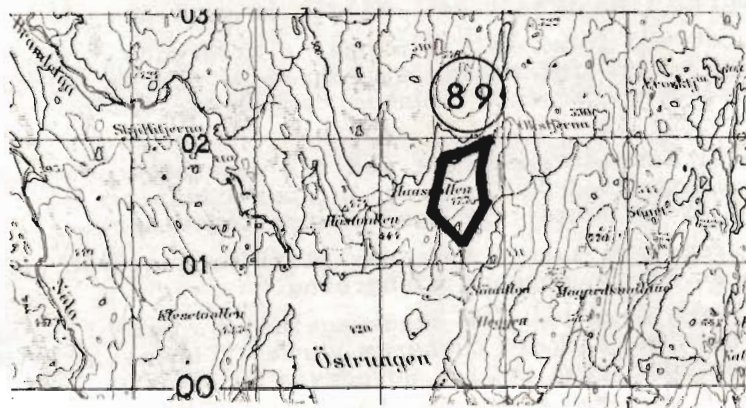
Figur 27. Lokalitet 77, myrer ved Alvåsen-Midtskogsvatnet, Orkdal/Selbu. Det aktuelle verneområde er inn-tegnet. Utsnitt av kbl. 1521 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 28. Lokalitet 78, Stallmyra m.fl. og 79, myr ved Åkervikvatn, Bjugn. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1522 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 29. Lokalitet 89, myr ved Hånsvollan, Selbu. Det aktuelle verneområdet er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1621 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Inngrep: Stallmyra har grøft i naturlig forsenkning midt på myra. Dessuten er det grøfta i kanten i V (drenering mot V) og i S (drenering mot S). Grøftene påvirker ikke Stallmyra mye, men det bør vurderes å fylle i noen få grøfter. Det er tatt torv i området.

Diverse: Stallmyra med områder i N (mot Gårdsvatnet) og Ø (rike ugrøfta myrer) representerer en av de mest verneverdige myrene en kjenner ytterst på Trøndelagskysten. Myrene på Været (vurdert fra flybilde og muntlige opplysninger E.I. Aune) har ikke ombrotrofe elementer som er store nok for å erstatte Stallmyra. Myrene ved Åkervik er et alternativ, men med lågere verneverdi. Kartet viser det mest sentrale myrområdet og et areal som bør vernes i tillegg.

Lokalitet 79. Bjugn. Tarva. Myrer ved Åkervikvatn

Kbl. M711: 1522 IV UTM: NR 21,76 H o.h.: 5-15 m
Flybilde: 1998 D1-2 Areal: 150 daa Oppsøkt: 26.7.78
Verneverdi: 2-(3) Figur: 28

Myrtype: Ombrotroft myrkompleks (atlantisk høgmyr)N for Åkervikvatn er dominert av tuevegetasjon og med svake forhøyninger og forsenkninger. De store flatene er ombrotrofe, ellers dominerer minerotrof myr (flatmyr) og overgangstyper mot heivevegetasjon.

Flora: Suboseaniske arter er dels dominerende: *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Racomitrium lanuginosum*, *Sphagnum imbricatum*. Dessuten er arter som *Carex flacca*, *C. pulicaris* og *C. tumidicarpa* tildels i kanten av myr med god nærings-tilgang. *Salix pentandra* ved veggen.

Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon dekker store areal. Dominerende arter: *Calluna*, *Empetrum nigrum*, *Rubus chamaemorus*, *Eriophorum vaginatum*, *Sphagnum rubellum*, *S. papillosum*, *S. imbricatum*, *Racomitrium lanuginosum*. Dessuten inngår *Betula nana*, *Arctostaphylos alpina*, *Drosera rotundifolia*, *Scirpus caespitosus*, *Pinguicula vulgaris*, *Dactylorhiza maculata*, *Hylocomium splendens*, *Hypnum* sp., *Pleurozium schreberi*, *Rhytidiadelphus loreus*, *Aulacomnium palustre*. Forsenkninger med mykmatte dekker små areal.

Inngrep: Det er tatt torv i området, men om dette har påvirket den største myrflata like N for Åkervikvatn er usikkert. Gamle veger, stier og gjerder fins innen området.

Diverse: Den ombrotrofe myrflata like N for Åkervikvatnet dekker noen ha og er en av de største ombrotrofe parti så langt vest i denne del av landet. Myra har verneverdi, men den vurderes å være mindre enn for lokalitet 78.

Lokalitet 80. Åfjord. Sør for Svartliåsen

Kbl. M711: 1622 IV UTM: NR 81,92 H o.h.: 240 m
Flybilde: 1863 B28-29 Areal: 40 daa Oppsøkt: 19.8.78 A.M.
 3500 J30-31
Verneverdi: 1c-2 Figur: 23

Myrtype: Flatmyr dominerer, men lita myr i N har også ombrotrofe parti (planmyr). Svake bakkemyrparti fins i kantene. Kilder er vanlige.

Flora: Artsrik lokalitet med forekomst av mange kalkkrevende arter som er sjeldne på Fosen: *Dactylorhiza incarnata*, *Epilobium davuricum*, *Listera ovata*, *Saxifraga aizoides*, *Thalictrum alpinum*, *Juncus castaneus*, *Cratoneuron communitatum*, *C. decipiens*.

Vegetasjon: Hovedmyra er fastmattedominert med rik vegetasjon der høgvekste *Carex*-arter dominerer sammen med *Molinia* og *Scirpus caespitosus*. Dels er myra flommyr. Det ombrotrofe partiet er også fastmattedominert.

Inngrep: Tekniske inngrep fins ikke. Myra har klart vært nyttet til slått og beite, og i kantene er det begynnende gjengroing.

Diverse: Fastmarka omkring myra har rik skogsvegetasjon, med bl.a. arter som *Anglica archangelica*, *Lactuca alpina*, *Lathyrus vernus*. Lokaliteten bør sees i sammenheng med Sekken-området (lok. 62). Hovedmyra er ca. 30 daa, den lille myra litt lenger N er ca. 10 daa.

Lokalitet 81. Åfjord. Nord for Skanseelva

Kbl. M711: 1622 I UTM: NR 86,97-98 H o.h.: 280 m
Flybilde: 1863 A 32-33 Areal: 60 daa Oppsøkt: 19.8.78 A.M.
 3190 P19,20
Verneverdi: (1a)-2 Figur: 23

Myrtype: Svakt hellende bakkemyr og flatmyr i veksling med ombrotrofe parti (planmyr og kanthøgmyr). Flere gjøler og eroderte parti på de ombrotrofe delene. Kilder fins.

Flora: Rik og interessant flora der bl.a. følgende arter fins: *Salix pentandra*, *Equisetum hyemale*, *E. variegatum*, *Carex appropinquata*, *C. buxbaumii*, *C. capillaris*, *Cinclidium stygium*, *Paludella squarrosa*, *Tomentypnum nitens*, *Lophozia borealis*, *L. rutheana*.

Vegetasjon: Hele spektret fra ombrotrof-ekstremrik vegetasjon fins. Ombrotrof tuevegetasjon har en del *Racomitrium lanuginosum*. Høgstarrsump og vier-sump fins.

Inngrep: Ny bilveg skjærer av hovedmyra helt i S. Stakkstenger vitner om tidligere utnytting til slått.

Diverse: Tre adskilte myrer, de to østligste er minst (ca. 5-10 daa). Hovedmyra er mest variert og er den som er mest aktuell å verne. Myrene ligger på kalkårene som går gjennom området. Viktigste grunn til den høge verneverdien er innslaget med ekstremrik vegetasjon og sjeldne arter, men også forekomsten av velutvikla rygghøgmyr har verdi.

Lokalitet 82. Osen. Myr sør for Austvassli

Kbl. M711: 1623 III UTM: NS 82-83,18-19 H o.h.: 280 m
Flybilde: 3190 M20-21 Areal: 500 daa Oppsøkt: 2.10.78 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Myrdominert dal omkring Austvasselva. Flatmyr dominerer, og i kantene er det bakkemyr. Små strengmyrer fins med svake strukturer. Flere ombrotrofe parti med mye erosjon inngår (planmyr). Det fins også små parti med kanthøgmyr.

Flora: Suboseaniske arter: *Erica tetralix* (ombrotroft), *Narthecium* (ombrotroft), *Carex tumidicarpa*, *Juncus bulbosus*, *Sphagnum angermanicum*, *S. molle*, *S. strictum*. Dessuten fins: *Bartsia*, *Thalictrum alpinum*, *Carex capillaris*, *C. flava*, *Eriophorum latifolium*, *Lophozia borealis*, *Siphula ceratites*.

Vegetasjon: Fattig vegetasjon dominerer, og fastmatte og løsbunn (erodert torv) er vanligst. Ombrotrof vegetasjon fins mest som tueparti, og *Racomitrium lanuginosum* dominerer. Intermediær og rik vegetasjon fins i sig som dekker små areal.

Inngrep: Austvasslia er en nedlagt gard som ligger i kanten av myra. Noen gamle grøfter fins. Stakkstang vitner om markaslått.

Diverse: Myra representerer triviell type og det fins mange lignende lokaliteter, bl.a. representerer lokalitet 47 et område som gis høgere verneverdi. Lokaliteten faller innenfor det planlagte Fosen skytefelt, jfr. Moen & Selnes (1979).

Lokalitet 83. Åfjord. Myr ved Hutjønna

Kbl. M711: 1522 I UTM: NR 59,94-95 H o.h.: 60-70 m
Flybilde: 1863 A23-24 Areal: 50 daa Oppsøkt: 25.5.73 A.M.
Verneverdi: 3

Myrtype: Flatmyr dominerer, men det fins og små parti med svakt hellende bakkemyr. Ombrotrofe parti fins hovedsakelig som tuer.

Flora: Ganske artsrik lokalitet der suboseaniske arter er vanlige: *Erica tetralix*, *Myrica*, *Narthecium*, *Carex tumidicarpa*, *Juncus conglomeratus*, *Sphagnum angermanicum*, *S. imbricatum* (på tuer sammen med *Racomitrium lanuginosum*). Ellers nevnes: *Carex flava*, *Eriophorum latifolium*, *Rhynchospora alba*, *Scirpus quinqueflorus*.

Vegetasjon: Mest fattigmyrvegetasjon, men intermediær vegetasjon er ganske vanlig og rik vegetasjon dekker små areal.

Diverse: Lokaliteten er påvirket av tekniske inngrep og er uaktuell som reser vat. Men lokaliteten ligger nær skoler og er aktuell som ekskursjonsområde (se Bretten 1975).

Lokalitet 84. Trondheim. Myrer mellom Kotatjønn og Leirsjøen

Kbl. M711: 1621 IV UTM: NR 64,28 H o.h.: 200-220 m
Flybilde: 1400 C3-4 Areal: 300 daa Oppsøkt: 6.9.78 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Mange myrelementsamlinger sammen med tjern, bekkesig, fastmarks-koller. Flatmyr dominerer, men også ombrotrofe parti (klassifiseres som planmyr og kanthøgmyr) er vanlige. Svakt hellende bakkemyr inngår. Kilder fins flere steder.

Flora: Floristisk rik lokalitet med mange kalkkrevende arter: *Dactylorhiza incarnata*, *Thalictrum alpinum*, *Carex capillaris*, *C. diandra*, *C. flava*, *C. hostiana*, *C. lepidocarpa*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Schoenus ferrugineus*, *Cratoneuron commutatum*, *Tomenhypnum nitens*, *Lophozia borealis*, *L. rutheana*.

Vegetasjon: De ombrotrofe partiene er tuedominert, men også fastmatte inngår. Tuene domineres i bunnen av *Sphagnum fuscum*, *Pleurozium schreberi* og lav. Fastmattene domineres av *Scirpus caespitosus*, *Sphagnum compactum*, *S. papillosum*, *S. tenellum*. *Sphagnum cuspidatum* fins i mykmatter. Rik og ekstremrikmyr dekker store areal.

Diverse: Snauhogst, bilveg (i S), og turstier påvirker området. Inngrepene er imidlertid beskjedne.

Lokalitet 85. Trondheim. Storsætermyra

Kbl. M711: 1621 IV UTM: NR 63-64,27 H o.h.: 230 m
Flybilde: 1400 C3-4 Areal: 150 daa Oppsøkt: 7.9.78 A.M.
Verneverdi: (1b)-2 Figur: 20

Myrtype: Stort, åpent myrkompleks med flere elementsamlinger. Delvis vanskelig å skille ombrotrof og minerotrof myr. De ombrotrofe partiene klassifiseres til planmyr og et lite parti til kanthøgmyr (det fins også overgangstyper mot eksentrisk høgmyr i N). Flatmyr dominerer, og svake bakkemyrparti fins.

Flora: Artsrik lokalitet. Suboseaniske arter: *Narthecium* (dels dominerende), *Carex pulicaris*, *Juncus articulatus*. Mange kalkkrevende arter: *Dactylorhiza incarnata*, *Carex capillaris*, *C. hostiana*, *C. lepidocarpa*, *Schoenus ferrugineus*, *Lophozia rutheana*.

Vegetasjon: De ombrotrofe partiene domineres av fastmatte, men tuedominerte parti fins ved kantene. Også mykmatte er vanlig, og løsbunn fins. I bunnen av tuer dominerer *Sphagnum fuscum* og *Pleurozium schreberi*. Høljene har *Sphagnum cuspidatum* nederst, ellers er følgende arter vanlige: *S. balticum*, *S. magellanicum*, *S. papillosum*, *S. rubellum*. *Sphagnum compactum* og *Cladopodiella/Gymnocolea* inngår på naken torv. *Schoenus*-samfunn dekker store areal og er artsrike. *Narthecium*, *Rhynchospora alba* og *Scheuchzeria* fins sammen med *Schoenus*.

Diverse: Snauhogst, grøft (i V) og turstier over myra. Etter Nordmyra (lok. 56) og Rørmyra (lok. 57) er dette den mest verneverdige av myrene i Bymarka-området.

Lokalitet 86. Trondheim. Myr øst for Sæteråsen

Kbl. M711: 1621 IV UTM: NR 63,27 H o.h.: 200 m
Flybilde: 1400 C3-4 Areal: 100 daa Oppsøkt: 7.9.78 A.M.
Verneverdi: 3 Figur: 20

Lang, smal myr som splittes i flere deler av bekker. Flatmyr dominerer, men også flere ombrotrofe parti (planmyr) inngår. Som ellers i denne del av Bymarka er vegetasjonen hovedsakelig en veksling mellom rik/ekstremrik og ombrotrof vegetasjon. *Carex fulvellae*-arter og hybrider er vanlige (gjelder også de nærliggende lokalitetene, eks. 84, 85). *Myrica* er vanlig (ikke registrert innen lok. 85). Verneverdien er klart lågere enn lokalitet 84, 85.

Lokalitet 87. Skaun. Tjørnmyran

Kbl. M711: 1521 I UTM: NR 56,15-16 H o.h.: 350 m
Flybilde: 1315 E26-27 Areal: 200 daa Oppsøkt: 20.8.78 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Flatmyr i veksling med ombrotrofe parti (planmyr, dels med markerte strukturer). Lita strengmyr inngår.

Flora: *Dactylorhiza cruenta*, *Narthecium*, *Thalictrum alpinum*, *Carex buxbaumii*, *C. capillaris*, *C. hostiana*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Juncus articulatus*, *Schoenus ferrugineus*, *Sphagnum cuspidatum*, *Lophozia borealis*.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon har mest tue og fastmatte. *Sphagnum fuscum* og *Pleurozium schreberi* er vanlige i bunnen i tuene. Rik- og ekstremrikmyr dekker betydelige areal.

Inngrep: Uten tekniske inngrep.

Diverse: Typisk myr for det aktuelle høgdeområdet i denne del av fylket, der det er vanlig med veksling mellom ombrotrof og ekstremrik vegetasjon. Bare de nordlige deler av myra er oppsøkt.

Lokalitet 88. Rennebu. Myrer ved Slettestjønnen i Gisdalalen

Kbl. M711: 1520 II UTM: NQ 45-47,54-56 H o.h.: 600 m
Flybilde: 1315 M22-23 Areal: 1 km² Oppsøkt: 23.-24.7.73 A.M.
Verneverdi: 2 F

Myrtype: Veksling mellom tjern som er under gjengroing, flatmyr, planmyr og bakkemyr (i kantene). Kilder fins.

Flora: *Salix arbuscula*, *S. pentandra*, *Dactylorhiza incarnata*, *Epilobium davuricum*, *Equisetum variegatum*, *Galium trifidum*, *Pedicularis oederi*, *Carex atrofusca*, *C. livida*, *C. microglochin*, *Juncus castaneus*, *J. stygius*, *J. triglumis*, *Kobresia simpliciuscula*, *Lophozia bantriensis*, *L. borealis*, *L. rutheana*. Ved Gisdal vokser *Carex stenolepis* og *Poa remota*.

Vegetasjon: Ved tjernet dominerer intermedier mykmattevegetasjon. Ellers fins alle rikhetstyper. I S er det store areal med fukteng (dels vierdominert) og fuktskog. I ombrotrof tuevegetasjon dominerer *Sphagnum fuscum* i bunnen, der også *Pleurozium schreberi* er vanlig. *Pinguicula villosa* fins i tuene. 17 karplantearter fins ombrotroft.

Inngrep: Bilveger grenser mot området, og i N fins dyrkamark med sig mot lokaliteten.

Diverse: Slettestjønnen naturreservat ble opprettet 1.8.1980 og omfatter 930 daa. Lokaliteten er interessant i myrreservatsammenheng, men det rike fuglelivet var viktigst for oppretting av reservatet (Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1979). B.F. Moen (1974) beskriver lokaliteten.

Lokalitet 89. Selbu. Myrer ved Hansvollen. Nord for Østrungen

Kbl. M711: 1621 II UTM: PR 05,01 H o.h.: 470 m
Flybilde: 1235 G23-24 Areal: 150 daa Oppsøkt: 16.9.76 A.M.
Verneverdi: 1c-2 Figur: 29

Myrtype: Bakkemyr, flatmyr, planmyr og kanthøgmyr i veksling. Fastmarkskoll-er med granskog splitter opp lokaliteten i tre myrkompleks som ikke henger skikkelig sammen. Kilder fins.

Flora: *Dactylorhiza incarnata*, *Narthecium*, *Pedicularis oederi*, *Thalictrum alpinum*, *Carex hostiana*, *C. lepidocarpa*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Juncus stygius*, *Schoenus ferrugineus*, *Lophozia borealis*, *L. rutheana*.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon dekker størst areal, men store parti har rik og ekstremrik vegetasjon. De andre rikhetsgradene inngår også, og det fins et stort spekter av vegetasjonstyper. I ombrotrof tuevegetasjon er *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum fuscum* omtrent like vanlige. Også *Cladonia* spp. og *Pleurozium schreberi* er dels dominerende. *Narthecium* fins ombrotroft. Store areal har *Schoenus*-samfunn, og *Carex fulvellae*-arter og hybrider er svært vanlig.

Inngrep: Bilveg like ø for (nedenfor) myrene. Lagringsplass for tømmer på myra ved vegen. Endel spor av traktorkjøring.

Diverse: Lokaliteten er beskrevet hos Kjelvik & Moen (1977).

Lokalitet 90. Selbu. Myrer i Råndalen

Kbl. M711: 1721 III UTM: PR 11-12,01-02 H o.h.: 550-600m
 1621 II
Flybilde: 1235 J22-23 Areal: 600 daa Oppsøkt: 16.9.76 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Bakkemyrer (med helling til 20^g). Dessuten fins strengmyr (med fastmattestrenger og løsbunn/mykmatte flark), flatmyr og små parti med planmyr og terrengdekkende myr (dårlig utvikla).

Flora: *Dactylorhiza incarnata*, *Narthecium*, *Pedicularis oederi*, *Platanthera bifolia*, *Saxifraga aizoides*, *Carex adelostoma*, *C. capillaris*, *C. hostiana*, *Juncus castaneus*, *J. triglumis*, *Kobresia simpliciuscula*.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, og ved siden av fastmatte er løsbunn vanlig, ofte i forbindelse med erosjon. De ombrotrofe partiene har mest tuevegetasjon, og ofte fins eroderte parti. *Racomitrium lanuginosum* er mest vanlig i bunnen. Intermediær og rik (og små parti med ekstremrik) vegetasjon fins. Stort sett triviell vegetasjon.

Inngrep: Ingen tekniske inngrep.

Diverse: Myrene ligger inntil Råndalen naturreservat, og eventuelt vern bør skje som utvidelse av dette reservatet (se Kjølvik & Moen 1977).

Lokalitet 91. Selbu. Myr og tjern vest for Garlivollen

Kbl. M711: 1621 II UTM: NQ 97,99 H o.h.: 460 m
Flybilde: 1235 F23,24 Areal: 50 daa Oppsøkt: 15.9.76
Verneverdi: 4

Flatmyr med tjern omgitt av bakkemyr. Lokaliteten ble oppsøkt på grunn av at flere interessante plantearter er funnet i området (bl.a. *Carex elongata*; opplysning T. Ouvren). Den oppsøkte myra er påvirket av ny bilveg og grøfting (bl.a. tapping av tjernet) og er uaktuelt i fredningssammenheng.

Lokalitet 92. Selbu. Myr og sump vest for Saga

Kbl. M711: 1621 II UTM: NR 96,07 H o.h.: 350 m
Flybilde: 1235 P25-26 Areal: 60 daa Oppsøkt: 15.9.76 A.M.
Verneverdi: 3-4

Området N for elva er vurdert, og her er det flatmyr som dekker dalbunnen omkring den meanderende elva. Rikmyr dominerer, og det inngår flere av *Carex fulvellae*-artene (bl.a. *Carex hostiana*) og hybrider. Lokaliteten har mindre verneverdi på grunn av inngrep (se Kjølvik & Moen 1977).

Lokalitet 93. Selbu. Fagermoa

Kbl. M711: 1721 III UTM: PR 23-25,12-15 H o.h.: 580-600 m
Flybilde: 1235 K29-30 Areal: 1 km² Oppsøkt: 10.7.76 A.M.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Flatmyr dominerer i den flate dalbunnen. Myrene veksler med tjern, meanderende bekker og grushauger. I liene fins bakkemyr med helling opptil 12^g. Svake strengmyrer er vanlig både i markert helling og på flatene med ubetydelig helling. Vanligvis er strengene fastmatte og flarkene dominert av løsbunn. Flarkenes størrelse avtar med hellinga.

Flora: Triviell og fattig flora. *Leucobryum glaucum* i fukthei.

Vegetasjon: Bare fattig vegetasjon er registrert. Ofte overgangstyper mellom løsbunnsamfunn og høgstarrsump. *Carex rostrata*-samfunn dominerer store areal. Gråvier inngår langs vannsig o.l.

Inngrep: Ingen tekniske inngrep.

Diverse: Området ble befart uten grundige undersøkelser. Likevel er det klart at området botanisk sett er fattig og trivielt. Forekomster av store flatmyrer/sumpområder med meanderende bekker som lager flommark har en viss verneinteresse i myrreservatsammenheng. Likevel vurderes området å ha låg verneverdi. Lokaliteten er beskrevet hos Moen & Kjølvik (1981).

Lokalitet 94. Selbu. Stråsjøen og Prestøyen

Kbl. M711: 1721 IV UTM: PR 13-17,18-20 H o.h.: 500-550 m
Flybilde: 1235 J27-28 Areal: 4 km² Oppsøkt: 10.-13.7.76 A.M.
Verneverdi: 2(-1b)

Myrtype: Flatmyr dominerer store areal i dalbunnen, og veksler med store og små tjern og meandrerende elver og bekker. Flommyr dekker betydelige areal. Bakkemyr i kantene har helt opp til 18^g helling. Svake strengmyrer (med fastmattestrenger vekslende med løsbunn flark) inngår. Små ombrotrofe parti fins, bl.a. ei svakt terrengdekkende myr like SV for Stråsjøen, S. for Garbergselva.

Flora: *Erica tetralix* er vanlig i Prestøyen-området, mens *Narthecium* fins vanlig overalt. *Leucobryum glaucum* fins i fukthei i høgereliggende områder. En rekke rikmyrarter (se nedenfor) er vanlige. Den østlige arten *Pedicularis sceptrum-carolinum* fins sammen med den vestlige arten *Erica* i Prestøyen-området, et uvanlig møte. (Floraliste hos Moen & Kjølvik 1981).

Vegetasjon: Fattigmyrene dominerer, og særlig gjelder dette i de østlige delene. Fastmattesamfunn av trivielle typer dominerer, med og uten *Narthecium*. En god del løsbunn med oksydert/erodert torv. Mykmattesamfunn med svulmende torvmosematter inngår, men dekker sjelden store areal. Intermediær mykmattevegetasjon er vanlig ved Stråsjøen, og her fins *Carex livida*, *Juncus stygius*. I rikere samfunn inngår *Dactylorhiza cruenta* og *D. incarnata*. Rik og ekstremrik fastmatte er vanlig i vest, og her inngår bl.a. arter som *Parnassia*, *Pedicularis oederi*, *Saxifraga aizoides*, *Thalictrum alpinum*, *Carex capillaris*, *C. flava*, *C. hostiana*, *C. pulicaris*, *Juncus triglumis*, *Scirpus quinqueflorus* og en rekke rikmyrmoser. Lia ovenfor Stråsjøvollen er særlig rik, og her fins rike overgangstyper mellom engskog og myr.

Inngrep: Ingen store tekniske inngrep, men en rekke steder har myrene dype spor av beltekjøretøy. Mange hytter og sætrer spesielt i V. Tidligere slått- og seterområde.

Diverse: Stråsjøområdet har stor veksling i myrtyper, og variert myrvegetasjon. Prestøyen-området har mer trivielle typer og vegetasjon, men med innslag av interessante arter. Myrene i området har verneverdi, og det er også knyttet andre verneinteresser til området. Området er beskrevet av Moen & Kjølvik (1981) som også inkluderer vegetasjonskart. Lokaliteten er foreslått vernet i våtmarksplanen for fylket (Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1979).

Lokalitet 95. Selbu. Rotladalen

Kbl. M711: 1721 III UTM: PR 22-26,06-11 H o.h.: 420-600 m
Flybilde: 1235 L25-26 Areal: 5 km² Oppsøkt: 8-9.7.76 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Flatmyr dominerer i dalbunnen og bakkemyr i liene. Sistnevnte type er vanligst, og det fins bakkemyrer med helling til 12-15^g. Svake strengmyrer inngår vanlig, med fastmatte strenger og løsbunn/mykmatte flarker. Kanthøgmyr fins en rekke steder, men dekker små areal. Små plane ombrotrofe parti dominert av tuevegetasjon fins spredt. Dels fins store flatmyrer, men vanligst er at myrene inngår i utpreget småmosaikk med barskogsholmer.

Flora: Flere suboseaniske arter inngår, bl.a.: *Lycopodium inundatum*, *Narthecium*, *Carex hostiana*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Leucobryum glaucum* (mot fukthei), *Sphagnum molle*. Den østlige arten *Pedicularis sceptrum-carolinum* fins ved bekker og elver. På Hoemsknipen står *Carex saxatilis*. Ellers nevnes: *Salix arbuscula*, *S. hastata*, *S. myrsinites*, *Dactylorhiza incarnata*, *D. pseudocordigera*, *Gymnadenia*, *Pedicularis oederi*, *Carex adlostoma*, *Juncus castaneus*, *J. stygius*. Moen & Kjølvik (1981) har floraliste for Rotladalen.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, men det fins også flekker av intermediær rik og ombrotrof vegetasjon. Rik vegetasjon er vanligst i S, og Ø for Hoemsknipen.

Ombrotrof vegetasjon har mest tuesamfunn der *Racomitrium lanuginosum*, *Sphagnum fuscum* og *S. nemoreum* er de vanligste artene i et variert og artsrikt bunnsjikt der lav er vanlig. Fattigmyrene domineres av fastmatte med *Scirpus caespitosus*, *Eriophorum vaginatum*, *E. angustifolium*, *Carex rostrata*, *Narthecium* og *Molinia* som de dominerende arter. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum*, *S. compactum*, *S. tenellum*, *S. rubellum*. Mykmatter og løsbunn er og vanlige, der de nevnte torvmosearter inngår og i tillegg arter som *Sphagnum majus*, *S. lindbergii*.

Intermediære samfunn har stort innslag av arter tilhørende *S. subsecundum*-gruppen og *S. subnitens*, *S. subfulvum* og *S. pulchrum*.

Rikmyr fins med mykmattesamfunn der *Juncus stygius*, *Dactylorhiza incarnata*, *Scirpus quinqueflorus* inngår. Fastmatte er vanligere der *Carex flava*, *Eriophorum latifolium*, *Campylium stellatum* er vanlige arter.

Inngrep: Tidligere er området utnyttet gjennom seter- og slåttebruk. Turiststi gjennom området. Ingen tekniske inngrep.

Diverse: Lokaliteten omfatter en strekning på ca. 6 km av Rotladalen nedenfor Stormoen. På denne strekningen er Rotladalen myrdominert, men det inngår også mye granskog, mesteparten er blåbær/bregnegranskog. Myrene representerer vanlige typer for disse strøkene, og et eventuelt vern betinger vern av vassdraget og de øvrige naturtypene. Området er beskrevet av Moen & Kjellvik (1981) som også inkluderer vegetasjonskart.

Lokalitet 96. Oppdal. Myr øst for Haugtjørnin

Kbl. M711: 1519 I UTM: NQ 39,12-13 H o.h.: 1120 m
Flybilde: 1431 D21-22 Areal: 1 km² Oppsøkt: 27.8.76 A.M.
Verneverdi: 1c. F. Figur: 3

Myrtype: Flatmyr og palsmyr. En rekke tjern inngår. Det fins både intakte pølser (opptil 1 daa store, knapt 1 m høge) og pølser under utsmelting.

Flora: Rik fjellflora på myrer med næringskrevende arter som *Carex atrofusca* og *C. saxatilis*.

Vegetasjon: Rik- og ekstremrik vegetasjon dominerer, og det fins løsbunn, mykmatte og fastmattesamfunn. Ved bekker og i hellende terreng er viersamfunn ofte dominerende. Vegetasjonen på palsene har tuevegetasjon, og stort sett synes vegetasjonen å være ombrotrof. Men det fins mineralvannsindikatorer spredt: *Carex bigelowii* og *Festuca ovina* i selve tuevegetasjonen, mens *Salix lapponum*, *Carex rostrata* og *Eriophorum angustifolium* står i forsenkninger og i kanter. I tuevegetasjonen på hovedpalsen Ø for Haugtjørnin (lok. 3 hos Sollid & Sørbel 1974) er følgende arter vanlige: *Betula nana*, *Empetrum hermaphroditum*, *Vaccinium myrtillus*, *V. uliginosum*, *V. vitis-idaea*, *Rubus chamaemorus*, *Eriophorum vaginatum*, *Sphagnum fuscum*, *Cetraria nivalis*, *Cladonia arbuscula*.

Diverse: Bare de østlige delene av myrene ved Haugtjørnin er oppsøkt. Lokaliteten ligger i Dovrefjell nasjonalpark og er beskrevet av Sollid & Sørbel (1974).

Lokalitet 97. Trondheim/Klæbu. Våttåsen

Kbl. M711: 1621 IV UTM: NR 69-70,22 H o.h.: 290-300 m
Flybilde: 1400 D4-5 Areal: 80 daa Oppsøkt: 11.6.79 K.I.F.
Verneverdi: 2(-3) Figur: 19 og T.Ø.O.

Myrtype: Ombrotrofe parti (planmyr) omgitt av flatmyr og små bakkemyrparti. Antydning til eksentriske strukturer på ombrotrof myr. Lagger fint utvikla.

Flora: Mange rikmyrarter, bl.a. store arealer med *Schoenus ferrugineus*. Ellers *Carex lepidocarpa*, *Cinclidium stygius*, *Lophozia borealis*, *L. rutheana*.

Vegetasjon: Rikmyrvegetasjonen er den mest interessante, og *Schoenus*-samfunnene ligger i nord ved myrkanten nesten på toppen av kollen. Rikmyrene grenser mot fattig skogsvegetasjon.

Ei grøft av ny dato fra N mot SØ.

Lokalitet 98. Snillfjord. Myr vest for Vutudal

Kbl. M711: 1521 IV UTM: NR 19-20,24 H o.h.: 150 m
Flybilde: 1315 D15-16 Areal: 180 daa Oppsøkt: 4.7.79 T.Ø.O.
Verneverdi: 2

Myrtype: Ett stort parti i NV med plan nedbørsmyr med uregelmessige strukturer (noe erosjon). I SØ et lignende mindre parti med mer løsbunn. Små ombrotrofe parti i vekslng med flatmyr. Svak kantskog.

Flora: Suboseaniske arter: *Erica tetralix*, *Juncus bulbosus*, *J. squarrosus*, *Rhynchospora alba*. *Cladonia stellaris*.

Vegetasjon: De ombrotrofe partiene dominerer, og tue- og løsbunnvegetasjon er vanligst, men og en god del mattevegetasjon. Langs bekken som tømmer seg i myra i S er det innslag av intermediær vegetasjon. Denne del er avgrensa mot hovedmyra med kantskog av furu. Høljene har *Narthecium*, *Eriophorum vaginatum*, *Erica tetralix*, *Sphagnum compactum*, *S. magellanicum*, *S. papillosum*, *S. tenellum*, i bunnen. Tuene: *Racomitrium lanuginosum* dominerer, men stedvis er *Sphagnum imbricatum* dominant. Dessuten fins *Sphagnum fuscum*, *S. rubellum*, *Cladonia* spp. Forekomst av fattige dråg på myra. Små furutrær fins spredt over hele myra.

Inngrep: Nye veg lands bekken som deler myra i to. Ei grøft helt i V har liten betydning. Svak vinterveg i V, kraftlinje i N og rester av gjerder i S. Noe hogst i kantene. Totalt sett vurderes inngrepene å være små.

Lokalitet 99. Snillfjord. Spondalsmyran & Tannvikmyran

Kbl. M711: 1521 IV UTM: NR 12-13,29-30 H o.h.: 100-200 m
Flybilde: 1315 C13-14 Areal: 450 daa Oppsøkt: 5.7.79 T.Ø.O.
Verneverdi: 2 Figur: 30

Myrtype: Plan nedbørsmyr dominerer og er delt i mange parti. Kanthøgmyr og flere små parti uten strukturer inngår. Eroderte høljer og store, høge tuer er vanlig. Spondalsmyran har et større minerotroft parti i Ø, der det er tilsig fra Tannvikmyran.

Flora: *Erica tetralix*, *Myrica*, *Narthecium*, *Rhynchospora alba* er vanlige arter, mens *Sphagnum molle* og *S. strictum* fins.

Vegetasjon: Tuevegetasjon dekker størst areal på de ombrotrofe partiene, og i feltsjiktet er følgende arter vanlige: *Betula nana*, *Calluna*, *Rubus chamaemorus*, *Eriophorum vaginatum*. Små furutrær fins spredt. I bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum* på markerte tuer, mens *Sphagnum imbricatum* ellers er vanligst. Ellers inngår: *Sphagnum fuscum*, *S. rubellum*, *Cladonia* spp. Høljene er ofte erodert med store løsbunnparti. I mattevegetasjonen inngår bl.a. *Erica tetralix* (også i tuene), *Narthecium*, *Eriophorum vaginatum*, *Scirpus caespitosus*, *Sphagnum compactum*, *S. magellanicum*, *S. papillosum*, *S. tenellum*. Våttere parti har mye *Rhynchospora alba*. Intermediær vegetasjon fins flekkvis.

Inngrep: Traktorveg over Tannvikmyran i SØ. Kraftlinje over Spondalsmyran i SV.

Lokalitet 100. Snillfjord. Myr vest for Rognlia

Kbl. M711: 1521 IV UTM: NR 13,28-29 H o.h.: 100 m
Flybilde: 1315 C13-14 Areal: 300 daa Oppsøkt: 5.7.79 T.Ø.O.
Verneverdi: 1b-2 Figur: 30

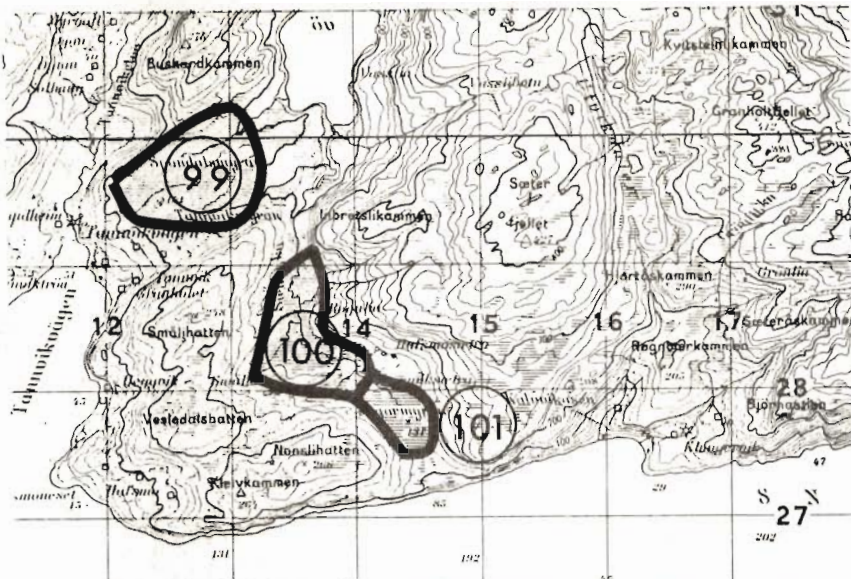
Myrtype: Ett stort og variert myrkompleks i bunnen av dal der elv renner sentralt. Flatmyr dominerer ved elva, ellers fins mange små ombrotrofe parti. Disse klassifiseres til plan nedbørsmyr (både med svake strukturer, og med markerte strukturer, dels erosjon), kanthøgmyr og eksentrisk planmyr (en elementsamling der det fins svakt minerotrofe innslag i flarkene) og gjøler inngår. Svak fattigkilde er registrert.

Flora: *Erica tetralix*, *Myrica*, *Narthecium*, *Rhynchospora alba* er vanlige. *Sphagnum strictum* inngår. *Cladonia stellaris* er vanlig i tue. *Tofieldia*, *Carex dioica* og noen andre mer næringskrevende arter fins i S.

Vegetasjon: Ombrotrofe tuer: *Racomitrium lanuginosum* dominerer. *Sphagnum fuscum*, *S. rubellum* er vanlig. *S. imbricatum* vanlig på tuene på det eroderte området, ellers sjelden. Fastmatte dominans av *Narthecium* og *Scirpus caespitosus* og *Carex rostrata* dominerer flatmyrkompleks/høgstarrsump og *Equisetum fluviatile* er vanlig. Rik vegetasjon fins.

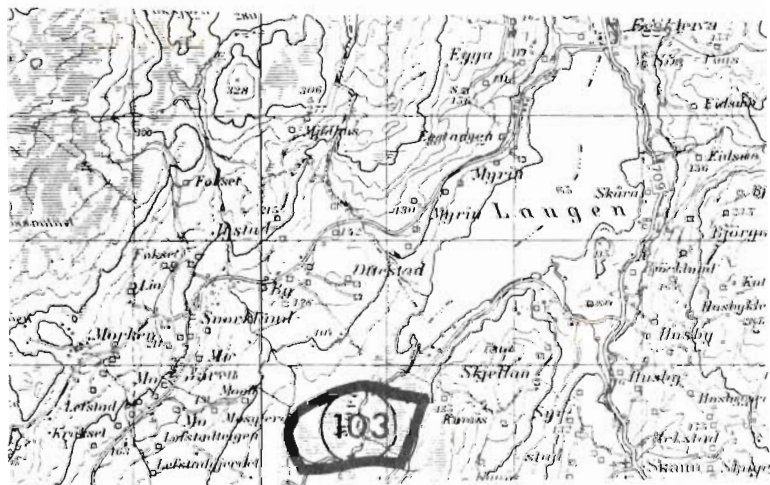
Inngrep: Traktorveg skjærer over myra i N. Noen traktorspor i V.

Diverse: Lokalitet 99 har større og finere ombrotrofe parti enn lokalitet 100, men lokalitet 100 har større variasjon gjennom mosaikk av flere myrtyper. Inngrepene er mindre i lokalitet 100, og denne lokalitet gis høger prioritet enn lokalitet 99.

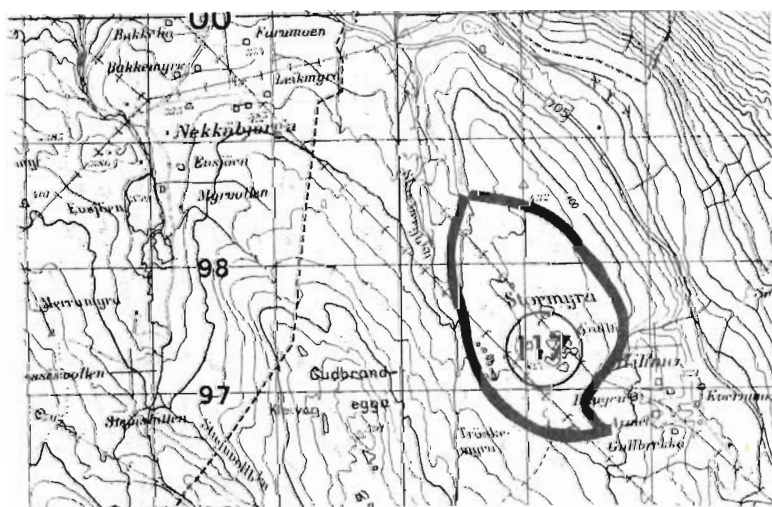
Figur 30. Lokalitetene 99, Spodalsmyran, 100, myr vest for Rognlia, 101, Migarmyran, Snillfjord. De aktuelle verneområdene er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1521 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 31. Lokalitet 103, myr sør for Laugen, Skaun. Det aktuelle verneområdet er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1521 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 32. Lokalitet 117, Stormyra vest for Hilmo, Tydal. Det aktuelle verneområdet er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1721 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 101. Snillfjord. Migarmyran

Kbl. M711: 1521 IV UTM: NR 14,27-28 H o.h.: 120-130 m
Flybilde: 1315 C13-14 Areal: 180 daa Oppsøkt: 5.7.79 T.Ø.O.
Verneverdi: 2-(3) Figur: 30

Myrtype: Ombrotrof kystmyr av lignende type som lokalitet 99 og 100. Sentrale parti har store eroderte høljer med store høge tuer. Mange dråg som drenerer bort vannet.

Flora: Mye *Narthecium* og *Erica tetralix* på fastmattene. *Succica* er vanlig noe rikt. *Scirpus germanicus* fins i tuer.

Vegetasjon: *Cladonia* spp. og *Racomitrium lanuginosum* dominerer bunnsjiktet på tuene. *Sphagnum imbricatum* fins, og stedvis er *S. fuscum* og *S. rubellum* dominerende. Høljene er ofte erodert, men der det er vegetasjon er *Narthecium* ofte dominerende.

Inngrep: Kraftlinje i N, i V-Ø retning.

Diverse: Myra representerer samme hovedtype som lokalitet 99 og 100, med store likheter i vegetasjonen. Lokalitet 101 er vurdert å ha lågeste verneverdi:

Lokalitet 102. Agdenes. Flongmyra

Kbl. M711: 1522 II UTM: NR 37,49-50 H o.h.: 100 m
Flybilde: 1530 E23-24 Areal: 180 daa Oppsøkt: 6.7.79 T.Ø.O.
Verneverdi: 3

Myrtype: Myrlandskap der ombrotrof myr (planmyr) dekker omtrent halvparten. Erosjon er utbredt og det er glidende overgang mellom ombrotrof og minerotrof myr. Flatmyr dekker store areal, dels fins tueparti i veksling med løsbunn/mykmatte med tendens til streng/flark-system. Svake bakkemyrer i S.

Flora: Suboseaniske arter: *Erica tetralix*, *Myrica*, *Narthecium*, *Rhynchospora alba*, *Sphagnum strictum*.

Vegetasjon: *Racomitrium lanuginosum* og *Cladonia*-arter dominerer tuene. *Sphagnum imbricatum*, *S. fuscum*, *S. magellanicum* er også vanlige, stedvis dominerende. *Narthecium* fins vanlig på flatene, delvis dominerende. *Carex rostrata* og *Eriophorum angustifolium* dominerer feltsjiktet på fattigmyrene. Ofte svak overgang fattig/ombrotroft. Intermediær vegetasjon fins.

Inngrep: Store deler er oppdyrket eller under oppdyrking (i N, NV). Kraftlinje skjærer over myra i Ø, og det er stolper i S.

Diverse: Oppdyrking gjør at myra får låg verneverdi (området like Ø for Åremsvatnet er ikke vurdert).

Lokalitet 103. Skaun. Myr sør for Laugen

Kbl. M711: 1521 I UTM: NR 50-51,14-15 H o.h.: 70 m
Flybilde: 1315 E24-25 Areal: 300 daa Oppsøkt: 10.7.79 T.Ø.O.
Verneverdi: (1b)-2 Figur: 31

Myrtype: På østsida av elva Mora er det ei stor eksentrisk høgmyr, og på vestsida (ikke oppsøkt) tre mindre eksentriske høgmyrer adskilt av dråg. De eksentriske høgmyrene er fint utforma, med regelmessig veksling mellom strenger og høljer (mykmattedominert) og med fine kantskoger og lagg.

Flora: *Myrica gale*, *Rhynchospora alba* (svært vanlig i mykmattene). I høgstarrsumpen fins bl.a.: *Lysimachia thyrsiflora*, *Thalictrum flavum*, *Carex vesicaria*. Rikmyrarter fins i laggen: *Thalictrum alpinum*, *Carex lepidocarpa*, *Eriophorum latifolium*.

Vegetasjon: De ombrotrofe partiene er dominert av høljene. I tuene er *Sphagnum fuscum*, *S. rubellum* og *Cladonia* spp. vanligst i bunnen. Mykmattene er dominert av *Rhynchospora alba*, *Sphagnum balticum*, *S. cuspidatum*, *S. lindbergii*, *S. magellanicum* og *S. tenellum*. Rik vegetasjon i bekken (laggen) i S.

Inngrep: I N er myra noe påvirket av hyttebebyggelse. S for bekken i S er myra dyrka. Disse inngrepene har liten betydning.

Diverse: Bare området Ø for elva (og S for bekken) er oppsøkt og vurdert i felt. De tre eksentriske høgmyrene V for elva er bare vurdert på flybilder. Dersom området fortsatt er intakt slik flybildene fra 1962 viser, representer lokaliteten høg verneverdi. Myr på begge sider av elva bør vernes, men området V for elva har høgst verdi.

Lokalitet 104. Snillfjord. Myrene i Fjellaldalen, Kudalen og Langmyran

Kbl. M711: 1521 IV UTM: NR 19-22,18-20 H o.h.: 260-500 m
Flybilde: 1315 D15-16 Areal: 2 km² Oppsøkt: 11.-12.7.79 T.Ø.O.
Verneverdi: 2

Myrtype: Bakkemyr dominerer (opptil 20^g helling), dessuten fins flatmyr, terrengdekkende myr (svakt utvikla), små parti av planmyr og strengmyr (svake strenger i veksling med mattevegetasjon).

Flora: *Erica tetralix* og *Narthecium* er svært vanlig. Dessuten inngår flere subøseaniske arter: *Myrica*, *Lycopodium inundatum*, *Pedicularis sylvatica*, *Carex tumidicarpa*, *Juncus squarrosus*, *Luzula sylvatica* (i bjørkeskogen), *Sphagnum strictum*. Ellers innslag av rikmyrarter: *Dactylorhiza incarnata*, *Listera ovata*, *Platanthera bifolia*, *Carex buxbaumii*

Vegetasjon: Fattige bakkemyrer dominerer, men også mye intermediær/rik vegetasjon fins. *Eriophorum latifolium*-dominerte samfunn med arter som *Bartsia*, *Thalictrum alpinum* og andre rikmyrarter opptre vanlig. *Narthecium* dekker store areal. *Sphagnum pulchrum* er vanlig i mykmatter. På tuer dominerer *Racomitrium lanuginosum*.

Inngrep: Ny veg til Kudalen (berører ikke myrene), og noen beltespor. Ellers ubetydelige inngrep.

Diverse: Lokaliteten er blant de områdene i Snillfjord som har størst konsentrasjon av myr. De rike myrene nederst i Kudalen er av særlig interesse. I forhold til Søvasskjølen (lok. 33) på andre sida av Omnsfjellet har området lågere verdi.

Lokalitet 105. Rennebu. Myr vest for Jølvatnet

Kbl. M711: 1520 IV UTM: NQ 25,70-71 H o.h.: 710 m
Flybilde: 1475 B6,7 Areal: 100 daa Oppsøkt: 23.7.79 A.M.
Verneverdi: 3 Figur: 33

Myrtype: Flatmyr med noe ombrotrof tuevegetasjon (kantplanmyr og øyblandingsmyr). I kantene små bakkemyrer. De minerotrofe myrene veksler mellom løsbunn, mykmatte, fastmatte og tuevegetasjon. Kilder fins.

Flora: I kanten mange rikmyrarter: *Carex adelostoma*, *C. atrofusca*, *C. capillaris*, *Juncus biglumis*, *J. triglumis*, *J. castaneus*. I bunnen på flatmyra er *Sphagnum pulchrum* vanlig. *Loiseleuria procumbens* står ombrotroft.

Vegetasjon: Fattig/intermediærmyr dominerer, men rikt i kanten. Store flater med *Carex livida*. *C. rariflora* er vanlig. Ombrotrof tuevegetasjon: *Betula nana*, *Eriophorum vaginatum*, *Rubus chamaemorus* og lyngarter. I bunnen dominerer *Sphagnum fuscum*, men også bl.a. *Pleurocium schreberi* og *Racomitrium lanuginosum* er vanlige arter.

Diverse: Myra må sees i sammenheng med hele det store myrkomplekset V for Jøla (lok. 106). Myra representerer trivielle typer.

Lokalitet 106. Meldal. Nord for Jølvatnet, vest for Jøla

Kbl. M711: 1520 IV UTM: NQ 25-27,70-74 H o.h.: 660-780 m
Flybilde: 1475 B6-7 Areal: 3 km² Oppsøkt: 23.7.79 A.M.
Verneverdi: 2 Figur: 33

Myrtype: Bakkemyr dominerer, vanligvis 3-6^g helling, flekkvis brattere. Flere store flatmyrer inngår. Strengmyrer er vanlige, med fastmatte (unntaksvis tue) på strenger og mykmatte/løsbunn i flarkene. Øyblandingsmyr med ombrotrofe tuer fins. Små element av kantplanmyr inngår.

Flora: *Pinguicula villosa* fins sammen med *Sphagnum fuscum* på tuer. *Loiseleuria procumbens* står ombrotroft. *Narthecium* er ganske vanlig i snøleier/fattig bakkemyr. *Racomitrium lanuginosum* vanlig i tuene.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, mye intermediært, rikflekker fins med *Bartsia*, *Pedicularis oederi*, *Triglochin palustre*, *Juncus triglumis*, *Lophozia borealis*. Ofte overgangssamfunn mot snøleier.

Diverse: Lokaliteten representerer et stort myrlandskap der det inngår et spekter av typiske myrtyper med triviell vegetasjon. Det er aktuelt å inkludere denne lokaliteten i et verneområde i Trollheimen.

Lokalitet 107. Meldal/Rennebu. Myrer ved Langvatnet

Kbl. M711: 1520 IV UTM: NQ 28-31,73-77 H o.h.: 630-740 m
Flybilde: 1475 B7-8, A5-7 Areal: 4 km² Oppsøkt: 23.7.79 A.M.
Verneverdi: 2 Figur: 33

Myrtype: Stort, variert myrlandskap der bakkemyr, flatmyr og ombrotrof myr (planmyr) dekker store areal. N for Langvatnet fins ei stor sammenhengende myr som representerer en mellomting (dels blanding) av flatmyr, øyblandingsmyr, planmyr og terrengdekkende myr. Størsteparten klassifiseres til de tre førstnevnte typer, mens små parti klassifiseres som terrengdekkende (både med haugmyrer og hellende teppemyr fins med 5-7^g helling). Minerotrof strengmyr fins spredt, oftest med veksling fastmatte-løsbunn. Kilder fins.

Flora: Den varierte vegetasjonen gir relativt artsrik flora. *Narthecium* og *Racomitrium lanuginosum* er svært vanlige. En rekke rikmyrarter inngår, bl.a. *Pedicularis oederi*, *Carex atrofusca*, *C. capillaris*, *Lophozia borealis*. *Blechnum* fins på fastmark i Ø.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, men intermediær vegetasjon er nokså vanlig. Rikmyrer fins. *Sphagnum fuscum* og *Racomitrium* dominerer i bunnen i tuevegetasjonen.

Inngrep: Ingen store tekniske inngrep er registrert i felt, men inntak av Jøla i forbindelse med Grana-utbyggingen vil påvirke områdene i SV.

Diverse: Den myrdekte ryggen N for Langvatnet representerer en av de største, sammenhengende myrene i denne del av fylket. Lignende myrutforminger fins på Granslettkjølen (lok. 43), Telmyran (lok. 110) og N for Jølfjellet (lok. 112). Dette medfører at lokaliteten ikke gis spesielt høgt prioritet med hensyn på vern.

Lokalitet 108. Rennebu. Myrer nordvest for Rishaugsetra

Kbl. M711: 1520 IV UTM: NQ 29-30,68-69 H o.h.: 820 m
Flybilde: 1475 B8,9 Areal: 100 daa Oppsøkt: 24.7.79 A.M.
Verneverdi: 3 Figur: 33

Myrtype: Flatmyr som gjennomløpes av bekk. Noe bakkemyr (opptil 7^g helling) og ombrotrof kantplanmyr fins.

Flora: *Loiseleuria procumbens* står ombrotroft. *Pinguicula villosa* er stedvis svært vanlig.

Vegetasjon: Fattigmyr og intermediær myr dominerer, men også noe rikt. Litt ombrotrof tuevegetasjon. Rike bakkemyrer med rikkilder fins.

Diverse: Små myrer med triviell flora og vegetasjon.

Lokalitet 109. Rennebu. Myrene i Heldalen

Kbl. M711: 1520 IV UTM: NQ 30-32,69-71 H o.h.: 750-800 m
Flybilde: 1475 B8-9 Areal: 1,5 km² Oppsøkt: 24.7.79 A.M.
Verneverdi: 2 Figur: 33

Myrtype: Bakkemyrer med helling 5-7^g, flekkvis opp til 10^g. Flatmyr, minerotrof strengmyr (fastmatte i veksling med løsbunn/mykmatte) og kantplanmyr er vanlig. Kilder fins spredt.

Flora: Artsrik myrlokalitet med stort innslag av arter fra rik- og ekstremrikmyr. *Narthecium* fins i kanten av myra i NØ (snøleie). *Dactylorhiza incarnata*, *Gymnadenia*, *Carex atrofusca*, *C. microglochis*, *Juncus biglumis*, *Kobresia simpliciuscula*, *Lophozia borealis* fins på de rikeste partiene. *Racomitrium lanuginosum* er ganske vanlig på tuene. *Loiseleuria* står ombrotroft.

Vegetasjon: Fattig/intermediærmyr dominerer, men flekker av rikmyr er også vanlig. I rikkildene fins *Epilobium alsinifolium*, *Saxifraga aizoides* og *Juncus biglumis*.

Inngrep: Ingen viktige tekniske inngrep.

Diverse: Heldalen utgjør en dal dominert av myr der det inngår et stort spekter av myrtyper og variert flora og vegetasjon. Lokaliteten er aktuell som reservat, og bør inkluderes i et større verneområde i Trollheimen.

Lokalitet 110. Rennebu. Telmyran, nord for Hela

Kbl. M711: 1520 IV UTM: NQ 32-35,72-74 H o.h.: 560-620 m
Flybilde: 1475 B9-10 Areal: 2 km² Oppsøkt: 24.7.79 A.M.
Verneverdi: (1b)-2 Figur: 33

Myrtype: Bakkemyr, minerotrof strengmyr, flatmyr, ombrotrofe parti (planmyr). Noen element har tendens til å være terrengdekkende. Tuevegetasjon dominerer, men det fins også endel hølje. Strengmyrene har variert utforming, men vanligvis fastmattestrenger og løsbunn/mykmatteflarker.

Flora: *Narthecium* vanlig på strenger. *Racomitrium lanuginosum* fins på tuene. *Pedicularis oederi*, *Carex livida*, *Juncus stygius* inngår. *Carex pauciflora* fins ombrotroft.

Vegetasjon: Fattig vegetasjon dominerer, og fastmattesamfunn er vanligst. Ombrotrof tuevegetasjon domineres av *Sphagnum fuscum*, mens *Racomitrium* og *Sphagnum nemoreum* inngår. Store areal har intermediær vegetasjon, mens rikmyr fins i sørøst. I lia mot V er det fattig bakkemyr i veksling med skrinns furuskog.

Inngrep: I NV er det uttak for tunnelgraving i forbindelse med Orkla-/Grana-utbyggingen. Anleggsveg og kraftledning fins her. Ved Hela vil det bli inntak for overføring av Hela.

Diverse: Det norske myrselskaps kart (fra 1933) viser at myrene er grunne, oftest 0,5-1 m. Torvdybder på 1-2 m er ganske vanlig, mens dypere myr er sjelden. Deler av Telmyran bør inngå i et verneområde (se omtale lok. 43).

Lokalitet 111. Meldal. Myrene ved Raudfjellvatnet

Kbl. M711: 1520 IV UTM: NQ 22-23,77-79 H o.h.: 670-780 m
Flybilde: 1475 A4-5 Areal: 1 km² Oppsøkt: 26.7.89 T.Ø.O.
Vernegruppe: 2 Figur: 33

Myrtype: Bakkemyr og minerotrof strengmyr med helling mot S og Ø. Strengmyra med låge fastmattestrenger (unntaksvis tuevegetasjon) i veksling med løsbunn/mykmatte. Ganske breie flarker som dekker ca. 80% nederst, smale flarker som dekker mindre øverst. Flatmyr ved vatnet. Små element av kantplanmyr inngår.

Flora: I rikmyr fins *Pedicularis oederi*, *Carex microglochin*. Svakt vestlig præg med *Blechnum*, *Narthecium*, *Succica*, *Racomitrium lanuginosum*. *Loiseleuria* fins på ombrotrofe tuer.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, ved foten av myra er det rikmyr med *Eriophorum latifolium*-samfunn.

Inngrep: N for vatnet noen få grøfter, ellers ikke påvirket av tekniske inngrep.

Lokalitet 112. Meldal. Myrene nord for Jølfjellet

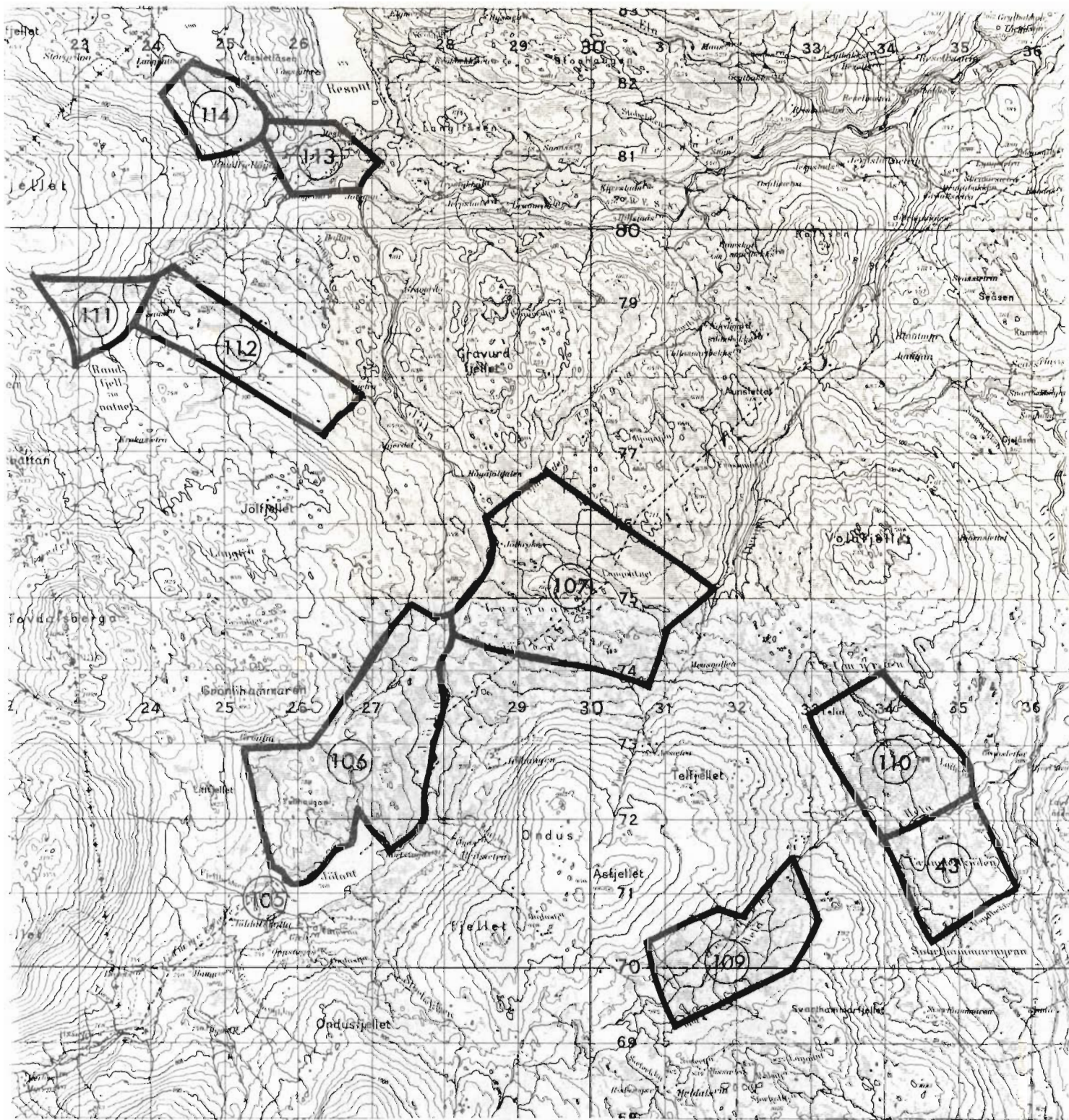
Kbl. M711: 1520 IV UTM: NQ 23-26,77-79 H o.h.: 660-700 m
Flybilde: 1475 A4-5 Areal: 2 km² Oppsøkt: 26.7.79 T.Ø.O.
Verneverdi: (1b)-2 Figur: 33

Myrtype: Variert myrkompleks med blanding av bakkemyr, flatmyr, planmyr og terrengdekkende myr. Minerotrof strengmyr fins. Terrengdekkende element fins på en rygg sentralt i komplekset, men det er ikke velutvikla terrengdekkende myr, og det er vanskelig å sette grense mot andre typer

Flora: *Carex livida* svært vanlig flere steder på fattig/intermediær flatmyrer. *Carex aquatilis* x *biglowii* fins. *Loiseleuria* fins ombrotroft. *Narthecium* er vanlig.

Vegetasjon: Fattigmyr vanligst, men og mye intermediærmyr. Rike flekker fins med *Pedicularis oederi*, *Carex atrofusca*. Store areal er ombrotrofe med mest tuevegetasjon. Her dominerer *Sphagnum fuscum* i bunnen, men også *Racomitrium lanuginosum* er vanlig. Fastmattevegetasjon dominerer lokaliteten, men og mykmatte og løsbunn dekker mye.

Diverse: Et stort og variert myrlandskap med myrtyper som stort sett er vanlige i denne delen av fylket. De terrengdekkende elementer er finere enn for myrlokalitetene lenger sør (lok. 107, 110, 43). Myrene ligger langt fra områder som blir direkte berørt av tekniske inngrep ved Grana-utbyggingen, og sammen med lokalitet 111 bør myrene inkluderes i verneområdet i Trollheimen.

Figur 33. Lokaltetene 43, Svathammarmyran, 105, vest for Jølvatnet, Rennebu, 106, myr nord for Jølvatnet, Meldal, 107, myrer ved Langvatnet, Rennebu/Meldal, 109, wyrene i Heldalen, 110, Telfmyran, Rennebu, 111, myr ved Raudfjellvatnet, 112, myr nord for Jølvfjellet, 113, myr sør for Resvatnet, 114, myr sørst for Langvatnet, Meldal. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1521 IV.

Fryks med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 113. Meldal. Myrer sør for Resvatnet

Kbl. M711: 1520 IV UTM: NQ 25-26,80-81 H o.h.: 480 m
Flybilde: 1475 A4-5 Areal: 400 daa Oppsøkt: 27.7.79 T.Ø.O.
Verneverdi: 2(-3) Figur: 33

Myrtype: Store flatmyrer som er oppdelt av bekker som renner ut av/inn i Resvatnet. Bakkemyr og planmyr fins. Minerotrofe strengmyrparti, dels med flarkgjøler. Mest fastmatte, men store areal er mykmatte/løsbunn.

Flora: *Erica tetralix* fins i bakkemyr i N (fattig/rikt) sammen med *Narthecium*. *Carex livida*, *Scheuchzeria*. Tre *Splachnum*-arter ble samlet (bl.a. *S. luteum*).

Vegeasjon: Mest fattigmyr, men intermediærmyr er og vanlig. Rikmyr fins. Høgt feltsjikt på de flate flommyrene.

Diverse: Tidligere slåttemyr som blir beitet i dag. Mange slåtteløer.

Lokalitet 114. Meldal. Myrer sørøst for Langvatnet

Kbl. M711: 1520 IV UTM: NQ 24-25,81-82 H o.h.: 490-500 m
Flybilde: 1475 A4-5 Areal: 1 km² Oppsøkt: 27.7.79 T.Ø.O.
Verneverdi: 2 Figur: 33

Myrtype: Variert myrområde med store sammenhengende areal med flatmyr og planmyr. Innen de store ombrotrofe partiene som dels dekket rygger i landskapet dominerer høljer. Små parti klassifiseres som terrengdekkende myr (markert haug med tuedominans). Bakkemyr er vanlig i kantene. Strengmyr og øyblandingsmyr fins.

Flora: Vestlig preg med mye *Racomitrium lanuginosum* i tuene, *Erica tetralix* og *Narthecium* er svært vanlige, også ombrotroft. *Carex pauciflora* fins ombrotroft.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, rikere partier er sjeldne. Egentlig rikmyr er ikke registrert. Ombrotrofe parti dekker store areal og det er ofte vanskelig å skille mellom ombrotrof og fattig vegetasjon. Totalt innen lokaliteten er fastmattesamfunn vanligst, men også tue, mykmatte og løsbunn dekker mye. Oksyderte/eroderte parti opptrer vanlig.

Inngrep: Gjerde krysser myra.

Diverse: I grenseområdene mellom Rindal og Meldal fins store, myrrike områder som ligger omkring 500 m o.h. (se lok. 101 i Møre og Romsdal). Lokalitet 114 ligger gunstig til for å vernes sammen med et verneområde i Trollheimen.

Lokalitet 115. Tydal. Bustvola

Kbl. M711: 1721 II UTM: UL 50-51,07 H o.h.: 820-860 m
Flybilde: 1405 C39-40 Areal: 600 daa Oppsøkt: 31.8.79 A.M
Verneverdi: 2-3 Figur: 21

Myrtype: Lågalpine myrer ved toppen av Bustvola. Bakkemyr dominerer hellingene både på nord- og sørsida av Bustvola. Tuevegetasjon dekker betydelige areal i helling opp til 4-5⁹, og disse partiene er splittet opp av kilder og sig. Flatmyr dominerer på vannskillet, og dels veksler det mellom løsbunn og tuevegetasjon. Strengmyrer i svak sørhelling med veksling mellom løsbunn og fastmatte. Ombrotrof myr mangler. Fukthei dekker store areal.

Flora: Rikmyrarter som tilhører fjellplantene er vanlig bl.a.: *Pedicularis oederi*, *Thalictrum alpinum*, *Carex capillaris*, *Lophozia borealis*.

Vegetasjon: Fattigmyr og rikmyr dekker omtrent like store areal. Fattigmyrene har mest tue og fastmatte, mens rikmyrer har mest mykmatte og løsbunn. Overgangstyper mellom fukthei og tuevegetasjon er vanlig. Tuevegetasjon har mye *Sphagnum fuscum*.

Inngrep: Høgspent kraftlinje i vestre del, og "beltebilveg" i tilknytning til kraftlinja. Ellers ingen inngrep.

Diverse: Fjellmyrer har blitt lite oppsøkt i forbindelse med myrreservat planen. Lokaliteten synes å representere vanlige typer for området, og det er bare aktuelt med fredning av området om det knyttes til et større verneområde (se beskrivelse av lok. 58, 116 og lok. 68 i rapport for Nord-Trøndelag, Moen og medarb. 1983).

Lokalitet 116. Tydal. Sankkjølen

Kbl. M711: 1721 II UTM: PR 47-49,03-08 H o.h.: 760-820 m
Flybilde: 1405 B37-38 Areal: 5 km² Oppsøkt: 31.8.79 A.M.
Verneverdi: 1b-2 Figur: 21

Myrtype: Flatmyr og bakkemyr i veksling innen et stort myrlandskap som splittes opp av bekker, tjern og fastmarksbjørkeskog. Partier med øyblandingsmyr og svake strengmyrer inngår. Tendens til svake palser fins. Små kantplanmyrer og kilder fins.

Flora: Låglandsarter og suboseaniske arter mangler. Rik fjellflora av myrplanter: *Crepis*, *Pedicularis oederi*, *P. sceptrum-carolinum*, *Saxifraga aizoides*, *Carex atrofusca*, *C. capillaris*, *C. livida*, *C. rotundata*, *C. saxatilis*, *Lophozia borealis*.

Vegetasjon: Rik/og ekstremrik vegetasjon dominerer på de sørvendte bakkemyrene i S. Lenger N er det mest fattig vegetasjon. Fastmatte dominerer, men mykmatte og løsbunn dekker store areal. Tuevegetasjon fins på små flekker og er delvis ombrotrof.

Inngrep: Høgspent kraftlinje med "beltebilveg" krysser området. Ellers ingen inngrep av betydning.

Diverse: Denne lokalitet må sees i sammenheng med de store myrområdene lenger ø (lok. 58, 115) og N (Nord-Trøndelag lok. 68). Lokaliteten i Rangledalen (NT lok. 68) ligger delvis i Sør-Trøndelag, men for beskrivelse henvises til Moen og medarb. (1983).

Lokalitet 117. Tydal. Stormyra vest for Hilmo

Kbl. M711: 1721 III UTM: PQ 20-21,97-98 H o.h.: 420-430 m
Flybilde: 1235 K24-25 Areal: 1,2 km² Oppsøkt: 30.8.79 A.M.
Verneverdi: 2(1b) Figur: 32

Myrtype: Flatmyr, planmyr (store areal med mye erosjon) dominerer, og i kantene fins bakkemyr. Lokaliteten deles i to myrkompleks av en smal fastmarksrygg. De sentrale myrdelene har mange tjern, og det fins også gjøler.

Flora: *Narthecium*, *Succisa*, *Carex flava*, *C. flava* x *C. tumidicarpa*, *C. livida*, *Lophozia borealis*.

Vegetasjon: Ofte vanskelig å sette grense mellom ombrotrof og minerotrof vegetasjon. Ombrotrof og fattig vegetasjon dominerer. Store areal har tuevegetasjon, og på de sentrale myrflatene er det veksling mellom tue og løsbunn. Tuene domineres av *Racomitrium lanuginosum* på disse partiene, og det er sjelden å se så mye av arten i innlandet. På jevnere tuenivå er *Sphagnum fuscum*, *S. nemoreum*/*S. rubellum* og *Cladonia* spp vanlige arter. *Narthecium* er vanlig på fattigmyrene, men er ikke registrert ombrotroft. *Carex pauciflora* fins ombrotroft. Høljene har mest *Scirpus caespitosus*-*Sphagnum compactum*-*S. tenellum*-samfunn, men ekspansive samfunn fins der *Sphagnum magellanicum* og *S. papillosum* er vanlige arter. Intermediær vegetasjon er vanlig i kantene, og rik vegetasjon fins også.

Inngrep: To kraftlinjer går over myra.

Diverse: Forekomsten av store ombrotrofe parti i denne del av fylket er sjelden. Den utstrakte erosjon- og dominansen av *Racomitrium lanuginosum* er også interessante trekk. Ellers er plantelivet trivielt. Mindre myrer av omtrent samme type er vanlig i dette høgdenivået, bl.a. i Rotladalen (lok. 95).

Lokalitet 118. Selbu. Elvådalen-Holmfjellet

Kbl. M711: 1721 IV UTM: PR 14-16,16-18 H o.h.: 500-700 m
Flybilde: 1235 J27-28 Areal: 3 km² Oppsøkt: 26.-27.6.77 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Bakkemyr dominerer med helling 3-15^g, sjelden brattere. Flatmyr og strengmyr (fastmattestrenger i veksling med løsbunn/mykmatte) er vanlige. Ombrotrof vegetasjon fins bare som små tueparti.

Flora: Suboseaniske arter: *Narthecium*, *Carex hostiana*, *Leucobryum glaucum* (fukthei). I tillegg til rikmyrarter nevnt under vegetasjonsbeskrivelsen nevnes: *Salix myrsinities*, *Dactylorhiza incarnata*, *Gymnadenia conopsea*, *Listera ovata*, *Pedicularis oederi*, *Juncus castaneus*, *Lophozia borealis*. Moen & Kjølvik (1981) har floraliste for området.

Vegetasjon: Fattigmyr fastmatte dekker størst areal, men også intermediær og rik fastmattevegetasjon er vanlig i liene mellom Elvådalen og Holmfjellet. Strengmyr like S for Holmfjellet har rik og intermediær mykmatte/løsbunn i forsenkningene og intermediære strenger. Dominerende arter i feltsjiktet: *Narthecium*, *Carex rostrata*, *Eriophorum vaginatum*, *E. angustifolium*, *Scirpus caespitosus*. I bunnen dekker torvmosene *Sphagnum compactum*, *S. papillosum* og *S. tenellum* mest på fattigmyr, mens brunmosene dekker rikmyrene. Ekstremrik vegetasjon inngår med *Pedicularis oederi*, *Saxifraga aizoides*, *Thalictrum alpinum*, *Carex capillaris*, *C. hostiana* og *C. microglochin*. På ombrotrofe tuer er *Racomitrium lanuginosum* vanlig sammen med torvmoser.

Inngrep: Ingen tekniske inngrep. Myrene har vært slått og sterkt utnyttet ved beiting i forbindelse med seterdrift.

Divers: Området er beskrevet av Moen & Kjølvik (1981) som også inkluderer vegetasjonskart.

Lokalitet 119. Holtålen. Slågårya - Slågåhøgda

Kbl. M711: 1620 I UTM: PQ 03-06,84-86 H o.h.: 550-700 m
Flybilde: 1235 G18-19 Areal: 5 km² Oppsøkt: 10.9.78 K.I.F.
Verneverdi: 2

Myrtype: Bakkemyr dominerer mens flatmyr fins ganske vanlig. Ved Breitjern er det partier av planmyr med markerte strukturer og noe erosjon. Ellers fins små planmyrparti spredt, og det fins tendenser til terrengdekkende myr. Strengmyr med svake strukturer er vanlig. Kilder fins.

Flora: *Myrica* (580 m o.h.), *Dactylorhiza pseudocordigera*, *Narthecium*, *Pinguicula villosa*, *Carex livida*, *Leucobryum glaucum* (heivegetasjon) *Sphagnum strictum*. *Erica tetralix* fins på en liten flekk ca 1 km lenger Ø (PQ 07,84).

Vegetasjon: I ombrotrof tuevegetasjon dominerer *Sphagnum fuscum*, mens *Racomitrium lanuginosum* fins. Intermediær og fattig fastmattevegetasjon dominerer, men rik og ekstremrik vegetasjon inngår ganske vanlig. Intermediær mykmattevegetasjon er vanlig. Løsbunnsamfunn fins også spredt.

Inngrep: Tidligere slåttemyrer med rester av høyløer, stakkstenger ol., men uten tekniske inngrep.

Diverse: Flatberg (1979) beskriver lokaliteten.

Lokalitet 120. Holtålen. Breimyra

Kbl. M711: 1620 I UTM: PQ 05,82 H o.h.: 535-540 m
Flybilde: 1235 G18-19 Areal: 700 daa Oppsøkt: 1969 K.I.F.
Verneverdi: 2 Figur: 120

Myrtype: De sentrale delene er dominert av planmyr som har markerte strukturer og erosjon. Planmyra går diffust over i bakkemyr med økende helling, og utformingen har likhetstrekk med terrengdekkende myr. Flatmyr inngår.

Flora: *Dactylorhiza incarnata*, *Narthecium*, *Carex livida*.

Vegetasjon: De ombrotrofe partiene har omtrent lik fordeling mellom tue og høljær. Høljærene har mest fastmattevegetasjon med *Scirpus caespitosus-Sphagnum compactum-S. tenellum*-samfunn. Løsbunn er også vanlig. Tuevegetasjonen domineres av *Sphagnum fuscum*, *Cladonia* spp. og *Pleurozium schreberii*, mens *Racomitrium lanuginosum* er svært vanlig på høge tuer. Ombrotrof vegetasjon dominerer, men også intermediær myr er vanlig. De øvrige rikhetstyper dekker lite.

Inngrep: Bakkemyrene har rester av stakkstenger.

Diverse: Dette synes å være den største av de gjenværende, mer typiske ombrotrofe myrkompleksene i Holtålen (jfr. Flatberg 1979).

Lokalitet 121. Holtålen. Myra nord for Grytbakk

Kbl. M711: 1720 IV UTM: PQ 15,71-72 H o.h.: 550-650 m
Flybilde: 1235 J13-14 Areal: 200 daa Oppsøkt: 9.9.78 K.I.F.
Verneverdi: 2

Myrtype: Bakkemyr i øvre del av skogbandet.

Flora: *Myrica* (på tre bestand, opp til 600 m o.h.) og *Sphagnum strictum* er subøseaniske arter med innergrense for denne del av landet. *Myrica* har også her sin høgdegrense i landet. *Narthecium* er dels dominerende art, *Carex tumidicarpa* fins.

Vegetasjon: Fattig og intermediær fastmattevegetasjon dominerer.

Diverse: Lokaliteten inneholder flere arter med innergrense for denne del av landet, og dessuten er det høgdegrense for *Myrica* på de sørvendte bakkemyrene øverst i skogbandet. Floristisk interessant lokalitet som er mangelfult undersøkt. Se ellers Flatberg (1979).

Lokalitet 122. Holtålen. Sjursfloan

Kbl. M711: 1720 IV

UTM: PQ 29-30,68-69

H o.h.: 770-850 m

Flybilde: 1235 L12-13

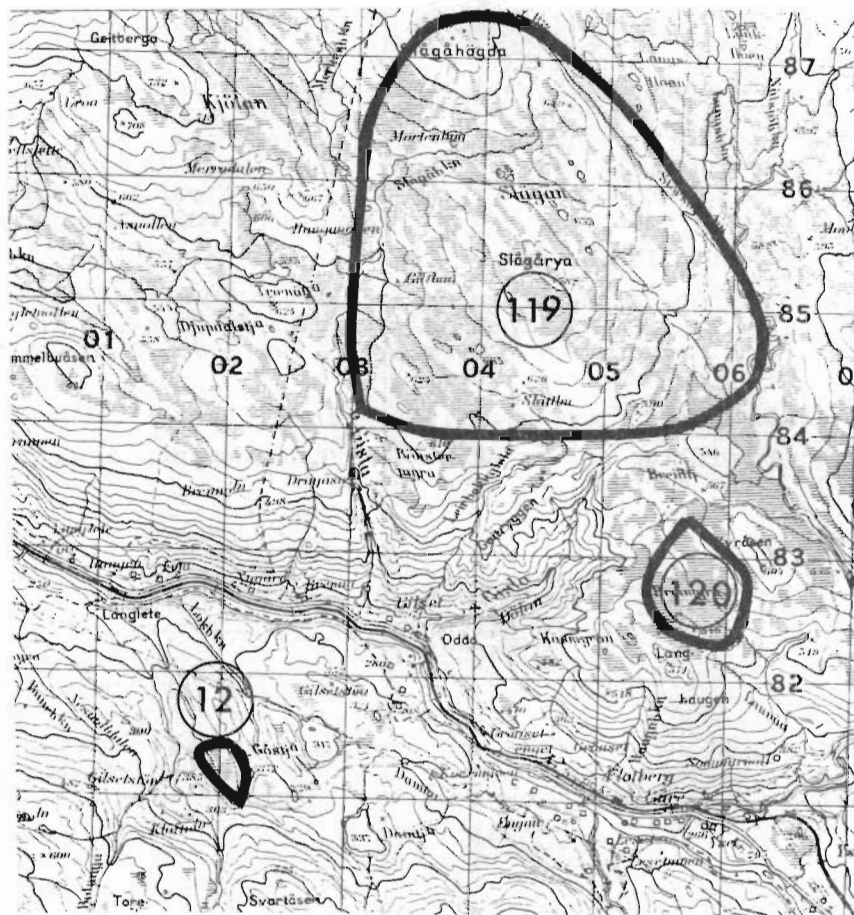
Areal: 1 km²

Oppsøkt: 9.9.78 K.I.F.

Verneverdi: 2

Figur:

Bakkemyr, flatmyr og strengmyr i veksling innen et stort myrlandskap i skogrenseområdet. Myrene ligger i en vid, myrrik dal, og Sjursfloan synes å representere det mest aktuelle verneobjektet for myr. Noen myrer i dalen er mangelfullt undersøkt. Rik vegetasjon er vanlig med arter som *Pedicularis oederi*, *Carex saxatilis*, *C. stenolepis*, *Lophozia borealis*. Flatberg (1979) omtaler lokaliteten.

Figur 34. Lokalitetene 12, myr vest for Gæstjern, 119, Slaggåmyra, 120, Breimyra, Holtålen. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1620 I. Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

V. BESKRIVELSE AV LOKALITETENE I HEDMARK

Lokalitet 1. Eidskog. Lindåsmyra

Kbl. M711: 2114 IV UTM: UG 46,47-48 H o.h.: 125-130 m
Flybilde: 1850 C12 Areal: 400 daa Oppsøkt: 12.9.70 A.M.
Verneverdi: 1b

Eksentrisk høgmyr delt i tre deler av dråg. Fin utforming med fin lagg, og kantskog. Regelmessige, høge tuestrenger i veksling med breie høljer. Dets fins gjøler, men vanligst er det at mykmatte dominerer. Beskrevet av Moen (1970) som og viser flybilde av lokaliteten.

Lokalitet 2. Sør-Odal. Endelausmyra

Kbl. M711: 2015 IV UTM: PM 55-56,91-92 H o.h.: 500 m
Flybilde: LSV 6379,79A Areal: 150 daa Oppsøkt: 12.9.70 A.M.
Verneverdi: 2-3

Flatmyr, bakkemyr, strengblandingsmyr og planmyr (dels eksentrisk) i veksling. Triviell flora med *Carex globularis*. Fattigmyr dominerer, og rikere vegetasjon mangler. Lokaliteten er beskrevet hos Moen (1970).

Lokalitet 3. Kongsvinger. Dalermyra

Kbl. M711: 2015 I UTM: UG 35,87-89 H o.h.: 150 m
Flybilde: 976 J6 Areal: 2 km² Oppsøkt: 13.9.70 A.M.
Verneverdi: 2 Figur: 35

Myrtype: Stort sammenhengende myrkompleks med mange elementsamlinger. Eksentrisk høgmyr dominerer og det fins flere elementsamlinger som klassifiseres til denne type (noen er svært svakt hvelvet). Ei elementsamling i NV er konsentrisk høgmyr (dekker 200 daa) med fin oppbygging. Dråg deler noen av elementsamlingene, og sentralt er det et større minerotroft parti (flatmyr). Gjøler er vanlige på høgmyrene, men ofte er det mineralvannindikatorer i gjølene.

Flora: Triviell, fattig flora. *Carex globularis* fins i kanten.

Vegetasjon: *Rhynchospora alba*, *Scheuchzeria* er vanlig i høljer. *Sphagnum cuspidatum*, *S. balticum*, *S. rubellum*, *S. tenellum* dominerer nederst. Høgere opp er *S. magellanicum* vanligst sammen med *S. rubellum*. Tuene domineres av *Sphagnum fuscum* og *Cladonia stellaris*.

Inngrep: Omfattende inngrep ved grøfting, veg, jernbane, torvstikking.

Diverse: Bare den nordlige del er aktuell i vernesammenheng, men den er prioritert langt etter Rønnåsmyra (Moen 1973a).

Lokalitet 4. Grue. Rønnåsmyra

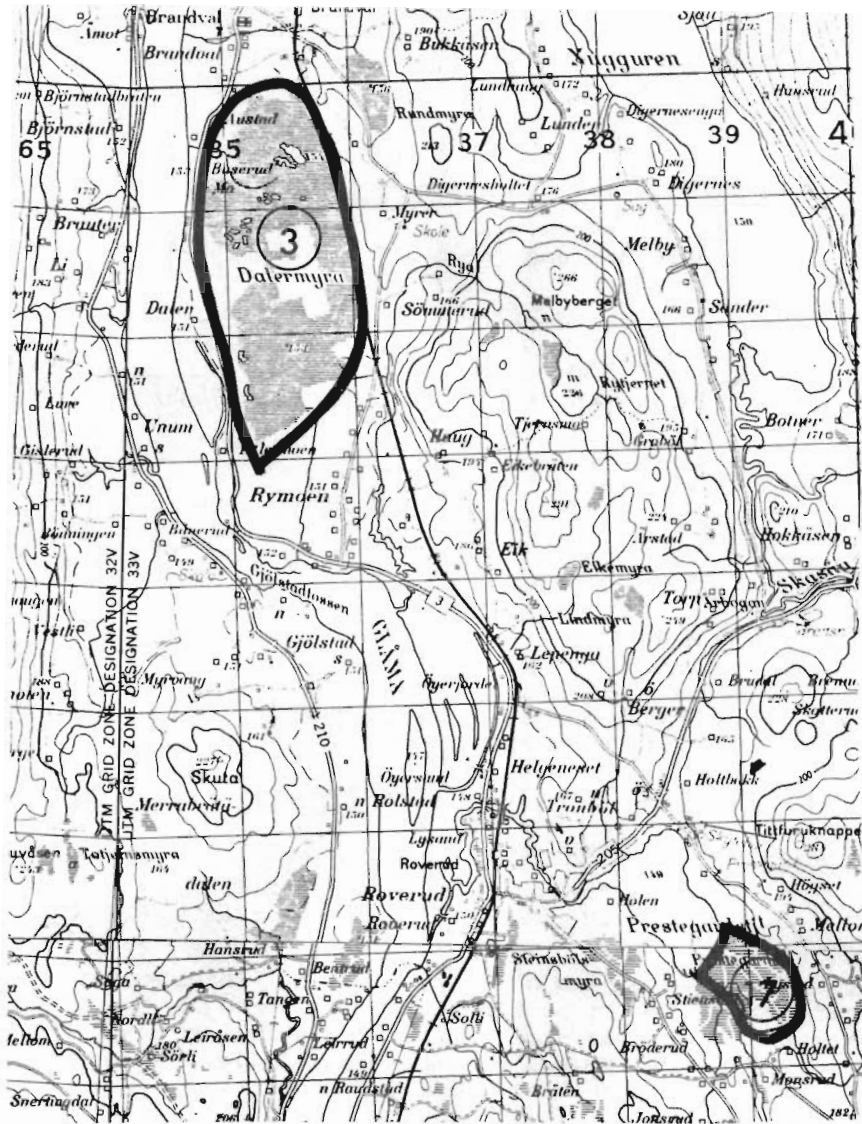
Kbl. M711: 2016 II UTM: PN 64-65,09-11, H o.h.: 160-170 m
 2015 I UH 35,09²11
Flybilde: 2385 D13 Areal: 1,5 km² Oppsøkt: 11.9.70 A.M.
Verneverdi: 1a F

Eksentrisk høgmyr der så godt som hele myrkomplekset består av en elementsamling. Fint utvikla lagg, kantskog, tuestrenger og høljer (dels gjøl og løsbunn langt nede, mye mykmatte og fastmatte dominerer øverst). Beskrevet av Moen (1970), Korsmo (1980). Myra er fredet, jfr. flybilde (fig. 2).

Lokalitet 5. Åsnes. Myrene ved Rogbergstjerna, Kynna

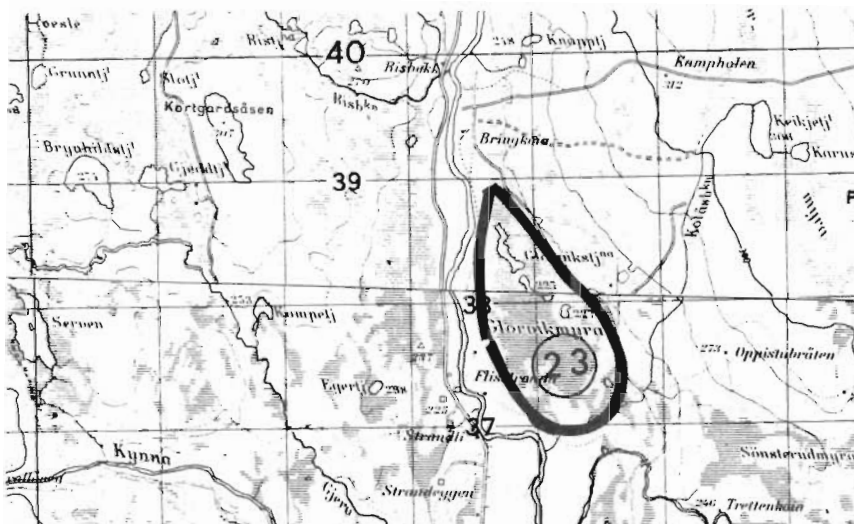
Kbl. M711: 2016 I UTM: UH 45-47,38-40 H o.h.: 280 m
Flybilde: RSV 12285, Areal: 1,5 km² Oppsøkt: 14.9.70 A.M.
 85A,86
Verneverdi: 1b

Stort myrkompleks med 6 tjern liggende på rekke og rad sentralt i komplekset. Mange elementsamlinger, og størst areal dekker eksentrisk høgmyr. Hvelvingen er dels svak, og det fins også elementsamlinger som klassifiseres til eksentrisk planmyr. En elementsamling er konsentrisk høgmyr (svak hvelving,

Figur 35. Lokaltetene 3, Dalermyra, 17, Prestgardstjern, Kongsvinger. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 2015 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 36. Lokalitet 23, Glovikmyra, Åsnes. Aktuelt verneområde er inntegnet. Utsnitt av kbl. 2116 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Myrtype: Flatmyr, strengmyr, strengblandingsmyr og partier av ombrotrof myr. Lokaliteten ligger i utkanten av området for dannelse av ombrotrofe myrkompleks, og det er ofte overgangstyper mellom strengblandingsmyr og eksentrisk planmyr. Flarkene har dels løsbunn, dels mykmatte/fastmatte.

Flora: *Carex flava*, *Parnassia*, *Saussurea alpina*, *Juncus stygius*, *Salix pentandra* er arter som krever noe kalktilførsel. *Carex globularis*, *Splachnum luteum* og *Sphagnum aongstroemii* er østlige arter. *Sphagnum cuspidatum* er låglandsart.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer. Fastmatte og mykmatte med *Carex rostrata*, *C. lasiocarpa*, *Eriophorum angustifolium*. Vanligst er tuevegetasjon av fattigmyr eller overgang fattig/ombrotrof (dekker store areal).

Inngrep: Store urørte myrer.

Diverse: Lokalt 11, 30, 31 og 33 ligger inntil hverandre. Sammen utgjør disse fire lokalitetene et stort og variert myrlandskap. Men typene er trivielle, og det fins store myrområder i høgdenivået 500-600 m o.h. i dette distriktet. Lokaliteten er med i våtmarksplanen (Fylkesmannen i Hedmark 1978).

Lokalitet 12. Trysil. Stenmyra

Kbl. M711: 2017 II UTM: UH 47-49,83-85 H o.h.: 450 m
Flybilde: 2473 N20 Areal: 1 km² Oppsøkt: 21.9.70 A.M.
Verneverdi: 1b F

Stort og velavgrenset myrkompleks med velutviklet strengblandingsmyr og strengmyr på de sentrale deler. Gjølør og løsbunn dekker store areal og strenger er opp til 1 km lange. Strengene har vekslende tue og fastmatte. I kanten fins eksentrisk planmyr med regelmessige strukturer, med veksling mellom tuestrenger og fastmattehøljør. Flatmyr med svak helling dekker også en god del øverst på myra. Vegetasjonen veksler mellom fattig, ombrotrof og intermediær, men små areal har rikmyr. Moen (1970) beskriver lokaliteten, jfr. flybilde (fig. 3).

Lokalitet 13. Engerdal. Hjellkåsmyra

Kbl. M711: 2018 IV UTM: PP 44,71-72 H o.h.: 660-680 m
Flybilde: 1405 A1 Areal: 700 daa Oppsøkt: 8.7.70 A.M.
Verneverdi: 2

Ett sammenhengende myrkompleks der strengmyr dominerer nederst og strengblandingsmyr øverst. I kantene fins flatmyr og bakkemyr. Strengblandingsmyra har tuestrenger i veksling med mykmatteflarker. Strengmyra har mest løsbunn flarker i veksling med fastmattestrenger. Fattig vegetasjon dekker det aller meste, i tillegg fins ombrotrof tuevegetasjon og noen intermediære parti. Beskrevet av Moen (1970).

Lokalitet 14. Engerdal. Ved Vurrusjøen, Veslbu

Kbl. M711: 2018 I UTM: UJ 49-50,63 H o.h.: 665 m
Flybilde: RSV 12315,15A Areal: 100 daa Oppsøkt: 8.7.70 A.M.
Verneverdi: 3

Eksentrisk planmyr og flatmyr ved Vurrusjøen. Regelmessige tuestrenger og dominerende hølje. De minerotrofe partiene har rik og intermediær vegetasjon med *Thalictrum alpinum*, *Carex buxbaumii*, *C. livida*, *Eriophorum latifolium*. Det fins langt bedre verneobjekter i området.

Lokalitet 15. Rendalen. Østamyra

Kbl. M711: 1918 I UTM: PP 11-12,54-59 H o.h.: 250-260 m
Flybilde: 1782 F7 og F9 Areal: 4,5 km² Oppsøkt: 22.9.70 A.M.
Verneverdi: 1a ?

Stort minerotroft kompleks som fyller dalbunnen i ca. 5 km. Flatmyr utgjør det aller meste, men svakt utforma strengmyr (vanligvis med løsbunn i flarker) fins. Små parti er ombrotrofe. Østamyra er dominert av fattigmyrvegetasjon, men også rikere samfunn er vanlig. Store deler av myra er skogbevokst. En rekke sjeldne og interessante arter opptrer på myra, og den er

gitt høyeste verneverdi. Imidlertid er det vedtatt oppdyrking av deler. Lokalteten er beskrevet av Moen (1970).

Lokalitet 16. Folldal/Storelvdal. Atnasjømyrene

Kbl. M711: 1818 IV UTM: NP 55-58,62-65 H o.h.: 700-720 m
Flybilde: 3050 C9 Areal: 2 km² Oppsøkt: 23.9.70 A.M.
Verneverdi: 1b-2

Flatmyr dominerer den breie dalbunnen omkring den meanderende elva Atna. En rekke tjern er under gjengroing. Kantsoner med vier og på tørrere mark bjørkeskog. Bare deler av området er undersøkt, og innen disse deler er bare fattig vegetasjon registrert. Høgstarrsump er vanlig. Lokalteten er beskrevet av Moen (1970).

Lokalitet 17. Kongsvinger. Myr sør for Prestegardstjern

Kbl. M711: 2015 I-II UTM: UG 38-39,82 H o.h.: 150 m
Flybilde: AMS 11964 Areal: 350 daa Oppsøkt: 4.9.77 A.M.
Verneverdi: 2(-3) Figur: 35

Myrtype: Flatmyr.

Flora: K. Humble oppgir at følgende arter opptrer: *Caltha palustris*, *Carex elongata*, *Eriophorum gracile*, *Hammarbya paludosa*. *Sphagnum obtusum* er ganske vanlig.

Vegetasjon: kratt/trebevokst myr der bjørk er vanligst, men også gran, furu og istervier inngår. Intermediær myr med fastmatte dominerer. Feltsjiktet er frodig og vanlige arter er: *Myrica*, *Carex lasiocarpa*, *C. rostrata*, *Molinia*, *Scirpus hudsonianus*. I bunnen *Sphagnum*-arter, der *S. teres* og *S. flexuosum* s.lat. er vanligst.

Inngrep: Myra synes å være under gjengroing. I N ligger nydyrka område ned til myra. Bekkene synes påvirka.

Diverse: Bare oppsøkt SØ-del av myra. Intermediær flatmyr fra låglandet i denne del av landet synes ikke å være vanlig lenger, og den typen som lokaliteten representerer synes ikke å være dekket av andre lokaliteter i fylket. Men myra er lita og synes å ha blitt en god del påvirket.

Lokalitet 18. Kongsvinger og Grue. Nesmyra

Kbl. M711: 2015 I UTM: UG 35,95-97 H o.h.: 160 m
Flybilde: 4014 L29-30 Areal: 1 km² Oppsøkt: 25.10.73 A.M.
Verneverdi: 1b-2

Eksentrisk høgmyr med flere elementsamlinger som det er vanskelig å sette grense mellom. En kan også tolke utformingen til å utgjøre en elementsamling av høgmyr. Ca. 30 gjøler (eventuelt noen tjern). Fine tuestrenger i veksling med høljer. *Nuphar luteum* i gjøl/tjern. *Carex pauciflora* vokser ombrotroft. Tuestrengene har mye furu og ofte tett feltsjikt. I bunnen er *Sphagnum fuscum* og lav vanligst. Mange grøfter i kantene langs hele myra, dels også tatt torv. Moen (1973a) omtaler myra.

Lokalitet 19. Grue. Stormyra

Kbl. M711: 2016 II UTM: UH 41-42,11 H o.h.: 200 m
Flybilde: AMS 12279-80 Areal: 800 daa Oppsøkt: 11.4.73 K.I.F.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Ombrominerotroft kompleks dominert av eksentrisk høgmyr som er delt flere elementsamlinger av dråg. Det fins også små ombrotrofe parti uten regelmessige strukturer (platåhøgmyr). Flatmyr dekker ca. 30% (inkludert drågene). Kantskog er fint utvikla på høgmyrene. Gjøler mangler.

Flora: *Carex livida*, *Juncus stygius*.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon dekker ca. 2/3 - samme type som Rønnåsmyra. Fattigmyr og intermediærmyr i drågene og de øvrige minerotrofe partiene.

Inngrep: Flere grøfter påvirker myra.

Diverse: Deler av myra oppsøkt 5.7.78. Verneverdien er vurdert hos Moen (1973a) og selv om de intermediære samfunnene er interessante, står tidligere verneverdier ved lag.

Lokalitet 20. Åsnes. Losmyra

Kbl. M711: 2016 II UTM: UH 38-41,23-26 H o.h.: 195 m
Flybilde: AMS 12282-83 Areal: 2 km² Oppsøkt: 25.10.73 A.M.
Verneverdi: 1b

Myrtype: Ombrotroft myrkompleks som utgjør en enhet, men som består av mange elementsamlinger av eksentrisk høgmyr, dels adskilt av dråg. De topografiske forhold gjør at hellingsretningen varierer. Den nordøstlige halvdel heller mot SØ og strukturene er regelmessige, med tuestrenger og breie mykmatte-dominerte høljer. De sørligste delene med helling sørover har enda mer markerte, og regelmessige strukturer. Sentralt er myra omtrent flat og har mange gjøler/tjern (ca. 20). Flatmyrparti fins men dekker lite.

Flora: Triviell flora.

Vegetasjon: Mykmattehøljer dominerer, og der inngår *Scheuchzeria*, *Carex livida* og *Rhynchospora alba*. I bunnen dominerer *Sphagnum cuspidatum* (nederst), *S. balticum*, *S. magellanicum*, *S. papillosum*, *S. rubellum*, *S. tenellum*. Tuene har mye furu. Fastmatter og løsbunn dekker ca. 10% hver av de åpne myrpartiene.

Inngrep: En god del grøftet både i NØ og S. Se ellers Moen (1973a).

Lokalitet 21. Åsnes. Gjesmyra

Kbl. M711: 2016 II UTM: UH 40-41,30-32 H o.h.: 200 m
Flybilde: 3780 F32-33 Areal: 1 km² Oppsøkt: 26.10.73 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Ombrominerotroft myrkompleks som består av ca. 10 elementsamlinger. Eksentrisk høgmyr dominerer, men også betydelige areal klassifiseres som eksentrisk planmyr. De sistnevnte står på overgangen mot strengblandingsmyr, i det høljerne (særlig høljegjøler) har innslag av minerotrofe arter. Fint utvikla lag, flere fine dråg, fine kantskoger. Flatmyr i S.

Flora: *Carex livida*, *Scirpus hudsonianus* og arter tilhørende *Sphagnum subsecunda*-gruppen viser noe rikere vegetasjon. *Sphagnum lindbergii* fins i høljer.

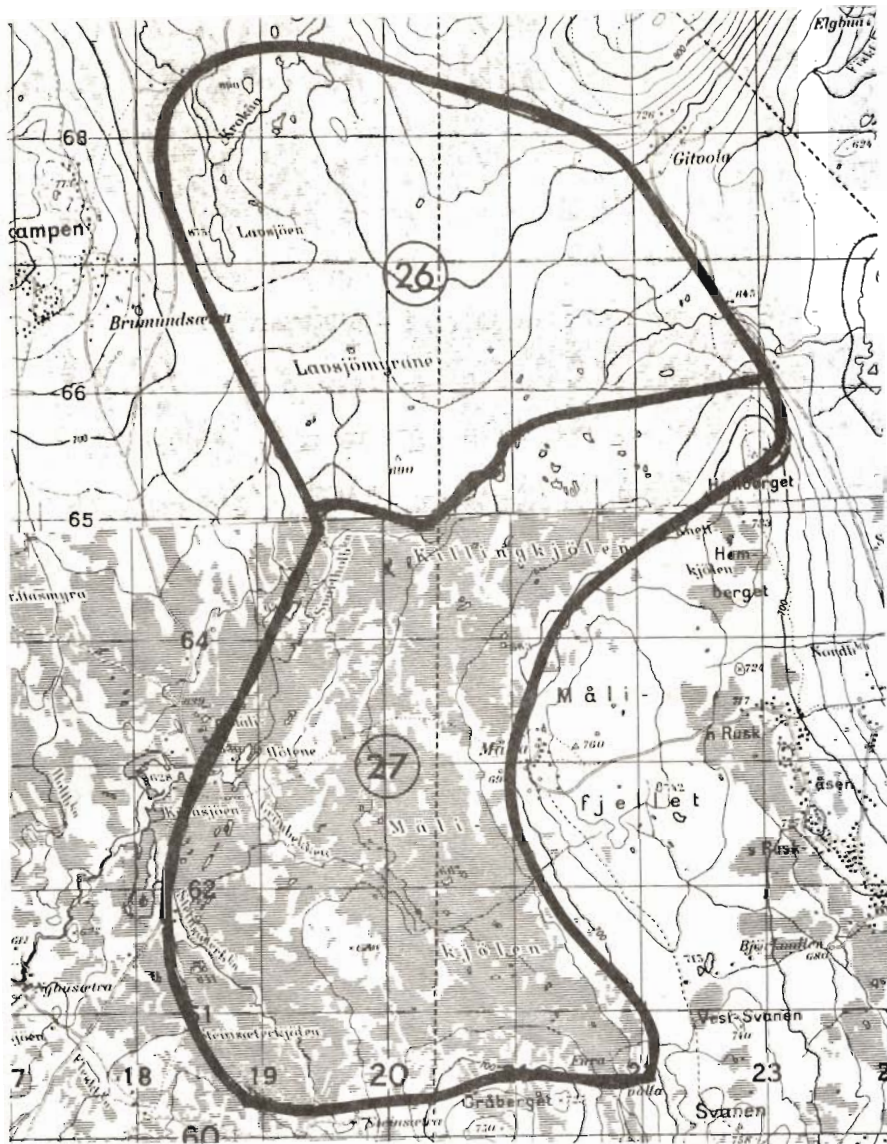
Vegetasjon: Rikere vegetasjon (intermediær) fins i lag og dråg nært fastmarkskanten. Ellers dominerer ombrotrof mykmatte.

Inngrep: Grøfter, veger o.l. påvirker myra i høg grad, og reduserer verneverdien. Floraen er dårlig undersøkt, jfr. Moen (1973a).

Lokalitet 22. Våler. Lauvmyra

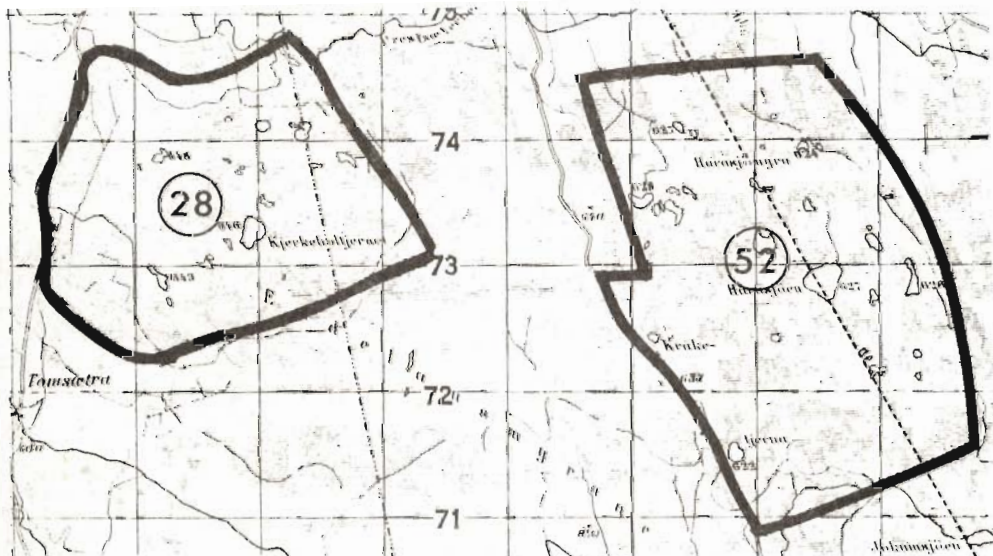
Kbl. M711: 2016 II UTM: PN 57-58,29-30 H o.h.: 190 m
Flybilde: 3780 F24-25 Areal: 600 daa Oppsøkt:
Verneverdi: 2

Eksentrisk høgmyr som består av en elementsamling. Helling mot Ø og regelmessige strukturer med veksling mellom tuestrenger og høljer (mykmatte-dominert). Gjøler mangler, men fine kantskoger. Lokaliteten er ikke oppsøkt, og lokaliteten har vært avstengt som militært område (blindgjengefare). Lauvmyra representerer ei typisk eksentrisk høgmyr fra Solør, og den kan ha verneverdi. Imidlertid har andre lokaliteter høgere verneprioritet (se Moen 1973a).

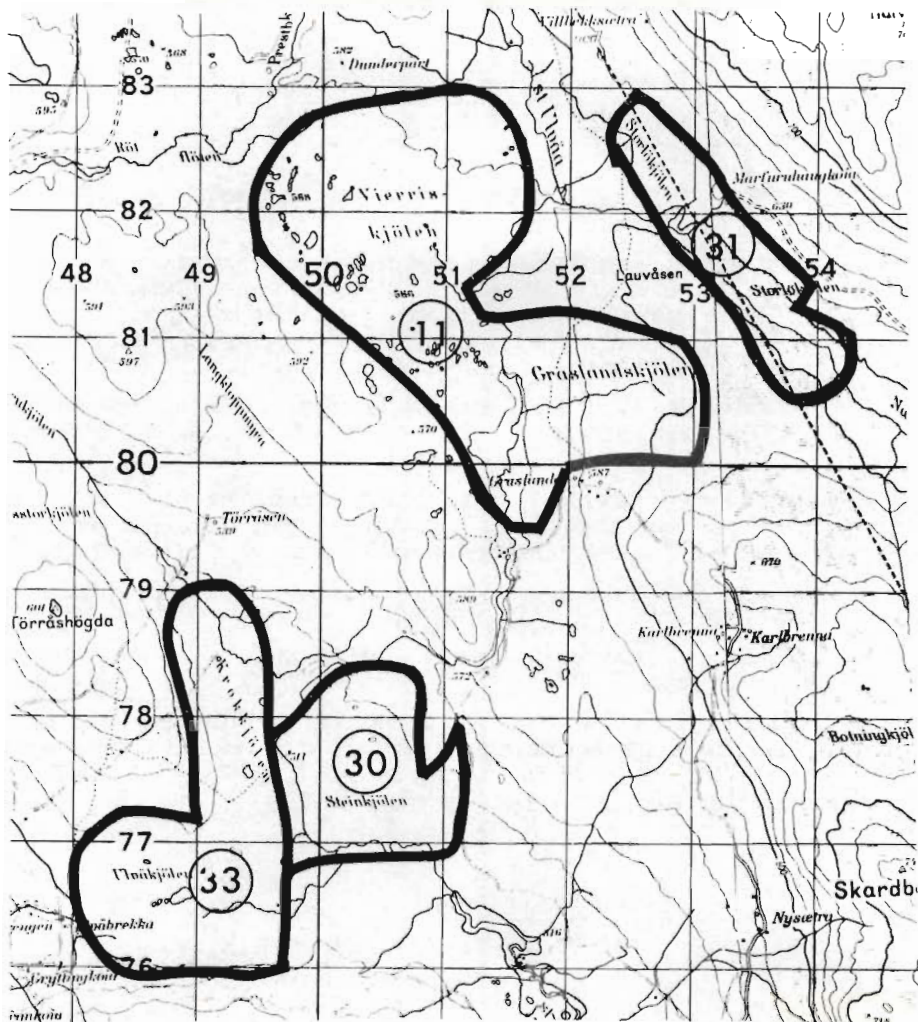
Figur. 37. Lokaltetene 26, Målikjølen, 27, Lavkjølen, Løten/Vang. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1917 II og III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

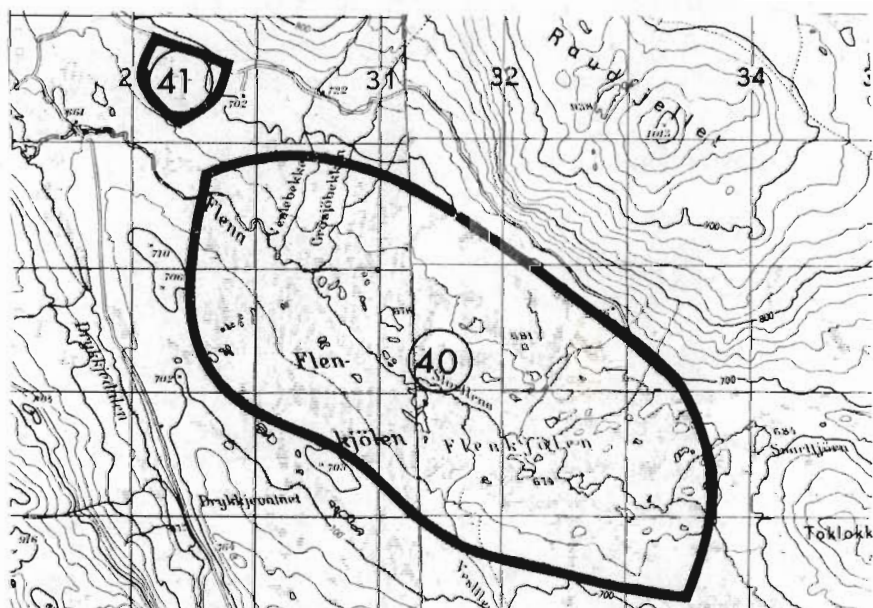

Figur 38. Lokaltetene 28, Endelausmyrane, Ringsaker. 52, Harsjømyra, Ringsaker/Vang. Aktuelle verneområder er tegnet inn. Utsnitt av kbl. 1917 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 39. Lokalitetene 11, Graslandskjølen, 30, Steinkjølen, 31, Storløkjølen, 33, Ulvåkjølen, Elerum. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 2017 II og III. Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 40. Lokalitetene 40, Flenkjølen, 41, myr sørvest for Kletten, Rendalen. Oppsøkte områder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1918 II og 2018 III. Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 23. Åsnes. Glorvikmyra

Kbl. M711: 2116 III-IV UTM: UH 53-54,37-38 H o.h.: 230 m
Flybilde: 838 J37-38 Areal: 1 km² Oppsøkt: 4.9.77 A.M
Verneverdi: 1b(-2) Figur: 36

Myrtype: Ombrominerotroft kompleks av eksentrisk planmyr. Det inngår flere elementsamlinger som er adskilt av dråg. Den største elementsamlingen dekker halve myra og har fine vekslinger mellom tuestrenger og mykmatte/fastmatte høljer. Flere av elementsamlingene har svak hvelving og danner overgangstyper mot eksentrisk høgmyr. I drågene fins strengmyrparti. Flatmyrparti fins.

Flora: *Eriophorum gracile* (2 lok.), *Carex livida*, *Scirpus quinqueflorus*, *Myrica gale*, *Salix repens*, *Drosera intermedia*, *Succisa pratensis*, *Peucedanum palustre*.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon. Tuene har spredt *Pinus*. *Betula nana* og *Calluna* dominerer, mye *Vaccinium uliginosum* og *Empetrum nigrum*. *Sphagnum fuscum*. Høljene domineres av *Sphagnum cuspidatum*, *S. balticum*, *S. tenellum*.

Fattig og intermediær vegetasjon er vanlig, rikmyr sjelden. Fine fuktskoger med mye *Carex globularis*.

Inngrep: En del gamle grøfter fins, mest i vestkant, men disse spiller ikke stor rolle for verneverdien.

Diverse: Myra ligger i myrrikt distrikt. Men flybildegjennomgang viser at mange områder er påvirket av grøfting og at av upåvirkede myrer er Glorvikmyra særlig fin. Stormyra (2 km ØNØ for Glorvikmyra) har fine partier med strengblandingmyr, men området er påvirket av grøfting.

Lokalitet 24. Stange. Myr ved Våletjern

Kbl. M711: 1916 II UTM: PN 20-21,32 H o.h.: 220 m
Flybilde: AMS 1438-39 Areal: 30 daa Oppsøkt: 21.7.74 A.M
Verneverdi: 1c

Myrtype: Gjenvoksningsmyr av tjern. Flatmyr.

Flora: *Typha*, *Carex elongata*, *Dryopteris thelypteris*.

Vegetasjon: Rik vegetasjon

Inngrep: I N er myra grøfta - skogbevakst, og rotet inntrykk.

Diverse: Myra har liten verneverdi på grunn av inngrep, men tjernet med tilstøtende myrer og høgstarrsummer har klar verneverdi på grunn av rik og serpreget vegetasjon med innslag av sjeldne arter. Lokaliteten er foreslått vernet i våtmarksplanen (Fylkesmannen i Hedmark 1978). Lokaliteten er omtalt hos Holmboe (1903), Hafsten (1974).

Lokalitet 25. Løten. Stormyra, Smalmyra og andre myrer sør for Ebru

Kbl. M711: 1916 I UTM: PN 31-33,48-49 H o.h.: 260-270 m
Flybilde: AMS 1377-79 Areal: 1 km² Oppsøkt: 21.7.74. A.M
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Flatmyr i veksling med planmyr. Sistnevnte type er ofte trebevakst.

Flora: *Carex globularis* er svært vanlig i myrkantvegetasjonen. *Rhynchospora alba* er vanlig. *R. fusca* og *Carex livida* inngår. *Sphagnum riparium*, *Peucedanum palustre*.

Vegetasjon: Mest fattigmyr og ombrotrof vegetasjon. Partier med intermediær vegetasjon. De ombrotrofe partiene er oftest trebevakste, men små åpne parti inngår. Fattigmyra er dels åpen med mye mykmattevegetasjon, dels trebevakst med *Carex globularis*. Overganger mellom skogbevakst myr og fuktskog. *Sphagnum fuscum* dominerer tuevegetasjonen.

Inngrep: Korsmyra er grøfta. Myra S for Korsmyra har grøfter mot tjernet i SØ. På Stormyra er det tatt torv i N.

Lokalitet 26. Løten/Vang. Molikjølen og Killingkjølen

Kbl. M711: 1916 I & UTM: PV 18-22,60-66 H o.h.: 650-700 m
1917 II
Flybilde: AMS 6330-31 Areal: 8 km² Oppsøkt: 24.7.74 A.M.
Verneverdi: 1a-1b Figur: 37

Myrtype: Strengmyr, strengblandingsmyr, bakkemyr (opp til 8^g helling) og flatmyr i veksling innen store myrlandskap som er splittet opp av fastmarkskoller. Flarkene fins både som gjøler (i hundretall), løsbunn og mykmatte. Strengene har oftest tuevegetasjon, dels fastmatter.

Flora: *Carex globularis*, *Hammarbya paludosa*, *Sphagnum aongstroemii*, *Splachnum luteum*.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, og vanligst er fastmattesamfunn der *Scirpus caespitosus* ofte dominerer. Intermediære samfunn fins nedenfor Målia. Ombrotrof tuevegetasjon fins på de mest markerte strengene.

Inngrep: Mange hytter i kanten av området, ellers ingen inngrep av betydning.

Diverse: Bare små områder er oppsøkt. Næss (1970) beskriver området. Lokalitetene 26, 27, 28, 52 må sees i sammenheng. Dessuten kommer store myrområder i nærheten av disse, bl.a. omkring Brummundsjøen. Fine strengblandingsmyrer og minerotrofe strengmyrer en rekke steder, men særlig fint utviklet innen lokalitet 26 og 52. Lokalitet 26 sammen med lokalitet 27 gis under tvil høyeste verneverdi (samlet vernegruppe 1a) og her foreslås opprettet er reservat på 25-30 km² som avgrenses av bilveger (I S til Steinsetra). Se videre omtale under lokalitet 52.

Lokalitet 27. Løten/Vang. Lavsjømyrene

Kbl. M711: 1917 II UTM: PN 18-22,65-68 H o.h.: 650-700 m
Flybilde: AMS 6330-31 Areal: 6 km² Oppsøkt: 24.7.74 A.M.
Verneverdi: (1a)-1b Figur: 37

Myrtype: Flatmyr, bakkemyr, minerotrof strengmyr og strengblandingsmyr i veksling innen store myrlandskap. Omtrent samme type som for lokalitet 26.

Flora: Floraen er ikke undersøkt.

Vegetasjon: Ikke spesielt undersøkt, hovedtrekkene synes å likne lokalitet 26.

Inngrep: Hytter i kantene av myrområdet.

Diverse: Se videre omtale med samlet vurdering av store myrområder under lokalitet 26 og 52. Lavsjømyrene henger sammen med myrene på Killingkjølen, og lokalitet 26 og 27 må sees i sammenheng.

Lokalitet 28. Ringsaker. Endelausmyrane

Kbl. M711: 1917 III UTM: PN 05-07,74-75 H o.h.: 650 m
Flybilde: AMS 4477-78 Areal: 3 km² Oppsøkt: 25.7.74 A.M.
Verneverdi: 1b-2 Figur: 38

Myrtype: Flatmyr med innslag av minerotrof strengmyr og strengblandingsmyr.

Flora: Triviell flora. *Carex globularis*, *Sphagnum aongstroemii*, *Splachnum luteum*.

Vegetasjon: Fattigmyrvegetasjon med fastmatte (dels overgangstyper mot mykmatte) dominerer. En vanlig type har lågvokst feltsjikt dominert av *Scirpus caespitosus* med *Sphagnum compactum*, *S. tenellum* i bunnen. Minst like vanlig er mer produktive samfunn med høgvokste grasvekster (*Carex rostrata*) og *Betula nana* i feltsjiktet og med *Sphagnum*-matte av flere arter i bunnen. I V intermediære samfunn.

Inngrep: I V er det foreslått ganske omfattende grøfting fra bilvegen og ca. 300 m østover. Også ellers er området for en stor del omkranset av grøfta myr.

Diverse: En stor del av Endelausmyrane er administrativt fredet av Pihlske Sameie, og lokaliteten er med i våtmarksplanen (Fylkesmannen i Hedmark 1978). Se videre omtale med samlet vurdering av større myrområder under lokalitet 26 og 52.

Lokalitet 29. Ringsaker. Åstadalen øst for Akssjøen

Kbl. M711: 1917 III UTM: NN 95-96,86-88 H o.h.: 780-850 m
Flybilde: AMS 4573-74 Areal: 1 km² Oppsøkt: 25.7.74 A.M.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Flatmyr og svakt hellende bakkemyr dominerer. Små ombrotrofe parti som tuer på erodert myr. Små strengmyrpartier. Kilder fins.

Flora: I kilde (pH 5,6): *Epilobium alsinifolium*, *Cerastium cerastioides*, *Pohlia albican*, *Philonotis seriata*.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, vekslende mykmatte og fastmatte. Noe erodert med løsbunn. Fine kilder i kildedominant Ø for vatnet. Nedenfor kildene er det intermediær myr langs sigene.

Inngrep: Vatnet er oppdemt.

Diverse: Pihlske Sameie har fredet et område administrativt. Det kan være aktuelt å utvide dette både i S og N.

Myrene har mer alpine trekk enn myrene i lokalitet 26 -28. Også forekomst av store kilder skiller mot de nevnte lokaliteter. Det kan være aktuelt med reservatstatus for området, men vernealternativer finnes nok i dette myrrike området.

Lokalitet 30. Elverum. Steinkjølen, nord og øst for St. Ulvåa

Kbl. M711: 2017 III UTM: PN 50,77 H o.h.: 510-520 m
Flybilde: 4812 B20-22 Areal: 1 km² Oppsøkt: 23.7.74 A.M.
Verneverdi: (1b)-2 Figur: 39

Myrtype: Flatmyr, strengmyr, strengblandingsmyr og svakt hellende bakkemyr. Dels meget våte myrparti. Løsbunnvegetasjon er vanlig i flarkene. Mest tuestrenger, men og mye fastmattestrenger.

Flora: Av noe næringskrevende arter inngår: *Dactylorhiza incarnata*, *Carex flava*, *C. livida*, *Juncus stygius*, *Parnassia*. Dessuten *Carex globularis*, *C. livida*, *Sphagnum aongstroemii*.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer sammen med intermediær vegetasjon. Den intermediære vegetasjonen har myr *Carex chordorhiza*, *C. livida*, *Selaginella* og intermediære *Sphagnum*-arter. Det fins også flekker av intermediær vegetasjon som ligger på overgangen mot rikmyr.

Inngrep: Store urørte myrer.

Diverse: Se videre omtale av lokalitet 11, 31, 33. Lokaliteten er med i våtmarksplanen (Fylkesmannen i Hedmark 1978).

Lokalitet 31. Elverum/Trysil. Storløkjølen

Kbl. M711: 2017 II & III UTM: PN 52-53,80-82 H o.h.: 600 m
Flybilde: 4812 B21-22 Areal: 1,5 km² Oppsøkt: 23.7.74 A.M.
Verneverdi: 2 Figur: 39

Myrtype: Veksling mellom flatmyr, bakkemyr (vanligvis 3-5^g helling) og strengmyr. Myrpartier har helt opp til 8^g helling (lokalt til 10YgH).

Flora: Rikmyrarter forekommer: *Dactylorhiza incarnata*, *Hammarbya*, *Carex flava*, *Eriophorum latifolium*, *Tofieldia*. Dessuten fins *Sphagnum aongstroemii*, *S. cuspidatum*, *Splachnum luteum*.

Vegetasjon: Overveiende fattigmyrvegetasjon der fastmatte dominerer men løsbunn og mykmattesamfunn er også vanlig. Intermediære samfunn med krevende *Sphagnum*-arter er vanlig. Rikmyr fins som små flekker.

Inngrep: Slåttemyrer der mange stakkstenger og hesjer vitner om tidligere utnytting.

Diverse: Se videre omtale av lokalitet 11, 30, 33.

Lokalitet 32. Elverum. Årtjernskjølen

Kbl. M711: 2016 IV UTM: PN 41-44,52-53 H o.h.: 220 m
Flybilde: AMS 1322,23 Areal: 1 km² Oppsøkt: 22.7.74 A.M.
Verneverdi: 2(-3)

Myrtype: Ekstremrik planmyr dominerer med tuestrenger (ofte med *Pinus*) og mykmattehøljær. Store parti har glissen, lågvokst furuskog. Flatmyr er vanlig og det inngår mange tjern.

Flora: *Myrica*, *Rhynchospora alba*, *Peucedanum palustre*, *Alisma* er sørlige innslag. Østlige arter: *Carex globularis*, *Galium trifidum*, *Sphagnum wulfianum*. *Carex flava* inngår. *Carex bergrothii* fins, og arten er bare kjent fra noen få lokaliteter i Norge.

Vegetasjon: Hovedsakelig ombrotrof. Høljene har bl.a. *Rhynchospora alba*, *Scheuchzeria*, *Carex limosa*. Nederst *Sphagnum cuspidatum*, *S. lindbergii*, *S. tenellum*, *S. balticum/majus*. Høljær også *S. rubellum*.

Inngrep: Vannstanden i tjerna synes påvirket. Noe grøfter (kanaler) fins. Omgitt av veger.

Diverse: Myra representerer stort sett trivielle typer, og området er en god del påvirket av tekniske inngrep.

Lokalitet 33. Elverum. Ulvåkjølen

Kbl. M711: 2017 III UTM: PN 48-49,76-77 H o.h.: 500 m
Flybilde: LSV 3888A-89 Areal: 1,5 km² Oppsøkt: 5.9.77 A.M.
Verneverdi: 2(-3) Figur: 38

Myrtype: Flatmyr dominerer, men også store parti har strengmyr, bakkemyr og strengblandingsmyr. Det fins også et parti med eksentrisk planmyr.

Flora: *Dactylorhiza incarnata* står i kanten S for tjernet. *Sphagnum pulchrum* er vanlig.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, noe er ombrotroft og intermediært, men små flater er rike. Fattigmyras mykmatter og flarker er dominert av *Sphagnum cuspidatum*, *S. balticum* og *S. lindbergii* i bunnsjiktet, mens *Eriophorum vaginatum*, *Carex rostrata* dominerer i feltsjiktet. Tuene har mye *Betula nana*, og *Sphagnum fuscum*-dominans i bunnen.

Intermediære samfunn inngår: *Carex livida*, *C. chordorrhiza* og *Sphagnum teres*.

I S et mindre, rikt område med *Carex flava* og *Salix pentandra*. I tilknytning til myra er det mye fuktfuruskog der *Carex globularis* dominerer.

Inngrep: Ca. 1 m brei grøft S for tjernet har sannsynligvis senka vannstanden i dette. Også noen andre grøfter, men uten at disse har særlig betydning for verneverdien.

Diverse: Se videre omtale av lokalitet 11, 30, 33. Lokaliteten er med i varmårskplanen (Fylkesmannen i Hedmark 1978).

Lokalitet 34. Trysil. Storkjølen vest for Bjørnspjøtåsen

Kbl. M711: 2017 I UTM: UJ 44,14-15 H o.h.: 600 m
Flybilde: AMS 8231-32 Areal: 500 daa Oppsøkt: 27.7.74 A.M.
Verneverdi: 3-4

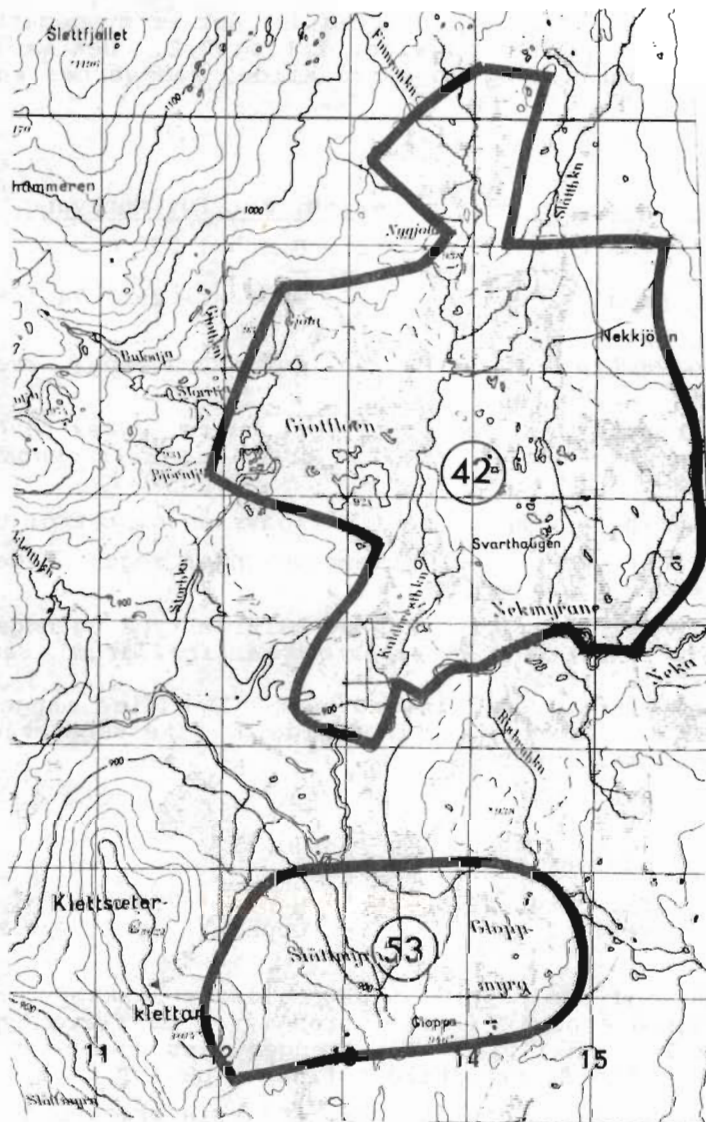
Myrtype: Ombrominerotroft kompleks med veksling mellom planmyr (dels eksentrisk) og flatmyr. Trebevokst ombrotrofe element inngår.

Flora: Triviell flora.

Vegetasjon: Ombrotrof mykmattevegetasjon dominerer der *Carex limosa*, *Scheuchzeria*, *Sphagnum cuspidatum*, *S. balticum*, *S. lindbergii* er vanlige arter.

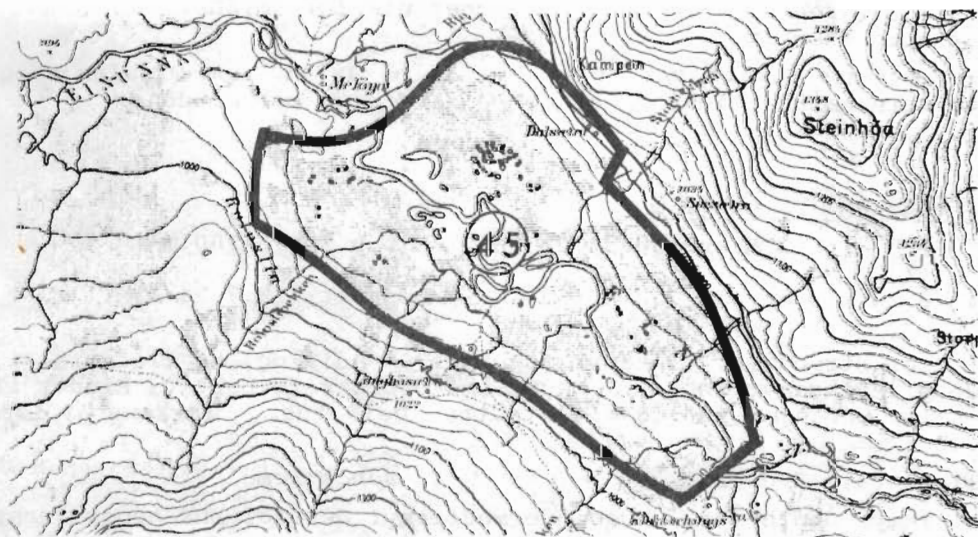
Inngrep: Grøfter i kanten flere steder. *Sphagnum papillosum* og *Carex pauciflora* bare registrert minerotroft.

Diverse: Området ble raskt befart. Bedre vernealternativer for disse myrtypene andre steder.

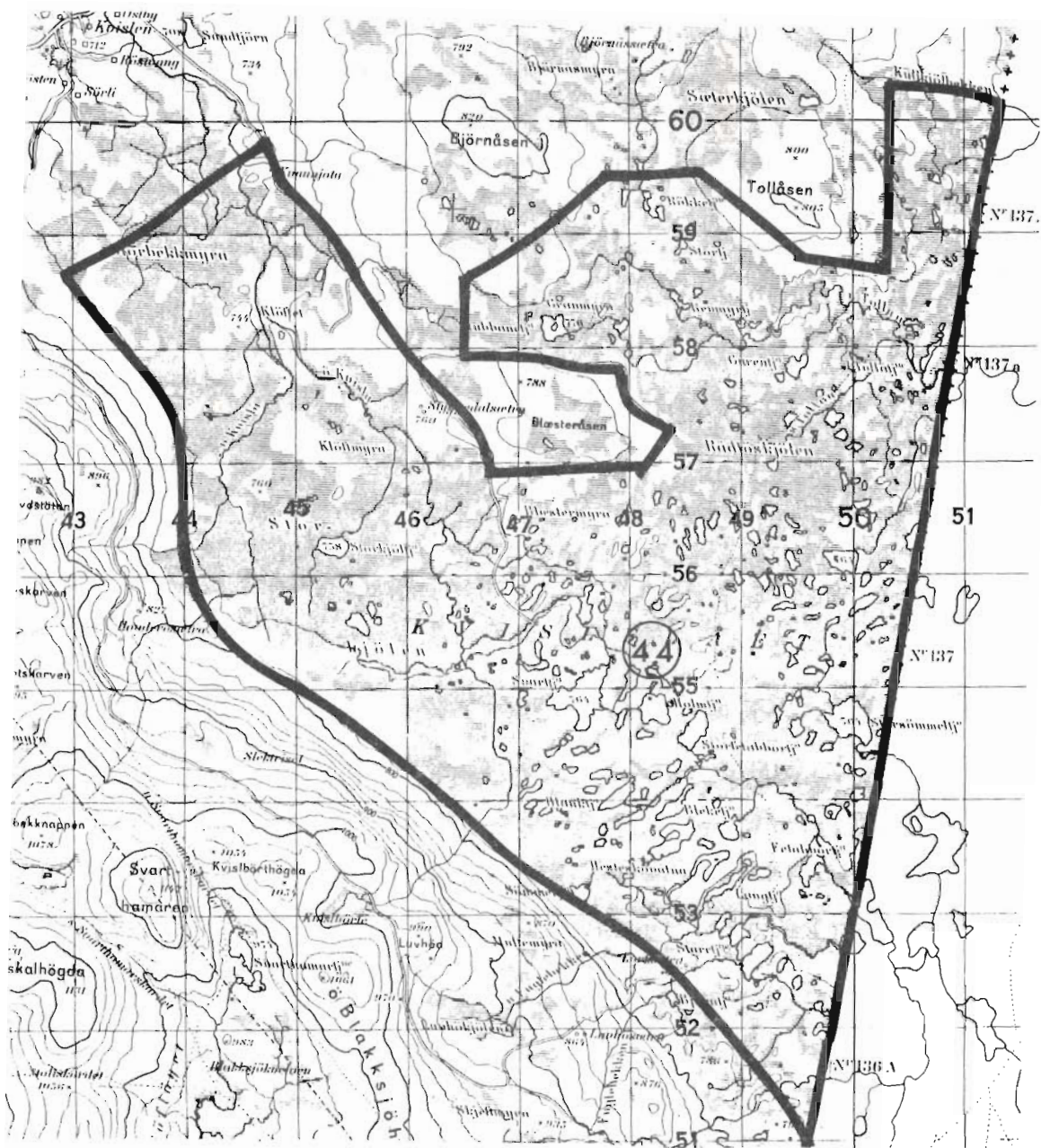

Figur 41. Lokalitetene 42, Nekmyrene, 53 Slåttnyra, Gloppmyra, Rendalen. Oppsøkte områder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1619 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

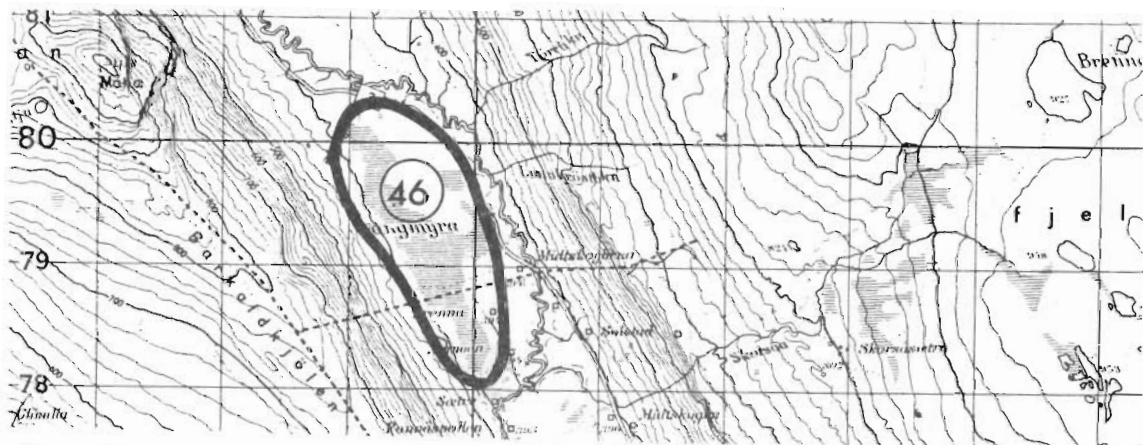

Figur 42. Lokalitet 45, Einundalen. Follidalen. Aktuelt verneområde er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1519 I.

Figur 43. Lokaltet 44, Kvisleflået, Engerdal. Aktuelt verneområde er inn-tegnet. Utsnitt av kbl. 2018 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 44. Lokaltet 46, Langmyra, Tynset. Aktuelt verneområde er inntegnet. Utsnitt av kbl. 2018 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Diverse: Må sees i sammenheng med lokalitet 41 som ligger et par km lengre V. Her fins rikmyr - og det kan godt tenkes at det også fins rikmyrflekker på selve Flenkjølen. I kanten i N er det rik granskog med *Aconitum* og andre høgstauder. Aktuelt som reservat.

Lokalitet 41. Rendalen. Myr sørvest for Kletten

Kbl. M711: 1918 II UTM: PP 293,277 H o.h.: 700 m
Flybilde: AMS 4919,20 Areal: 10 daa Oppsøkt: 28.7.74 A.M
Verneverdi: 2c Figur: 40

Myrtype: Flatmyrflekk.

Flora: Rikmyr med en rekke kalkkrevende arter: *Coeloglossum viride*, *Gymnadenia*, *Carex buxbaumii*, *Hierochloe*, osv.

Inngrep: Liten myrflekk ved bilveg.

Diverse: *Aconitum*, *Lactuca* og andre høgstauder i granskogen. Sammen med lokalitet 40 bør disse rike vegetasjonstypene vernes.

Lokalitet 42. Rendalen. Nekmyrene og Gjotfloen

Kbl. M711: 1619 II, UTM: PP 12-15,86-90 H o.h.: 920-930 m.
 1719 III
Flybilde: 1245 C16-17 Areal: 7 km² Oppsøkt: 6.9.77 A.M.
Verneverdi: 2(-3) Figur: 42

Myrtype: Flatmyr, strengmyr/strengblandingsmyr, øyblandingsmyr, bakkemyr (i kantene). Varierte utforminger av strengmyrene, men ikke særlig regelmessige strukturer. Mye løsbunn og gjøler som flarker, mens strengene varierer mellom fastmatte og tuer. Kilder (pH 5,1-5,4) og tjonner. Myrene er brutt opp av fastmattekoller.

Flora: Stort sett triviell flora. *Carex aquatilis* x *bigelowii* er vanlig. *Phylodoce caerulea* på tuetopper. *Sphagnum aongstroenii*, *S. fimbriatum*. Rikere partier har *Thalictrum alpinum*, *Epilobium alsinifolium* (kilder), *Carex adelostoma*. *Viscaria alpinum* på fuktig fastmark.

Vegetasjon: Fattig myrvegetasjon med *Carex rostrata*, *C. rotundata* dominerer. Tuestrenger har noe ombrotrof vegetasjon der *Betula nana*, *Empetrum hermaphroditum*, *Sphagnum fuscum*, *Cladonia*-arter dominerer. Intermediær vegetasjon med *Carex livida* er ikke uvanlig. 1 km N for Nygjota, like ved Finnrubekken er det flekker med rik vegetasjon. *Sphagnum riparium* i kilder sammen med *Drepanocladus exannulatus*.

Inngrep: Flere bilveger gjennom området. Mellom Svarthaugen og Nygjota er det låget en stor dam..

Diverse: Store urørte myrer er tilbake uten inngrep og sammen med lokalitet 53 vurderes myrene å ligge i vernegruppe 2(-3). Fjellmyr av lignende type er knapt med ellers i reservatplanen, men myrtypene fins nok vanlig i området. Lokaliteten er med i våtmarksplanen (Fylkesmannen i Hedmark 1978).

Lokalitet 43. Rendalen. Myrer nord for Årevja og sør for Sølengkroken

Kbl. M711: 1719II, UTM: PP32-34,76-78 H o.h.: 700 m
Flybilde: 2224 C24-25 Areal: 2 km² Oppsøkt: 6.9.77 A.M.
Verneverdi: 1b(2)

Myrtype: Flatmyrer, strengmyrer, strengblandingsmyrer, øyblandingsmyrer, eksentrisk planmyr. Overgangstyper mellom flere av typene. Strenger dels med furu. Også mye trebevokst myr er vanlig. Flarkene er variert: gjøl, løsbunn, mykmatte, fastmatte. Høljere: mykmatte/fastmatte.

Flora: *Salix arbuscula*, *S. repens*, *S. pentandra*, *Carex diandra* (meget vanlig, sjelden at arten opptrer så vanlig over store areal), *C. livida*, *C. microglochyn*, *C. globularis* (kantsamfunn). Generelt rik og variert flora.

Vegetasjon: Dominerende fattig og ombrotrof vegetasjon, men også store areal med intermediær og rik myrvegetasjon. Fattige fuktbarskoger og lavfuruskoger er vanlig i området. Strengene: *Betula nana*, *Sphagnum fuscum*. Høljene: *Scirpus caespitosus*, *Eriophorum vaginatum*, *Scheuchzeria* med *Sphagnum* - dominans i bunnsjiktet (bl.a. *S. lindbergii*).

Store areal med fattigmyr og intermediærmyr med løsbunn og mykmatte der *Carex chordorrhiza*, *C. limosa*, *C. livida*, *C. lasiocarpa*, *C. rostrata* dominerer. Skog/krattbevokst rikmyr er og ganske vanlig nært elva.

Inngrep: Myrene har nok vært nyttet til slått, og flere steder er gjengroing observert. Ingen store tekniske inngrep er observert.

Diverse: Myrene mellom Årevja og Sølenkroken ble oppsøkt. Disse er meget varierte og representerer høy verneverdi. Flybildestudier viser at det er store myrområder også utenom dette området, og at flere fine strengmyrparti (muligens eksentriske planmyrelementer) inngår, bl.a. like N for Sølensjøen og ved Åresjøen. Et stort myrlandskap bør vernes i området, og forslaget til verneområdet i utkastet til våtmarksplanen (Fylkesmannen i Hedmark 1978) synes å dekke de viktigste områdene.

Lokalitet 44. Engerdal. Kvisleflået

Kbl. M711: 2018 I UTM: UJ 43-50,52-59 H o.h.: 770 m
Flybilde: 2474 U24-27 Areal: 20 km² Oppsøkt: 5.9.77 A.M.
Verneverdi: 1b Figur: 43

Myrtype: Stort myrlandskap med fastmarkskoller. Flatmyr, strengmyr, strengblandingmyr, små eksentriske planmyrparti, bakkemyr, øyblandingmyr. Mange tjern og bekker.

Flora: Størstedelen av området har triviell flora. I V på rikmyr (ved Hovderøsr.): *Dactylorhiza pseudocordigera*, *Gymnadenia*, *Salix myrsinities*, *Equisetum variegatum*, *Eriophorum latifolium*.

Vegetasjon: Dominerende fattig vegetasjon. Noe intermediært og rikt/ekstremrikt. Ombrotrofe partier fins. Tuevegetasjon: *Betula nana*, *Rubus chamaemorus*, *Sphagnum fuscum*. Høljer med fastmatte: *Eriophorum vaginatum*. Trivielle fattigmyrer med mykmatte og fastmatte dominerer. Furu fins på strenger og i kantsamfunn. I intermediær mykmatte er *Carex livida* vanlig. mens *Scirpus quinqueflorus* fins i rikmyr.

Inngrep: Bilveg i V i myrkanten. Dessuten bilveg som går på fastmark langt nedover Kvisleflået midt på området. Setrer i myrkanten.

Diverse: Kvisleflået er et stort, variert myrlandskap som veksler med små fastmarkskoller med fattig vegetasjon. De rikeste partiene fins i vest der det og fins rike barskoger. Elven (1975) omtaler området som også er med i våtmarksplanen (Fylkesmannen i Hedmark 1978).

Lokalitet 45. Folldal. Einunndalen. Meløyfloen

Kbl. M711: 1519 I UTM: NQ 52-55,07-10 H o.h.: 930-1030 m
Flybilde: 2260 B12-16 Areal: 3,5 km² Oppsøkt: 31.8.77 A.M.
Verneverdi: 1b Figur: 42

Myrtype: Flatmyr og bakkemyr (opptil 6^g helling) er vanligst. Palsmyr, øyblandingmyr og strengmyr fins. Palsene er ikke store, og omgitt av åpent vatn. Tre områder som hver dekker 100-250 daa har pallsstrukturer vekslende med åpent vatn/løsbunn/mykmatte. Fuktinger ved elva og i liene, ofte med vier-samfunn.

Flora: *Salix arbuscula*, *S. myrsinities*, *Pedicularis oederi*, *Saxifraga aizoides*, *Carex aquatilis*, *C. atrofusca*, *C. capillaris*, *C. heleonastes*, *C. microglochyn*, *S. saxatilis*.

Vegetasjon: Rikmyrvegetasjon dominerer og veksler mellom mykmatte, fastmatte og løsbunn. Fattigmyr og små ombrotrofe flekker som tuevegetasjon. Tuevegetasjon: *Betula nana*, *Empetrum hermaphroditum*, *Rubus chamaemorus*, *Sphagnum angustifolium*, *S. fuscum*. Ofte rikindikatorer også i tuevegetasjon. Rikmyrene er artsrike og varierte. *Carex rostrata*, *C. aquatilis*, *C. livida*, *C. chordorrhiza* dominerer ofte.

Inngrep: Langs elvekanten ligger en rekke løer og buer som vitner om storstilt slått i tidligere tider. I dag beites området av storfe. Det alvorligste inngrep er at elva er regulert ved kraftutbygging.

Diverse: Det fins finere utvikla palsmyrer andre steder i området (bl.a. Hågtjørnin på Dovre) men i tillegg til palsmyrer har lokaliteten en rekke kvaliteter. *Carex bicolor* er kartlagt av Johannes Lid (1954). I 1977 fant vi arten innen området NQ 521,107-519,107 langs bekk over en avstand på ca. 200 m. Arten fins altså like ovenfor Meløya, og det ville være av inter-

esse å verne disse lokalitetene sammen med myrene like nedenfor Meløya. Betydningen av reguleringen av Einunna er vanskelig å vurdere, men den er klart negativ for vern av myrene som dels ligger inntil vassdraget. Lokaliteten er med i våtmarksplanen (Fylkesmannen i Hedmark 1978).

Lokalitet 46. Tynset/Rendalen. Langmyra

Kbl. M711: 1619 II UTM: NP 99,78-79 H o.h.: 400 m
Flybilde: AMS 4743-44 Areal: 800 daa Oppsøkt: 29.7.74 A.M.
Verneverdi: 1b Figur: 44

Myrtype: Ombrotroft myrkompleks med flere elementsamlinger der eksentrisk høgmyr dominerer. Tuestrengene dominerer, og høljerne har mykmatte. Planmyr med trebevokste areal er vanlig. Kilder i laggen.

Flora: De ombrotrofe partiene har artsfattig flora. Bemerkesverdige er det *Carex pauciflora* vokser ombrotroft i denne del av landet. De minerotrofe partiene er små, men har dels rik vegetasjon og flora. *Carex globularis* er vanlig. I NV fins *Poa remota* i fuktskog.

Vegetasjon: Furu danner glissent tresjikt over størstedelen av myra, men det fins åpne partier der furu bare fins lågvokst og meget spredt på strengene. Både *Carex pauciflora* og *Scheuchzeria* er vanlige i høljerne der ofte *Sphagnum cuspidatum* dominerer. Fuktskoger med dominans av *Alnus incana*, *Picea* og *Salix pentandra* fins i NØ.

Inngrep: Kraftlinje går et stykke i vestkant av myra, og det er hogd endel trær på denne del av myra. I S har det vært tatt torv. Inngrepene har ikke slik karakter at de reduserer verneverdiene i vesentlig grad.

Diverse: Det meste av arealet vest for riksvegen, med unntak for dyrkamark, bør vernes. Mot V bør et belte på 50-100 m av fastmark taes med.

Lokalitet 47. Tynset. Nord for Auma. Stormyra

Kbl. M711: 1619 III, IV UTM: NQ 86-87,00-04 H o.h.: 475 m
Flybilde: 1404 D9 Areal: 1,5 km² Oppsøkt: 29.7.74 A.M.
Verneverdi: 1b Figur: 44

Myrtype: Stor flatmyr med små parti i kanten som klassifiseres som planmyr. Store deler av myra er trebevokst. Fuktskog fins vanlig i kantene

Flora: *Carex laxa* og *C. tenuiflora* fins flere steder på myra. Av andre interessante arter: *Carex capitata*, *C. globularis*, *C. livida* (dels dominerende), *Dactylorhiza incarnata*, *Succisa pratensis*, *Sphagnum wulfianum* og *Splachnum luteum*. I kanten mot Glomma står *Salix daphnoides* som her er nær sin nordgrense.

Vegetasjon: Store åpne myrparti har rik vegetasjon av mykmattekarakter. Ofte fins små tuer med furu vekslende med rik mattevegetasjon. Store partier er tørrere og tettere bevokst med furu, og det fins både rik og fattig skogsmyrvegetasjon. Omkring tjerna i S fins store fuktskogarealer, og ut mot Glomma fins løvskoger.

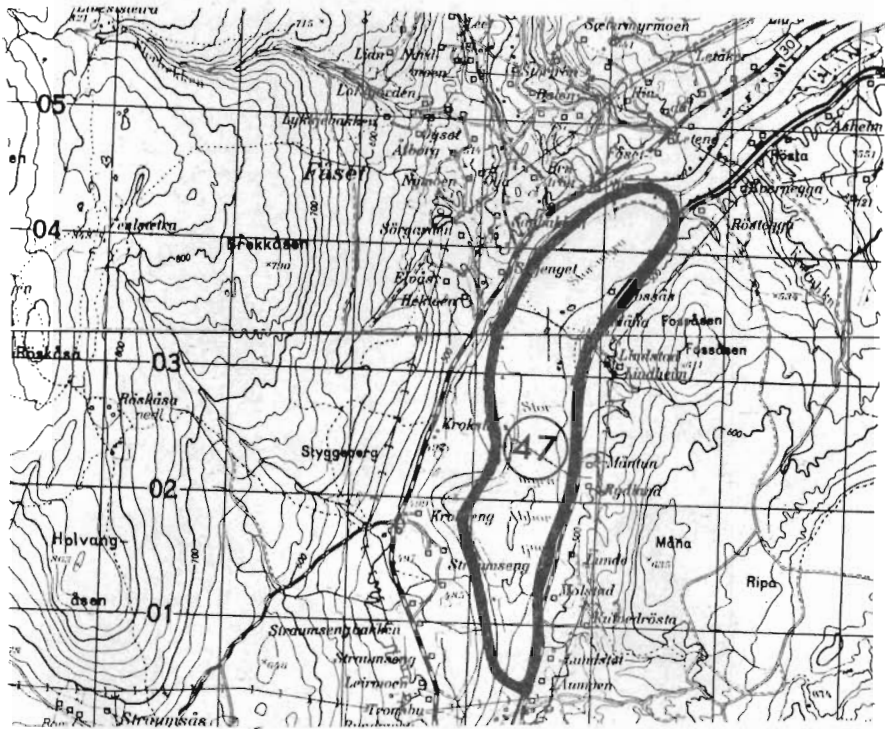
Inngrep: I S og V (mot Glomma) er det endel areal i myrkanten som er grøftet. Dessuten går det 2-3 små grøfter fra vestkant av myra og tjerna, og ut i Glomma. Jernbanen går i østkant, og i N er det veg og en liten flyplass i kanten. De nevnte inngrep påvirker små deler av myra og har liten betydning for verneverdien av selve myra. Kantskogene mot Glomma er derimot sterkt påvirket, men delvis er det tidligere slåtte- og beitelandskaper under gjengroing.

Diverse: Hele arealet vest for jernbanen med unntak for dyrkaarealer og flystripe bør vernes. Noen steder bør kanten helt ut i Glomma vernes for å få med kantsamfunn av løvskog, der bl.a. *Salix daphnoides* inngår. Singsås (1981) gir god beskrivelse av flora og vegetasjon på myra, inkludert vegetasjonskart.

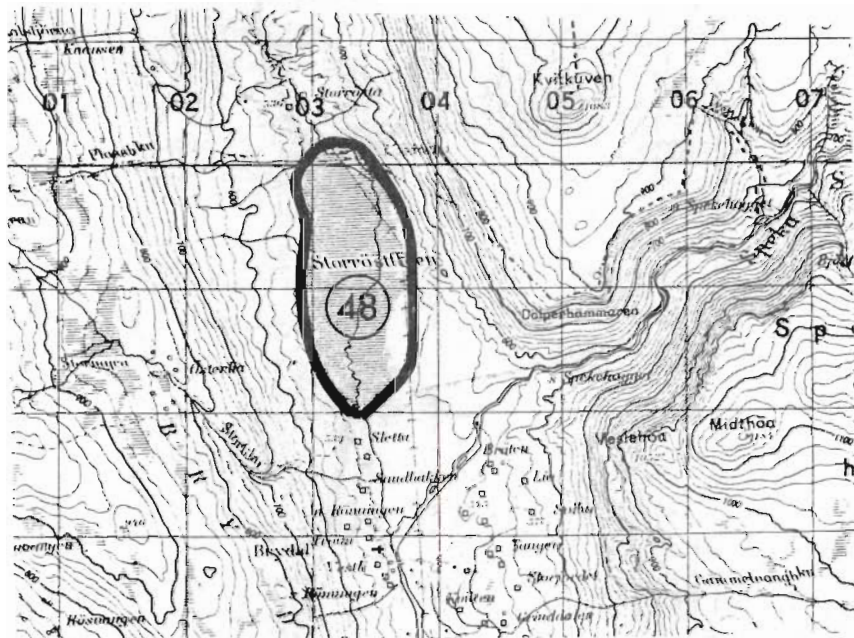
Lokalitet 48. Tynset. Brydalen. Storrøstfloen

Kbl. M711: 1619 II UTM: PP 03,98-99 H o.h.: 530 m
Flybilde: AMS 4671-72 Areal: 1,2 km² Oppsøkt: 1.9.75 A.M.
Verneverdi: 1b Figur: 46

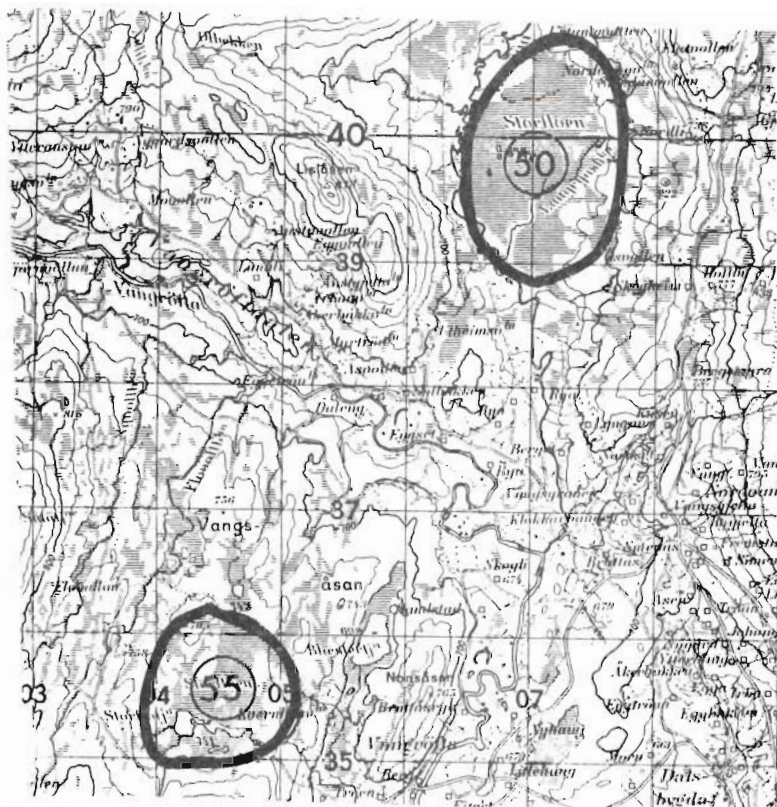
Myrtype: Minerombrotroft myrkompleks der flatmyr dekker mer enn halvparten. Eksentrisk planmyr (tanderer til hvelving og dermed overgangstyper mot eksentrisk høgmyr) dekker ca. 1/3. Det er tre tydelige, adskilte eksentriske element-

Figur 45. Lokalitet 47, Stormyra, Tynset. Aktuelt verneområde er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1619 III.
Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

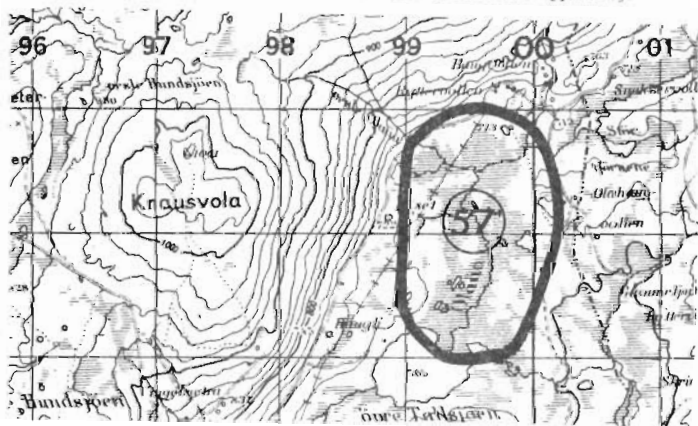

Figur 46. Lokalitet 48, Storrøstfloe, Tynset. Aktuelt verneområde er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1619 II.
Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

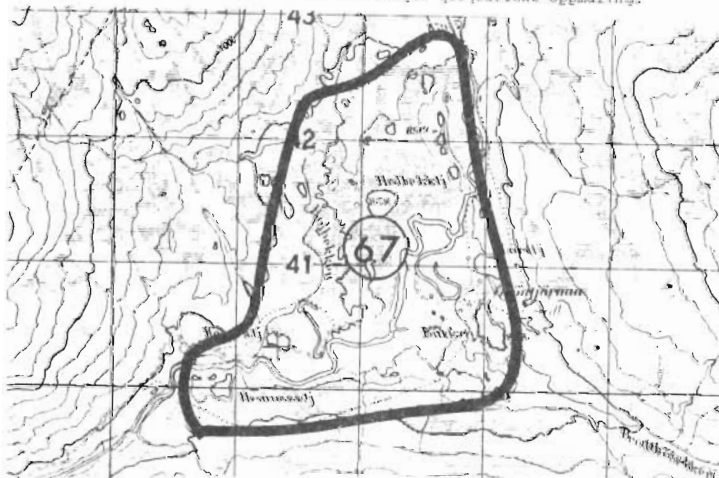
Figur 47. Lokalitetene 50, Storfløen, og 55, myr omkring Storfløtjern, Os. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1620 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 48. Lokalitet 57, myr ved Olåa, Tolga. Aktuelt verneområde er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1619 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 49. Lokalitet 67, myr ved Holbekktjern, Tynset. Aktuelt verneområde er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1620 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

samlinger V for Brya der de to største hver dekker over 100 daa. Dessuten fins flere ombrotrofe parti uten tydelige strukturer. Høgstarrsump er vanlig langs Brya, og flere store, flate kilder forekommer.

Flora: Det varierte myrkomplekset har rik flora, og ytterligere undersøkelser vil nok bringe for dagen flere arter. Som på Langmyra vokser *Carex pauciflora* ombrotroft. *Dactylorhiza incarnata* er vanlig. På furuene er den østlige lavarten *Letharia vulpina* vanlig.

Vegetasjon: Myra har sjelden variert vegetasjon. De ombrotrofe partiene har som regel glissent tresjikt av furu, men også åpnere partier forekommer. Mykmattene dominerer høljenene som aldri utgjør mer enn 20-30% av de åpne myrpartiene. Hele spektret fra fattig-ekstremrik vegetasjon er godt representert, og både åpne og trebevokste utforminger fins. Ofte er samfunnene høgproduktive myrer som har vært slått. Gjengroing foregår og *Salix*-kratt brer seg utover flere steder. Kildevegetasjon har ofte løsbunn, men *Drepanocladus exannulatus* dominerer ofte. 3 pH-målinger fra kilder varierer mellom 6,3-6,9.

Inngrep: Kraftlinje krysser i Ø. I V går vegen i myrkanten, og grøfter fra vegkanten løper ut over myra. I S fins noen grøfter. Elva Brya løper gjennom myra, og for å unngå endringer i vierkratt, høgstarrsummer og flommyrer ved elva må Brya's vannføring ikke endres.

Diverse: Bilvegen danner naturlig grense i V, og i Ø må vernegrense gå et stykke inne på fastmarka.

Lokalitet 49. Os. Sør for Havsjøen

Kbl. M711: 1720 III UTM: PQ 17-18,34 H o.h.: 620 m
Flybilde: 3394 C9 Areal: 300 daa Oppsøkt: 2.9.75 A.M.
Verneverdi: 3

Myrtype: Planmyr i veksling med flatmyr. Dels åpen, dels trebevokst. Sumpsamfunn inngår.

Flora: *Cetraria nivalis* på ombrotrofe tuer. Rikmyrarter som *Thalictrum alpinum*, *Salix hastata*, *S. pentandra*. *Succisa* fins.

Vegetasjon: Hovedmyra er hovedsakelig ombrotrof og dominert av tuevegetasjon der *Betula nana*, *Calluna*, *Empetrum hermaphroditum*, *Vaccinium uliginosum*, *Rubus chamaemorus* er vanlige. *Sphagnum fuscum* dominerer i bunnen, ofte sammen med *Cladonia alpestris*. Furubevokst myr i kantene.

Inngrep: Grøfter påvirker området, dessuten fins rester etter torvdrift. Dyrkamark og jernbane inntil myra.

Diverse: Bare myra mellom jernbanen, Glåma og Havsjøen er vurdert.

Lokalitet 50. Os. Storfloen i Dalsbygda

Kbl. M711: 1620 II UTM: PQ 06-07,39-40 H o.h.: 670-700 m
Flybilde: 1235 G4-5 Areal: 1,2 km² Oppsøkt: 30.7.74 A.M.
Verneverdi: 1b(-2) Figur: 47

Myrtype: Bakkemyr (opptil 2^g helling), øyblandingsmyr, minerotrof strengmyr, strengblandingsmyr, flatmyr. Bakkemyrer i kantene der det også fins kilder. På de sentrale deler fins tueparti preget av frostvirkninger som har likhet med palser.

Flora: *Arctostaphylos alpina*, *Cetraria nivalis* i tuevegetasjon. Rikmyrarter er vanlige, f.eks. *Dactylorhiza incarnata*, *D. pseudocordigera*, *Equisetum variegatum*. R. Elven oppgir *Carex heleonastes*, *C. appropinquata*.

Vegetasjon: Store rik/ekstremrikmyrer i kantene, dels kratt/trebevokst. Mest fastmatté, men og store arealer med løsbunn og mykmatte sentralt. Ombrotrofe partier bare som tuevegetasjon. Dette er vanlig innen de sentrale deler, der *Betula nana*, *Vaccinium*-arter, *Empetrum hermaphroditum*. *Rubus chamaemorus* er vanlig i feltsjiktet. *Cladonia arbuscula*, *Pleurozium schreberi*, *Sphagnum fuscum* i bunnen.

Inngrep: Myra er omgitt av setervoller. Bilveg går i kantene. Nydyrking i kantene.

Diverse: Det er store myrområder i distriktet, men ingen andre områder kan oppvise tilsvarende variasjon. Det er særlig bakkemyrene som er vanlige i denne del av landet, og for denne typen fins klart vernealternativer. Bland-

ingsmyr av ulike typer fins og andre steder (jfr. lok. 55, 57, 58) men ingen av disse er så store som lokalitet 50. Omtalt av Elven (1975).

Lokalitet 51. Os. Narbuvoll, nord for Sundtjønna

Kbl. M711: 1719 IV UTM: PQ 26-27,17-18 H o.h.: 750-770 m
Flybilde: AMS 4331-32 Areal: 100 daa Oppsøkt: 30.7. 74 A.M.
Verneverdi: 3-4

Myrtype: Bakkemyr og flatmyr som myrglenner i veksling med fastmark.

Flora: Rik- og ekstremrike arter er vanlige: *Salix arbuscula*, *S. myrsinites*, *Dactylorhiza cruenta*, *Equisetum variegatum*, *Gymnadenia*, *Carex atrofusca*, *C. buxbaumii*, *C. capillaris*, *C. capitata*.

Vegetasjon: Rik- og ekstremrikmyr dominerer, men fattigmyr og ombrotrof tuevegetasjon fins på flate partier. Fastmarka med bjørkeskog er ofte av blåbær/småbregnetype.

Inngrep: Gamle slåttemyrer. Noe nydyrking ved Narbuvoll og Sundtjønna.

Diverse: Små myrer som er uhyre rike, men typene synes å være bedre dekt andre steder (Sølandet naturreservat, lok. 50 o.a.). Bare små områder er oppsøkt omkring Narbuvoll og Sundtjønna. Myrene lengre oppe i lia er nok mer aktuelle i vernesammenheng, men de er ikke vurdert her.

Lokalitet 52. Ringsaker/Vang. Harasjømyra, øst for vegen

Kbl. M711: 1917 III UTM: PN 09-11,72-74 H o.h.: 620 m
Flybilde: AMS 4478-79 Areal: 2 km² Oppsøkt: 25.7.74 A.M.
Verneverdi: 1b Figur: 38

Myrtype: Minerotrofe strengmyrer, flatmyrer og innslag av strengblandingsmyr og svakt hellende bakkemyr. Flarkene vanligvis gjøler eller løsbunnsamfunn. Strenger for størstedelen fastmattesamfunn, noen steder tuesamfunn.

Flora: Stort sett triviell flora, men mer næringskrevende arter inngår. *Parnassia palustris*, *Sauccurea alpina*.

Vegetasjon: Fattigmyr (lignende samfunn beskrevet for lok. 28) og intermediærmyr. Sistnevnte har ofte *Scirpus hudsonianus* som dominerende art. Dessuten *Pedicularis palustris*, *Carex chordorrhiza*, *Viola palustris*. I bunnsjiktet dominerer arter som *Sphagnum subsecunda* coll., *S. subfulvum*, *S. subnitens*, *S. warnstorffii*, *Drepanocladus badius*, *D. revolvens*.

Inngrep: Det er foretatt mye myrgrøfting i området, og bl.a. gjelder dette områdene på vestsida av bilvegen. Men også Ø for bilvegen fins grøfter.

Diverse: Lokalitet 52 kan vestover knyttes sammen med lokalitet 28. Dessuten er det store myrlandskap sørover fra Harsjømyra/Brummundsjøen. Det sammenhengende området ved Endelausmyrene, Harsjømyra og myrene omkring Brummundsjøen danner et stort myrlandskap med et stort spekter av myrtyper. Området er aktuelt som alternativ til lokalitet 26 og 27.

Lokalitet 53. Rendalen. Slåttmyr, Gloppmyra

Kbl. M711: 1619 II UTM: PP 12-14,82-83 H o.h.: 900-920 m
Flybilde: 2185 L61-63 M65 Areal: 3 km² Oppsøkt: 6.9.75 A.M.
Verneverdi: 3 Figur: 41

Myrtype: Bakkemyr med helling 4-5^g, flekkvis opp til 8^g. Gloppmyra er flatmyr med noen strengmyrpartier, dels blandingsmyr. Kilder er vanlige.

Flora: *Epilobium alsinifolium*, *Drepanocladus exannulatus* i kilder. *Carex aquatilis* x *bigelowii*. *Sphagnum riparium* dominerer.

Vegetasjon: Fattig vegetasjon dominerer med: *Carex rostrata*, *Sphagnum flexuosum* s.lat., *S. lindbergii*, *S. riparium*. Kilder med *Epilobium alsinifolium*, *E. palustre*.

Inngrep: Upåvirkta av tekniske inngrep.

Diverse: Slåttemyra ligger i tilknytning til lokalitet 42 og sammen med denne lokalitet vurderes verneverdien til 2 (se beskrivelse under lok. 42).

Lokalitet 54. Tolga. Myrer vest for Langsjøen

Kbl. M711: 1719 III UTM: PP 28-29,99 H o.h.: 710 m
Flybilde: LSV 4665-66 Areal: 250 daa Oppsøkt: 22.9.78 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Flatmyr og svakt utforma minerotrof strengmyr (fastmattestrenger og løsbunn/mykmatte flarker).

Flora: *Carex laxa* fins flere steder i intermediær vegetasjon. *Carex livida* er meget vanlig.

Vegetasjon: Intermediære samfunn dominerer mens fattigmyr også er vanlig. Rikmyr fins flere steder som små flekker. Mykmattesamfunn er vanligst, mens løsbunn og fastmatter også opptrer vanlig.

Inngrep: Slåttemyrer tidligere, og fortsatt drives engslått på elvekantene. En rekke høyløer står ved elvekanten. Området er sterkt beita.

Diverse: Myrene har verneverdi, men gir klart lågere prioritet enn lokalitet 60 som også inneholder mye av de typene som fins på lokalitet 54. Volden (1977) har inngående beskrivelse av myrene i sin hovedfagsoppgave.

Lokalitet 55. Os. Storfloen omkring Storflotjørn

Kbl. M711: 1620 II UTM: PQ 04,35 H o.h.: 740-750 m
Flybilde: 1235 G2-3 Areal: 700 daa Oppsøkt: 20.9.78 A.M.
Verneverdi: (1b)-2 Figur: 47

Myrtype: Flatmyr, øyblandingsmyr, svake palsmyrer (umulig å sette skille mot øyblandingsmyr, men begge typer fins), strengmyr og i kantene bakkemyr. Palsene er ofte ca. 15 m i diameter og ca. 1 m høge. Spor av utsmelta palser er vanlig.

Flora: *Salix arbuscula*, *Dactylorhiza incarnata*, *Epilobium davuricum*, *Carex adelostoma*, *C. atrofusca*, *C. buxbaumi*, *C. capillaris*, *C. heleonastes*, *C. livida*, *C. saxatilis*, *Eriophorum latifolium*, *Juncus castaneus* og *J. stygius*.

Vegetasjon: Tuevegetasjon dekker ca. 40% og mesteparten av dette har mineralvannsindikatorer. Lav dominerer i bunnen (*Cladonia* spp., *Cetraria nivalis*). *Arctostaphylos alpina* fins i tuevegetasjon. Store areal har rik vegetasjon, og det fins både fastmatte, mykmatte og løsbunn.

Inngrep: Det er spor av tidligere torvstikking. I S er det kjøreveg i fastmarkskanten.

Diverse: Lokaliteten er beskrevet av Elven (1975) og Heiberg (1979).

Lokalitet 56. Os. Nord for Hanksjø

Kbl. M711: 1620 II UTM: PQ 08-09,45 H o.h.: 720-780 m
Flybilde: 1235 H6-7 Areal: 800 daa Oppsøkt: 21.9.78 A.M.
Verneverdi: (2)-3

Myrtype: Flatmyr omkring elva Kjurva og overgang til bakkemyr mot liene. Kilder er vanlig.

Flora: *Saxifraga aizoides*, *Thalictrum alpinum*, *Carex atrofusca*, *C. buxbaumii*, *C. capillaris*, *C. livida*, *C. saxatilis*

Vegetasjon: Rik- og ekstremrik vegetasjon dominerer, og vanligst er fastmatte. På flatmyrene fins også store mykmatteparti med *Carex livida*. Viersamfunn ved bekkene.

Inngrep: Bilveger til setrene, nydyrking flere steder. Inngrepene reduserer verneverdien.

Diverse: Beskrivelse av Heiberg (1979).

Lokalitet 57. Tolga. Myr nord for Ø Tallsjø, ved Olaåa

Kbl. M711: 1619 I UTM: NQ 99,26-27 H o.h.: 700 m
Flybilde: 1235 F1 Areal: 1 km² Oppsøkt: 21.9.78 A.M.
Verneverdi: (1b)2 Figur: 48

Myrtype: Hoveddelen av myra er veksling mellom bakkemyr og flatmyr. N for Tallsjøen er det sentralt et parti med markerte strukturer som klassifiseres som blandingsmyr og palsmyr. Palsene er ikke fint utvikla, og utsmelta palser fins flere steder.

Flora: *Salix arbuscula*, *S. pentandra*, *Dactylorhiza incarnata*, *Equisetum variegatum*, *Gymnadenia*, *Carex atrofusca*, *C. buxbaumii*, *C. capillaris*, *C. microglochin*, *C. saxatilis*, *Juncus castaneus*, *J. triglumis*.

Vegetasjon: Rik vegetasjon dominerer og fastmatte og mykmatte er vanlig. Også de øvrige rikhetstypene er vanlige. Ombrotrofe parti fins på tuer, men vanligst er tuene minerotrofe.

Tuevegetasjonen domineres av lav (mest *Cladonia stellaris*) og mye *Sphagnum fuscum*. *Cetraria nivalis* er vanlig. Furu fins på tuer.

Inngrep: Bilveger i N. Nydyrket felt like V for myrene. Høgspenledning tangerer myra i NV.

Diverse: Beskrevet av Heiberg (1979).

Lokalitet 58. Os. Myrer ved Seljetjøna

Kbl. M711: 1619 I UTM: PQ 04-05,28-29 H o.h.: 750 m
Flybilde: 1235 G1-(2) Areal: 1 km² Oppsøkt: 21.9.78 A.M.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Myrlandskap som er splittet opp av fastmarksrygger. Bakkemyr dominerer, men også flatmyr og flere typer av blandingsmyr inngår. En del av arealet. et klassifiseres som palsmyr, men palsene er svake og dels utsmelta. Kilder fins.

Flora: *Equisetum variegatum*, *Saxifraga aizoides*, *Carex atrofusca*, *C. buxbaumi*, *C. capillaris*, *C. livida*, *Juncus castaneus*, *Kobresia simpliciuscula*.

Vegetasjon: Rik- og ekstremrik vegetasjon dominerer, men fattige samfunn fins på de flate blandingsmyrene. Tuene har og mest minerotrof vegetasjon, og i bunnen dominerer lav (mest *Cladonia stellaris*, noe *Cetraria nivalis*). De rike bakkemyrene har mye *Carex atrofusca*, *Eriophorum latifolium* og *Kobresia simpliciuscula*.

Inngrep: Seter- og slåttebruk fins det mange spor av. Veger, setervoller o.l. ligger i kanten av myrene.

Diverse: Lokalitetene 55 og 57 har lignende utforming og vegetasjon, og vurderes å ha høyere verneverdi. Heiberg (1979) beskriver lokaliteten.

Lokalitet 59. Tolga. Galådalen

Kbl. M711: 1719 IV UTM: PQ 22-23,10-12 H o.h.: 800 m
Flybilde: 1404 K13 Areal: 2 km² Oppsøkt: 21.9.78 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Bakkemyr (opp til 15^g helling) i liene, og overganger mot flatmyr i dalbunnen. Svake strengmyrer fins. Meandrerende elv gjennom den slakke dalbunnen.

Flora: *Bartsia alpina*, *Parnassia*, *Thalictrum alpinum*. Artsfattig lokalitet.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, og det er fastmatte som dekker mest. En god del vierdominert bakkemyr som står på overgang mot tuebakkemyr. Intermediær vegetasjon er vanlig, rikere vegetasjon fins det lite av.

Inngrep: Et par gamle (nedlagte)setre og mange høyløer vitner om tidligere drift. Ingen tekniske inngrep.

Diverse: Heiberg (1979) beskriver lokaliteten.

Lokalitet 60. Os. Tufsingdeltaet

Kbl. M711: 1719 II UTM: PQ 45-46,00-03 H o.h.: 660-670 m
Flybilde: LSV 4654 54A Areal: 5 km² Oppsøkt: 22.9.78 A.M.
Verneverdi: 1b

Myrtype: Flatmyr, minerotrof strengmyr og strengblandingsmyr dominerer. Mot kantene fins eksentrisk planmyr med tuestrenger og fastmatte/mykmatte høljer. Ellers er det ofte bare tuevegetasjon som er ombrotrof. Strengene har tue- og fastmatte, flarkene er gjøler, løsbunn eller mykmatter.

Flora: *Arctostaphylos alpina* og *Cetraria nivalis* på tuer. *Succisa pratensis*, *Carex livida* (meget vanlig), *Juncus alpinus*, *J. stygius*.

Volden (1977) oppgir også bl.a. *Carex laxa*, *Galium trifidum*, *Carex globularis*, *Pinguicula villosa*.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, men også intermediære samfunn er vanlige. Mest mykmatte, men og løsbunn, fastmatte og tuevegetasjon. I tuevegetasjonen dominerer *Sphagnum fuscum* og lav (*Cladonia* spp.).

Inngrep: Nydyrking ved Nyvollen (i V) og i N.

Diverse: Stort myrlandskap som dekker flere regionalt viktige typer, og som har høg verneverdi. Ligner landskapsmessig endel på lokalitet 43. Beskrevet av Elven (1975), Volden (1977) og i våtmarksplanen (Fylkesmannen i Hedmark 1978), der det også gis forslag til avgrensning av verneområde.

Lokalitet 61. Rendalen. Jogåsmyra

Kbl. M711: 2018 IV UTM: PP 36-37,52 H o.h.: 630 m
Flybilde: AMS 5851,52 Areal: 300 daa Oppsøkt: 22.9.78 A.M.
Verneverdi: 3

Myrtype: Flatmyr med flere små tjern. I kanten fins eksentrisk planmyr med omtrent lik fordeling mellom tuestrenger og fastmarkshøljer. Strengmyr fins der flarkene har mattevegetasjon og tuestrengene utgjør 20%.

Flora: *Dactylorhiza cruenta*, *Carex capillaris*, *C. globularis*, *Eriophorum latifolium*.

Vegetasjon: Veksling mellom rik, intermediær og fattig vegetasjon. Ombrotrofe parti dekker lite. *Carex livida*-samfunn er vanlige.

Inngrep: Riksveg i sørkant av myra, brei kanal langs myra i N. Inngrepene er betydelige.

Rester av høyhesje viser tidligere kulturpåvirkning.

Diverse: Lokaliteten er beskrevet hos Heiberg (1979).

Lokalitet 62. Storelvdal. Myrer ved Storhovden

Kbl. M711: 1917 I UTM: PN 13-15,95-97 H o.h.: 750-770 m
Flybilde: AMS 4234-36 Areal: 2 km² Oppsøkt: 23.9.78 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Strengblandingsmyr, strengmyr, flatmyr og bakkemyr i stort myrlandskap. Strengmyrene har vekslende gjøl, løsbunn og matte - og dels fins ombrotrofe strengparti. Kilder fins.

Flora: Floristisk sett et trivielt område med fattig flora.

Vegetasjon: Fattig vegetasjon dominerer, men ombrotrofe tueparti dekker en god del. Små parti har intermediær vegetasjon. I tuene dominerer *Sphagnum fuscum*. Store areal har løsbunn med oksyderte/eroderte forhold der *Sphagnum compactum* er vanlig.

Inngrep: Stier/kjerreveger går gjennom området. Ellers få inngrep av liten betydning.

Diverse: Lokaliteten er beskrevet av Heiberg (1979) som også har undersøkt flere andre store, lignende myrlandskap i dette området.

Lokalitet 63. Alvdal. Myrer ved Nysetra

Kbl. M711: 1619 III og II UTM: NP 88-89,89-90 H o.h.: 840-860 m
Flybilde: AMS 4640-42 Areal: 2 km² Oppsøkt: 28.7.72 A.M.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Bakkemyrer, flatmyrer, øyblandingsmyrer i veksling i større myrlandskap. Kilder fins.

Flora: *Salix arbuscula*, *S. myrsinites*, *Coeloglossum viride*, *Epilobium davuricum*, *Gymnadenia conopsea*, *Saxifraga aizoides*, *Succisa*, *Carex aquatilis*, *C. atrofusca*, *C. buxbaumii*, *C. capillaris*, *C. livida*, *C. microglochin*, *Juncus biglumis*, *J. castaneus*.

Vegetasjon: Vekslende fattigmyr og rikmyr (dels ekstremrik). Tuevegetasjon er ombrotrof, ellers bare minerotrof vegetasjon.

Inngrep: Setervoller i kantene.

Diverse: Bare deler av området er oppsøkt. Myrene østover omkring Rundvangen er ikke vurdert. Det fins endel myrområder i dette høgdenivå i denne del av fylket, men såpass mye rik myrvegetasjon synes å være sjelden.

Lokalitet 64. Tynset. Innerdalen. Flommen

Kbl. M711: 1520 II UTM: NQ 57-58,40-41 H o.h.: 790 m
Flybilde: 1315 P16-17 Areal: 500 daa Oppsøkt: 1972-75 A.M.
Verneverdi: 5

Myrtype: Flatmyr, minerotrof strengmyr (fastmattestreng, løsbunn/mykmatte flark), strengblandingsmyr og planmyr med tuer. Oppover liene fra den rike dalbunnen dominerer bakkemyr. Kilder fins.

Flora: Innerdalen er uvanlig artsrik med interessant flora - se Moen (1976).

Vegetasjon: Ombrotrof myr bare som tuevegetasjon, dekker ca. 3 ha sammenhengende på Flommen. *Cladonia stellaris* dominerer i bunnen, men og *Sphagnum fuscum* og *Pleurozium schreberi* er vanlig. *Loiseleurea* fins ombrotroft. Fattigmyr og intermediærmyr dekker lite, mens rik og ekstremrik vegetasjon dominerer.

Inngrep: Setervoller og stakkstenger vitner om tidligere drift i marka. Det er vedtatt neddemming av dalen.

Diverse: Innerdalen hadde høg verneverdi (jfr. Moen 1976) der myrene bare utgjorde ett av flere verneverdige landskapselementer.

Lokalitet 65. Tynset. Falningsjøens omgivelser

Kbl. M711: 1620 III UTM: NQ 71-73,41-44 H o.h.: 845-900 m
Flybilde: 1235 B4-5 Areal: 200 daa Oppsøkt: 24.8.72 A.M.
Verneverdi: 4

Myrtype: Bakkemyr og flatmyr dominerer. Øyblandingsmyr og små parti med planmyr forekommer. Kilder er vanlig.

Flora: *Arctostaphylos alpina* på tuer. Der fins også *Pinguicula villosa*. Rik- og ekstremrikmyrarter er vanlig, f.eks. *Salix myrsinites*, *Epilobium alsinifolium*, *E. davuricum*, *Gymnadenia*, *Carex atrofusca*, *Kobresia simpliciuscula*.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon som tuesamfunn der *Sphagnum fuscum* dominerer. Fattigmyr dominerer og opptrer med samfunn varierende fra løsbunn - tue. Intermediær myr fins, mens rikmyr er vanlig. Ekstremrikmyr inngår, men dekker små areal.

Inngrep: Vedtatt neddemming i forbindelse med Orkla-utbyggingen.

Diverse: Myrtypene og vegetasjonen er triviell, se og Moen (1976).

Lokalitet 66. Tynset. Sverjesjøens omgivelser

Kbl. M711: 1620 III UTM: NQ 67-69,44-47 H o.h.: 870-900 m
Flybilde: 1235 A7-8, B5-6 Areal: 1 km² Oppsøkt: 23.8.72 A.M.
Verneverdi: 3

Myrtype Flatmyrer, bakkemyrer, minerotrofe strengmyrer, øyblandingsmyrer. Stort sett småmyrer i mosaikk med fastmark. Kilder.

Flora: *Pinguicula villosa* på tuer. Også *Arctostaphylos alpina* og *Loiseleuria procumbens* inngår på tuer. Rikmyrarter er vanlig: *Coeloglossum viride*, *Epilobium alsinifolium*, *E. davuricum*, *Gymnadenia*, *Carex atrofusca*, *C. stenolepis*, *Juncus biglumis*, *J. castaneus*, *Kobresia simpliciuscula*.

Vegetasjon: Fattigmyr er vanligst, men også rikmyr og ekstremrikmyr er vanlig. Ombrotrofe partier med tuevegetasjon forekommer, men bare som småmosaikker. På flatmyrene er det ofte veksling mellom tuevegetasjon (dels ombrotrof) og løsbunn/mykmattesamfunn som alltid er minerotrofe.

Inngrep: Ved St. Sverjesjøen er det vedtatt neddemming av arealer.

Diverse: De rikeste myrene ligger utenfor det planlagte magasinområdet, N for Lille Sverjesjøen.

Vegetasjonstypene synes å være vanlig i denne delen av fylket, og typene vernes bedre andre steder. Moen (1976) beskriver området.

Lokalitet 67. Tynset. Ved Holbekktjern, Holbekken

Kbl. M711: 1620 III UTM: NQ 80-82,39-41 H o.h.: 870-900 m
Flybilde: 1235 C5-7, D4-5 Areal: 2 km² Oppsøkt: 23.8.72 A.M.
Verneverdi: (1b)-2 Figur: 49

Myrtype: Flatmyr, strengblandingsmyr, minerotrof strengmyr, øyblandingsmyr, svake palsmyrer og bakkemyr. Overgangstyper er vanlig mellom blandingsmyrtyperne. Fukteng med vier dekker store areal ved elva.

Flora: *Narthecium ossifragum* fins N for Ya ved Eventjørnbekkenes samløp med Ya. Dette er svært langt inn i landet, og arten er bare kjent fra en annen lokalitet i Hedmark (Os). Rikmyrarter er vanlig: *Salix arbuscula*, *S. myrsinites*, *Equisetum hyemale*, *Carex atrofusca*, *C. microglochin*, *Juncus castaneus*, *Kobresia simpliciuscula*. *Pinguicula villosa* på tuer.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon dekker små tueparti, oftest som strenger. *Sphagnum fuscum* dominerer i bunnen. Fattig vegetasjon er vanligst N for elva, der er også intermediær vegetasjon (*Carex livida*) vanlig. Sørsida av elva har mest rik- og ekstremrik vegetasjon. Mykmatter er vanligst på de store myrflatene, fastmatter i kantene.

Inngrep: Et inntaksmagasin er vedtatt opprettet ved Eventjørnbekkenes samløp med Ya. Setrer og seterveger.

Diverse: Myrene har verneverdi selv om de vurderes isolert ut fra botaniske kriterier. De store vierdominerte arealene langs elva danner høgproduktive areal. Ved eventuelt vern bør en også prøve å få med bakkemyrer i hellingene ovenfor den breie dalbunnen. Moen (1976) beskriver området.

Lokalitet 68. Sør-Odal. Havmyra

Kbl. M711: 2015 II, III UTM: PM 57-59,71-72 H o.h.: 420 m
Flybilde: 4224 K18-19 Areal: 500 daa Oppsøkt: 6.7.78 E.H.
Verneverdi: 2

Ombrominerotroft kompleks som består av flere deler som henger sammen med smale glenner. Eksentrisk planmyr dominerer og fins med mange elementsamlinger. Dels er det markerte, regelmessige strukturer med høge tuestrenger og høljer av fastmatte eller mykmatte, sjeldnere løsbunn. Kantskog, lagg og dråg opptre vanlig. Minerotrofe parti dekker ca 1/3 og fins som flatmyr og svakt hellende bakkemyr. Av floristisk interesse nevnes rikelig forekomst av *Rhynchospora alba* i høljer og *Carex globularis* i kanten. De minerotrofe partiene har fattig vegetasjon. Lokaliteten er beskrevet av Heiberg (1979) og i tillegg bygger vurderingen på flybildestudier.

Lokalitet 69. Sør-Odal/Kongsvinger. Hestvollmyrane, Gorputtmyra m.fl.

Kbl. M711: 2015 I UTM: PM 58-59,89-91 H o.h.: 480-500 m
Flybilde: 4224 C17,18 Areal: 1,5 km² Oppsøkt: 30.7.78 E.H.
Verneverdi: 2

Flere myrkompleks innen et større område der myrene dekker omkring halvparten av arealet. Stort sett er det minerombrotrofe kompleks. De ombrotrofe partiene klassifiseres til planmyr. Vanligst er eksentrisk planmyr som har regelmessige strukturer med høge tuestrenger og høljer dominert av fastmatte. Flatmyr dekker omkring halvparten av arealet, og små parti klassifiseres til bakkemyr. Triviell flora og vegetasjon der de minerotrofe partiene bare har fattig vegetasjon. Lokaliteten er beskrevet av Heiberg (1979) og i tillegg bygger vurderingen på flybildestudier.

Lokalitet 70. Grue. Fisketjern, Radalamp, Egletjern

Kbl. M711: 2115 IV UTM: UG 64-65,06-07 H o.h.: 330-340 m
Flybilde: 5470 F1-2 Areal: 700 daa Oppsøkt: 12.7.78 E.H.
Verneverdi: 2

Flere myrkompleks splittet opp av fastmarksparti. Ombrotrofe parti dekker litt over halvparten, og disse partiene fordeler seg på eksentrisk planmyr (ofte markerte tuestrenger i veksling med fastmatte) og planmyr med svake strukturer. Flatmyr dekker ca. 1/3, og små parti med strengblandingsmyr fins. Eli Heiberg har registrert *Carex livida*, *Rhynchospora alba*, *Scirpus hudsonianus*. Finn Wichmann har i brev opplyst om at følgende arter fins mellom Radalamp og Fisketjern: *Dactylorhiza traunsteineri*, *Eriophorum gracile*, *E. latifolium*. Vegetasjonen veksler mellom ombrotrof og fattig, og intermediære parti fins. Lokaliteten er beskrevet av Heiberg (1979), og vurderingene bygger i tillegg på flybildestudier.

Lokalitet 71. Stange. Årekjølen

Kbl. M711: 2016 III UTM: PN 41-43,19-20 H o.h.: 560-620 m
Flybilde: 4014 A20-21 Areal: 800 daa Oppsøkt: 22.6.78 E.H.
Verneverdi: 2(3)

Småkupert myr- og skoglandskap med små myrer som består av en veksling mellom planmyr (små sammenhengende parti, ofte med betydelig helling), bakkemyr og flatmyr. Regelmessige strukturer mangler. Av floristisk interesse nevnes *Carex globularis*, ellers er floraen triviell og artsfattig. Ombrotrof og fattig vegetasjon. Det mest interessante med myrene i området er forekomsten av ganske fine bakkemyrer, noe som er sjelden i sørlige del av Hedmark. Myrene er ellers trivielle. Årekjølen er administrativt fredet, og beskrevet av Heiberg (1979).

Lokalitet 72. Elverum. Strandkjølen, Sjutjerna

Kbl. M711: 2017 III UTM: PN 37-39,70-72 H o.h.: 290-300 m
Flybilde: 4811 F24-26 Areal: 1,5 km² Oppsøkt: 31.7.78 E.H.
Verneverdi: 2

Minerombrotroft myrkompleks der strengmyr, strengblandingsmyr, flatmyr og planmyr inngår i mosaikk. Langs kantene opptrer en rekke elementsamlinger av planmyr, og disse er for en stor del eksentriske med regelmessige vekslinger mellom tuestrenger og fastmattehøljer. To store parti med strengblandingsmyr fins på de sentrale flatene. Strengene er markerte og veksler med breie flarker av mykmatte og løsbunn. Det er glidende overgang mot rene strengmyrer med fastmattestrenger.

Intermediær vegetasjon dominerer og her opptrer flere interessante arter: *Drosera intermedia*, *Selaginella*, *Carex livida*, *Juncus stygius*, *Rhynchospora alba*, *R. fusca*, *Scirpus hudsonianus*. Fattig- og ombrotrof vegetasjon dekker også betydelige areal i kantene. Lokaliteten beskrives av Heiberg (1979), og i tillegg er lokaliteten vurdert på flybilder.

Lokalitet 73. Åmot. Tanarkjølen

Kbl. M711: 2017 IV UTM: PN 44-45,98-99 H o.h.: 490-500 m
PP 44-45,00
Flybilde: 4258 H10-12 Areal: 2 km² Oppsøkt: 2.8.78 E.H.
Verneverdi: 1b(2)

Minerombrotroft myrkompleks som henger sammen ved myrglenner, og som omfatter Tanarkjølen og ei myr ø for Fjellstad. Ombrotrofe parti dekker ca. 40% og består av planmyr. Det aller meste er eksentrisk planmyr med regelmessige strukturer. Tuestrengene og fastmattehøljene dekker omtrent like store deler. Strengmyr fins flere setder, og vanligst består myrtypen av låge tue/fastmattestrenger i veksling med mykmatte (sjeldnere løsbunn). Strengblandingsmyr fins et par steder, og har markerte strenger i veksling med mykmatte og gjøl. Flatmyr og svakt hellende bakkemyr er også vanlig. Floristisk interessant lokalitet der det inngår arter som: *Dactylorhiza incarnata*, *Hammarbya*, *Carex livida*, *Juncus stygius*. Ombrotrof og fattig vegetasjon dominerer, men myra lengst nord har intermediær og rik vegetasjon. Lokaliteten er beskrevet av Heiberg (1979) og vurderingen bygger i tillegg på flybildestudier.

Lokalitet 74. Stor-Elvdal. Bersvenmyra

Kbl. M711: 1818 I UTM: NP 76-79,48-49 H o.h.: 820 m
Flybilde: 2256 E16-17 Areal: 1 km² Oppsøkt: 19.7.78 E.H.
Verneverdi: 1b-2

Velavgrenset myrkompleks i forsenkning. Flatmyr, svakt hellende (og svært grunne) bakkemyr, strengmyr og strengblandingsmyr inngår. Små tuer fins spredt på de minerotrofe partiene, og deler av myra klassifiseres som øyblandingsmyr. Noen av de største flarkene er løsbunn, ellers dominerer mattevegetasjon. Myra domineres av rik vegetasjon, og en rekke rikmyrarter inngår, bl.a.: *Bartsia*, *Dactylorhiza incarnata*, *Thalictrum alpinum*, *Carex flava*. Også intermediære samfunn med bl.a. *Carex livida* er vanlig. Små areal har fattig vegetasjon, mens ombrotrofe samfunn bare fins i tuene. Her dominerer *Sphagnum fuscum*. Myra har tidligere vært nyttet som slåttemyr, og deler av den gror nå til med kratt. Lokaliteten er beskrevet av Heiberg (1979), og i tillegg er flybilder studert.

Lokalitet 75. Engerdal. Kvemskjølen

Kbl. M711: 2018 I UTM: UJ 43-45,69-70 H o.h.: 710-740 m
Flybilde: 2474 R37-39 Areal: 2 km² Oppsøkt: 9.8.78 E.H.
Verneverdi: 2

Stort sammenhengende myrkompleks i vid dal. De sentrale delene har flatmyr og strengmyr, mens bakkemyr dominerer i kantene. Strengmyrene har delvis markerte tuestrenger (minerotrofe) og breie flarker av mykmatte og løsbunn. Dels fins strengmyr med svakere strukturer der flarkene har fastmatte. Omtrent halvparten av myra har rik vegetasjon, og mesteparten av det øvrige har intermediære samfunn. Fattigmyr dekker små areal. Floristisk rik lokalitet med bl.a. *Bartsia*, *Parnassia*, *Succisa*, *Utricularia intermedia*. Lokaliteten er beskrevet av Heiberg (1979), og i tillegg er flybilder studert. Kvisleflået (lok. 44) dekker de samme typene og har høyere verneverdi.

Lokalitet 76. Ringsaker. Stormyra, Mosemyra, Tjernhaugmyra, Gimsemyra

Kbl. M711: 1916 IV UTM: PN 07-10,61-65 H o.h.: 520-540 m
Flybilde: 4535 B6,7 Areal: 2 km² Oppsøkt: 23.6.79 E.H.
Verneverdi: 2

Stort myrkompleks som henger sammen, men med mange fastmarksøyer. Strengmyr, flatmyr (dels overgangstype mot bakkemyr), eksentrisk planmyr og strengblandingsmyr opptre i mange elementsamlinger. De eksentriske planmyrene (Mosemyra utgjør den største) har markerte tuestrenger og høljer som veksler fra løsbunn - fastmatte (mykmatte er vanligst). Strengmyrene varierer, men vanligst opptre låge fastmattestrenger i veksling med mykmatte og løsbunn. Intermediær og ombrotrof vegetasjon er vanligst, men også fattig og rik vegetasjon dekker store areal. Av arter nevnes: *Corallorhiza*, *Dactylorhiza incarnata*, *Parnassia*, *Carex globularis*, *C. livida*, *Eriophorum latifolium*. Lokaliteten er beskrevet av Heiberg (1979), og i tillegg er flybilder studert.

Lokalitet 77. Stor-Elvdal. Hesjemarka

Kbl. M711: 1818 IV UTM: NP 68-69,49-50 H o.h.: 880-1050 m
Flybilde: 5700 G07-10 Areal: 1 km² Oppsøkt: 18.7.79 O.O.Moss
Verneverdi: 1c

Bakkemyrer i øvre del av bjørkeskogsbeltet. En rekke kilder danner kildehorisonter i overkant av bakkemyrene. Vegetasjonen er for en stor del rik- og ekstremrik, og en rekke næringskrevende arter er registrert fra området. Flere arter går også uvanig høgt i disse sørvendte bakkemyrene, således har *Carex appropinquata* (til 935 m o.h.) og *Eriophorum latifolium* (til 1030 m o.h.) høgdegrense i Norge innen lokaliteten. Ellers nevnes: *Salix arbuscula*, *S. myrsinites*, *Equisetum variegatum*, *Gymnadenia*, *Carex capillaris*, *C. capitata*, *Juncus arcticus*, *Kobresia simpliciuscula*. Det foreliggende materialet i form av maskinskrevet rapport fra Ole O. Moss (av 9.10.79 til naturvernkonsulenten i Hedmark) og flybildestudier gjør det klart at lokaliteten har høg verneverdi. Lignende rikmyrer fins i Grimsdalen og Folldalen lenger N, men lenger S i fylket mangler lignende ekstremrike typer. I området fins og rike fastmarkstyper, og et verneområde bør omfatte mer enn bakkemyrene. Materialet gir ikke grunnlag for verneavgrensning.

Tabell 6. Oversikt over latinske og norske navn på myrplanter. Lista er ikke fullstendig, og særlig gjelder dette for moser og lav.

• Arten er omtalt i kap. IV eller V.

Trær, busker, lyng (liqnider).

- Alnus glutinosa
- A. incana
- Andromeda polifolia
- Arctostaphylos alpina
- Betula nana
- B. pubescens
- Calluna vulgaris
- Empetrum hermaphroditum
- E. nigrum
- Erica tetralix
- Juniperus communis
- Ledum palustre
- Loiseleuria procumbens
- Myrica gale
- Oxycoccus microcarpus
- O. quadripetalus
- Picea abies
- Pinus sylvestris
- Prunus padus
- Rhamnus frangula
- Salix arbuscula
- S. aurita
- S. caprea
- S. glauca
- S. hastata
- S. herbacea
- S. lanata
- S. lapponum
- S. myrsinites
- S. myrtilloides
- S. nigricans
- S. pentandra
- S. phylicifolia
- S. repens
- S. starkeana
- Sorbus aucuparia
- Vaccinium myrtillus
- V. uliginosum
- V. vitis-idaea

- Svartor
- Gråor
- Kvitlyng
- Rypebær
- Dvergbjørk
- Vanlig bjørk
- Røsslyng
- Pjeflikrekling
- Krekling
- Klokkelyng
- Einer
- Finnmarkspors
- Greplyng
- Fors
- Småtranebær
- Tranebær
- Gran
- Furu
- Hegg
- Trollhegg
- Småvier
- Ørevier
- Selje
- Sølvvier
- Bleikvier
- Musøre
- Ullvier
- Lappvier
- Myrtevier
- Blokkevier
- Svartvier
- Istervier
- Grønnvier
- Krypvier
- Blåvier
- Rogn
- Blåbær
- Blokkebær
- Tyttebær

- E. hornemanii
- E. lactiflorum
- E. palustre
- Epipactis helleborine
- E. palustris
- Equisetum arvense
- E. fluviatile
- E. hyemale
- E. palustre
- E. pratense
- E. scirpoides
- E. sylvaticum
- E. variegatum
- Euphrasia spp.
- Filipendula ulmaria
- Galium boreale
- G. palustre
- G. saxatile
- G. trifidum
- G. uliginosum
- Gentiana pneumonanthe
- G. purpurea
- Geranium sylvaticum
- Geum rivale
- Gymnadenia conopsea
- Gymnocarpium dryopteris
- Hammarbya paludosa
- Hippuris vulgaris
- Iris pseudacorus
- Isoetes echinospora
- I. lacustris
- Koenigia islandica
- Lemna minor
- L. trisulca
- Leontodon autumnalis
- Linum catharticum
- Listera cordata
- L. ovata
- Littorella uniflora
- Lobelia dortmanna
- Lycopodium alpinum
- L. annotinum
- L. inundatum
- L. selago
- Lycopus europaeus
- Lysimachia thyrsiflora
- L. vulgaris
- Lythrum salicaria
- Maianthemum bifolium
- Melanpyrum pratense
- Mentha aquatica
- M. arvensis
- Menyanthes trifoliata
- Montia fontana
- Myosotis baltica
- M. caespitosa
- M. scorpioides
- Myriophyllum alterniflorum
- Narthecium ossifragum
- Nigritella nigra
- Nuphar lutea
- N. pumila
- Nymphaea spp.
- Orthilia secunda
- Oxyria digyna
- Parnassia palustris
- Pedicularis lapponica
- P. oederi
- P. palustris
- P. sceptrum-carolinum
- P. sylvatica
- Petasites frigidus
- Peucedanum palustre
- Pinguicula alpina
- P. villosa
- P. vulgaris
- Platanthera bifolia
- P. chlorantha

- Søtermjølke
- Kvitmjølke
- Myrmjølke
- Breiflangre
- Myrflangre
- Akersnelle
- Elvesnelle
- Skavgras
- Myrsnelle
- Engsnelle
- Dvergsnelle
- Skogsnelle
- Fjellsnelle
- Øyentrøst
- Mjørdurt
- Kvitmaure
- Myrmaure
- Kystmaure
- Dvergmaure
- Sumpmaure
- Klokkesøte
- Søterot
- Sjuskjære
- Enghumleblom
- Brudespore
- Fugleteig
- Myggblom
- Hesterumpe
- Sverdlilje
- Mjukt brasmegras
- Stivt brasmegras
- Dvergsyre
- Andmat
- Korsandmat
- Følblom
- Vill-lin
- Småtteblad
- Stortveblad
- Tjønngras
- Botnegras
- Fjelljamne
- Stri kråkefot
- Myrkråkefot
- Lusegras
- Klourt
- Gulldusk
- Fredlaus
- Kattehale
- Maiblom
- Storamarinjelle
- Vassmynte
- Akermynte
- Bukkeblad
- Kildeurt
- Bogeminneblom
- Dikeminneblom
- Engminneblom
- Tusenblad
- Rome
- Svartkurle
- Gul nøkkerose
- Solainøkkerose
- Kvit nøkkerose
- Nikkevintergrønn
- Fjellsyre
- Jåblom
- Bleikmyrklegg
- Gullmyrklegg
- Vanlig myrklegg
- Kongspir
- Kystmyrklegg
- Fjellpestrot
- Mjøikerot
- Fjelltettegras
- Dvergtettegras
- Tettegras
- Vanlig nattfiol
- Grov nattfiol

Urter, urteaktige planter (herbider).

- Alchemilla sp
- Alisma plantago-aquatica
- Anemone nemorosa
- Angelica archangelica
- A. sylvestris
- Bartsia alpina
- Blechnum spicant
- Calla palustris
- Caltha palustris
- Cardamine amara
- C. flexuosa
- C. nymanii
- C. pratensis
- Cerastium cerastoides
- C. fontanum
- Chamaenerion angustifolium
- Cicuta virosa
- Cirsium heterophyllum
- C. palustre
- Coeloglossum viride
- Comarum palustre
- Corallorhiza trifida
- Cornus suecica
- Crepis paludosa
- Chrysosplenium alternifolium
- Cystopteris montana
- Dactylorhiza cruenta
- D. fuchsii
- D. incarnata
- D. maculata
- D. pseudocordigera
- D. traunsteineri
- Drosera anglica
- D. intermedia
- D. rotundifolia
- Epilobium adenocaulon
- E. alsinifolium
- E. anagallidifolium
- E. davuricum

- Marikåpe
- Vassgro
- Kvitsymre
- Kvann
- Sløke
- Svarttopp
- Bjønnkam
- Myrkongle
- Soleihov
- Bekkekarse
- Skogkarse
- Polarkarse
- Engkarse
- Brearve
- Vanlig arve
- Geitrams
- Selsnepe
- Kvitbladtistel
- Grønkurle
- Myrhatt
- Korallrot
- Skrubbar
- Sumphaukskjegg
- Vanlig maigull
- Fjell-lok
- Blodmarihand
- Skogmarihand
- Engmarihand
- Flekkmarihand
- Fjellmarihand
- Smalmarihand
- Smalsoldogg
- Dikesoldogg
- Rundsoldogg
- Amerikamjølke
- Kildamjølke
- Dværmjølke
- Linnmjølke

- Polygala serpyllifolia
- P. vulgaris
- Polygonum viviparum
- Potamogeton alpinus
- P. filiformis
- P. natans
- P. polygonifolius
- Potentilla erecta
- Prunella vulgaris
- Pyrola minor
- P. rotundifolia
- Ranunculus acris
- R. confervoides
- R. flammula
- Rubus arcticus
- R. chamaemorus
- Rumex acetosa
- Saussurea alpina
- Sagina nodosa
- S. procumbens
- Saxifraga aizoides
- S. hirculus
- S. nivalis
- S. stellaris
- Scutellaria galericulata
- Selaginella selaginoides
- Solidago virgaurea
- Sparganium angustifolium
- S. erectum
- S. hyperboreum
- S. minimum
- Stellaria alsine
- S. calycantha
- S. nemorum
- Succisa pratensis
- Thalictrum alpinum
- Thelypteris limbosperma
- T. palustris
- T. phegopteris
- Tofieldia pusilla
- Trientalis europaea
- Triglochin palustre
- Trollius europaeus
- Tussilago farfara
- Utricularia intermedia
- U. minor
- U. ochroleuca
- U. vulgaris
- Valeriana sambucifolia
- Veronica alpina
- V. beccabunga
- V. scutellata
- V. serpyllifolia
- Vicia cracca
- Viola biflora
- V. epipsila
- V. palustris

- Heibläfjør
- Storbläfjør
- Harerug
- Rusttjønna
- Trådtjønna
- Vanlig tjønna
- Kysttjønna
- Tepperot
- Blåkoll
- Perlevintergrønn
- Løge vintergrønn
- Engsoleie
- Dvergassoleie
- Grøftsoleie
- Akerbær
- Molte
- Engsyre
- Fjelltistel
- Knopparve
- Tunarve
- Gulsildre
- Myrsildre
- Snøildre
- Stjernesildre
- Skjoldbærer
- Dvergjamne
- Gullris
- Flotgras
- Kjempe-piggknopp
- Fjellpiggknopp
- Småpiggknopp
- Bekkestjerneblom
- Fjellstjerneblom
- Skogstjerneblom
- Blåknapp
- Blåsprett
- Smørtelg
- Myrtelg
- Hengeving
- Bjønbrodd
- Skogstjerne
- Myrsaulauk
- Ballblom
- Hestehov
- Gytjeblererot
- Småblererot
- Mellomblærerot
- Storblærerot
- Vendelrot
- Fjellveronika
- Bekkeveronika
- Veikveronika
- Snauveronika
- Fuglevikke
- Fjellfiol
- Stor myrfiol
- Myrfiol

Gras, grasaktige planter (graminider)

- Agrostis canina
- A. stolonifera
- A. tenuis
- Alopecurus aequalis
- A. geniculatus
- Anthoxanthum odoratum
- Briza media
- Calamagrostis canescens
- C. neglecta
- C. purpurea
- Carex acuta
- C. adocostoma
- C. appropinquata
- C. aquatilis
- C. atrata
- C. atrofusca
- C. bigelowii
- C. brunescens
- Hundekvein
- Krypkvein
- Engkvein
- Vassreverumpe
- Knereverumpe
- Gulaks
- Hjertegras
- Vassrørkvein
- Små-rørkvein
- Skogrørkvein
- Kvass-starr
- Tranestarr
- Tåglstarr
- Nordlandsstarr
- Svartstarr
- Sotstarr
- Stivstarr
- Seterstarr

- C. buxbaumii
- C. caespitosa
- C. canescens
- C. capillaris
- C. capitata
- C. chordorrhiza
- C. diandra
- C. dioica
- C. disperma
- C. echinata
- C. elata
- C. elongata
- C. flacca
- C. flava
- C. globularis
- C. heleonastes
- C. hostiana
- C. juncella
- C. lapponica
- C. lasiocarpa
- C. laxa
- C. lepidocarpa
- C. limosa
- C. livida
- C. loliacea
- C. magellanica
- C. microglochin
- C. nigra
- C. norvegica
- C. oederi
- C. pallescens
- C. panicea
- C. parallela
- C. pauciflora
- C. pilulifera
- C. pulicaris
- C. rariflora
- C. remota
- C. rostrata
- C. rotundata
- C. saxatilis
- C. scandinavica
- C. stenolepis
- C. tenuiflora
- C. tumidicarpa
- C. vaginata
- C. vesicaria
- Deschampsia caespitosa
- D. flexuosa
- Eriophorum angustifolium
- E. brachyantherum
- E. gracile
- E. latifolium
- E. medium
- E. russeolum
- E. scheuchzeri
- E. vaginatum
- Festuca rubra
- P. vivipara
- Glyceria fluitans
- Hierochloë odorata coll.
- Holcus lanatus
- Juncus alpinus
- J. arcticus
- J. articulatus
- J. balticus
- J. biglumis
- J. bufonius
- J. bulbosus/kochii
- J. castaneus
- J. conglomeratus
- J. effusus
- J. filiformis
- J. squarrosus
- J. stygius
- J. triglumis
- Kobresia simpliciuscula
- Luzula multiflora
- L. sudetica
- Klubbstarr
- Tuvestarr
- Gråstarr
- Hårstarr
- Hodestarr
- Strengstarr
- Kjevlestarr
- Tvebustarr
- Veikstarr
- Stjernestarr
- Bunkestarr
- Langstarr
- Blåstarr
- Gulstarr
- Granstarr
- Huldrestarr
- Engstarr
- Stolpestarr
- Lappstarr
- Trådstarr
- Finmarksstarr
- Nebbstarr
- Dystarr
- Blystarr
- Nubbestarr
- Frynsestarr
- Agnorstarr
- Slåttestarr
- Fjellstarr
- Beitestarr
- Bleikstarr
- Kornstarr
- Smalstarr
- Sveltstarr
- Bråtestarr
- Loppestarr
- Snipestarr
- Slakkestarr
- Flaskestarr
- Rundstarr
- Blankstarr
- Musestarr
- Vierstarr
- Trillingstarr
- Grønnstarr
- Slirestarr
- Sennegras
- Sølvbunke
- Snyle
- Duskull
- Gullull
- Småull
- Breiull
- Vrangull
- Brannull
- Snøull
- Torvull
- Rødsvingel
- Geitsvingel
- Mannasøtgras
- Marigras
- Englodnegras
- Skogsiv
- Finmarksiv
- Ryllsiv
- Sandsiv
- Tvillingsiv
- Paddesiv
- Krypsiv/Dysiv
- Kastanjesiv
- Knappsiv
- Lyssiv
- Trådsiv
- Heisiv
- Nøkkesiv
- Trillingsiv
- Myrtust
- Engfrytle
- Myrfrytle

Melica nutans	Hengeaks	R. triquetrus	Kransemose
● Molinia caerulea	Blåtopp	Scleropodium purum	Narrefurumose
Nardus stricta	Finnskjegg	● Scorpidium scorpioides	Makkmose
Phalaris arundinacea	Strandrør	Splachnum ampullaceum	Pårekumose
Phleum commutatum	Fjelltimotei	● S. luteum	Gul parasollmose
Phragmites communis	Takrør	S. sphaericum	Blank-kumose
Poa alpigena	Seterrapp	S. vasculosum	Knapp-kumose
P. alpina	Fjellrapp	● Tomentypnum nitens	Gullmose
P. palustris	Myrrapp		
P. pratensis coll.	Engrapp	<u>Torvmoser (Sphagnopsida):</u>	
● Rhynchospora alba	Kvitmyrak	● Sphagnum angermunicum	Glasstorvmose
● R. fusca	Brunmyrak	● S. angustifolium/fallax	Klubbe/broddtorvmose
● Scheuchzeria palustris	Sivblom	S. annulatum	Pisktorvmose
● Schoenus ferrugineus	Brunskjene	● S. aongstroemii	Fjelltorvmose
● Scirpus caespitosus	Småbjønnskjegg	● S. balticum	Svelttorvmose
S. germanicus	Storbjønnskjegg	S. centrale	Kratt-torvmose
● S. hudsonianus	Sveitull	● S. compactum	Stivtorvmose
● S. lacustris	Sjøsivaks	S. contortum	Vritorvmose
S. mamillatus	Mjuksivaks	● S. cuspidatum	Vasstorvmose
S. palustris	Sumpaivaks	● S. fimbriatum	Frynsetorvmose
● S. quinqueflorus	Småsvaks	● S. flexuosum	Bleiktorvmose
● S. sylvaticus	Skogsivaks	● S. fuscum	Rusttorvmose
Sieglingia decumbens	Knegras	S. girgensohnii	Grantorvmose
● Typha angustifolia	Smalt dunkjevle	● S. imbricatum	Kysttorvmose
T. latifolia	Bredt dunkjevle	S. lescurii/inundatum	Horn/fløtorvmose
		● S. lindbergii	Bjørnetorvmose
		● S. magellanicum	Kjøtt-torvmose
		● S. majus	Lurvtorvmose
		● S. molle	Fløyelstorvmose
		● S. nemoreum	Furutorvmose
		● S. obtusum	Butt-torvmose
		S. palustre	Sumptorvmose
		● S. papillosum	Vortorvmose
		● S. platyphyllum	Skjetorvmose
		● S. pulchrum	Fagertorvmose
		S. quinquefarium	Iyngtorvmose
		● S. riparium	Skartorvmose
		● S. rubellum	Rødtorvmose
		S. russowii	Tvaretorvmose
		S. squarrosum	Spriketorvmose
		● S. strictum	Heitorvmose
		● S. subfulvum	Lapptorvmose
		● S. subnitens	Blanktorvmose
		● S. subsecundum	Krøktorvmose
		● S. tenellum	Dvergtorvmose
		● S. teres	Beitatorvmose
		● S. warnstorffii	Røsetorvmose
		● S. wulfianum	Huldretorvmose
		<u>Levermoser (Marchantiopsida):</u>	
		Bazzania trilobata	Stor tretannmose
		Jungermannia cordifolia	
		● Leiocolea bantriensis	
		● L. ruthena	
		● Lophozia borealis	
		● Moerchia sp.	
		Riccardia multifida	
		R. pinetis	Stor fettmose
		● Scapania uliginosa	Kjeldre-tvebladmose
		● S. undulata	Bekke-tvebladmose
		<u>Lav (Lichenes):</u>	
		Cetraria delisei	Snøskjerpe
		C. ericetorum	Smal islandslav
		C. islandica	Islandslav
		● C. nivalis	Gulskinn
		● Cladonia arbuscula	Lys reinlav
		C. ciliata var. ciliata	} Gaffelreinlav
		C. ciliata var. tenuis	
		C. gracilis	Syllav
		C. mitis	Fjellreinlav
		C. portentosa	Kystreinlav
		● C. rangiferina	Grå reinlav
		● C. stellaris	Kvitkrull
		C. uncialis	Piggslav
		Cornicularia aculeata	Groptagg
		C. divergens	Fjelltagg
		Isnidophila ericetorum	Torvmoselav
		● Siphula ceratites	Pyttlav
<u>Moser (Bryofytter):</u>			
<u>Bladmoser (Bryopsida):</u>			
Bryum pseudotriquetrum	Bekkevrangmose		
B. weigelii			
Calliergon giganteum	Tjønnmose		
C. richardsonii			
C. sarmentosum	Bladmose		
C. stramineum	Grasmose		
C. trifarium	Navermose		
Calliergonella cuspidata	Broddmose		
● Campylium stellatum	Stjernemose		
● Catocopium nigrum			
● Cinclidium stygium	Gittermose		
Climacium dendroides	Palmemose		
● Cratoneuron commutatum	Stor tuffmose		
● C. decipiens			
● C. filicinum	Fjer-tuffmose		
Ctenidium molluscum	Kalk-fjærmose		
Dicranella palustris			
Dicranum bonjeani	Pjusk-sigdmose		
● D. leioneuron			
● Drepanocladus badius			
● D. exannulatus coll.	Vrangklomose		
D. fluitans coll.	Vassklomose		
D. intermedium			
● D. revolvens	Brunklomose		
D. tundrae			
D. uncinatus	Bleik-klomose		
● Fissidens adianthoides	Vanlig sagmose		
F. osmundoides	Stiv-sagmose		
Helodium blandowii	Myrfjærmose		
● Hypnum cupressiforme coll.	Flettemose		
● Leucobryum glaucum	Blåmose		
Meesia trifaria			
M. uliginosa	Svanemose		
Mnium cinclidioides	Kjenpefagermose		
M. hornum	Kyst-fagermose		
M. pseudopunctatum	Vrang-fagermose		
M. punctatum	Bekke-fagermose		
M. rugicum	Sump-fagermose		
M. seligeri			
Onchoporus virens			
O. wahlenbergii			
● Paludella squarrosa	Piperenseremose		
Philonotis calcarea	} Kildemoser		
● P. fontana/tomentella			
● P. seriata			
● Pohlia wahlenbergii	Kaldmose		
Ptilium crista-castrensis	Fjærmose		
● Racomitrium lanuginosum	Vanlig gråmose		
Rhodobryum roseum	Rosetmose		
● Rhytidadelphus loreus	Kråkefotmose		
R. squarrosus	Engmose		

V. LITTERATUR

1. LITTERATUR KAPITTEL I OG II

- Abrahamsen, J. et al. 1977. Naturgeografisk regionindelning av Norden.
NU B 1977 34: 1-137, 1 pl.
- Aletsee, L. 1967. Begriffliche und floristische Grundlagen zu einer pflanzen-
geographischen Analyse der europäischen Regenvassermoorstandorte.
Beitr. Biol. Pflanzen 43: 117-283.
- Elveland, J. 1976. Myrar på Storön vid Norrbottensskysten. *Wahlenbergia*
3: 1-234, 2 pl.
- Eurola, S. 1962. Über die regionale Einteilung der südfinnischen Moore.
Ann. Bot. Soc. "Vanamo" 33 2: 1-243.
- Flatberg, K.I. 1971. *Myrundersøkelser i fylkene Vestfold, Buskerud, Telemark*
og Oppland sommeren 1970. Rapport i forbindelse med Naturvernrådets
landsplan for myrreservater og IBP-CT-Telmas myrundersøkelser i Norge.
K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Trondheim. 127 s. (rapport utenom
serie).
- Fægri, K. 1960. Maps of distribution of Norwegian plants. I. The coast plants.
Univ. Bergen Skr. 26: 1-134, 54 pl.
- Gjessing, J. (red.) 1980. Naturvitenskapelig helhetsvurdering. Foredrag og
diskusjoner ved konferanse 17.-19. mars 1980. Kontaktutv. Vassdragsreg.
Univ. Oslo. Rapp. 20: 1-316.
- Holmboe, J. 1903. Planterester i norske torvmyrer. *Skr. Vidensk. Selsk. I.*
1903 2: 1-232.
- Holmsen, G. 1922. Torvmyrernes lagdeling i det sydlige Norges lavland.
Norges Geol. Unders. 90: 1-247, 5 pl.
- Holmsen, G. 1923. Våre myrers plantedække og torvarter. *Ibid 99*: 1-181, 5 pl.
- Krogh, K. 1969. *Oversikt over forslag til naturvernområder.* Statens natur-
verninspektør. Trondheim, (stensiltrykk).
- Løddesøl, A. & Lid, J. 1950. *Myrtyper og myrplanter.* Oslo, 95 s.
- Malmer, N. 1973. Riktlinjer för en enhetlig klassificering av myrvegetasjon
i Norden. *IBP i Norden 11*: 155-172.
- Moen, A. 1970. *Myr- og kildevegetasjon på Nordmarka - Nordmøre.* Cand.real.
thesis. Univ. Trondheim, 245 s., 35 pl. (upubl.).
- 1973. Landsplan for myrreservater i Norge. *Norsk Geogr. Tidsskr.*
27: 173-193.
- 1973b. Erfaringer fra vegetasjonskartleggingen i Trøndelagsområdet,
med hovedvekt på myrenhetene. *IBP i Norden 11*: 93-109.

- Moen, A. 1975. Myrundersøkelser i Rogaland. Rapport i forbindelse med den norske myrreservatplanen. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1975 3: 1-126.
- 1979. Preservation of mires in Norway: a situation report. s. 18-21 i: *Classification of peat and peatlands. Suppl. Proceed. International Symposium. International Peat Society. Helsinki.*
 - 1981. Oppdragsforskning og vegetasjonskartlegging ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1981 1: 1-49.
 - & Jensen, J.W. (red.) 1979. Naturvitenskapelige interesser og verneverdier i Forravassdraget og Øvre Forradalsområdet i Nord-Trøndelag. *Gunneria* 33: 1-94, 2 pl.
 - & Wischmann, F. 1972. Verneverdige myrer i Oslo, Asker og Bærum. Rapport i forbindelse med den norske myrreservatplanen. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Miscellanea* 7: 1-69.
- Nordhagen, R. 1928. Die Vegetation und Flora des Sylenegebietes. I. Die Vegetation. *Skr. norske Vidensk. Akad. I. Mat.-Naturv. Kl.* 1927 1: 1-612.
- Nordhagen, R. 1943. Sikilsdalen og Norges fjellbeiter. *Bergens Mus. Skr.* 22: 1-607.
- Ness, T. 1969. Østlandets myrområder-utbredelse og morfologi. *Myrers økologi og hydrologi. IHD rapp. I:* 75-88, 3 pl.
- Osvald, H. 1925. Zur Vegetation der ozeanischen Hochmoore in Norwegen. *Svenska Växtsociol. Sällsk. Handl.* 7: 1-114.
- Overbeck, F. 1975. *Botanisch-geologische Moorkunde.* Neumünster, 719 s.
- Ratcliffe, D. 1977. *A nature conservation review. 1 & 2.* Cambridge, 401 s., 320 s.
- Sjørs, H. 1948. Myrvegetation i Bergslagen. *Acta Phytogeogr. Suec.* 21: 1-299.
- Sjørs, H. 1971. A tentative qualitative evaluation of swedish mires. *Acta Agr. Fenn.* 123: 74-86.
- Sollid, J.L. & Sørbel, L. 1974. Palsa bogs at Haugtjørnin, Dovrefjell, South Norway. *Norsk Geogr. Tidsskr.* 28: 53-60.
- Vorren, K.D. 1967. Evig tele i Norge. *Ottar* 51: 1-26.
- 1970. Nedbørsmirene og deres verneverdi. *Ottar* 66: 7-25.
 - 1979. Myrinventeringer i Nordland, Troms og Finnmark, sommeren 1976, i forbindelse med den norske myrreservatplanen. *Troms. Naturvitenskap* 3: 1-118.

LITTERATUR, KAPITTEL III, IV OG V

- Arnell, S. 1956. - Illustrated moss flora of Fennoscandia. I. Hepaticae. Lund. 308 s.
- Aune, E.I. 1976. Botaniske undersøkingar i samband med generalplanarbeidet i Hemne kommune, Sør-Trøndelag. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1976 1: 1-76.
- Bretten, S. 1975. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Åfjord kommune, Sør-Trøndelag. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1975 2: 1-51.
- Baadsvik, K. 1979. - Undersøkelser i samband med botaniske verneområder i Midtre Gauldal kommune, Sør-Trøndelag. K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Bot. avd., Trondheim, 47 s. (rapp. utenom serie).
- Elven, R. 1975. - Inventeringer. Botanikk. Hedmark 1974-75; Os. Vangrøftdalen, Kjurrudalen m.m; Os. Tufsingdeltaet og Floene; Engerdal. Kvistflået; Follidal/Oppdal. Einundalen. Univ. i Tromsø, ca. 100 s., maskinskrevet rapport.
- 1978. Botaniske undersøkelser i Rien-Hyllingen-området, Røros, Sør-Trøndelag. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1978 2: 1-53.
 - 1979. Botaniske verneverdier i Røros, Sør-Trøndelag. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1979 6: 1-158, 1 pl.
- Flatberg, K.I. 1970. - Nordmyra, Trondheim. Aspekter av flora og vegetasjon I. Cand. real, Tesis. Univ. Trondheim. 183 s. (upubl.).
- 1975. Botaniske verneverdige områder i Rissa kommune, Sør-Trøndelag. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1975 1: 1-45.
 - 1979. - Botaniske verneområder i Holtålen kommune, Sør-Trøndelag. Rapport i forbindelse med fjellregionplanen for Sør-Trøndelag. K norske Vidensk. Selsk. Mus. Bot. avd., Trondheim. 26 s. (rapp utenom serie).
- Flatberg, K.I. & A. Moen. 1972. Sphagnum angermanicum og S. wolle i Norge. - K. norske Vidensk. Selsk. Skr. 1972(3): 1-15.
- Flatberg, K.I., A. Moen, A. Pedersen, A. Skogen & K.D. Vorren. 1977. Norske navn på torvmoser (Sphagnum). - Blyttia 35: 11-13.
- Frisvoll, A. 1974. - Rapport om undersøkelser av flora og vegetasjon i Skognkjølområdet (Sør-Trøndelag, kommunene Skaun, Melhus og Orkdal) sommeren 1974. K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Bot. avd., Trondheim. 15 s. (rapport utenom serie).
- Frisvoll, A. & A. Moen. 1981. Lophozia borealis sp.nov., a rich fen hepatic from Fennoscandia. - Lindbergia 6: 137-146.
- Fylkesmannen i Hedmark. 1978. - Utkast til verneplan for våtmarksområder i Hedmark fylke. Elverum. 68 s.
- Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. 1979. - Utkast til verneplan for våtmarksområder i Sør-Trøndelag fylke. Trondheim. 120 s.
- Gaare, E. 1963. - Sørlendet i Brekken. En plantesosiologisk beskrivelse av ei godgrasmyr. Cand. real tesis. Univ. Oslo. 88 s. (upubl.).
- Hafsten, U. 1958. Jordbrukskulturens historie i Oslo- og Mjøstraktene belyst ved pollenanalytiske undersøkelser. - Viking 1957/58. 51 s.
- 1974. Vegetasjons-, klima- og jordbrukshistorie s. 36-46 i Follestad, B.A: Tangen. Beskrivelse til kvartærgeologisk kart 1916 II-M 1:50 000. - NGU 313.
- Heiberg, E. 1979. - Myrområder i Hedmark fylke. Myrregistreringer i 1978 i forbindelse med verneplan for myrer i Hedmark. Fylkesmannen i Hedmark, Hamar. 177 s. (rapp. utenom serie).
- Hovde, A. 1970. - Sammenhengen mellom myrvegetasjon og torvegenskaper. En plantesosiologisk analyse av Stormyra og en nærliggende myr i Hemne herred, Sør-Trøndelag. Hovedoppgave, Norges Landbrukshøgskole, Ås. 69 s., 1 pl. (upubl.).
- 1971. Torvegenskapenes innvirkning på myrvegetasjonen. - Meddr. Norske Myrselskab 69 5: 141-150.
- Iversen, S.T. 1981. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Frøya kommune, Sør-Trøndelag. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1981 8: 1-63.
- Kjelvik, L. & A. Moen. 1977. - Botanisk verneverdige områder i Selbu kommune, Sør-Trøndelag. K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Bot. avd., Trondheim. 24 s. (rapp. utenom serie).

- Klokk, T. 1974. Myrundersøkelser i Trondheimsregionen i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1974 1: 1-30.
- 1974a. - Kartlegging og klassifisering av myr- og skogvegetasjon i Klæbu, Sør-Trøndelag. Cand. real. thesis. Univ. Trondheim. 1-130, 3 pl. (upubl.).
 - 1982. Mire and forest vegetation from Klæbu, Central Norway. - *Gunneria* 40: 1-71.
- Korsmo, M. 1980. - Myrvegetasjonen på Rønnåsmyra, Grue kommune, Hedmark. Cand. real. thesis. Univ. Trondheim. 121 s., 8 pl. (upubl.).
- Krogh, H., H. Østhagen & T. Tønsberg. 1980. - Lavflora. Norske busk- og bladlav. Oslo. 312 s.
- Lid, J. 1954. *Carex bicolor* in Southern Norway. - *Nyt mag. Bot.* 3: 147-158.
- 1974. - Norsk og svensk flora. 4 utgave. Oslo. 808 s.
- Lye, K.A. 1968. - Moseflora. Oslo. 140 s.
- Løvseth, T. & Ø. Nordby 1980/1981. - Landskogtakseringen 1964-1976. Sør-Trøndelag/Hedmark. Norsk inst. skogforskning, Ås. 184 s./322 s.
- Moen, A. 1969. - Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag og Nordmøre. Foreløpig rapport fra sommeren 1969. K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Bot. avd., Trondheim. 21 s., 9 pl. (rapp. utenom serie).
- 1970. - Myrundersøkelser i Østfold, Akershus, Oslo og Hedmark. Rapport i forbindelse med Naturvernrådets landsplan for myrreservater og IBP-CT-Telmas myrundersøkelser i Norge. K. norske Vidensk. Selsk. Mus., Trondheim. 90 s. (rapp. utenom serie).
 - 1973a. - Verneverdige høgmyrer i Solør-området, Hedmark. Rapport til Miljøverndepartementet. K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Bot. avd., Trondheim. 14 s. (rapp. utenom serie).
 - 1975. - Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag. Foreløpig oversikt over oppsøkte myrer. K. norske Vidensk. Selsk. Mus., Trondheim. 11 s. (rapp. utenom serie).
 - 1976. Botaniske undersøkelser på Kvikne i Hedmark, med vegetasjonskart over Innerdalen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1976 2: 1-100, 1 pl.
 - 1982. - Sølandet naturreservat. Erfaringer fra skjøtselsarbeid og forslag til skjøtselsplan. K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Bot. avd., Trondheim. 25 s., 1 pl. (rapp. utenom serie).
- Moen, A. & medarb. 1983. Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983 1: 1-160.
- Moen, A. & L. Kjelvik. 1981. Botaniske undersøkelser i Garbergselva/Rotla-området i Selbu, Sør-Trøndelag, med vegetasjonskart. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1981 3: 1-106, 2 pl.
- Moen, A. & T. Klokk. 1974. Botaniske verneverdier i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1974 3: 1-15.
- Moen, A. & B.F. Moen 1975. Vegetasjonskart som hjelpemiddel i arealplanleggingen på Nerskogen, Sør-Trøndelag. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1975 5: 1-168, 1 pl.
- Moen, A. & M. Selnes. 1979. Botaniske undersøkelser på Nord-Fosen, med vegetasjonskart. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1979 4: 1-96, 1 pl.
- Moen, B.F. 1974. Undersøkelser av botaniske verneverdier i Rennebu kommune, Sør-Trøndelag. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1974 5: 1-52.
- Nyholm, T. 1954-69. - Illustrated moss flora of Fennoscandia. II Musci. Fasc. 1-6. Lund, 799 s.
- Næss, T. 1969. Østlandets myrområder - utbredelse og morfologi. s. 75-88, 3 pl. i - Myrers økologi og hydrologi. IHD. rapp. I. Oslo.
- 1970. - Om strengmyrer på Hedmarksvidda med oversikt over myrkomplekser på Østlandet. Inst. for Jordbrukslære, NLH, Ås. 104 s., 6 pl. (rapp. utenom serie).
- Ouren, T. 1964. Floraen i Støren herred i Sør-Trøndelag. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Årb. 1964: 1-78.
- Selnes, M. 1982. - Flora og vegetasjon på Måmyran, Åfjord kommune, Sør-Trøndelag. En plantesosiologisk analyse av ei terrengdekkende myr. Cand. real. thesis. Univ. Trondheim. 140 s., 11 pl. (upubl.).
- Singsås, S. 1981. Flora og vegetasjon på Stormyra, Tynset kommune, Hedmark. Cand. real. thesis. Univ. Trondheim. 112 s., 11 pl. (upubl.).

- Sivertsen, I. 1977. Botaniske undersøkelser i Tydal kommune, Sør-Trøndelag.
- K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1977 2: 1-47.
- Skogen, A. 1969. Trekk av noen oseaniske myrers vegetasjon og utvikling.
s. 88-95, i - Myrers økologi og hydrologi IHD rapp. 1: 88-95.
- 1970. Betenkning vedrørende eventuelt myrreservat på Hitra, Sør-Trøndelag. Trondheim. 6 s. (stensiltrykk) 1 pl.
 - 1970a. Myrene ved Essandsjøen. Trondhjems - Turistforen. Årb. 1970: 20-28.
- Sollid, J.L. & L. Sørbel. 1981. Kvartærgeologisk verneverdige områder i Midt-Norge. - Miljøverndepartementet. Avd. naturv. og friluftsliv. Rapp. T 524: 1-207, 1 pl.
- Volden, T. 1977a. Carex laxa i Sør-Norge. - Blyttia 35 1: 29-33.
- 1977b. - Vegetasjonen på Tufsingfloen i Os og Langsjømyrene i Tolga, Hedmark. I. Cand. real. thesis. Univ. Oslo. 171 s. (upubl.).

K. NORSKE. VIDENSK. SELSK. MUS. RAPP. BOT. SER.

- 1974 1. Klokk, T. Myrundersøkelser i Trondheimsregionen i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 30 s. kr 20,-
 2. Bretten, S. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Snillfjord kommune, Sør-Trøndelag. 24 s. kr 20,-
 3. Moen, A. & T. Klokk. Botaniske verneverdier i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 15. s. (utgått)
 4. Baadsvik, K. Registreringer av verneverdig strandengvegetasjon langs Trondheimsfjorden sommeren 1973. 65 s. kr 40,-
 5. Moen, B.F. Undersøkelser av botaniske verneverdier i Rennebu kommune, Sør-Trøndelag. 52 s (utgått)
 6. Sivertsen, S. Botanisk befarung i Abjøravassdraget 1972. 20 s. (utgått)
 7. Baadsvik, K. Verneverdig strandbergvegetasjon langs Trondheimsfjorden - foreløpig rapport. 19 s. kr 20,-
 8. Flatberg, K.I. & B. Sæther. Botanisk verneverdige områder i Trondheimsregionen. 51 s. kr 40,-
- 1975 1. Flatberg, K.I. Botanisk verneverdige områder i Rissa kommune, Sør-Trøndelag. 45 s. (utgått)
 2. Bretten, S. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Afjord kommune, Sør-Trøndelag. 51 s. kr 40,-
 3. Moen, A. Myrundersøkelser i Rogaland. Rapport i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 126 s. kr 40,-
 4. Hafsten, U. & T. Solem. Naturhistoriske undersøkelser i Forradalsområdet - et suboceanisk, høytliggende myrområde i Nord-Trøndelag. 46 s. kr 20,-
 5. Moen, A. & B.F. Moen. Vegetasjonskart som hjelpemiddel i arealplanleggingen på Nerskoyen, Sør-Trøndelag. 168 s., 1 pl. kr 60,-
- 1976 1. Aune, E.I. Botaniske undersøkingar i samband med generalplanarbeidet i Hemne kommune, Sør-Trøndelag. 76 s. kr 40,-
 2. Moen, A. Botaniske undersøkelser på Kvikne i Hedmark med vegetasjonskart over Innerdalen. 100 s., 1 pl. (utgått)
 3. Flatberg, K.I. Klassifisering av flora og vegetasjon i ferskvann og sump. 39 s. kr 20,-
 4. Kjelvik, L. Botaniske undersøkelser i Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. 55 s. kr 40,-
 5. Hagen, M. Botaniske undersøkelser i Grøvuområdet i Sunndal kommune, Møre og Romsdal. 57 s. kr 40,-
 6. Sivertsen, S. & A. Erlandsen. Foreløpig liste over Bacidiomycetes i Rana, Nordland. 15 s. kr 20,-
 7. Hagen, M. & J.I. Holten. Undersøkelser av flora og vegetasjon i et subalpint område, Rauma kommune, Møre og Romsdal. 82 s. kr 40,-
 8. Flatberg, K.I. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane og Hordaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 112 s. kr 40,-
 9. Moen, A., L. Kjelvik, S. Bretten, S. Sivertsen & B. Sæther. Vegetasjon og flora i Øvre Forradalsområdet i Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. 135 s., 2 pl. kr 60,-
- 1977 1. Aune, E.I. & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar ved Vefsnavassdraget, med vegetasjonskart. 138 s. 4 pl. kr 60,-
 2. Sivertsen, I. Botaniske undersøkelser i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 49 s. kr 20,-
 3. Aune, E.I. & O. Kjærem. Vegetasjon i planlagte magasin i Bjøllådalen og Stormdalen, med vegetasjonskart i 1:10 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 1. 65 s., 2 pl. kr 60,-
 4. Baadsvik, K. & J. Suul (red.). Biologiske registreringer og verneinteresser i Litlvatnet, Agdenes kommune i Sør-Trøndelag. 55 s. kr 40,-
 5. Aune, E.I. & O. Kjærem. Vegetasjonen i Saltfjelloområdet, med vegetasjonskart Bjøllådal 2028 II i 1:50 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 2. 75 s., 1 pl. kr 60,-
 6. Moen, J. & A. Moen. Flora og vegetasjon i Tromsdalen i Verdalen og Levanger, Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. 94 s., 1 pl. kr 60,-
 7. Frisvoll, A.A. Undersøkelser av mosefloraen i Tromsdalen i Verdalen og Levanger, Nord-Trøndelag, med hovedvekt på kalkosefloraen. 37 s. kr 20,-
 8. Aune, E.I., O. Kjærem & J.I. Koksvik. Botaniske og ferskvassbiologiske undersøkingar ved og i midtre Rismålvatnet, Rødøy kommune, Nordland. 17 s. kr 20,-
- 1978 1. Elven, R. Vegetasjonen ved Flatisen og Østerdalsisen, Rana, Nordland, med vegetasjonskart over Vesterdalen i 1:15 000. Saltfjellet/Svartisenprosjektet. Botanisk delrapport nr. 3. 83 s., 1 pl. kr 40,-
 2. Elven, R. Botaniske undersøkelser i Rien-Hyllingen-området, Røros, Sør-Trøndelag. 53 s. kr 40,-
 3. Aune, E.I. & O. Kjærem. Vegetasjonsundersøkingar i samband med planene for Saltadal-, Beiarn-, Stor-Glomfjord- og Melfjordutbygginga. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 4. 49 s. kr 20,-
 4. Holten, J.I. Verneverdige edellauvskogar i Trøndelag. 199 s. kr 40,-
 5. Aune, E.I. & O. Kjærem. Floraen i Saltfjellet/Svartisen-området. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 5. 86 s. kr 40,-
 6. Aune, E.I. & O. Kjærem. Botaniske registreringer og vurderinger. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk sluttrapport. 78 s. 4 pl. kr 60,-
 7. Frisvoll, A.A. Mosefloraen i området Borrsåsen-Barøya-Nedre Tynes ved Levanger. 82 s. kr 40,-
 8. Aune, E.I. Vegetasjonen i Vassfaret, Buskerud/Oppland med vegetasjonskart 1:10 000 67 s., 6 pl. kr 40,-
- 1979 1. Moen, B.F. Flora og vegetasjon i området Borrsåsen-Barøya-Kattangen. 71 s., 1 pl. kr 40,-
 2. Gjærovoll, O. Oversikt over flora og vegetasjon i Oppdal kommune, Sør-Trøndelag. 44 s. kr 20,-
 3. Torbergson, E.M. Myrundersøkelser i Oppland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 68 s. kr 40,-
 4. Moen, A. & M. Selnes. Botaniske undersøkelser på Nord-Fosen, med vegetasjonskart. 96 s. 1 pl. kr 60,-
 5. Kotoed, J.-E. Myrundersøkingar i Hordaland i samband med den norske myrreservatplanen. Supplerande undersøkingar. 51 s. kr 40,-
 6. Elven, R. Botaniske verneverdier i Røros, Sør-Trøndelag. 158 s., 1 pl. kr 40,-
 7. Holten, J.I. Botaniske undersøkelser i øvre Sunndalen, Grødalen, Lindalen og nærliggende fjellstrøk. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 1. 32 s. kr 20,-

- 1980
1. Aune, E.I., S.Aa. Hatlelid & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar i Kobbelv- og Hellemo-området, Nordland med vegetasjonskart i 1:10 000. 122 s., 1 pl. kr 60,-
 2. Gjærevoll, O. Oversikt over flora og vegetasjon i Trollheimen. 42 s. kr 20,-
 3. Torbergæsen, E.M. Myrundersøkelser i Buskerud i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 104 s. kr 40,-
 4. Aune, E.I., S.Aa. Hatlelid & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar i Eiterådalen, Vefsn og Krutvatnet, Mattfjellidal. 58 s., 1 pl. kr 40,-
 5. Baadsvik, K., T. Klokk & O.I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll, 16.3.1980. 279 s. kr 60,-
 6. Aune, E.I., & J.I. Holten. Flora og vegetasjon i vestre Grødalen, Sunndal kommune, Møre og Romsdal. 40 s., 1 pl. kr 40,-
 7. Sæther, B., T. Klokk & H. Taagvoll. Flora og vegetasjon i Gaulas nedbørfelt, Sør-Trøndelag og Hedmark. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 2. 154 s., 3 pl. kr 60,-
- 1981
1. Moen, A. Oppdragsforskning og vegetasjonskartlegging ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet. 49 s. kr 20,-
 2. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Nesåas nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 3. 39 s. kr 40,-
 3. Moen, A. & L. Kjølvik. Botaniske undersøkelser i Garbergselva/Rotla-området i Selbu, Sør-Trøndelag, med vegetasjonskart. 106 s., 2 pl. kr 60,-
 4. Kofoed, J.-E. Forsøk med kalibrering av ledningsevneålere. 14 s. kr 20,-
 5. Baadsvik, K., T. Klokk & O.I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 15.-17.3.1981. 261 s. kr 60,-
 6. Sæther, B., S. Bretten, M. Hagan, H. Taagvoll & L.E. Vold. Flora og vegetasjon i Drivas nedbørfelt, Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 4. 127 s. kr 60,-
 7. Moen, A. & A. Pedersen. Myrundersøkelser i Agderfylkene og Rogaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 252 s. kr 60,-
 8. Iversen, S.T. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Frøya kommune, Sør-Trøndelag. 63 s. kr 40,-
 9. Sæther, B., J.-E. Kofoed & T. Øiaas. Flora og vegetasjon i Ognas og Skjækraas nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 5. 67 s. kr 40,-
 10. Wold, L.E. Flora og vegetasjon i Toåas nedbørfelt, Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 6. 58 s. kr 40,-
 11. Baadsvik, K. Flora og vegetasjon i Leksvik kommune, Nord-Trøndelag. 89 s. kr 40,-
- 1982
1. Selnes, M. & B. Sæther. Flora og vegetasjon i Sørlivassdraget, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 7. 95 s. kr 40,-
 2. Nettelbladt, M. Flora og vegetasjon i Lomsdalsvassdraget, Helgeland i Nordland. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 8. 60 s. kr 40,-
 3. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Istras nedbørfelt, Møre og Romsdal. Botaniske undersøkelser i 10-årsvernavassdrag. Delrapport 9. 19 s. kr 20,-
 4. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Snåsavatnet, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 10. 31 s. kr 20,-
 5. Sæther, B. & A. Jacobsen. Flora og vegetasjon i Stjørdalselvas og Verdalselvas nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 11. 59 s. kr 40,-
 6. Kristiansen, J.N. Registrering av edellauvskoger i Nordland. 129 s. kr 40,-
 7. Holten, J.I. Flora og vegetasjon i Lurudalen, Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. 76 s. kr 60,-
 8. Baadsvik, K. & O.I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 14.-16.3. 1982. 259 s. kr 60,-
- 1983
1. Moen, A. og medarbeidere. Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 160 s. kr 40,-
 2. Holten, J.I. Flora- og vegetasjonsundersøkelser i nedbørfeltene for Sanddøla og Luru i Nord-Trøndelag. 148 s. kr 40,-
 3. Kjærem, O. Fire edellauvskogslokalteter i Nordland. 15 s. kr 20,-
 4. Moen, A. 1983. Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag og Hedmark i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 138 s. kr 40,-